





































































































































































































































































































































































































































































































































































































दत्तं, काले न दत्तमकाले दत्तम्, अल्पं दत्तं बहु कृतं, बहु दत्तमल्पं कृतम्, अन्यद् दत्तमन्यत् कृतम्, अन्यतो दत्तमन्यतः कृतं, प्रविष्टमप्रविष्टं कृतम्, अप्रविष्टं प्रविष्टं कृतं, कुप्यमदत्तमूल्यं प्रविष्टं, दत्तमूल्यं न प्रविष्टं, संक्षेपो विक्षेपः कृतः, विक्षेपः संक्षेपो वा, महार्घमल्पार्घेण परिवर्तितम्, अल्पार्घं महार्घेण वा, समारोपितोऽर्घः, प्रत्यवरोपितो वा,

न दत्तम् अदेयं दत्तमिति, देयं स्वर्णरजतादिकं कस्मैचिद् दातव्यतया राजाज्ञापितं तस्मै न दत्तं, किन्तु अदेयं फल्गुकुप्यादिकं कालान्तरे कथञ्चिद् दत्तम् । काले न दत्तमकाले दत्तमिति, यज्ञार्थं कस्मैचिद् दीयतामिति राजाज्ञप्तं यज्ञादिकाले वर्तमाने न दत्तं किन्त्वतिक्रान्ते कथञ्चिद् दत्तं लञ्च-ग्रहणपीडापुरस्सरम् । अल्पं दत्तं बहुकृतमिति, शतं दीयतामिति राजाज्ञायां तत् पञ्चाशतात्मसात्कारार्थं साग्रं पुस्तके विलिखितम् । बहुदत्तमल्पं कृतमिति, शतं देवदत्ताय दीयतामिति राजादेशे विंशतिं स्वयं गृहीत्वाशीतिमात्रं तस्मै दत्तम् । अन्यद् दत्तमन्यत् कृतमिति, राजादिष्टाः शालयः कोद्रवास्तु दत्ताः । अन्यतो दत्तमन्यतः कृतमिति, देवदत्तायादिष्टं यज्ञदत्ताय दत्तम् । प्रविष्टमप्रविष्टं कृतमिति, कोशिनेवश्यमुपहास्तितमेव द्रव्यमनुपहस्तितमिति वा किञ्चिदेवोपहस्तितमिति बोक्त्वापहृतम्, अथवा कार्यविशेषार्थं 'प्रजाभ्यो धनमुत्थाप्यानीयतामि'त्यादिष्टे तदुत्थाप्य नाद्याप्युत्थितमित्युक्त्वा कालहरणेनोपजीवितम् । अप्रविष्टं प्रविष्टं कृतमिति, अगृहीत एव करदेभ्यः करो लञ्चं गृहीत्वा प्रविष्ट इति लिखितः । कुप्यमदत्तमूल्यं प्रविष्टमिति, कुप्यं वस्त्रादिकं राजादेशाद् ऋणेन गृहीतं कथञ्चित् कालान्तरे दत्तमूल्यैकदेशं कृत्वा दत्तसमग्रमूल्यमिति पुस्तके लिखितम् । दत्तमूल्यं न प्रविष्टमिति, महामूल्यदानेन कृतं कुप्यं तावन्मूल्यक्रीतत्वेन पुस्तकेऽनिबद्धम् अर्थादल्पमूल्यक्रीतत्वेन निबद्धमित्ययं विंशोऽनहारोपायः । संक्षेपो विक्षेपः कृत इति, संक्षेपः जनसमूहदेयः पिण्डकरः विक्षेपः कृतः विप्रकीर्णकरः कृतः समूहिभ्यः प्रत्येकं विभज्य ग्राह्यः कृत इत्यर्थः, तथाकरणे हि राजद्रव्यमुपजीवितुं शक्यं ग्राम्यजनाश्चेति । विक्षेपः संक्षेपो वेति, जनादेकस्माद् बहुभिर्मार्गैरल्पशो ग्राह्यो विप्रकीर्णकरः एकस्मिन्नेव समये संपिण्ड्य ग्राह्यः कृतः, एवं हि कुर्वताध्यक्षेण राजद्रव्यमुपजीवितुं लभ्यते जनाश्चेति । महार्घमल्पार्घेण परिवर्तितमिति, महार्घं युग्यवाहनादि अल्पार्घेण युग्यादिना विनिमित्तं विनिमायापहृतम् । अल्पार्घं महार्घेण वेति, अल्पमूल्यम् अत एव

रात्रयः समारोपिताः, प्रत्यवरोपिता वा, संवत्सरो मासविषमः कृतः, मासो दिवसविषमो वा, समागमविषमः, मुखविषमः, धार्मिकविषमः, निर्वर्तनविषमः, पिण्डविषमः, वर्णविषमः, अर्घविषमः, मानविषमः, मापनविषमः, भाजनविषम इति हरणोपायाः ।

महाविक्रयविषयभूतं सामुद्रलवणादि पण्यं महामूल्येन अत एव अल्पविक्रय-विषयेण सन्धवलवणादिना परिवर्तितं विनिमित्तं, तद्धि शीघ्रविक्रयेण लाभ-मुत्पादयत् पण्याध्यक्षस्योपजीव्यं भवतीति । समारोपितोऽर्घ इति, अर्घस्य यथास्थितादर्घादतिरेचनमित्यर्थः । तथा हि करणे केतारः स्वोपकारकामा भवन्तः पण्याध्यक्षस्यार्घनियामकस्योपजीव्या भवन्तीति । प्रत्यवरोपितो वेति, अर्घ इति सम्बध्यते, अर्घप्रत्यवरोपणे हि कृते विक्रेतारः यथास्थितार्घकामा भवन्तः पण्याध्यक्षस्योपजीव्या भवन्तीति । रात्रयः समारोपिता इति, पञ्चरात्रवेतनं कर्मकरेभ्यो दत्त्वा सप्तरात्रवेतनं दत्तमित्येवञ्जातीयो रात्रिसमारोपः, अनेन ह्युपा-येन कर्मकरेभ्यो धनमपह्रियते । प्रत्यवरोपिता वेति, रात्रय इति वर्तते, स्वा-भिसकाशाद् दशरात्रव्ययं गृहीत्वाष्टरात्रव्ययो गृहीत इत्येवञ्जातीयं रात्रिप्रत्य-वरोपणम्, अनेन ह्युपायेन स्वामिद्रव्यमुपजीव्यते । संवत्सरो मासविषमः कृत इति, अधिमासरहित एव संवत्सरः साधिमासः कृत इत्यर्थः, अनेनोपायेना-धिमासलाभोऽपह्रियते । मासो दिवसविषमो वेति, अनूनदिवसो मासो दिव-सोनः कृतः । समागमविषम इति, समागमे विषये विषमो व्यापार इत्यर्थः, तद्यथा समागतानां दृष्टानां कर्मकराणां भक्तवेतनदाने परोक्षं कमपि द्रष्टव्यमप-दिश्य स्वयं तद्वक्तवेतनं गृह्णाति । मुखविषम इति, कुतश्चिदायमुखादुत्पन्नं द्रव्यमन्यस्मादायमुखादुत्पन्नमिति ख्यापितं तदधिकृतादुत्कोचं गृहीत्वा । धार्मिकविषम इति, 'ब्राह्मणेभ्यः प्रत्येकं पणशतं दीयतामि'ति राजादेशे पुरो-हितेन पुरोहितपुरुषेण वा तदर्घापहरणम् । निर्वर्तनविषम इति, किञ्चि-त्कर्मनिर्वर्तनप्रवृत्तौ विषमाचरणमित्यर्थः, तद्यथा — करदेभ्यः करोद्ग्राहकर्म निर्वर्तनप्रसङ्गे करदान् 'युष्माभिरद्यैव करो निर्यातयितव्य' इत्यवरुध्य लञ्च-ग्रहणेन कञ्चिन्मुञ्चतीति । पिण्डविषम इति, पिण्डे समूहे विषमाचरणं, यथा — समूहदेये विषये समूहिनमेकं लञ्चग्रहणादिना वर्जयित्वा समूहिभ्य-इतरेभ्यो देयग्रहणम् । वर्णविषम इति, ब्राह्मणा एवाद्योत्तीर्णाः नान्ये इत्युक्त्वा



तत्रोपयुक्तनिधायकनिबन्धकप्रतिग्राहकदायकदापकमन्त्रिमन्त्रि-  
वैयावृत्त्यकरणेकैकशोऽनुयुज्जीत । मिथ्यावादे चैषां युक्तसमो दण्डः ।  
प्रचारे चावधोषयेत् — अमुना प्रकृतेनोपहृताः प्रज्ञापयन्त्विति । प्रज्ञा-  
पयतो यथोपघातं दापयेत् । अनेकेषु चाभियोगेष्वपव्ययमानः सक्नु-  
देव परोक्तः सर्वं भजेत । वैषम्ये सर्वत्रानुयोगं दद्यात् । महत्पर्याप-  
हारं चाल्येनापि सिद्धः सर्वं भजेत ।

तद्विसवेतनस्यात्मसात्करणं नावध्यक्षेण कृतम्, अथवा स्वर्णेऽष्टवर्णके  
ग्राह्ये नववर्णकं स्वर्णदायकाद् गृहीत्वाष्टवर्णकस्यैव राज्ञोऽर्पणं सुवर्णाध्यक्षेण  
कृतम् । अर्धविषम इति, सेनानिवेशादावर्धस्याव्यवस्थितत्वात् तं किञ्चिद-  
धिकमपदिश्य राजार्थोपजीवनम् । मानविषम इति, परिमाणोन्मानसाधन-  
वैषम्यमित्यर्थः, तच्च हिनैस्तैर्देयं दत्त्वा महद्भिर्दत्तमिति ख्यापनम्, अथवा  
देयस्य हिनैर्दानं महद्भिः स्वीकरणम् । मापनविषम इति, मापनकृतं वैषम्यं  
मातृहस्तविशेषोत्पादितं वस्त्रादिमानविषयं वैषम्यम् । भाजनविषम इति,  
'आज्यपूर्णं घटशतं दीयतामि'त्युक्ते अल्पानां घटानां शतं दत्त्वा महतां घटानां  
शतं दत्तमिति लेखनं, तेन राजद्रव्यमपह्रियत इत्ययं चत्वारिंशत्तमो द्रव्या-  
पहरणोपायः । इतिशब्दः परिसमाप्तिवचनः, हरणोपायाः समाप्ताः, किञ्चिद्-  
भेदेन संभवन्तोऽप्यन्ये यथोक्तेष्वेवान्तर्भवन्तीत्यभिप्रायः ।

तत्रेति । तत्र हरणोपायेषु शङ्क्यमानेष्विति शेषः, उपयुक्तादीन् अष्टौ  
एकैकशः प्रत्येकम्, अनुयुज्जीत पृच्छेद् — 'इदमनेनाध्यक्षेणापहृतं नवे'ति ।  
तत्रोपयुक्तो युक्तानामुपरि नियुक्तः प्रत्ययितपुरुषः, निधायकः भाण्डागारिकः,  
निबन्धको लेखकः, प्रतिग्राहकः प्रतिग्रहीता, दायकः करदः, दापकः राजपु-  
रुषः, मन्त्री युक्तस्य धीसचिवः, मन्त्रिवैयावृत्त्यकरः मन्त्रिणः कर्मकरः । मिथ्ये-  
त्यादि । मिथ्यावादे च, एषाम् उपयुक्तादीनां, युक्तसमः अध्यक्षतुल्यो, दण्डः ।  
प्रचारे च जनपदे च, अवधोषयेत् सपटहताडमवरूपापयेत्, केन प्रकारेण,  
अमुना प्रकृतेन अध्यक्षेण, उपहृताः उत्कोचग्रहणादिना पीडिता जनाः, प्रज्ञा-  
पयन्तु आवेदयन्तु स्वां स्वां पीडामित्यर्थम् ; इति अनेन प्रकारेण । प्रज्ञाप-  
यतः जनस्य, यथोपघातम् — उपघातानुरोधेन, दापयेद् द्रव्यम् । अनेके-  
ष्विति । अनेकेष्वभियोगेषु उपघातावेदनेष्वनेककृतेषु युगपत् प्राप्तेषु सत्सु,  
अपव्ययमानः सर्वमुपघातमोत्सुकृतमनभ्युपगच्छन् युक्तः, सक्नुदेव परोक्तः

कृतप्रतिघातावस्थः सूचको निष्पन्नार्थः षष्ठमंशं लभेत, द्वादशमंशं भृतकः । प्रभूताभियोगादल्पनिष्पत्तौ निष्पन्नस्यांशं लभेत । अनिष्पन्ने शरीरं हैरण्यं वा दण्डं लभेत, न चानुग्राहः ।

निष्पत्तौ निक्षिपेद् वादमात्मानं वापवाहयेत् ।

अभियुक्तोपजापात् तु सूचको वधमान्नुयात् ॥

इति कौटिलीयार्थशास्त्रे अध्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे अष्टमोऽध्यायः

समुदयस्य युक्तापहृतस्य प्रत्यानयनम् ,

आवितः एकोनत्रिंशः ॥

एकत्राभियोगे एकेनाभियोक्ता साक्ष्यादिभिर्विभावितः पराजितः, सर्वं भजत सर्वभियोगार्थं यथाभागं दद्यात् । वैषम्यं इति । अनेकेष्वभियोगेष्वेकत्र संप्रतिपत्तिरितरत्र विप्रतिपत्तिश्च वैषम्यं तस्मिन्, सर्वत्रानुयोगं दद्याद् विप्रतिपन्नेषु सर्वेष्वभियोगेषु साक्षिप्रभावसरं दद्याद् रागद्वेषादिनिमित्तमिथ्याभियोगशङ्कापनुत्तये । एकाभियोक्तृविषयमाह—महतीति । महति अर्थापहारे, प्रभूतस्वर्णरजतादिनानार्थापहारे केनचित् प्रज्ञापिते, अल्पेनापि सिद्धः एकदेशेनापि साक्ष्यादिभिर्विभावितापचारः, सर्वं भजेत अभियोगविषयं कृत्स्नमर्थं दद्याद्, अर्थाद् विप्रतिपद्यमानो युक्तः ।

कृतप्रतिघातेत्यादि । सूचकः अध्यक्षपचारपिशुनः, कृतप्रतिघातावस्थः कृतः स्वीकृतः प्रतिघातावस्थः प्रतिघातार्थोऽवस्थः अध्यक्षोत्पाद्यानर्थप्रतीकारार्थः प्रतिभूर्येन स तथाभूतः भवेदिति शेषः, यद्यध्यक्षापचारं कश्चित् सूचयेत् स प्रतिघातप्राप्तिभावं गृहीत्वैव सूचयेदित्यर्थः । स निष्पन्नार्थः सिद्धसूचितार्थः, षष्ठमंशं लभेत, साधिताद् घनात् । द्वादशमिति । भृतकः भृत्यः सूचकः, द्वादशमंशं लभेत । प्रभूतेत्यादि । बहुप्रकारद्रव्यविषयेऽभियोगे प्रभूताभियोगाद् अभियोगविषयबहुप्रकारद्रव्यमध्याद्, अल्पनिष्पत्तौ अल्पस्यैव साक्ष्यादिभिः संसिद्धौ, निष्पन्नस्यांशं लभेत सूचकः । अनिष्पन्न इति । अनिष्पन्ने अभियुक्तेऽर्थे सर्वथैवासंसिद्धे सति, शरीरं हैरण्यं वा दण्डं मिथ्याभियोगनिमित्तं दमं, लभेत, न चानुग्राहः न च रक्षणीयः, निर्दोषविस्फुट्याध्यक्षप्रभवेष्व्योऽनर्थेभ्य इत्यर्थम् ।

निष्पत्ताविति । निष्पत्तौ सूचितार्थसत्यत्वसिद्धौ, वादम् अभियोगं, निक्षिपेद् विरमयेत् सूचकः, आत्मानं वा अपवाहयेत् आत्मानं चाभियोग-

बन्धान्मोचयेत्, अनिष्पत्तौ वादपरिसमापनमात्ममोचनं वा सूचकेन कर्तुमश-  
क्यमित्यभिप्रायः । भट्टस्वामी तु 'निष्पत्तौ सूचितार्थसंसिद्धौ, निक्षिपेद् अन्यत्र  
दृष्ट्यादौ सञ्चारयेद्, वादं सूचकत्वापवादम् । आत्मानं वापवाहयेद् अहमे-  
तस्मिन् काले विषयेऽत्र नासमिति प्रख्यापयेद्' इति व्याचष्टे । यदि तु  
अभियुक्तेनाध्यक्षेण लञ्चोपप्रलोभनाद्युपायैर्भेदं नीतः सूचकः स्वाभियुक्तार्था-  
साधकं राजान्तिके ब्रूयात्, तदा स वधदण्डमर्हतीत्याह — अभियुक्ते-  
त्यदि ॥

इति कौटलीयार्थशास्त्रव्याख्यायामध्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे अष्टमोऽध्यायः

समुदयस्य युक्तापहृतस्य प्रत्यानयनम्,

आदित एकोनविंशः ॥

## २७. प्रक. उपयुक्तपरीक्षा ।

अमात्यसम्पदोपेताः सर्वाध्यक्षाः शक्तितः कर्मसु नियोज्यः ।  
कर्मसु चैषां नित्यं परीक्षां कास्येत् चित्तानित्यत्वान्मनुष्याणाम् ।  
अश्वसधर्माणो हि मनुष्या नियुक्ताः कर्मसु विकुर्वते ।

तस्मात् कर्तारं करणं देशं कालं कार्यं प्रक्षेपमुदयं चैषु विद्यात्  
ते यथासन्देशमसंहता अविगृहीताः कर्माणि कुर्युः, संहता भक्षयेयुः

उपयुक्तपरीक्षेति सूत्रम् । उपयुक्ता युक्तानामुपरि नियुक्ताः प्रत्य-  
यितपुरुषाः, औपरिका इति ये व्यपदिश्यन्ते, तेषां परीक्षा दोषगवेषणेति सू-  
त्रार्थः । युक्तापहृतप्रत्यानयनोक्त्या गताध्याये युक्तानां परीक्षणीयत्वमवगतं,  
तत् किमुपयुक्तानामप्यस्ति, उत नेति सन्देहे प्रकरणमिदमारब्धमिति स-  
ङ्गतिः ।

अमात्येत्यादि । अमात्यसम्पदोपेताः 'जानपदोऽभिजात' इत्युक्तजानप-  
दत्वादिगुणसमृद्धियुक्ताः । एतेनार्थोपधाशुद्धियोगमात्रेण नालमिति सूचितम् ।  
सर्वाध्यक्षाः सर्वे अध्यक्षा उपयुक्ता युक्ताश्च, शक्तितः तत्तत्कर्मसामर्थ्यानुसा-  
रेण, कर्मसु नियोज्याः । एषां कर्मसु च, परीक्षां दोषगवेषणां नित्यं कारयेत् ।  
अर्थोपधाशुद्धानामेव कर्मसु नियोक्तव्यत्वस्य प्रागभिधानान्नियोगानन्तरं पुनः  
परीक्षायाः किं कारणं, तत्राह — मनुष्याणां चित्तानित्यत्वादिति ।  
मनुष्यचित्तं स्वभावादव्यवस्थितं यतः । स्वाभाविकचित्तानित्यत्वमुक्त्वाव-  
स्थाविशेषभवमाह — अश्वेत्यादि । यथाहि अश्वा रथवहनकर्मनियोगदशायां  
साधुशीला एव सन्तस्तन्नियोगदशायां विकारं प्राप्नुवन्ति, एवं कर्मसु अनियो-  
गदशायां सुशीला एव परिदृष्टाः नियोगदशायां शीलवैकृतं प्राप्नुवन्तीत्यर्थः ।

तस्मादिति । तस्मात् यथोक्तात् कारणात्, कर्तारम् अध्यक्षं, करणं  
धर्माद्यधिकरणम् अनुष्ठानं वा, देशं स्थानीयादिकं, कालम् अहोरात्रादि दुर्भि-  
क्षकालादि वा, कार्यं करणयि, प्रक्षेपं कर्मकरभृतिम्, उदयं लाभं च, एषु अध्य-  
क्षेषु विषये, विद्यात् । ते अध्यक्षाः, यथासन्देशं स्वाम्यादेशानतिक्रमेण, असं-  
हता अकृतान्योन्यसङ्केताः, अविगृहीताः अकृतान्योन्यविरोधाः, कर्माणि  
कुर्युः । संहतिविग्रहयोर्दोषमाह — संहता इत्यादि । कर्माणीत्यनुवर्तते ।  
कर्माणि भक्षयेयुः कर्मफलान्यपहरेयुः । कर्माणि विनाशयेयुः निष्फलीकुर्युः ।

विगृहीता विनाशयेयुः । न चानिवेद्य भर्तुः किञ्चिद्वारम्भं कुर्युरन्य-  
त्रापत्प्रतीकारेभ्यः । प्रमादस्थानेषु चैषामत्ययं स्थापयेद् दिवसवेतन-  
व्ययद्विगुणम् ।

यश्चैषां यथादिष्टमर्थं सविशेषं वा करोति स स्थानमानौ लभेत ।

अल्पायतिश्चेन्महाव्ययो भक्षयति । विपर्यये यथायतिव्ययश्च  
न भक्षयति इत्याचार्याः । अपसर्पेणैवोपलभ्यते इति कौटिल्यः ।

स्वामिनमपृष्ट्वा न कमपि कर्मविशेषमग्निजलादिनिमित्तविपत्त्यन्तीकारानिरेकेण  
कुर्युरित्याह—न चानिवेद्येत्यादि । प्रमादेत्यादि । एषाम् अध्यक्षाणां, प्रमा-  
दस्थानेषु स्त्रीमद्यादिव्यसनेषु दृष्टेषु, अत्ययं दण्डं, स्थाप्येन सद्य एव प्रयु-  
ज्जीत । कियन्तं स्थापयेत्, दिवसवेतनव्ययद्विगुणं दिवसवेतनस्य प्रमाददिवस-  
सम्बन्धिनोऽध्यक्षवेतनस्य दिवसव्ययस्य प्रमादनिमित्तकतद्विवसकर्मादर्शनजन्य-  
स्यार्थनाशस्य च द्विगुणम् ।

यश्चैषामिति । एषाम् अध्यक्षाणां मध्ये, यः, अर्थं राजकार्यं, यथादिष्टं  
करोति स्वाम्युपदिष्टप्रकारकं निष्पादयति, सविशेषं वा करोति आदिष्टाभ्य-  
धिकगुणयुक्तं वा निष्पादयति, सः, स्थानमानौ लभेत प्रकृष्टं पदान्तरं पूजां  
च प्राप्नुयात् ।

राजार्थज्ञानपदार्थग्रसनोपलम्भेऽभ्युपायाकाङ्क्षायां व्ययमहत्त्वा-  
ल्पत्वसमत्वलिङ्गकमनुमानमाचार्या अभ्युपायं मन्यन्त इत्याह—अल्पेत्यादि ।  
अल्पायतिरल्पधनागमः, महाव्ययश्चेद् अनल्पार्थोपभोगो यदि भवेत्, तदा  
सः भक्षयति राजप्रजार्थमुपजीवति । विपर्यये यथायतिव्ययश्च महायतित्वे  
सत्यल्पव्यय आयत्यनुरूपव्ययश्च, न भक्षयति । इत्याचार्याः । स्वमतमाह —  
अपसर्पेणैवेति अपसर्पेणैवोपलभ्यते चारद्वारेणैव दुष्टादुष्टत्वमध्यक्षाणां  
निश्चीयते 'त्रयाणामेकवाक्ये संप्रत्यय' इति गूढपुरूपप्रणिध्युक्तादिशेत्यर्थः ।  
एवकारेण महाव्ययत्वालपव्ययत्वयोरुपलब्ध्युपायत्वं व्यवच्छिद्यते । ते ह्य-  
ल्पायतेरपि महाकुटुम्बिन उद्धारग्रहणेन महाव्ययत्वदर्शनात् प्रभूतराज-  
प्रजाद्रव्यापहारिणोऽपि सहजकृपणतयाल्पव्ययत्वदर्शनाच्च व्यभिचरिते इत्य-  
भिप्रायः

यः समुदयं परिहापयति स राजार्थं भक्षयति । स चेदज्ञानादिभिः परिहापयति तदेनं यथागुणं दापयेत् ।

यः समुदयं द्विगुणमुद्भावयति स जनपदं भक्षयति । स चेद् राजार्थमुपनयत्यल्पापराधे वारयितव्यः, महति यथापराधं दण्डयितव्यः ।

यः समुदयं व्ययमुपनयति स पुरुषकर्माणि भक्षयति । स कर्मदिवसद्रव्यमूल्यपुरुषवेतनापहारेषु यथापराधं दण्डयितव्यः ।

यः समुदयमिति । यः, समुदयं द्रव्योत्पत्तिं, परिहापयति न्यूनयति, स राजार्थं भक्षयति । सः, अज्ञानादिभिः अज्ञानालस्यभयप्रमादकामकोपदर्पलोभैर्गाननिक्याधिकारोक्तैः, परिहापयति चेद्, एनं, तद् हापितं द्रव्यं, यथागुणं द्विगुणं त्रिगुणम् अधिकगुणं वा अपराधानुसारिगुणं, दापयेत् ।

यः समुदयं द्विगुणमिति । यः समुदयं, द्विगुणं क्लृप्ताधिकम्, उद्भावयति, सः, जनपदं भक्षयति कथमन्यथा समुदयाधिक्यमिति । सः, राजार्थम् उपनयति चेत् स्वोद्भावितमधिकं साकल्येन राज्ञेऽर्पयति चेत्, नहि, अल्पापराधे अल्पेऽपराधे जनपदपीडने, वारयितव्यः 'मा पुनरेवं जानपदेभ्यः क्लृप्ताधिकमुद्भावये'ति प्रतिषेद्धव्यः । महति द्विगुणत्रिगुणाद्युद्भावनरूपे कोशक्षयफलजन्यपददर्शनेहेतावपराधे स्वयमपहरणरूपे च, यथापराधं दण्डयितव्यः । यदुक्तं —

“यथान्नकर्शनात् प्राणाः क्षीयन्ते सर्वदेहिनाम् ।

तथा कोशा नरेन्द्राणां क्षीयन्ते राष्ट्रकर्शनात् ॥” इति ।

यः समुदयं व्ययमिति । यः, व्ययं कर्मार्थव्ययाय क्लृप्तं धनं, समुदयम् उपनयति समुदये प्रवेशयति व्ययितमकृत्वेत्यर्थः, सः, पुरुषकर्माणि भक्षयति पुरुषान् कर्मकरान् कर्माणि च नाशयति कर्मानुष्ठापनेन । तस्य दण्डमाह — स इति । सः, कर्मदिवसद्रव्यमूल्यपुरुषवेतनापहारेषु कर्मार्थदिवसस्य यद् द्रव्यं तद्विवसकर्मसाध्यं फलं तस्य मूल्यं कल्पितः कश्चिदर्थः कर्मदिवसद्रव्यमूल्यं पुरुषवेतनं पुरुषाणां कर्मकराणां वेतनं कर्मदिवसद्रव्यमूल्यस्य पुरुषवेतनस्य च अपहारेषु विनाशनेषु, यथापराधम् अपराधानुसारेण दण्डयितव्यः कर्मदिवसद्रव्यमूल्यं कर्मकरपुरुषवेतनं च यावत् कर्मकरणेन हापितं तावद् दापयितव्यं इत्यभिप्रायः ।

तस्मादस्य यो यस्मिन्नधिकरणे शासनस्थः स तस्य कर्मणो याथातथ्यमायव्ययौ च व्याससमासाभ्यामाचक्षीत ।

मूलहरतादात्विककदर्याश्च प्रतिषेधयेत् । यः पितृपैतामहमर्थमन्यायेन भक्षयति स मूलहरः । यो यद्यदुत्पद्यते तत्तद् भक्षयति स तादात्विकः । यो भृत्यात्मपीडाभ्यामुपचिनोत्यर्थं स कदर्यः । स पक्षवांश्चेदनादेयः, विपर्यये पर्यादातव्यः ।

यो महत्यर्थसमुदये स्थितः कदर्यः सन्निधत्ते, अवनिधत्ते, अवसावयति वा — सन्निधत्ते स्ववेश्मनि, अवनिधत्ते पौरजानपदेषु, अवसावयति परविषये — तस्य सत्री मन्त्रिमित्रभृत्यबन्धुपक्षमागतिं गतिं च द्रव्याणामुपलभेत ।

तस्मादिति । तस्मात् समुदयविषयेऽपराधे दण्डविधानात्, योऽध्यक्षः, यस्मिन्नधिकरणे, शासनस्थो नियुक्तः, सः, तस्य कर्मणः तदधिकरणसम्बद्धस्य कर्मणः, याथातथ्यं यथास्थितिम्, आयव्ययौ च, व्याससमासाभ्यां संक्षिपविस्ताराभ्याम्, अस्य राज्ञः, आचक्षीत निवेदयेत् ।

मूलहरेत्यादि । मूलहरतादात्विककदर्यान् प्रतिषेधयेत् मूलहरणादिकर्मणो वारयेत् । के पुनर्मूलहरादय इत्यत्राह — यः पितृपैतामहमिति । यः, पितृपैतामहं पितृपितामहार्जितम्, अर्थम्, अन्यायेन भक्षयति दुर्विनियोगेन नाशयति, स मूलहरः । यद्यदुत्पद्यते प्रत्यहं लभ्यते, तत्तद् यः, भक्षयति दुर्विनियोगेन नाशयति, स तादात्विकः । यः भृत्यात्मपीडाभ्याम् अर्थम्, उपचिनोति वर्धयति, स कदर्यः । प्रतिषेधानन्तरमपि मूलहरणाद्यनुवृत्तावाह — स इति । सः मूलहराद्यन्यतमः, पक्षवांश्चेत् पक्षो बन्धुसम्पत् तद्वान् यदि, अनादेयः अग्राह्यः तद्वन्धुकोपपरिहारार्थमगृहीतधन एव स्थानादवरोपणीय इत्यर्थः । विपर्यये पक्षवत्त्वाभावे, पर्यादातव्यः सर्वस्वं हर्तव्य इत्यर्थः ।

यो महतीति । यः कदर्यः महति अर्थसमुदये स्थितः सन्, सन्निधत्ते अवनिधत्ते अवसावयति वा, तत्र सन्निधानावनिधानावसावणानि विवृणोति — स्ववेश्मनि सन्निधत्ते भूगर्तस्तम्भकोटरादिषु स्थापयति, पौरजानपदेषु अवनिधत्ते रक्षणार्थं निक्षिपति, परविषये अवसावयति शत्रुजनपदे धनसञ्चारणं करोति, तस्य अध्यक्षस्य, मन्त्रिमित्रभृत्यबन्धुपक्षं मन्त्र्यादिचतुष्टयबलं, द्रव्याणामागतिं गतिं च, सत्री गूढपुरुषप्रणिध्युक्तलक्षणः, उपलभेत ।

यश्चास्य परविषये सञ्चारं कुर्यात् तमनुप्रविश्य मन्त्रं विद्यात् ।  
सुविदितं शत्रुशासनापदेशेनैनं घातयेत् ।

तस्मादस्याध्यक्षाः सङ्ख्यायकलेखकरूपदर्शकनीवीग्राहकोत्तरा-  
ध्यक्षसखाः कर्माणि कुर्युः ।

उत्तराध्यक्षा हस्त्यश्वरथारोहाः । तेषामन्तेवासिनः शिल्पशौच-  
युक्ताः सङ्ख्यायकादीनामपसर्पाः ।

बहुमुख्यमनित्यं चाधिकरणं स्थापयेत् ।

यश्चेति । यश्च परविषये, अस्य कदर्यस्य, सञ्चारं द्रव्यसञ्चारणं  
कुर्यात्, तम्, अनुप्रविश्य अनुकूलतया प्रविश्य तन्मित्रं तद्भृत्यो वा भूत्वे-  
त्यर्थः, मन्त्रं विद्यात् अभिसन्धिरहस्यं जानीयात् सत्री । सुविदित इति ।  
सुविदिते सन्निधारेण सम्यग् विज्ञाते मन्त्रे, एनं कदर्यं, शत्रुशासनापदेशेन  
घातयेत् शत्रुणा कदर्यमभिसम्बुध्य प्रहितं 'प्रेषितोऽर्थः प्रतीष्टः, अवशिष्टः  
क्षिप्रं प्रेष्यतामि'ति लिखितवृत्तान्तं किमपि लेख्यं शत्रुविषयागतजनहस्ता-  
दन्तपालेन गृहीतोपनीतमित्येवं कूटसूटस्यैव शत्रुशासनस्य अपदेशेन प्रख्या-  
पनेन हतं कारयेत् ।

तस्मादिति । तस्माद् राजद्रव्यापहारे यथोक्तदण्डविधानात्, अध्यक्षाः,  
अस्य राज्ञः, कर्माणि धनसम्बद्धानि कार्याणि, संख्यायकलेखकरूपदर्शकनीवी-  
ग्राहकोत्तराध्यक्षसखाः कुर्युः संख्यायकादिसाक्षिकाः सन्तः कुर्युः । संख्यायकाः  
गणकाः, लेखकाः प्रसिद्धाः, रूपदर्शकाः निष्कदीनारादिरूपपरिशोधकाः,  
नीवीग्राहकाः व्ययितशिष्टधनग्रहणाधिकृताः, उत्तराध्यक्षा औपारिकाः ।

के पुनरुत्तराध्यक्षाः कर्तव्या इत्यत्राह — उत्तरेत्यादि । हस्त्यश्वरथा-  
रोहाः हस्त्यारोहा अश्वारोहा रथारोहाश्च वृद्धभावादिना युद्धाक्षमत्वं प्रतिपन्नाः,  
उत्तराध्यक्षाः कर्तव्याः । तेषामिति ! तेषाम् उत्तराध्यक्षाणां, शिल्पशौचयुक्ता  
अन्तेवासिनः शिल्पं नियोगानुष्ठानकौशलं शौचं स्वकृत्याविसंवादनं ताभ्या-  
मुपेताः शिष्याः, संख्यायकादीनामपसर्पाः संख्यायकलेखकादिप्रवृत्त्युपलभ्यार्था  
गूढपुरुषाः कर्तव्याः ।

बह्वित्यादि । अधिकरणं युक्तकर्मस्थानं, बहुमुख्यं स्थापयेत् बहवो  
मुख्याः प्रधाना यस्मिंस्तत् तथाभूतं कुर्यात्, बहवश्चेत् प्रधानास्तेऽन्योन्यश-  
क्तिरा राजाद्यर्थं नापहरन्तीति । अनित्यं च स्थापयेत् अनित्यं न विद्यते नित्यः



यथा ह्यनास्वादयितुं न शक्यं  
 जिह्वातलस्थं मधु वा विषं वा ।  
 अर्थस्तथा ह्यर्थचरेण राज्ञः  
 स्वल्पोऽप्यनास्वादयितुं न शक्यः ॥  
 मत्स्या यथान्तस्सलिले चरन्तो  
 ज्ञातुं न शक्याः सलिलं पिबन्तः ।  
 युक्तास्तथा कार्यविधौ नियुक्ता  
 ज्ञातुं न शक्या धनमाददानाः ॥  
 अपि शक्या गतिर्ज्ञातुं पततं खे पतत्रिणाम् ।  
 नतु प्रच्छन्नभावानां युक्तानां चरतां गतिः ॥  
 आस्रावयेच्चोपचितान् विपर्यस्येच्च कर्मसु ।  
 यथा न भक्षयन्त्यर्थं भक्षितं निर्वमन्ति वा ॥

स्थिरश्चिरस्थायी युक्तो यस्मिंस्तत् तथाभूतं च कुर्यात् । नित्यो हि युक्तश्चिर-  
 संवाससुलभां मित्रसम्पदमवष्टभ्यात्मदोषान् निहनुयात्, जानपदाश्च तस्य  
 दोषान् कालान्तरात्मापकारमिया नाविष्कुर्युरिति ।

अध्यायान्ते श्लोकानाह — यथाहीत्यादि । अनास्वादयितुं न शक्यम्  
 अर्थादास्वादनपरिहारमिच्छतापि । अशक्यत्वोपपादकमाह — जिह्वातल-  
 स्थमिति । विनापि पुरुषयत्नेन तदुदरप्रवेशं यद्देशसत्तिकर्षं लेभत तद्देश-  
 नित्यसन्निहितमित्यर्थः । अर्थ इति । योऽत्यल्पत्वाद् भक्षितविज्ञानोऽप्यन-  
 र्थापर्यवसायी मधुस्थानीयो, यश्च महत्त्वाद् वधदण्डान्तपरमानर्थपर्यवसायी  
 विषस्थानीयः, स उभयविधोऽपि । अर्थचरः अर्थेषु व्याप्तियमाणोऽध्यक्षः ।  
 तदेवमर्थभक्षणस्याध्यक्षदुष्परिहरत्वमनेनोक्तम् ॥

कृतमप्यध्यक्षैरर्थभक्षणं जलचरमत्स्यजलधानवद् गगननगपक्षिगतिवच्च  
 स्वामिना दुरवबोधमिति श्लोकद्वयेनाह — मत्स्या यथान्तगतिः अपि  
 शक्या गतिरिति च ॥

अत एतेषु राजा किं कुर्यात्, तत्राह — आस्रावयेदिति । उपचि-  
 तान् अर्थभक्षणसमृद्धान् अध्यक्षान्, आस्रावयेद् भक्षितमर्थमाहार्येद् उप-  
 चयरूपेण लिङ्गेनापसर्पाद्युपायेन च तदुपचारमवगम्येत्यर्थम् । कर्मसु विपर्य-  
 स्यत् व्यत्ययेन निवेशयेद् उच्चकर्मस्थानेभ्योऽवरोप्य नीचकर्मस्थानेषु नियु-

न भक्षयन्ति ये त्वर्यान् न्यायतो वर्धयन्ति च ।  
नित्याधिकाराः कार्यास्ते राज्ञः प्रियहिते रताः ॥

इति कौटलीयार्थशास्त्रे अध्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे  
नवमोऽध्यायः उपयुक्तपरीक्षा,  
आदिताक्षिणः ॥

स्तीतित्यर्थः । आस्त्रावणविपर्यसनभयाच्चाध्यक्षा अर्थभक्षणे न प्रवर्तन्ते, भक्षितं  
चार्थं प्रत्याहरन्तीत्यभिप्रायेणाह — यथेत्यादि । तथा आस्त्रावयेदित्येवं पूर्वा-  
धेन सम्बन्धः । सोऽयमर्थभक्षकविषयो विधिः प्रपञ्चितः ॥

ये पुनरर्थचरा अपि सन्तो महान्तं यत्नमास्थाय राजजानपदार्थं न  
भक्षयन्ति, प्रत्युत न्यायतः परिवर्धयन्ति, तथाविधा राजप्रियहितानुष्ठानपराः  
स्थिराधिकाराः कर्तव्या इत्याह — न भक्षयन्तीत्यादि ॥

इति कौटलीयार्थशास्त्रव्याख्यायाम् अध्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे  
नवमोऽध्यायः उपयुक्तपरीक्षा,  
आदिताक्षिणः ॥

२८. प्रक. शासनाधिकारः ।

शासने शासनमित्याचक्षते । शासनप्रधाना हि राजानः, तन्मूलत्वात् सन्धिविग्रहयोः ।

तस्मादमात्यसम्पदोपेतः सर्वसमयविदाशुग्रन्थश्चार्वाक्षरो लेखवाचनसमर्थो लेखकः स्यात् । सोऽव्यग्रमना राज्ञः सन्देशं श्रुत्वा

शासनाधिकार इति सूत्रम् ! शासनं नाम लिखितकार्यार्थं तालपत्रादि, तस्याधिकारो विधिरुच्यत इति सूत्रार्थः । 'अर्धगुणहीनः शासनहरः' इति शासनं यत् सूत्रितं दूतप्रणिधौ तदिह निरूप्यत इति सङ्गतिः ।

किं तच्छासनमित्याह—शासने शासनमित्याचक्षत इति । पत्रारूढोऽर्थः शासनं तस्मिन् शासनमिति व्यपदेशं कुर्वन्त्याचार्याः, नतु सन्दिष्टेऽर्थे वाचिकाख्ये इत्यर्थः । कुतः पुनः शासनवाचिकयोर्मध्ये शासनस्य निरूपणादरो नतु वाचिकस्येत्याकाङ्क्षायामाह—शासनेत्यादि । मन्धिविग्रहयोरिति षाड्गुण्योपलक्षणम् । तेनायमर्थः—हि यस्माच्छासनमेव राज्ञां मन्त्रगुप्तिपुरस्सरषाड्गुण्यव्यापाराव्यभिचारनिर्वाहकतया प्रधानं, वाचिकं तु सन्देशहरगतप्रमादादिदोषसम्भावितमन्त्रभेदतया व्यभिचारित्वान्न प्रधानमिति ।

शासनस्य प्रधानत्वाद् विशिष्टगुण एव तलेखको भवितुमर्हतीत्याह—तस्मादित्यादि । तस्माद्, अमात्यसम्पदोपेतः 'जानपदोऽभिजात' इति मन्त्रिपुरोहितोत्पत्तिप्रकरणोक्ताः पञ्चविंशतिर्जीनपदत्वादयो गुणा अमात्यसम्पत् तया युक्तः, सर्वसमयवित् सर्वेषां वर्णानाम् आश्रमाणां वर्णातिरिक्तानां चाचाराभिज्ञः, आशुग्रन्थः शीघ्रवाक्यसन्दर्भप्रसरः, चार्वाक्षरः चारूणि एकैकशः समुदायतश्च दर्शनीयान्यक्षराणि लिप्यो यस्य सः, लेखवाचनसमर्थः लेखस्य स्फुटसुस्वरयश्चास्थानवाक्यविश्रमसुभगपठनप्रवीणः, लेखस्याप्रकाशार्थस्य संज्ञालेखस्य वर्जिताक्षरस्य पदवाक्यसंकेतितलेखाविशेषात्मकस्य वाचने व्यवहारे समर्थ इत्यपरे । एवमेकोनविंशता गुणैर्युक्तो लेखकः स्यात् । स च लेखको राज्ञोच्यमानं वाचिकमनाकुलेन मनसा श्रुत्वार्थान् पौर्वापर्यक्रमेण परलेखार्थानुगुणानानुगुण्याभ्यां च निश्चित्य लेखं लिखेदित्याह—सोऽव्यग्रेत्यादि । तत्र युक्तानामव्यग्रमनस्कता राजसत्काराद् भवति । यदाहुः—

“नीचापि बुद्धिर्नृपमानयोगाच्छ्रेष्ठत्वमायाति तदाश्रितानाम् ।

अग्न्यापि निर्वाति हि मानहीना केहं विना दीपशिखेव तूर्णम् ॥”

निश्चितार्थं लेखं विदध्याद्, देशैश्वर्यवंशनामधेयोपचारमीश्वरस्य, देशनामधेयोपचारमनीश्वरस्य ।

जातिं कुलं स्थानवयश्श्रुतानि कर्मद्विंशीलान्यथ देशकालौ ।

यौनानुबन्धं च समीक्ष्य कार्ये लेखं विदध्यात् पुरुषानुरूपम् ॥

इति । परलेखानुरूप्यानानुरूप्यनिश्चयविषयेऽपि श्लोकमुदाहरन्ति —

“श्रुत्वा नरेन्द्रवाक्यं परभावं चावधार्य परलेखात् ।

लेखः खलु कर्तव्यो गुणदोषविनिश्चयज्ञेन ॥”

इति । कीदृशं विदध्यात्, ईश्वरस्य राज्ञः, देशैश्वर्यवंशनामधेयोपचारं देशादीनां चतुर्णामुपचारो यस्मिंस्तं तथाभूतम् । तत्र देशोपचारोऽध्युष्यमाणदेशनिर्देशेनोपचारः, यथा — मध्यदेशमलङ्कुर्वाणमिति । ऐश्वर्योपचारः भूकोशदण्डसम्पन्निर्देशोपचारः ‘मध्यदेशाधिपतिमसंख्याताप्रतिहतदण्डक्षपितरिपुपक्षम्’ इत्येवञ्जातीयः । वंशोपचारः ‘सोमान्वयभूषणम्’ इत्येवम्प्रकारः । नामधेयोपचारः ‘महाराजाधिराजश्रीसिंहवर्मदेवम्’ इत्येवञ्जातीयः । अनीश्वरस्य अमात्यादेः, देशनामधेयोपचारं देशोपचारनामोपचारयुक्तम् । तत्र देशोपचारः ‘कान्यकुब्जमलङ्कुर्वाणम्’ इत्यादिः । नामोपचारः ‘श्रीसोमदत्तमि’त्यादिः ।

जातिकुलाद्येकादशकमपि लेखविधौ समीक्षणीयमित्याह — जातिमित्यादि । तत्र जातिर्ब्राह्मणादिः । तत्समीक्षा च ब्राह्मणो ब्राह्मणस्य ज्यायसोऽभिवादपूर्वं कनीयस आशीर्वचनपूर्वं क्षत्रियस्य स्वस्त्यादिपदपूर्वं, क्षत्रियादिर्ब्राह्मणस्य प्रणामपूर्वमित्येवञ्जातीया । कुलम् अन्ववायो भोजादिः । स्थानमधिकारः सान्धिविग्रहिकारिः । वयो यौवनादि । श्रुतं शास्त्रविज्ञानम् । कर्म वृत्तिः । ऋद्धिर्धनसम्पत् । शीलं सदाचारः । देशो वासस्थानम् । कालः तदात्वमायतिश्च । यौनानुबन्धो विवाहसम्बन्धः । इदं जात्याद्येकादशकं, समीक्ष्य पर्यालोच्य, कार्ये कार्यविषये, पुरुषानुरूपं पुरुषाणां हीनमध्यमोत्तमानां यथाक्रममाज्ञापनबोधनविज्ञापनाद्युक्तिप्रकारैरनुरूपं लेखं विदध्यात् । श्लोकं चात्रोदाहरन्ति —

“वित्तं बन्धुर्वयः कर्म विद्या भवति पञ्चमी ।

एतानि मान्यस्थानानि गरीयो यषदुत्तरम् ॥” इति ।

अर्थक्रमः, सम्बन्धः, परिपूर्णता, माधुर्यमौदार्यं, स्पष्टत्वमिति लेखसम्पत् ।

तत्र यथावदनुपूर्वक्रिया प्रधानस्यार्थस्य पूर्वमभिनिवेश इत्यर्थस्य क्रमः ।

प्रस्तुतस्यार्थस्यानुपरोधादुत्तरस्य विधानमा समाप्तेरिति सम्बन्धः ।

अर्थपदाक्षराणामन्यूनानतिरिक्तता हेतूदाहरणदृष्टान्तैरर्थोपवर्णनाश्रान्तपदतेति परिपूर्णता ।

लेखसम्पदमाह — अर्थक्रम इत्यादि ।

अर्थक्रमादीन् षड् लेखगुणान् स्वयमेव व्याचष्टे — तत्रेत्यादि । तत्र अर्थक्रमादीनां मध्ये । यथावदनुपूर्वक्रिया यथाहं क्रमकरणम् । तदेव स्फुटप्रतिपत्तये विवृणोति — प्रधानस्यार्थस्य पूर्वमभिनिवेश इति । अभ्यर्हितस्यार्थस्य पूर्वं लेखनं पश्चादन्यस्येत्ययमर्थक्रमो नाम लेखगुणः ।

सम्बन्धमाह — प्रस्तुतस्येति । प्रस्तुतस्य प्रक्रान्तस्य, अर्थस्य, अनुपरोधाद् अबाधात्, उत्तरस्यार्थस्य, आ समाप्तेर्विधानम् आ लेखपरिसमापनाल्लेखनं पूर्वपूर्वलिखितार्थाविरोधेनोत्तरोत्तरार्थलेखनमिति यावत्, इत्ययं सम्बन्धाख्यो गुणः ।

परिपूर्णतामाह — अर्थेत्यादि । अर्थपदाक्षराणामन्यूनानतिरिक्तता अर्थस्य पदानामक्षराणां चान्यूनतानतिरिक्तता च । अर्थन्यूनता यथा — ‘हस्तिनौ प्रयच्छे’त्युक्ते हस्तिनं प्रयच्छेति लेखनम् । इहार्थमात्रं न्यूनं पदाक्षराणि तु न न्यूनानि न चातिरिक्तानि । ‘हस्तिनं प्रयच्छे’त्युक्ते हस्तिनौ प्रयच्छेति लेखनेऽर्थातिरिक्तता पदाक्षराणि तु तावन्त्येव । पदन्यूनता यथा — ‘कालिङ्गं हस्तिनं प्रयच्छे’त्युक्ते विशेषणपरित्यागेन ‘हस्तिनं प्रयच्छे’ति लेखनं, ‘हस्तिनं प्रयच्छे’ति निर्विशेषणोक्तौ सविशेषणलेखनं पदाधिकता । अक्षरन्यूनता यथा — सलिलशब्दोक्तौ वारिशब्दलेखनं, तद्वैपरीत्यलेखनेऽक्षराधिकता । हेतूदाहरणदृष्टान्तैरर्थोपवर्णना हेतुः कारणम् उदाहरणं शास्त्रसंवादोभिधानं दृष्टान्तो लोकसिद्धार्थनिदर्शनं हेत्वादिभिस्त्रिभिरेतस्य प्रस्तुतस्य उपवर्णना सम्प्रतिपत्तिसम्पादनम् । अश्रान्तपदता वाक्यार्थे पदवचनं, यथा ‘सन्धिं कुरु’ इति पदसमूहप्रतिपाद्यस्यार्थस्य ‘सन्धस्त्व’ इत्येकेन पदेन प्रतिपादनम् । इति परिपूर्णता अनेन प्रकारेण परिपूर्णता नाम गुणः ।

सुखोपनीतचार्थशब्दाभिधानं माधुर्यम् ।

अग्राभ्यशब्दाभिधानमौदार्यम् ।

प्रतीतशब्दप्रयोगः स्पष्टत्वमिति ।

अकारादयो वर्णास्त्रिषष्टिः ।

वर्णसंघातः पदम् । तच्चतुर्विधं नामाख्यातोपसर्गनिपाताश्चेति ।  
तत्र नाम सत्त्वाभिधायि । अविशिष्टलिङ्गमाख्यातं क्रियावाचि । क्रिया-  
विशेषकाः प्रादय उपसर्गाः । अव्ययाश्चादयो निपाताः ।

सुगमसुन्दरार्थप्रतिपादकशब्दप्रयोगो नाम माधुर्यम्, अग्राभ्यशब्द-  
प्रयोग औदार्यं, सुप्रसिद्धशब्दप्रयोगश्च स्पष्टत्वमित्याह—सुखोपनीतेत्यादि ।

शब्दप्रसङ्गात् तद्वतं पदवाक्यविभागं पदवाक्यगतं च लेखे करणीयं  
विशेषान्तरं निरूपयिष्यन् पदारम्भकत्वात् प्रथममक्षराणि निरूपयति—अका-  
रादयो वर्णास्त्रिषष्टिरिति । तत्र ह्रस्वदीर्घप्लुतभेदादचो द्वाविंशतिः, कादयो  
मावसानाः स्पर्शाद्याः पञ्चविंशतिः, यरलवा अन्तःस्थाख्याश्चत्वारः, अयोग-  
वाहा अनुस्वारविसर्गजिह्वामूलीयोपध्मानीयाश्चत्वारः, यमाक्षराणि चत्वारि,  
शषसहा ऊष्माख्याश्चत्वारः इत्येवं वर्णानां त्रिषष्टित्वम् । यदाहुः—

“दीर्घाः स्वराणां तत्राष्टौ पञ्च ह्रस्वाः प्लुता नव ।

चतुर्धायोगवाहोष्मयमान्तस्थाः पृथक् पृथक् ।

विंशतिः पञ्च च स्पर्शास्त्रिषष्टिरिति कीर्तिताः ॥”

इति । स्वरानुनासिक्यकृतस्तु भेदो न संख्यातो लौकिकप्रयोगे तदनादरात् ।

पदस्वरूपमाह — वर्णसंघातः पदमिति । नियतानुपूर्वीकाणां वर्णानां  
समूहोऽर्थविशेषसङ्केतितः पदमित्युच्यते । तच्चतुर्विधं नामादिभेदादित्याह—  
तदिति । नामादिस्वरूपमाह — तत्रेति । तेषु नामादिषु मध्ये, सत्त्वा-  
भिधायि जातिगुणद्रव्यवाचकं, नाम इत्युच्यते । अविशिष्टलिङ्गं स्त्रीपुंनपुंसक-  
रूपलिङ्गविशेषशून्यं क्रियावाचकम् आख्यातम् । क्रियाविशेषकाः क्रियागत-  
प्रकर्षादिविशेषद्योतकाः, प्रादयः प्र परा अप सम् अनु इत्यादयः उपसर्गाः ।  
अव्ययाः लिङ्गवचनविभक्तिभेदरहिताः, चादयः च वा ह इत्यादयः, निपाताः ।

पदसमूहो वाक्यमर्थपरिसमाप्तौ । एकपदावरस्त्रिपदपरः परप-  
दार्थानुरोधेन वर्गः कार्यः । लेखपरिसंहरणार्थ इतिशब्दो वाचिकम-  
स्येति च ।

वाक्यस्वरूपमाह—पदेत्यादि । पदसमूहः पदानां सङ्घातो वाक्यम्  
इत्युच्यते, अर्थपरिसमाप्तौ अर्थस्य पर्यवसाने सति तेन पदसमूहेन चेदेको  
विशिष्टार्थो नैराकाङ्क्षेण बुद्धौ प्रतिष्ठितो भवतीत्यर्थः । समांसकरणाविषय-  
माह—एकेत्यादि । वर्गः समासः, परपदार्थानुरोधेन कार्यः परं यत् पदं समा-  
सघटकादेकस्मात् पदाद् अन्यत् समासघटकं पदं तस्य अर्थानुरोधेन अर्थ-  
मनुसृत्य कार्यः अर्थस्य समासघटकपदान्तरार्थेन सहैकीभावयोग्यतामभिलक्ष्य  
कार्य इत्यर्थः । पदयोः पदानां वा सति सामर्थ्ये समासः कार्यो नान्यथेत्य-  
भिप्रायः । स च कथम्भूतः कार्यः, एकपदावरस्त्रिपदपरः समस्यमानपदातिरे-  
केणैकं पदम् अवरं निकृष्टं यस्मिन् स तथाभूतः अर्थाद् द्विपदावरः त्रीणि  
पदानि पराणि उत्कृष्टानि यास्मिन् स तथाभूतश्च कार्यः, अधिकपदसमासस्तु  
न कार्यो माधुर्याद्युक्तगुणहानात् । यदाहुः—

“माधुर्यमभिवाञ्छन्तः प्रसादं च सुमेधसः ।

समासवन्ति भूयांसि न पदानि प्रयुज्जते ॥”

इति । अपरा व्याख्या — एकपदावरस्त्रिपदपरः इत्यनयोर्थेयुक्त एवार्थः,  
विशेष्यस्तु पदसमूहः, स च सामर्थ्यात् समासलक्षणः । तावता च दीर्घसमा-  
सप्रतिषेधस्योक्तस्य सिद्धिः । ‘परपदार्थानुरोधेन वर्गः कार्यः’ इत्यनेन तु अर्था-  
न्तरं संगृह्यते । तद्यथा— वर्गो विरामोऽवसानं विच्छेद इति पर्यायाः । वर्गः  
अर्थविश्रान्तिचिह्नं सुखप्रतिपत्त्यर्थं क्रियमाणं, परपदार्थानुरोधेन परपदार्थानुसा-  
रेण, कार्यः । अनुपरोधेनेति पाठे परपदार्थानुपघातेन कार्यः । यथा— ‘पुराणं  
धर्मो धर्मः स्वको वेदश्चिकित्सितम् । आज्ञासिद्धानि चत्वारि, न हन्तव्यानि  
हेतुभिः ॥’ इत्यस्मिन् श्लोके चत्वारित्यत्र विरामाचेहस्य करणे परपदार्थेन  
नोपरोधः, ‘चत्वारि न’ इत्यत्र करणे तु स्फुट एव सः इति । लेखपरिस-  
माप्तिचिह्नमाह — लेखेत्यादि । अन्ते इतिशब्दलेखनं ‘वाचिकमस्ये’ति  
लेखनं वा लेखसमाप्तिसूचनप्रयोजनकमित्यर्थः । तत्र लेखनीयार्थस्य निर्वशे-  
षतायामितिशब्दः सावशेषतायां ‘वाचिकमस्य’ इत्युक्तिः । वाचिकमस्येति

निन्दा प्रशंसा पृच्छा च तथाख्यानमथार्थना ।

प्रत्याख्यानमुपालम्भः प्रतिषेधोऽथ चोदना ॥

सान्त्वमभ्यवपत्तिश्च भर्त्सनानुनयौ तथा ।

एतेष्वर्थाः प्रवर्तन्ते त्रयोदशसु लेखजाः ॥

तत्राभिजनशरीरकर्मणां दोषवचनं निन्दा । गुणवचनमेतेषामेव प्रशंसा । कथमेतदिति पृच्छा । एवम् इत्याख्यानम् । देहीत्यर्थनां । न प्रयच्छामीति प्रत्याख्यानम् । अननुरूपं भवत इत्युपालम्भः । मा कार्षीः इति प्रतिषेधः । इदं क्रियताम् इति चोदना । योऽहं स भवान्, मम यद् द्रव्यं तद् भवतः इत्युपग्रहः सान्त्वम् । व्यसनसाहाय्यमभ्यवपत्तिः । सदोषमायतिप्रदर्शनमभिभर्त्सनम् ।

लेखनं च 'वाचिकमस्य लेखहरमुखाच्छ्रोतव्यम्' इत्यादिरीत्या लेखनमिति बोद्धव्यम् ।

अथ लेखनीयतया सम्भावितान् अर्थान् श्लोकाभ्यामुद्दिशति—निन्देत्यादि । निन्दाप्रशंसादित्रयोदशविषयतया त्रयोदशविधा लेखार्था इत्यर्थः ॥

— निन्दादिकं क्रमेण व्याचष्टे — तत्रेत्यादि । अभिजनशरीरकर्मणां दोषवचनं प्रकृतिकुटिला वैश्वामित्रा इत्यभिजनदोषवचनं कुष्ठितो व्याधित इति शरीरदोषवचनं गोप्तो ब्रह्महेति कर्मदोषवचनं, सेयं निन्दा त्रिप्रकारा । तद्वैपरीत्येन तेषामेवाभिजनादीनां गुणवचनं प्रशंसा । कथमेतत् करणीयमिति कर्तव्याजिज्ञासा पृच्छा । एवमेतत् करणीयमित्युपदेशः पृष्टेन क्रियमाण आख्यानं । सन्ध्यादिनिमित्तं किञ्चित् कोशदण्डादिकं देहीति याचनमर्थना । अर्थितस्य न प्रयच्छामीति वचनं प्रत्याख्यानम् । अननुरूपं भवत इदं कार्यमित्युक्तिरूपालम्भः । मा कार्षीरित्यकार्यप्रवृत्तेर्वारणमाप्तभावात् क्रियमाणं प्रतिषेधः । इदं क्रियतां सन्धानं विग्रहणं वास्मिन् देशकाल इति प्रेरणा चोदना । योऽहं स भवान्, मम यद् द्रव्यं तद् भवत इति स्वशरीरसम्बोध्यशरीरयोः स्वद्रव्यसम्बोध्यद्रव्ययोश्चाभेदवचनभङ्ग्यानुकूलनं सान्त्वम् । व्यसने रिपूपल्लावादौ साहाय्यकरणमभ्यवपत्तिः । अनित्यं कुर्वाणमाचिरात् त्वां घातयेयं, बद्ध्वा वा कारागृहे निवेशयेयमित्येवमनर्थदोषयुक्तमस्तरकाकथनमभिभर्त्सनमित्युच्यते ।



अनुनयस्त्रिविधोऽर्थकृतावतिक्रमे पुरुषादिव्यसने चेति ।

प्रज्ञापनाज्ञापरिदानलेखास्तथा परीहारनिष्ठिलेखौ ।

प्रावृत्तिकश्च प्रतिलेख एव सर्वत्रगश्चेति हि शासनानि ।

अनेन विज्ञापितमेवमाह तद् दीयतां चेद्यदि तत्त्वमस्ति  
राज्ञः समीपे वरकारमाह प्रज्ञापनैषा विविधोपदिष्टा ॥

भर्तुराज्ञा भवेद् यत्र निग्रहानुग्रहौ प्रति ।

विशेषेण तु भृत्येषु तदाज्ञालेखलक्षणम् ॥

यथार्हगुणसंयुक्ता पूजा यत्रोपलक्ष्यते ।

अप्याधौ परिदाने वा भवतस्तावुपग्रहौ ॥

अनुनय इति । अर्थकृतावित्यादयो निमित्तसप्तम्यः । अर्थकरणनि-  
मित्तोऽतिक्रमनिमित्तः पुरुषादिव्यसननिमित्त इति त्रिप्रकारोऽनुनयः । तत्र  
सामवायिकादिकार्यमवश्यकरणीयमकुर्वाणं प्रति तत्करणार्थं मित्रेण क्रियमा-  
णोऽनुनय आद्यः । स्ववाक्यातिक्रमकुपितं प्रति कोपप्रशमनाय क्रियमाणोऽनु-  
नयो द्वितीयः । पितृभ्रातृपुत्रमित्रामात्यमरणादिव्यसनेष्ववश्यानुग्राह्यं पूर्वमन-  
नुगृह्य पश्चात् कार्यवशात् तं प्रति क्रियमाणोऽनुनयस्तृतीयः ।

भूयोऽप्यष्टौ शासनभेदान् श्लोकेनोद्दिशति — प्रज्ञापनेत्यादि ॥

श्लोकैरेव तेषां विवरणमारम्भाणः प्रथमं प्रज्ञापनलेखं व्याचष्टे —  
अनेनेति । प्रज्ञापना नाम महामात्रादीन् प्रति तदीयगूढपुरुषैः क्रियमाणा  
तन्मित्रामित्रराजपुरुषवृत्तान्तस्यावेदना । एषा विविधा बहुप्रकारा उपदिष्टा ।  
ताममित्रविषयां पूर्वार्धेन प्रदर्शयति — अनेन राजानुचरेण देवदत्तनाम्ना विज्ञा-  
पितं राजान्तिके ‘महामात्रेण कुतश्चिन्निधिरधिगत आत्मसात्कृत’ इति । विज्ञा-  
पितश्च राजानेन प्रकारेणाह — ‘यदि महामात्रः स्वयं तं निधिं न प्रयच्छति  
तदाहमेव तं द्विगुणमाहारयिष्यामी’ति । तत्त्वमस्ति चेद्यदि तद् दीयतां यदि  
निधिद्वय्याधिगमः सत्यः तर्हि तद् दीयतां राज्ञे इत्यर्थः । मित्रविषयां तृती-  
यपादेन दर्शयति — राज्ञः समीपे वरकारम् आह कल्याणं कर्म त्वया क्रिय-  
माणं निवेदयति, अर्थाद् देवदत्तादिः । इह चेत्पदयदिपदयोः सहप्रयोगोऽपि-  
शब्दचशब्दयोरिव द्रष्टव्यः ॥

सामान्यतो यस्मिन्कास्मिन्निज्जने विषये विशेषेण पुनर्भृत्येषु विषये  
निग्रहमनुग्रहं वाधिकुर्वती भर्तुराज्ञा यस्मिन् लेखे, स आज्ञालेख इत्याह —  
भर्तुरित्यादि ॥

जातेर्विशेषेषु पुरेषु चैव ग्रामेषु देशेषु च तेषु तेषु ।

अनुग्रहो यो नृपतेर्निदेशात् तज्ज्ञः परीहार इति व्यवस्येत् ॥

निसृष्टिस्थापना कार्यकरणे वचने तथा ।

एष वाचिकलेखः स्याद् भवेन्नैसृष्टिकोऽपि वा ॥

परिदानलेखमाह — यथार्हेत्यादि । यत्र यस्मिन् लेखे, यथार्हगुणसं-  
युक्ता उत्तममध्यमाधमसम्बोध्यतारतम्यानुसारिणी, पूजा 'धार्मिकस्य गुणवत्सल-  
वेदमसदृशं दुःखमुपनतं, किं कुर्मः, क्षन्तव्यमेव विवेकिभिरिदृशं कथञ्चिद्'  
इत्युक्तिरूपः शोककाले, 'स्वनियोगसविशेषानुष्ठानस्यापर्याप्तमधीदमस्माभि-  
र्यत्किञ्चित् पारितोषिकं दायमानं रत्नीकरोतु भवानि'त्युक्तिरूपः स्वामिपरि-  
तोषकाले, रयामेबहुमानः, उपलक्ष्यते, स परिदानलेख इति विधेयाध्याहारः,  
तत्रैव लक्षणीयतया क्रमप्राप्तत्वात् । तस्य विषयद्वैविध्येन द्वैविध्यं सूचय-  
न्नाह — अपीते । तं परिदानलेखौ, अप्याधौ परिदाने वा, अपिवाशब्दौ  
समुच्चयार्थौ, आधेर्बन्धुमरणनिमित्ता भृत्यानां मनोव्यथा परिदानं परिरक्षणं  
भृत्यविषयदयाविष्करणमिति यावत्, ओषौ च परिदाने च, उपग्रहौ स्वीका-  
रहेतू स्वतातिशयप्रतिपत्तिहेतू, भवतः ॥

परिहारलेखमाह — जातेरिति । अमुकरय कालस्यामुकब्राह्मणेभ्यः  
करो न ग्राह्य इत्येवंप्रकारो यो जातिविशेषविषयोऽनुग्रहः, अनीषु नगरेषु  
वणिग्भ्यः शुल्कममुकस्य कालस्य न ग्राह्यमित्येवंविधो यः पुरविषयः, नवा-  
गतकुटुम्बिभ्यः इयतः कालस्य न ग्राह्यः कर इत्येवंप्रकारो यो ग्रामविषयः, न  
कोऽपि राजभागधेयोऽमुकदेशे कालस्यैतावतो ग्राह्य इत्येवजातीयो यो देशवि-  
षयः, स सर्वविधोऽप्यनुग्रहो राजशासनात् प्रवृत्तः परीहारसंज्ञित इति लेख-  
प्रकाराभिज्ञो जानीयादिति श्लोकार्थः । तत्रानुग्रहः कश्चित् करामहणरूपः,  
कश्चित् स्वयं धनदानरूपः, कश्चिदुभयरूप इति त्रिप्रकारो वेदितव्यः ॥

निसृष्टिलेखमाह — निसृष्टेत्यादि । कार्यकरणे तथा वचने, निसृष्टि-  
स्थापना कस्यचिदाप्तपुरुषस्य प्रामाण्याख्यायाम् 'अमुकस्य क्रिया समैव क्रिया  
अमुकस्य वचनं समैव वचनमि'त्येवं रूपं, निसृष्टिलेख इति लक्ष्यस्याध्या-  
हारः क्रमप्राप्तत्वात् । एतस्य प्रकारद्वयमाह — एष निसृष्टिलेखः, वाचिक-  
लेखः स्यात् वचनप्रमाणीकरणाख्यायी सन् वाचिक इति वक्तुमर्हः, नैसृ-  
ष्टिकोऽपि वा भवेत् क्रियाप्रमाणीकरणाख्यायी सन् नैसृष्टिक इति वक्तुमर्हः ॥

विविधां देवसंयुक्तां तत्त्वजां चैव मानुषीम् ।

द्विविधां तां व्यवस्यन्ति प्रवृत्तिं शासनं प्रति ॥

दृष्ट्वा लेखं यथातत्त्वं ततः प्रत्यनुभाष्य च ।

प्रतिलेखो भवेत् कार्यो यथा राजवचस्तथा ॥

यत्रेश्वरांश्चाधिकृतांश्च राजा रक्षोपकारौ पथिकार्थमाह ।

सर्वत्रगो नाम भवेत् स मार्गे देशे च सर्वत्र च वेदितव्यः ॥

उपायाः सामोपप्रदानभेददण्डाः ।

तत्र साम पञ्चावेधं—गुणसङ्कीर्तनं सम्बन्धोपाख्यानं परस्परौ-  
पकारसन्दर्शनमायतिप्रदर्शनमात्मोपनिधानमिति ।

प्रावृत्तिकमाह—विविधामिति । विविधाम् अनेकप्रकारां, देवसंयुक्तां यथाकालवृष्टिपातसुभिक्षाद्यनुकूलदैवफलसिद्धिसम्बद्धान् अग्निवात्योपह्लादि-  
दुर्दैवफलसिद्धिसम्बद्धान् च, तत्त्वजां पारमार्थिकीम्, मानुषीं चैव यातव्यसमु-  
च्छेदादिरूपां परचक्रचोरादिजनितराज्योपद्रवादिरूपां च, तां प्रवृत्तिं प्रावृत्ति-  
कव्यपदेशनिमित्तमूतां वार्तां, शासनं प्रति लेखविषये, द्विविधां व्यवस्यन्ति  
शुभाशुभात्मना द्विप्रकारां निश्चिन्वन्ति । प्रवृत्तैर्द्वैविध्यवचनभङ्ग्या चानया  
तन्निवेदनफलकस्य प्रावृत्तिकलेखस्य द्वैविध्यमभिहितं बोद्धव्यम् ॥

प्रतिलेखमाह—दृष्ट्वेत्येतत् । लेखं परमादागतं, यथातत्त्वं दृष्ट्वा यथा-  
वास्थितपदपदार्थानतिक्रमेण पूर्वं स्वयं वाचनया विज्ञाय, ततः प्रत्यनुभाष्य  
च पश्चाद् राज्ञः सकाशेऽनुवाच्य च, यथा राजवचः राज्ञ उत्तरवचनं भवति,  
तथा प्रतिलेखः कार्यो भवेत् ॥

यत्र लेखे राजा ईश्वरान् दुर्गराष्ट्रान्तपालादीन् समाहर्तृप्रशास्तृप्रभृ-  
तीनाधिकृतांश्च पाथेकानां पथि सहायदानलक्षणां रक्षां भक्त्यवसेन्धनादिदान-  
लक्षणमुपकारं चाज्ञापयति, स लेखः राज्ञो देशान्तरसञ्चारणे स्वनिवासदेशे  
सर्वस्मिंश्च काले लेखनार्हत्वान्ना-ना सर्वत्रगो भवेदेत्याह—यत्रेश्वरांश्चेत्यादि ॥

शासनाधीनत्वं सन्निविधिमहयोरुक्तमधस्तात् । सन्निविधिमहानुष्ठानस्य  
उपायप्रयोगसापेक्षत्वात् तेष्वपि व्युत्पत्तिः शासनलेखकस्यापेक्षितेति कृत्वा तान्  
दर्शयति—उपाया इत्यादि ।

तत्र साम्नः पञ्च प्रभेदानुद्दिशते—तत्र सामेत्यादि ।

तत्राभिजनशरीरकर्मप्रकृतिश्रुतद्रव्यादीनां गुणागुणग्रहणं प्रशंसा  
स्तुतिगुणसङ्कीर्तनम् ।

ज्ञातियौनमौखसौवकुलहृदयमित्रसङ्कीर्तनं सम्बन्धोपाख्यानम् ।

स्वपक्षपरपक्षयोरन्योन्योपकारसङ्कीर्तनं परस्परोपकारसन्दर्शनम् ।

अस्मिन्नेवं कृत इदमावयोर्भवतीत्याशाजननमायतिप्रदर्शनम् ।

योऽहं स भवान्, यन्मम द्रव्यं तद् भवता स्वकृत्येषु प्रयोज्यताम्  
इत्यात्मोपनिधानमिति ।

उपप्रदानमर्थोपकारः ।

तत्र प्रथमं सामप्रभेदं व्याचष्टे—तत्राभिजनेत्यादि । अभिजनः कुलं,  
शरीरं कर्म च प्रसिद्धे, प्रकृतिः स्वभावः, श्रुतं शास्त्रजनितः संस्कारः, द्रव्यं  
रथगजतुरगादिपरिग्रहः, आदिपदेन वयोरूपादिग्रहणम् । अभिजनादीनामेषां  
गुणग्रहणं गुणस्य वस्तुसतः स्वरूपाख्यानं, गुणागुणग्रहणमिति पाठे गुणा-  
गुणयोर्वस्तुसतोः स्वरूपाख्यानं, प्रशंसा सश्लाघमाख्यानं, स्तुतिरविद्यमानगु-  
णकीर्तनं च, गुणसङ्कीर्तनं नाम भवति ।

सम्बन्धोपाख्यानं व्याचष्टे—ज्ञातीत्यादि । ज्ञातिः समानकुलो-  
त्पन्नः, यौनो योनिकृतः सम्बन्धो विवाहाख्यः, मौखो मुखकृतः सम्बन्धो  
वाक्सम्बन्धः शिष्याचार्यभावलक्षणः, सौवः सुवनामक्यज्ञपात्रविशेषकृतः स-  
म्बन्धो याज्ययाजकभावरूपः, कुलं पूर्वपुरुषपरम्परा, हृदयं मनोनिबन्धः,  
मित्रम् उपकारकं, ज्ञात्यादीनां सप्तानां सङ्कीर्तनं सम्बन्धोपाख्यानमित्युच्यते ।

स्वपक्षेत्यादि । स्वपक्षपरपक्षयोः, अन्योन्योपकारसङ्कीर्तनं परस्परो-  
पकारो यथा स्यात् तथा कथनं, परस्परोपकारसन्दर्शनं नाम सामभेदः ।

अस्मिन्निति । अस्मिन् कार्ये, एवं कृते अनेन प्रकारेणानुष्ठिते सति,  
आवयोरिदं भवति तव च मम चैतत् फलं भविष्यति इत्याशाजननम्, आय-  
तिप्रदर्शनं नाम ।

योऽहमिति । योऽहं स भवान् आवामभिन्नौ, तस्माद्, मम यद्  
द्रव्यं भूमिहिरण्याद्यस्ति, तद् भवता स्वकृत्येषु प्रयोज्यतां स्वीयद्रव्यनिर्विशेष-  
मुपयुज्यताम्, इतीदृशम्, आत्मोपनिधानं नाम पञ्चमः सामप्रभेदः ।

उपप्रदानाख्यं द्वितीयमुपायं व्याचष्टे—उपेत्यादि । अर्थोपकारः भूमि-  
हिरण्यादिरूपार्थदानेनोपकारकरणम्, उपप्रदानम् ।

शङ्काजननं निर्भर्त्सनं च भेदः ।

वधः परिक्लेशोऽर्थहरणं दण्ड इति ।

अकान्तिर्व्याघातः पुनरुक्तमपशब्दः संप्लव इति लेखदोषाः ।

तत्र कालपत्रकमचारुविषमविरागाक्षरत्वमकान्तिः ।

पूर्वेण पश्चिमस्यानुपपत्तिर्व्याघातः ।

उक्तस्याविशेषेण द्वितीयमुच्चारणं पुनरुक्तम् ।

लिङ्गवचनकालकारकाणामन्यथाप्रयोगोऽपशब्दः ।

अवर्गे वर्गकरणं वर्गे चावर्गक्रिया गुणविपर्यासः संप्लव इति ।

तृतीयमुपायं व्याचष्टे — शङ्केत्यादि । मित्रेष्वेकस्यापकाराधानेनान्येषां  
इदि 'अस्मानप्यसावुच्छेत्स्यती'ति शङ्काया अपरागस्पर्धाहेतोरुत्पादनमेको  
भेदः, 'त्वामविधेयमभिघातयिष्यामी'त्येवम्प्रकारं निर्भर्त्सनमपरो भेदः ।

दण्डं व्याचष्टे — वध इत्यादि । वधो व्यापादनं, परिक्लेशो बन्धन-  
ताडनादिभिर्दुःखोत्पादनम्, अर्थहरणं धनापहारः, इदं त्रयं दण्डः । इति-  
शब्दः समाप्तौ, लेखगुणाख्यानं परिसमाप्तमित्यर्थः ।

अथ लेखदोषानाह — अकान्तिरित्यादि ।

तत्रेति । तत्र लेखदोषेषु पञ्चसुद्विष्टेषु मध्ये, कालपत्रकं काले मषी-  
प्रसरणात् स्वभावतो वा मलिने पत्रे लिखितम्, अकान्तिः तदाख्यो दोषः ।  
अचारुविषमविरागाक्षरत्वम् अचारूणि असुन्दराणि विषमाणि अनियतस्थौ-  
र्यसौक्ष्म्याणि विरागाणि शुद्धोदकप्रायमषीलिखितानि चाक्षराणि यस्मिंस्तस्य  
भावस्तत्त्वं च, अकान्तिः । एवमस्य दोषस्याधारप्रयुक्तत्वेनाधेयप्रयुक्तत्वेन  
च द्वैविध्यं दर्शितम् ।

व्याघातमाह — पूर्वेणेत्यादि । पूर्वेणार्थेनोत्तरस्यानुपपत्तिर्विरोधः,  
व्याघातः, यथा 'प्रणम्याज्ञापयती'ति । इह हि प्रणमाज्ञापनयोर्विरोधः प्रतीतः ।

पुनरुक्तमाह — उक्तस्येत्यादि । तद्यथा — पूज्यो मान्य इत्यादि-  
लेखनम् ।

अपशब्दं व्याचष्टे — लिङ्गेत्यादि । स्त्रीलिङ्गे प्रयोक्तव्ये पुनपुंसक-  
प्रयोगो लिङ्गस्यान्यथाप्रयोगः, एकवचने द्विवहुवचनप्रयोगो वचनस्यान्यथा-  
प्रयोगः, वर्तमाने भूतभविष्यत्प्रयोगः कालस्यान्यथाप्रयोगः, कर्मकारके कर्तृ-  
करणादिकारकप्रयोगः कारकस्यान्यथाप्रयोगः । लिङ्गादीनभिवत्तादीनामन्यथाप्र-  
योगोऽपशब्द इत्युच्यते ।

सर्वशास्त्राण्यनुक्रम्य प्रयोगमुपलभ्य च ।

कौटल्येन नरेन्द्रार्थे शासनस्य विधिः कृतः ॥

इति कौटलीयार्थशास्त्रे अध्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे

दशमोऽध्यायः शासनाधिकारः,

आदितः एकत्रिंशः ॥

संभ्रवमाह—अवर्गे इति । वर्गे यतिश्छेद इति पर्यायाः, अवर्गे वर्गा-  
योग्ये वर्गकरणं, वर्गे वर्गयोग्ये अवर्गक्रिया च इति द्वयं, गुणविपर्यासः  
गुणानामर्थक्रमादिलेखगुणानां वैपरीत्यं च, संभ्रवो नाम नाम्ना भवति ।

अध्यायान्ते श्लोकमाह—सर्वेत्यादि । कौटल्येन, सर्वशास्त्राणि बार्ह-  
स्पत्यादीनि, अनुक्रम्य ज्ञात्वा, प्रयोगमुपलभ्य च शास्त्रानुष्ठानं दृष्ट्वा च, नरे-  
न्द्रार्थे राज्ञः कृते प्रयोजनाय, शासनस्य विधिः, कृत उपदिष्टः । शास्त्रलोक-  
दृष्टस्यापि सतः शासनविधेरिह कौटल्यकृतत्ववचनं कौटल्येन कात्स्न्यसौह-  
वातिशययोगसम्पादनादिति बोद्धव्यम् ॥

इति कौटलीयार्थशास्त्रव्याख्यायाम् अध्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे

दशमोऽध्यायः शासनाधिकारः,

आदित एकत्रिंशः ॥

## २९. प्रक. कोशप्रवेश्यरत्नपरीक्षा ।

कोशाध्यक्षः कोशप्रवेश्यं रत्नं सारं फल्गु कुप्यं वा तज्जातकर-  
गाधिष्ठितः प्रतिगृह्णीयात् ।

ताम्रपर्णिकं, पाण्ड्यकवाटकं, पाशिक्यं, कौलेयं, चौण्यं, मा-  
हेन्द्रं, कार्दमिकं, स्रौतसीयं, हादीयं, हैमवतं च मौक्तिकम् ।

कोशप्रवेश्यरत्नपरीक्षेति सूत्रम् । कोशो भाण्डागारं तत्प्रवेशनार्हानां  
रत्नानां माणिक्यमुक्ताप्रवालादीनां, रत्नग्रहणेन संग्राह्यद्रव्योपलक्षणात् सार-  
फल्गुकुप्यानां च, परीक्षात्रोपदिश्यत इति सूत्रार्थः ।

‘कोशपूर्वाः सर्वारम्भाः’ इति प्रक्रान्तायाः कोशप्रकृतेः समाहर्तृसन्नि-  
धातृव्यापारैरुत्पादनं रक्षणं च प्रागभिहितं, स्वरूपलक्षणं त्वनुक्तमिदानीमभि-  
धीयत इति सङ्गतिः ।

कोशाध्यक्ष इति । कोशाध्यक्षः भाण्डागाराधिकृतः, कोशप्रवेश्यं रत्नं  
माणिक्यादिकं, सारं चन्दनागुरुप्रभृतिकं, फल्गु पट्टदुकूलजातीयं, कुप्यं  
कुप्याध्यक्षप्रकरणोक्तं सारदारुवेणुवल्कादिकम् आयुधागाराध्यक्षप्रकरणोक्तं  
यन्त्रायुधावरणादिकं च, वाशब्दः समुच्चये, तज्जातकरणाधिष्ठितः तेषु रत्नादिषु  
जातास्तज्जातास्तत्सम्बद्धव्यवहारैकवृत्तय इत्यर्थः तज्जातैः करणैः कायस्थैश्च  
अधिष्ठितः समन्वितः सन्, प्रतिगृह्णीयात् ।

अभ्यर्हितत्वान्मौक्तिकस्य परीक्षां प्रथममाह — ताम्रपर्णिकमिति ।  
मौक्तिकं, ताम्रपर्णिकं ताम्रपर्णी नाम पाण्ड्येषु प्रसिद्धा नदी तस्याः समुद्रस-  
ङ्गमप्रदेशे समुत्पन्नं, पाण्ड्यकवाटकं मलयकोटिपर्वतोत्पन्नं, पाशिक्यं पाटलिपु-  
त्रान्तिकगतायां पाशिकाख्यायां नद्यामुत्पन्नं, कौलेयं सिंहलद्वीपे मयूरग्रामे  
कुला नाम नदी तस्यामुत्पन्नं, चौण्यं केरलेषु मुरचिनामकपत्तनसमीपे चूर्णी  
नाम नदी तस्यामुत्पन्नं, माहेन्द्रं माहेन्द्रपर्वताभ्यर्णाम्भोधिसम्भवं, कार्दमिकं  
कर्दमा नाम पारसीकेषु नदी तस्यामुत्पन्नं, स्रौतसीयं बर्बरकूले स्रौतसी नाम  
नदी तस्यामुत्पन्नं, हादीयं बर्बरकूले समुद्रैकदेशे श्रीघण्टो नाम ह्रदः तस्मि-  
न्नुत्पन्नं, हैमवतं च हिमालयसम्भवं च, भवति । इत्थं मौक्तिकस्योत्पत्तिक्षे-  
त्राणि दश भवन्ति ।

शङ्खः शुक्तिः प्रकीर्णकं च योनयः ।

मसूरकं त्रिपुटकं कूर्मकमर्धचन्द्रकं कञ्चुकितं यमकं कर्तकं  
खरकं सिक्थकं कामण्डलुकं श्यावं नीलं दुर्विद्धं चाप्रशस्तम् ।

स्थूलं वृत्तं निस्तलं भ्राजिष्णु श्वेतं गुरु स्निग्धं देशविद्धं च  
प्रशस्तम् ।

शीर्षकमुपशीर्षकं प्रकाण्डकमवघाटकं तरलप्रतिबन्धं चेति यष्टि-  
प्रभेदाः ।

मौक्तिकस्य योनीस्तिस्र आह— शङ्ख इत्यादि । शङ्खः शुक्तिश्च जलजौ  
प्रसिद्धौ । प्रकीर्णकं गजकुम्भादिकम् । आहुश्च—

“करका वारिधाराश्च मलयाच्चन्दनोदकम् ।

शङ्खशुक्तिनिपीतं यन्मौक्तिकं तत् प्रजायते ॥”

“सूकरमृगेन्द्रदंष्ट्रोद्भवानि करिकुम्भजातानि ।

वंशाभोगभुजङ्गोत्तमाङ्गजानि प्रकीर्णानि ॥”

इति ।

अथ मौक्तिकस्य त्रयोदश दोषानाह— मसूरकमिति । मसूरकं तदा-  
ख्यधान्यविशेषाकारं, त्रिपुटकं तदाख्यधान्याकारं, कूर्मकं तदाकारम्, अर्ध-  
चन्द्रकम् अर्धचन्द्राकृति, कञ्चुकितं पटलितं, यमकं युग्मकं, कर्तकं छिन्नकं,  
खरकम् अश्लक्ष्णं, सिक्थकं सिक्थाकारबिन्दुयुक्तं, कामण्डलुकं कमण्डलुवाकारं,  
श्यावं कपिशवर्णं, नीलं नीलवर्णं, दुर्विद्धम् अस्थानविद्धम्, ईदृशं मौक्तिकम्  
अप्रशस्तम् । गुणात् प्राग् दोषवचनं दुष्टस्यात्यन्तानुपादेयत्वद्योतनार्थम् ।

मौक्तिकस्याष्टौ गुणानाह— स्थूलमिति । स्थूलं पृथु, वृत्तं चारुपरि-  
मण्डलं, निस्तलं तलरहितं मसृणभूम्यनवस्थायि, भ्राजिष्णु दीप्तिमत्, श्वेतं  
धवलं, गुरु अलघु, स्निग्धम् अरूक्षं, देशविद्धं च यथास्थानविद्धं च, मौक्तिकं  
प्रशस्तम् । एषु यस्यकस्यचित् पूर्वोक्तदोषाभावरूपतया सिद्धस्यापीह शब्दतो  
ग्रहणं स्थूलत्वादिनिर्विशेषं गुणत्वं द्योतयितुम् ।

अथ पञ्च यष्टिभेदानाह— शीर्षकमिति । मौक्तिकं महदेकं मध्ये  
पार्श्वयोस्तु सर्वाणि तन्नुनि समानि यस्याः सा यष्टिः शीर्षकमित्युच्यते । उप-  
शीर्षकं नाम महदेकं मौक्तिकं मध्ये तत्पार्श्वयोस्तु सममल्पपरिमाणमेकैकमि-  
त्येककेपेणानेकैश्चै नैर्ममश्रयिणा यष्टिः । प्रधानमेकं मध्ये तत्पार्श्वयोर्द्वे



यष्टीनामष्टसहस्रमिन्द्रच्छन्दः । ततोऽर्थं विजयच्छन्दः । शतं देवच्छन्दः । चतुष्पष्टिरर्धहारः । चतुष्पञ्चाशद् रश्मिकलापः । द्वात्रिंशद् गुच्छः । सप्तविंशतिर्नक्षत्रमाला । चतुर्विंशतिर्धगुच्छः । विंशतिर्मणवकः । ततोऽर्धमर्धमाणवकः । एत एव मणिमध्यास्तन्माणवका भवन्ति । एकशीर्षकः शुद्धो हारः । तद्वच्छेषाः । मणिमध्योऽर्धमाणव-  
इत्येवंक्रमेणानेकैः पञ्चकैर्म्रथिता यष्टिः प्रकाण्डकम् । प्रधानमेकं महन्मौक्तिकं मध्ये कृत्वा पार्श्वयोः क्रमकृशोत्तरोत्तरमौक्तिकैर्म्रथिता यष्टिरवघाटकाख्या । तरलप्रतिबन्धं नाम समप्रमाणमौक्तिकगुम्फिता यष्टिः । चशब्दः समुच्चये । इति यष्टिप्रभेदाः यष्टीनां सराणां प्रभेदाः ।

शीर्षकादीनां पञ्चानां यष्टीनां प्रत्येकं संख्यानियमप्रयुक्तानेकादश भेदानाह— यष्टीनामिति । यष्टीनां शीर्षकादिलक्षणानामुक्तानाम्, अष्टसहस्रम् अष्टोत्तरं सहस्रम्, इन्द्रच्छन्दः तदाख्यं भूषणमुच्यते, शीर्षकेन्द्रच्छन्द उपशीर्षकेन्द्रच्छन्द इत्यादिप्रकारैर्व्यपदिश्यत इत्यर्थः । एवमुत्तरत्रापि बोद्धव्यम् । ततोऽर्थं चतुरस्रं पञ्चशती, विजयच्छन्दः । शतं देवच्छन्दः शत-यष्टिकं देवच्छन्दाख्यम् । एकाशीत्युत्तरैर्यष्टीनामष्टभिः शतैर्युक्तो देवच्छन्द इति कचिद् व्याख्यातम् । चतुष्पष्टिरित्यादिकम् अर्धमाणवक इत्येवमन्तमु-क्तानार्थम् । एत एवेति । उक्ता एवेन्द्रच्छन्दादयो, मणिमध्या माणिक्यमध्याः सन्तः, तन्माणवका भवन्ति इन्द्रच्छन्दाद्युपपदमाणवकाः भवन्ति, इन्द्रच्छन्दमाणवको विजयच्छन्दमाणवक इत्येवमादिसंज्ञायुक्ता भवन्तीत्यर्थः । एके-त्यादि । एकशीर्षकः शुद्धो हारः एकानि केवलान्युपशीर्षकादिलक्षणास्पृष्टानि शीर्षकाणि शीर्षकाख्याः यथोक्तसंख्या यष्टयो यस्य स तथाभूतः अर्थाद् इन्द्र-च्छन्दादिविशेष्यः शुद्धहाराख्यो भवति, इन्द्रच्छन्दशीर्षकशुद्धहारो विजय-च्छन्दशीर्षकशुद्धहारो देवच्छन्दशीर्षकशुद्धहारोऽर्धहारशीर्षकशुद्धहारो रश्मि-कलापशीर्षकशुद्धहार इत्यादिरीत्या व्यवहार्यो भवतीत्यर्थः । शीर्षकविषये-ऽभिहितं शुद्धहारव्यपदेशमुपशीर्षकादावतिदिशति — तद्वदिति । तद्वद् शीर्षकवत्, शेषा उपशीर्षकादयः, बोद्धव्या इति शेषः । एतदुक्तं भवति— एकशीर्षकवद् एकोपशीर्षक एकप्रकाण्डक एकावघाटक एकतरलप्रतिबन्ध इत्यपरे चत्वारः शुद्धहारा इन्द्रच्छन्दोपशीर्षकशुद्धहारो विजयच्छन्दोपशीर्षक-शुद्धहार इत्यादिक्रमेण प्रत्येकमुपगृहीतेन्द्रच्छन्दविजयच्छन्दादिसंज्ञाः ॐ

कस्त्रिफलकः फलकहारः पञ्चफलको वा । सूत्रमेकावली शुद्धा ।  
सैव मणिमध्या यष्टिः । हेममणिचित्रा रत्नावली । हेममणिमुक्ता-  
न्तरोऽपवर्तकः । सुवर्णसूत्रान्तरं सोपानकम् । मणिमध्यं वा मणिसो-  
पानकम् ।

तेन शिरोहस्तपादकटीकलापजालकविकल्पा व्याख्याताः ।

मणिः कौटो मालेयकः पारसमुद्रकश्च ।

नीया इति । मणिमध्य इति । मणिर्मरतकादिर्मध्ये यस्य स मणिमध्यः, अर्ध-  
माणवकः पूर्वोक्तो दशयष्टिः, त्रिफलकः पञ्चफलको वा त्रिभिः पञ्चभिर्वा-  
स्वर्णफलकैर्युक्तो भवन्, फलकहारः फलकहारसंज्ञो भवति, स च द्विप्रकारः ।  
सूत्रमिति । शुद्धा मणिहीना, एकावली एकः सरः शीर्षकाद्यन्यतमलक्षणः,  
सूत्रं तदाख्या भवति । सैवेति । सैव एकावल्येव, मणिमध्या सती, यष्टिः  
यष्टिसंज्ञा । हेमेत्यादि । हेममणिचित्रा हेममयैर्मणिभिराहितवैचित्र्या यष्टिः, रत्ना-  
वली तदाख्या । हेममणिमुक्तेत्यादि । हेममणिमुक्तान्तरः हेममणिमुक्ताः पूर्वं  
हेमगुलिका ततः पद्मरागादिरनं ततो मौक्तिकमित्येवंक्रमगुम्फिताः अन्तरे मध्ये  
यस्य स तथाभूतः, अपवर्तकः तदाख्यः । सुवर्णेत्यादि । सुवर्णसूत्रान्तरं सुवर्ण-  
सूत्रम् अप्रत्युप्तमणिकं केवलस्वर्णफलकम् अन्तरे मध्ये यस्य तत् तथाभूतं,  
सोपानकं तत्संज्ञम् । मणीत्यादि । मणिमध्यं मणिसोपानकं मणियुक्तं प्रत्युप्त-  
मणिकं मध्यं मध्यसुवर्णफलकं यस्य तत् तथाभूतं मणिसोपानकाख्यम् ।

तेनेति । तेन यथोक्तेन शीर्षकादिकण्ठाभरणप्रकारेण, शिरोहस्तपाद-  
कटीकलापजालकविकल्पाः शिरादिचतुष्टयस्य कलापजालकविकल्पाः कलापः  
सरः जालकं सरसमूहः तयोर्विकल्पाः प्रकाराः, व्याख्याताः उक्तप्राया इत्यर्थः ।  
अत्रायं सङ्ग्रहश्लोकः श्रीभट्टस्वामिनः —

“अष्टौ गुणास्त्रिधा योनिर्दश सम्पत्तिभूमयः ।

त्रयोदशैव मुक्तानां दोषा हाराश्च विंशतिः ॥ ” इति ।

इति मौक्तिकप्रकरणम् ।

अथ मणीनां गुणादीन् वक्तुमुपक्रमते— मणिरिति । मणिः, कौटः  
कौटिमलयसागरान्तरं तत्रभवः, मलयैकदेशः कर्णावनाख्ये माला तस्यां जातो  
मालेयकः, पारसमुद्रः सिंहलद्वीपस्थो रोहणाद्रिः तज्जः पारसमुद्रकः, इति

सौगन्धिकः पञ्चरागः अनवधरागः पारिजातपुष्पकः बालसूर्यकः ।

वैदूर्यः — उत्पलवर्णः शिरीषपुष्पकः उदकवर्णो वंशरागः शुक-  
पत्रवर्णः पुण्यरागो गोमूत्रको गोमेदकः ।

नीलावलीय इन्द्रनीलः कलायपुष्पको महानीलो जाम्बवाभो  
जीमूतप्रभो नन्दकः स्रवन्मध्यः ।

शुद्धस्फटिकः मूलाटवर्णः शीतवृष्टिः सूर्यकान्तश्चेति मणयः ।

त्रिविध इत्यर्थः । एवं च मणीनां योनयस्तिष्ठ इत्युक्तं भवति । प्रायिकं चैतत्  
स्फटिकवैदूर्यमरतकादीनां विन्ध्यविदूरदर्दरादिषूत्पत्तिदर्शनादित्याहुः । श्लोकं  
चोदाहरन्ति —

“विन्ध्यो विदूरशैलो मलयो विन्ध्योपलक्षणोद्देशः ।

स्त्रीराज्यं चेति पुनस्तस्याकरभूमयोऽभिहिताः ॥ ” इति ।

मणिषु पञ्चप्रकारां माणिक्यजातिमाह — सौगन्धिक इति । सौग-  
न्धिकः तदास्यकुसुमवद् ईषन्नैल्यरूपितरक्तवर्णः, पञ्चरागः पञ्चवर्णः, अनव-  
धरागः अनवधं कुङ्कुमं तद्वर्णः, पारिजातपुष्पकः पारिजातकुसुमवर्णः, बाल-  
सूर्यकः उदयमानसूर्यारुणः ।

अष्टप्रकारां वैदूर्यजातिमाह — वैदूर्य इति । वैदूर्य इत्यधिकारः ।  
उत्पलवर्णः कोकनदशोणः, शिरीषपुष्पकः शिरीषपुष्पवर्णः, उदकवर्णः उदकवत्  
स्वच्छवर्णः, वंशरागः वेणुपत्रवर्णः, शुकपत्रवर्णः शुकपक्षच्छविः, पुण्यरागो  
हरिद्रापिञ्जर इति स्वामी, गोमूत्रकः गोमूत्रच्छायः, गोमेदकः गोमेदो  
गोरोचना तद्वर्णः ।

अष्टविधामिन्द्रनीलजातिमाह — नीलेत्यादि । नीलावलीयः शुक्ल एव  
नीलराजितरङ्गितः, इन्द्रनीलः मयूरबर्हवर्णः, कलायपुष्पकः कलायो धान्यमेदः  
तत्पुष्पसमच्छविः, महानीलः भ्रमरवर्णः, जाम्बवाभः जम्बूफलवर्णः, जीमूत-  
प्रभः मेघवर्णः, नन्दकः अन्तःशुक्लो बहिर्नीलः, स्रवन्मध्यः स्रवज्जलाकार-  
रश्मिप्रसरः ।

चतुर्विधां स्फटिकजातिमाह — शुद्धेत्यादि । शुद्धस्फटिकः अत्यन्तशुक्लः,  
मूलाटवर्णः उद्धृतस्नेहदधिच्छायः, शीतवृष्टिः चन्द्रकान्तः यश्चन्द्रकिरणस्पर्शे  
द्रवति, सूर्यकान्तः यः सूर्यकरसम्पर्केऽग्निं चमति । चशब्दः समुच्चये । इति  
मणवः मणिभेदाः ।

षडश्रश्चतुरश्रो वृत्तो वा, तीव्ररागः संस्थानवानच्छः स्निग्धो  
गुरुरर्चिष्मानन्तर्गतप्रभः प्रभानुलेपी चेति मणिगुणाः ।

मन्दरागप्रभः सशर्करः पुष्पच्छिद्रः खण्डो दुर्विद्धो लेखाकीर्ण  
इति दोषाः ।

आर्याश्चात्राचार्यैरुदाहृताः—

“शशरुधिरजपाबन्धूकसन्निभाः पारिजातपुष्पाभाः ।

तरुणतरणित्विषो वा त एव खलु पद्मरागाः स्युः ॥

शुकबर्हवारिसैन्धवशिरीषकुसुमप्रभं हरिद्रभम् ।

मार्जारनयननैल्यं वंशच्छदकान्ति वैदूर्यम् ॥

वर्हिणचन्द्रकवर्णा भ्रमराभाः पङ्कजम्बवाभाः ।

सूर्याशुतापयोगात् कृच्छ्रालोका महानीलाः ॥

मन्दरमथनायासितवासुकिजविषोद्भवा मरतकस्य ।

प्रथमोत्पात्तिः कथिता केचिद् भुजगाण्डजेति जगुः ॥

गरुडच्छदप्रकाशं कदलीदलवंशपत्रवर्णं वा ।

परिपक्वकलमकणिशानुकारि वा मरतकं गदितम् ॥”

इति ।

केचित् पुनः सौगन्धिकशब्दस्य माणिक्यपर्यायतां वदन्तः सौगन्धिक  
इति वैदूर्याधिकारवद् माणिक्याधिकारस्तस्य प्रभेदाः पद्मरागादयश्चत्वार इति,  
उत्पलवर्णादयो नीलावलीयान्ता वैदूर्यस्य नव प्रभेदा इति, इन्द्रनील इत्यधि-  
कारः कलायपुष्पकादयः स्रवन्मध्यान्तास्तस्य षट् प्रभेदा इति, शुद्धस्फटिका-  
दयश्चत्वारः स्फटिकप्रभेदा इति च व्याचक्षत इत्याह स्वामी ।

अथैकादश मणिगुणानाह—षडश्र इति । षडश्रः षट्कोटिः, चतुरश्र-  
श्चतुष्कोटिः, वृत्तः चारुपरिमण्डलः, तीव्ररागः अत्यन्तभास्वरः, संस्थानवान्  
भूषणप्रतिवापयोग्यावयवसन्निवेशः, अच्छः निर्मलः, स्निग्धः मसृणः, गुरुः  
भारवान्, अर्चिष्मान् दीप्तिमान्, अन्तर्गतप्रभः मध्यभागेऽपि प्रभातरलः,  
प्रभयां स्वीयया सन्निकृष्टमनुलिम्पतीति प्रभानुलेपी, चेति समुच्चये ।

सप्त मणिदोषानाह—मन्देत्यादि । मन्दरागप्रभः मन्दरागो वर्णरहितः  
मन्दप्रभो द्युतिहीनः, सशर्करः पुलकितः, पुष्पच्छिद्रः बिन्दुगर्भः, खण्डः  
दर्पणः, दुर्विद्धः अस्थानविद्धः, लेखाकीर्णः राजियुक्तः, इति दोषाः । अत्र  
भट्टस्वामिना नार्हस्पत्यौ द्वौ श्लोकावुदाहृता—

विमलकः सस्यकोऽञ्जनमूलकः पित्तकः सुलभको लोहिताक्षो  
मृगाश्मको ज्योतीरसको मैलेयक आहिच्छत्रकः कूर्पः प्रतिकूर्पः सुग-  
न्धिकूर्पः क्षीरपकः शुक्तिचूर्णकः शिलाप्रवालकः पुलकः शुक्रपुलकः  
इत्यन्तरजातयः ।

शेषाः काचमणयः ।

सभाराष्ट्रकं मध्यमराष्ट्रकं कास्तीरराष्ट्रकं श्रीकटनकं मणिपन्न-  
कमिन्द्रवानकं च वज्रम् ।

“पुष्पच्छिद्रोऽथ दुर्विद्रः शर्करानुगनस्तथा ।

मन्दरागप्रभश्चैव जातिभेदाः प्रकीर्तिताः ॥

प्रान्तश्च वामवृत्तश्च वलितास्यः (क) शान्धितः ।

कृष्णिकश्च विशीर्णश्च नहि शास्त्रे प्रशस्यते ॥” इति ।

अथावान्तरजातिमणीनाह—विमलक इति । विमलकः श्वेतहरितः, स-  
स्यको नीलः, अञ्जनमूलकः नीलश्यामः, पित्तका गोपित्तवर्णः, सुलभकः शुक्लः,  
लोहिताक्षः पर्यन्तरक्तः कृष्णमध्यः, मृगाश्मकः सितासितः, ज्योतीरसकः  
शुक्लोहितः, मैलेयकः हिङ्गुलकच्छायः, आहिच्छत्रकः मन्दरागः, कूर्पः  
शर्करिलः, प्रतिकूर्पः मिथ्यकरुचिः, सुगन्धिकूर्पः मुद्गवर्णः, क्षीरपको दुग्धवर्णः,  
शुक्तिचूर्णको नैकवर्णः, शिलाप्रवालकः प्रवालवर्णः, पुलकः कृष्णगर्भः, शुक्र-  
पुलकः शुक्लगर्भः, इत्यन्तरजातयः अनेन प्रकारेणाष्टादशवान्तरजातिमणयो  
बोद्धव्याः । त एते प्रशस्ताः ।

अप्रशस्तानाह—शेषा इति । शेषाः उक्तेभ्योऽन्ये, काचमणयः  
अधममणयः । अत्र सङ्ग्रहश्लोकं पठन्ति—

“पञ्चविंशतिभेदानां गुणास्त्वेकादश स्मृताः ।

सप्त दोषा मणीनां तु दशाष्टौ च विजातयः ॥” इति ।

अथ वज्रमणेरकरयोनिवर्णगुणदोषा वर्ण्यन्ते । तत्राकरानाह—  
समेत्यादि । वज्रं हीरः, सभाराष्ट्रकं वैदर्भकं, मध्यमराष्ट्रकं कोमलोत्पन्नं,  
कास्तीरराष्ट्रकं कास्तीरराष्ट्रजं, श्रीकटनकं श्रीकटनवर्णमणं, मणिपन्न इव उत्त-  
रापथवर्तिमणिमन्तकाख्यपर्वतजम्, इन्द्रवानकं कालिङ्गकं, चः समुच्चये । एवं  
सभाराष्ट्रादयो वज्रस्य षडाकरा उक्ताः । एतच्चोपलक्षणमन्यत्रापि वज्रस्योत्प-  
त्तिदर्शनादिति ज्ञेयम् ।

खनिः स्रोतः प्रकीर्णकं च योनयः ।

मार्जाराक्षकं च शिरीषपुष्पकं गोमूत्रकं गोमेदकं शुद्धस्फटिकं  
मूलादीपुष्पकवर्णं मणिवर्णानामन्यतमवर्णमिति वज्रवर्णाः ।

स्थूलं स्निग्धं गुरु प्रहारसहं समकोटिकं भाजनलेखि तर्कुभ्रामि  
भ्राजिष्णु च प्रशस्तम् ।

नष्टकोणं निरश्रि पार्श्वपट्टत्वं च अप्रशस्तम् ।

वज्रस्य त्रिविधां योनिमाह — खनिरिति । खनिः खन्यमानो भूप्र-  
देशविशेषः, स्रोतः जलनवाहविशेषः, प्रकीर्णकं गजदन्तमूलादि ।

वज्रस्य वर्णानाह — मार्जारेत्यादि । मार्जाराक्षकं मार्जारनेत्रच्छायम् ।  
शेषं व्याख्यातचरम् । मार्जारनेत्रादिपुष्पकान्तसवर्णत्वं प्रायिकत्वात् पृथगाभि-  
धाय विरलदर्शनं मण्यन्तरसाधारणं वर्णान्तरमतिदिशति — मणिवर्णाना-  
मन्यतमवर्णमिति । इति वज्रवर्णाः ।

अष्टौ गुणानाह — स्थूलमिति । स्थूलादित्रिकमवगतार्थम् । प्रहा-  
रसहं शिलाभुत्रकप्रहारेणाप्यभेद्यं, समकोटिकं समास्तुल्याः कोटयो यस्य तत्,  
भाजनलेखि सोदकममृणकांस्वपात्रीनिवेशितं वज्रं परिचाल्यमानं सत् पात्रे  
लेखोत्पादकं, तर्कुभ्रामि तर्कुर्भ्रमियन्त्रं तद्वद् भ्रमणशीलं, भ्राजिष्णु अतिमा-  
त्रदीप्तिकं, चः सवुच्चये, प्रशस्तम् उत्तमं वज्रम् । श्लोकाश्चात्र भवन्ति —

“तर्कुभ्रामि स्निग्धं समकोटि महद् गुरु प्रहारसहम् ।

तमति च भाजनलेखि प्रशस्ततमं वज्रमुद्दिष्टम् ॥

क्षिसममौ च यद् वज्रं वर्णान्यत्वं न गच्छति ।

शाणे वा घृष्यमाणं च निकषे वा विरज्यते ॥

वृत्तिकैराहतं यच्च विपत्तिं नैव गच्छति ।

रागवर्णसमायुक्तं बह्वी रश्मिसमन्वितम् ॥

गुरुल्लेहयुतं चैव गुणैरेभिः समन्वितम् ।

एतद् विशिष्टं वज्राणां रत्नाधिपतिकीर्तितम् ॥

नष्टकोणं निरश्रिकं पार्श्वयातं च वर्जयेत् ।” इति ।

अधमं त्रिविधमाह — नष्टेत्यादि । नष्टकोणं शिखरशून्यं, निरश्रि अश्रि-  
रहितं, पार्श्वपट्टत्वं एकपार्श्वनिस्तृतम् । अन्ये तु दोषाः यथोक्तगुणवैपरीत्या-  
त्मानः स्वयमूहनीयाः । यदाहः—

प्रवालकम् आलकन्दकं वैवर्णिकं च रक्तं पद्मरागं च करट-  
गर्भिणिकावर्जमिति ।

चन्दनं—सातनं रक्तं भूमिगन्धि । गोशीर्षकं कालताम्रं मत्स्य-  
गन्धि । हरिचन्दनं शुक्लपत्रवर्णमाग्नगन्धि । तार्णसं च । ग्रामेरुकं रक्तं  
रक्तकालं वा वस्तमूत्रगन्धि । दैवसभेयं रक्तं पद्मगन्धि । जावकं च ।

“विरूपान् मन्दरागांश्च निष्प्रभान् क्रूरदर्शनान् ।

दग्धांश्चोद्गारिणश्चैव वज्राञ्छत्रुषु निक्षिपेत् ॥”

इति ।

इति वज्रनिरूपणम् ।

अथ प्रवालमाह—प्रवालकमिति । प्रवालकम्, आलकन्दकम् अल-  
कन्दो नाम बर्बरकूले समुद्रैकदेशस्तत्र भवं, वैवर्णिकं विवर्णो नाम यवनद्वीपे  
समुद्रैकदेशस्तत्रोत्पन्नं च, इति द्वियोनिकम् । रक्तं पद्मरागं चेति द्विवर्णकम् ।  
करटगर्भिणिकावर्जमिति द्विदोषत्ववचनं, करटं किमिजगधं गर्भिणिकां स्थूलमध्यं  
च वर्जयित्वान्यत् प्रवालकमुपादेयमित्यर्थः । इतिशब्दः समाप्तौ, रत्नपरीक्षा  
समाप्त्यर्थः ।

इति प्रवालनिरूपणम् ।

अथ सारेषु निरूपणीयेषु प्रथमं सारमुख्यं चन्दनमाह—चन्दन-  
मिति । चन्दनम् अधिक्रियत इत्यर्थः । तस्य सातनादय उत्पत्तिभूमयः षोडश,  
रक्तादयो वर्णा नव, भूमिगन्धादयो गन्धाः षट्, लघुत्वादयो गुणा एकादश ।  
त एतेऽभिधीयन्ते । सातनमिति । सातनं सातनदेशभवं, रक्तं रक्तवर्णं,  
भूमिगन्धि नवसिक्तभूतमानगन्धम् । गोशीर्षकं तद्देशजं, कालताम्रं कृष्ण-  
शोणं, मत्स्यगन्धि मत्स्यतुल्यगन्धं, रक्तकरवीरतुल्यगन्धीति स्वामी । हरि-  
चन्दनं हरिदेशजं चन्दनं, शुक्लपत्रवर्णम्, आम्रगन्धि चूतफलतुल्यगन्धि ।  
तार्णसं च तृणसारयनद्रीनिकटम् चन्दनं, चकारात् शुक्लपत्रवर्णम् आम्र-  
गन्धि च । ग्रामेरुकं ग्रामेरुप्रभं, रक्तं रक्तकालं वा, वस्तमूत्रगन्धि अज-  
मूत्रगन्धि, वस्तशब्दः कस्तूरी गवचन इत्यन्ये । दैवसभेयं देवसभायां भवं,  
रक्तं, पद्मगन्धि । सातनादयस्त्रयोदश मलयैकदेशाः । जावकं च जावक-

जोङ्गकं रक्तं रक्तकालं वा स्निग्धम् । तौरूपं च । मालेयकं पाण्डुरक्तम् ।  
कुचन्दनं कालवर्णकं गोमूत्रगन्धि । कालपर्वतकं रूक्षमगुरुकालं रक्तं  
रक्तकालं वा । कोशकारपर्वतकं कालं कालचित्रं वा । शीतोदकीयं  
पद्मामं कालस्निग्धं वा । नागपर्वतकं रूक्षं शैवलवर्णं वा । शाकलं  
कपिलमिति ।

लघु स्निग्धमश्यानं सर्पिःस्नेहलेपि गन्धसुखं त्वगनुसार्यनुल्ब-  
णमविराग्युष्णसहं दाहग्राहि सुखस्पर्शनमिति चन्दनगुणाः ।

देशभवं च, रक्तं पद्मगन्धिं चेत्यनुषज्यते । जोङ्गकं, रक्तं रक्तकालं वा,  
स्निग्धं स्नेहगुणयुक्तं, गन्धान्तरानुक्त्यात्रापि पद्मगन्धीति सम्बध्यते । तौरूपं  
च, जोङ्गकमिव रक्तं रक्तकालं वा स्निग्धं पद्मगन्धिं चेत्यर्थः । जावकादि-  
त्रिकं कासरूपजं बोद्धव्यम् । मालेयकं, पाण्डुरक्तं, पूर्ववत् पद्मगन्धिं च ।  
एवञ्च दैवसमेयादिमालेयकान्तपञ्चकस्य पद्मगन्धित्वं उक्तं भवति । कुचन्दनं,  
कालवर्णकं कृष्णं, गोमूत्रगन्धिं गोमूत्रं हि परिणामे सुगन्धिं, अपरे तु  
गोमूत्रं नीलोत्पलमिति सम्प्रदाय इत्याहुः । कालपर्वतकं तद्देशभवं, रूक्षं खरम्,  
अगुरुकालम् अगुरुवत् कृष्णं, रक्तं, रक्तकालं वा कृष्णारुणं वा । पूर्वोक्तन्या-  
येनात्र गोमूत्रगन्धीति सम्बन्धनीयम् । केषुचिदादर्शेषु 'कुचन्दनं कालरूक्षम-  
गुरुकालं रक्तं रक्तकालं वा कालपर्वतकमनवद्यवर्णं वा' इति पाठो दृश्यते  
स गन्धानुक्तेरशुद्धः प्रतिभाति । तत्रानवद्यवर्णमित्यस्य कुङ्कुमवर्णमित्यर्थः,  
शेषं तु सुबोधम् । कोशकारपर्वतकं तदारुणदेशभवं, कालं, कालचित्रं वा कृष्ण-  
कबुरं वा । शीतोदकीयं शीतोदकदेशभवं, पद्मामं पद्मवर्णं, कालस्निग्धं वा ।  
नागपर्वतकं तदारुणदेशजं, रूक्षं खरं, शैवलवर्णं जलनीलीवर्णम् । शाकलं  
शाकलदेशोद्भवं, कपिलं कडारवर्णम् । इह कालपर्वतकादीनां शाकलान्तानां  
कुचन्दनवद् गोमूत्रगन्धित्वं द्रष्टव्यम् ।

एवं जातिवर्णगन्धा उक्ताः । गुणानाह—लघ्वित्यादि । लघु अभा-  
रिकं, स्निग्धं मसृणम्, अश्यानं चिरशोषि, सर्पिःस्नेहलेपि घृतमिव देहं  
स्नेहेन लिम्पति यत् तथाभूतं, गन्धतुल्यं गन्धेन मोदजनकं, त्वगनुसारि  
त्वमनुप्रविश्य सुखकरम्, अनुल्बणं सूक्ष्मत्वादस्फुटम्, अविरागि द्रव्या-  
न्तरमिश्रणे स्वेदाद्युपघाते चाविकृतवर्णमाधमं, उष्णसहं स्वलिप्ताङ्गस्योष्णसंवे-  
दनप्रतिबन्धि, दाहग्राहि सन्तापहरं, सुखस्पर्शनं स्पर्शे नवनीतवत् सुखात्र-



अगुरु—जोङ्गकं कालं कालचित्रं मण्डलचित्रं वा । श्यामं दोङ्ग-  
कम् । पारसमुद्रकं चित्ररूपम् । उशीरगन्धि नवमालिकागन्धि वेति ।

गुरु स्निग्धं पेशलगन्धि निर्हारि अग्निसहस्रसंस्तुतधूमं समगन्धं  
विमर्दसहमित्यगुरुगुणाः ।

तैलपर्णिकं—अशोकग्रामिकं मांसवर्णं पद्मगन्धि । जोङ्गकं रक्त-  
पीतकमुत्पलगन्धि गोमूत्रगन्धि वा । ग्रामेरुकं स्निग्धं गोमूत्रगन्धि ।

हम् । इति चन्दनगुणाः अनेन प्रकारेणैकादश चन्दनस्य गुणा विज्ञेयाः ।  
अत्र सङ्ग्रहश्लोकं पठन्ति —

“षड् गन्धा नवधा वर्णो गुणाश्चैकादश स्मृताः ।

चन्दनानां समासेन षोडशोत्पत्तिभूमयः ॥” इति ।

अथागुरुजातिवर्णगन्धगुणानाह—अगुर्वित्यादि । अगुर्वित्यधिकारः ।  
जोङ्गकं तदाख्यमगुरु त्रिविधं, कालं कृष्णं, कालचित्रं कृष्णगौररेखामिश्रं,  
मण्डलचित्रं कृष्णगौरबिन्दुचित्रमिति स्वामी, वाशब्दः समुच्चये । दोङ्गकं  
तदाख्यं, श्यामम् । जोङ्गकदोङ्गके कामरूपभवे । पारसमुद्रकं सिंहलद्वीपो-  
त्पन्नं, चित्ररूपं नानावर्णम् । गन्धमाह—उशीरगन्धि नवमालिकागन्धि  
वेति । गन्धद्वैविध्यमनेनोक्तम् ।

अमरुणो जातिवर्णगन्धानुक्त्वा गुणानाह—गुर्विति । गुरु भारिकं,  
क्षिग्धम् अपरुषं, पेशलगन्धि हृद्यगन्धं, निर्हारि दूरप्रसृत्तरगन्धम्, अग्निस-  
हम् अग्निना क्षिप्रं न दह्यते, असंस्तुतधूमम् अव्याकुलधूमं, समगन्धं दह्य-  
मानमादिमध्यान्तेष्वेकरूपगन्धं, विमर्दसहं वस्त्रादिनिर्माणार्जनेऽप्यक्षीयमाणगन्ध-  
मित्यर्थः । इति अगुरुगुणाः । तदेवम् —

“उत्पत्तिभूमयस्त्रिः कृष्णो वर्णः प्रधानतः ।

द्वावेवागुरुणो गन्धौ गुणास्तस्याष्ट कीर्तिताः ॥”

इति सङ्ग्रहश्लोकः ।

अथ तैलपर्णिकस्य योन्यादिकमाह—तैलपर्णिकमित्यादि । तैलप-  
र्णिकमित्यधिकारः । अशोकग्रामिकम् अशोकग्रामे कामरूपवर्तिनि भवं, मां-  
सवर्णं हरिणमांसपेशीवर्णमिति स्वामी, पद्मगन्धि । जोङ्गकं कामरूपस्थे जो-  
ङ्गाख्ये प्रदेशे भवं, रक्तपीतकं मनश्शिलावर्णम्, उत्पलगन्धि गोमूत्रगन्धि वा  
भवति । ग्रामेरुकं कामरूपवर्तिनि ग्रामेरुसङ्गे ग्रामे भवं, क्षिग्धं, गोमूत्रगन्धि,

सौवर्णकुड्यकं रक्तपीतं मातुलङ्गगन्धि । पूर्णकद्वीपकं पद्मगन्धि नव-  
नीतगन्धि वेति ।

भद्रश्रीयं — पारलौहित्यकं जातीवर्णम् । आन्तरवत्युशीर-  
वर्णम् । उभयं कुष्ठगन्धि चेति ।

कालेयकः — स्वर्णभूमिजः स्निग्धपीतकः । औत्तरपर्वतको  
रक्तपीतकः । इति साराः ।

पिण्डकाथधूमसहमविरागि योगानुविधायि च । चन्दनागुरुवक्ष  
तेषां गुणाः ।

जोङ्गकवद् रक्तपीतवर्णम् । सौवर्णकुड्यकं सुवर्णकुड्यो नाम ग्रामः कामरूपगः  
तत्र जातं, रक्तपीतं, मातुलङ्गगन्धि । पूर्णकद्वीपकं पूर्णकद्वीपः कामरूपेणैव  
तत्र भवं, पद्मगन्धि, नवनीतगन्धि वा, वर्णतस्तु रक्तपीतम् ।

भद्रश्रीयस्य योन्यादिकमाह — भद्रश्रीयमित्यादि । भद्रश्रीयं चन्द-  
नविशेषः । भद्रश्रीयपदार्थे 'केचित् कर्पूरमित्याहुस्तत्कोलमिति चापरे । श्रीवा-  
सकं तथा केचित् केचिल्लोहितचन्दनम् ॥' इति विप्रतिपत्तयः स्वामिनोक्ताः ।  
पारलौहित्यकं कामरूपे लौहित्याख्यनदपारभवं, जातीवर्णं जातीकुसुमवर्णम् ।  
आन्तरवत्यं कामरूपेणैवान्तरवत्याख्यनदीतीरे जातम्, उशीरवर्णं लामज्ज-  
च्छायम् । उभयं पारलौहित्यकादिद्विकं, कुष्ठगन्धि च पारिभाष्याख्यौषध-  
गन्धि च । इतिशब्दः भद्रश्रीयनिरूपणसमाप्तौ ।

कालेयकस्य योन्यादिकमाह — कालेयक इति । कालेयको नाम  
काष्ठविशेषः, स स्वर्णभूमिजः सुवर्णभूमिर्भेदेऽशस्तत्रोत्पन्नः, स्निग्धपीतकः  
मसृणः पीतवर्णश्च । औत्तरपर्वतकः हैमवतः, रक्तपीतकः मनविशलावर्णः । इति  
उक्तैः प्रकारैः, साराः चन्दनादिकालेयकान्ताः सारपदार्था निरूपिता इत्यर्थः ।

अथ तैलपर्णिकादीनां त्रयाणां गुणमाह — पिण्डेत्यादि । पिण्डकाथधू-  
मसहं पिण्डं पेपणादिना पिण्डीकरणं काथम् अग्निना कथनं धूमं धूपनं च  
सहत इति तथाभूतं, पेपणकथनधूमेणैववितंवादिगन्धमित्यर्थः, अविरागि द्र-  
व्यान्तरमिश्रणेन कालान्तरेण वा निर्विकारस्वभावं, योगानुविधायि च गन्ध-  
युक्त्यनुकूलं च । तैलपर्णिकादिद्विकं तु विशेष्यं गम्यम् । उक्ताः पिण्डसहस्रा-  
दयो न केवलं तैलपर्णिकादीनां गुणाः, किन्तु चन्दनागुरुवक्ष तेषां गुणा भव-

कान्तनावकं प्रैयकं चौत्तरपर्वतकं चर्म । कान्तनावकं मयूरग्रीवा-  
भम् । प्रैयकं नीलपीतं श्वेतं लेखाविन्दुचित्रम् । तदुभयमष्टाङ्गुलायामम् ।

बिसी महाबिसी च द्वादशग्रामीये । अव्यक्तरूपा दुहिलिका  
चित्रा वा बिसी । परुषा श्वेतप्राया महाबिसी । द्वादशाङ्गुलायाममु-  
भयम् ।

श्यामिका कालिका कदली चन्द्रोत्तरा शाकुला चारोहजाः ।  
कपिला बिन्दुचित्रा वा श्यामिका । कालिका कपिला कपोतवर्णा वा ।  
तदुभयमष्टाङ्गुलायामम् । परुषा कदली हस्तायता । सैव चन्द्रचित्रा

न्तीत्याह — चन्दनागुरुवच्च तेषां गुणा इति । चन्दनवद् गुणाः एका-  
दश लघुत्वादयः, अगुरुवद् गुणा अष्टौ गुरुत्वादयः ।

इति सारनिरूपणम् ।

अथ फल्गुषु निरूपणीयेषु प्रथमं पञ्चदशप्रकारा चर्मजातिर्निरूप्यते—  
कान्तनावकमित्यादिना इति चर्मजातय इत्यन्तेन । तत्रादौ प्रकारद्वय-  
मुद्दिशति — कान्तनावकमिति । कान्तनावकं तदाख्यदेशभवं, प्रैयकं च  
तदाख्यदेशभवं च, औत्तरपर्वतकं हिमवतं, चर्म । एवञ्च कान्तनावकप्रैयकाख्यौ  
हिमवत एवैकदेशौ बोद्धव्यौ । तत्र कान्तनावकं, मयूरग्रीवामित्येकविधम् ।  
प्रैयकं तु, नीलपीतं, श्वेतं, लेखाविन्दुचित्रं लेखाभिः कृतवैचित्र्यं बिन्दुभिः कृत-  
वैचित्र्यं चेति चतुर्विधम् । तदुभयं कान्तनावकं प्रैयकं च, अष्टाङ्गुलायामम् ।

बिसीति । बिसी महाबिसी च इत्येते चर्मणी, द्वादशग्रामीये हिमालय-  
स्थेषु द्वादशश्लेच्छग्रामेषु भवे । तत्र बिस्व्याः स्वरूपमाह — अव्यक्तेत्यादि ।  
बिसी, अव्यक्तरूपा सरटविशेषवद् बहुवर्णप्रतिभासयोगादनिर्धारितैकवर्णा,  
दुहिलिका लोमशा, दुहिलितिकेति कापि पाठः, चित्रा वा, भवति । महा-  
बिसी परुषा खरस्पर्शा, श्वेतप्राया धवलवर्णभूयिष्ठा । उभयं बिसी महाबि-  
सीति द्वयं, द्वादशाङ्गुलायामम् ।

आरोहाख्यहिमवत्प्रदेशभवान् श्यामिकाकालिकादीन् पञ्च भेदान्  
उद्दिशति — श्यामिकेत्यादि । श्यामिका, कपिला कडारवर्णा, बिन्दुचित्रा  
वा, भवति । कालिका, कपिला, कपोतवर्णा वा, भवति । तदुभयं श्यामि-  
कादिद्वयम्, अष्टाङ्गुलायामम् । कदली, परुषा कर्कशस्पर्शा, हस्तायता चतु-

चन्द्रोत्तरा । कदलीत्रिभागा शाकुला कोठमण्डलचित्रा कृतकर्णिका-  
जिनचित्रा चेति ।

सामूरं चीनसी सामूली च बाह्वेयाः । षट्त्रिंशदङ्गुलमञ्जन-  
वर्णं सामूरम् । चीनसी रक्तकाली पाण्डुकाली वा । सामूली गोधूम-  
वर्णेति ।

सातिना नलतूला वृत्तपुच्छा च औद्राः । सातिना कृष्णा ।  
नलतूला नलतूलवर्णा । कपिला वृत्तपुच्छा च । इति चर्मजातयः ।  
चर्मणां मृदु स्निग्धं बहुऊरोम च श्रेष्ठम् ।

विंशत्यङ्गुलदीर्घा । वर्णस्त्वस्याः कालिकावत् । सैव कदली, चन्द्रचित्रा चन्द्रा-  
कारमण्डलयुक्ता, चन्द्रोत्तरा नाम भवति । प्रमाणं त्वस्याः कदलीवत् । शा-  
कुला, कदलीत्रिभागा कदल्यपेक्षया त्रिगुणपरिमाणा त्रिहस्तायामेत्यर्थ इत्येके,  
कदलीप्रमाणतृतीयांशप्रमाणा अष्टाङ्गुलायतेत्यर्थ इत्यपरे, कोठमण्डलचित्रा  
रक्तमण्डलयुक्ता, कृतकर्णिकाजिनचित्रा कृतैः स्वभावकृतैः कर्णिकाजिनैश्च-  
र्मग्रन्थिभिः चित्रा जनितशोभा । चशब्दः समुच्चये । इतिशब्द आरोहज-  
समाप्तौ ।

त्रिप्रकारां बाह्वेयजातिमाह — सामूरमित्यादि । बाह्वः हिमवत एक-  
देशः तत्र भवाश्चर्मजातयो बाह्वेयाः । द्रप्रत्ययान्तश्चायम् । षट्त्रिंशदित्यादि  
चीनसीसामूलयोः प्रमाणं सामूरवत् षट्त्रिंशदङ्गुलं द्रष्टव्यम् । इतिशब्दः  
समाप्तौ ।

इत्थं मूषिकादिस्थलचरचर्मणिष्यमिधाय जलचरचर्मण्याह — साति-  
नेति । सातिना नलतूला वृत्तपुच्छा च इति त्रिविधाः, औद्राः उद्रो जलमा-  
र्जारस्तस्येमे त्वग्मेदा इत्यर्थः । सातिना, कृष्णा कृष्णवर्णा । नलतूला नल-  
तूलवर्णा नलतूलो नलाख्यतृणविशेषस्य पक्ष्म तस्येव वर्णो यस्याः सा । वृत्त-  
पुच्छा, कपिला कडारवर्णा । इति चर्मजातयः उक्तेन प्रकारेण चर्मजातयो-  
ऽनुक्ता अपि यथाप्रसिद्धिं बोद्धव्या इत्यर्थः ।

चर्मगुणास्तीनाह — चर्मणामित्यादि । चर्मणामिति निर्धारणे षष्ठी ।  
शेषं स्पष्टम् ।

इति चर्मनिरूपणम् ।

शुद्धं शुद्धरक्तं पक्षरक्तं च आविकम् । खचितं वानचित्रं खण्ड-  
सङ्घात्यं तन्तुविच्छिन्नं च ।

कम्बलः केचलकः कलमितिका सौमितिका तुरगास्तरणं वर्णकं  
तलिच्छकं वारवाणः परिस्तोमः समन्तभद्रकं च आविकम् ।

पिच्छिलमार्द्रमिव च सूक्ष्मं मृदु च श्रेष्ठम् ।

अष्टश्रोतिसङ्घात्या कृष्णा भिङ्गिमी वर्षवारणम्, अपसारक  
इति नैपालकम् ।

अथाविकं सप्तदशप्रकारं निरूपयिष्यन् प्रथमं रागभेदेन त्रिविध-  
माह — शुद्धमिति । अवयो मेषा नाम लोमोपकारिणः पशवः तल्लोमभवम्  
आविकम् । अधिकारश्चायम् । शुद्धं शुक्लं, शुद्धरक्तं सर्वारुणं, पक्षरक्तं च एक-  
देशारुणं च, भवति । क्रियाभेदेन चतुर्विधमाह — खचितमिति । खचितं  
सूचिवानकर्मनिष्पादितं, वानचित्रं वानकर्मणा कृतवैचित्र्यं, खण्डसङ्घात्यं ख-  
चितानामुतानां वा बहूनां खण्डानां सङ्घातेन निष्पादितं, तन्तुविच्छिन्नं च  
अनुतविसृष्टैस्तन्तुभिर्मध्ये कृतविच्छेदं जालकोपयोगि च ।

संस्थानकृतान् दश भेदानाह — कम्बल इति । कम्बलः प्रसिद्धः,  
केचलकः वन्याशिरस्त्राणं, कौचषक इत्यपपाठः । कलमितिका गजोपर्यास्त-  
रणं, कुलमितिकेति कचित् पाठः । सौमितिका कलमितिकैव कृष्णवर्णा गज-  
पर्याणोपर्यास्तरणं, तुरगास्तरणं प्रसिद्धं, वर्णकं वर्णकम्बलः, तलिच्छकं कम्ब-  
लविशेषः, तल्लिक्थकमित्यपि पाठः । वारवाणः कञ्चुकः, परिस्तोमः कम्बल-  
भेदो विस्तारचित्रः, यो विस्तृतवदवभासते निर्माणवैचित्र्यात् स इति व्याच-  
क्षते, कुथ इति त्वेके । समन्तभद्रकं सन्नाहपट्टः, गजादिजघनत्राणमित्यपरे ।  
चक्षुब्धः समुच्चये । इहाविकाधिकारे पुनराविकमिति वचनं वैचित्र्यार्थम् ।

गुणानाह — पिच्छिलमिति । पिच्छिलमिव श्लक्ष्णमिव भासमानम्,  
मार्द्रमिव च भासमानं, सूक्ष्मं, मृदु च, श्रेष्ठं भवति ।

अष्टेत्यादि । अष्टश्रोतिसङ्घात्या श्रोतय एव श्रोतयः खण्डाः तत्सङ्घातानि-  
ष्पन्ना, सा कृष्णा कृष्णवर्णा, वर्षवारणं वृष्टिरोधसाधनभूता च, भिङ्गिमी  
तदाह्वयः कम्बलभेदः एकः, अपसारकः काण्डपट इत्यपरः । अनयोर्भेदयो-  
र्गुणात् साधनभिधानं गुणासम्बन्धव्योतनार्थम् । इति नैपालकम् अनेन प्रका-

सम्पुटिका चतुरश्रिका लम्बरा कटवानकं प्रावरकः सत्तलिकेति मृगरोम ।

वाङ्गकं श्वेतं स्निग्धं दुकूलं, पौण्ड्रकं श्यामं मणिस्निग्धं, सौवर्णकुड्यकं सूर्यवर्णम् । मणिस्निग्धोदकवानं चतुरश्रवानं व्यामिश्रवानं च ।

एतेषामेकांशुकमध्यर्धद्वित्रिचतुरंशुकमिति ।

रेण नेपालदेशभवमाविकं निरूपितमित्यर्थः । नेपालग्रहणाच्च वक्ष्यमाणं मृगरोमादिकमन्यदेशजं सूचितम् ।

षड्विधं मृगरोमजमाह—सम्पुटिकेति । सम्पुटिका जङ्घात्राणं सुक्थणाभिधानमिति कचिद्वीकादर्शे लिखितं, सन्थनमित्यन्यत्र लिखितं दृश्यते । चतुरश्रिका दशारहिता नवाङ्गुलिचिह्नितकोणा । लम्बरा प्रच्छदपटविशेषः । कटवानकं स एव स्थूलसूत्रो भाष्यक इति तद्देशीयानां प्रसिद्ध इति स्वामी । प्रावरकः पूर्वोक्त एवान्यतरतोदशो रोमावर्तक इति तद्देशप्रसिद्ध इति स्वामी । सत्तलिका तूलिकाख्य आस्तरणविशेष इति स्वामी । इति मृगरोम अनेन प्रकारेण मृगरोमजमुक्तम् ।

अथ त्रिप्रकारं दुकूलमाह — वाङ्गकमित्यादि । वाङ्गकं वङ्गदेशभवं, दुकूलं, श्वेतं, स्निग्धं मसृणम् पौण्ड्रकं पुण्ड्रदेशभवं, श्यामं, मणिस्निग्धं मरतकस्निग्धम् । सौवर्णकुड्यकं कामरूपस्थे सुवर्णकुड्याख्ये प्रदेशे भवं, सूर्यवर्णम् उद्यदादित्यद्युति । दुकूलस्य वानमपि त्रिप्रकारमाह — मणीत्यादि । मणिस्निग्धोदकवानं नाम दुकूलस्य साधनद्रव्यं जलेमार्द्रीकृत्य मणिवन्धेनाववृष्य वानं, चतुरश्रवानं वर्णान्तरासंस्पृष्टं शुद्धं वानं, व्यामिश्रवानं कार्पासकतन्तुमिश्रितैः कौशेयकतन्तुभिर्वानम्, अथवा वर्णान्तरसंस्पृष्टवानम् । चः समुच्चये ।

एतेषामिति । एतेषां दुकूलानां मध्ये, एकांशुकं तानवानयोरेकतन्तुकम्, अर्थात् प्रशस्तं सूक्ष्मत्वात् । अध्यर्धद्वित्रिचतुरंशुकम् अध्यर्धांशुकं द्व्यंशुकं त्र्यंशुकं चतुरंशुकं च, अर्थादपकृष्टमुत्तरोत्तरं स्थूलत्वात् । तत्र यदेकगुणं तन्यते द्विगुणमूयते द्विगुणं वा तन्यते एकगुणमूयते तदध्यर्धांशुकम् । यद् द्विगुणं तन्यते द्विगुणमूयते तद् द्व्यंशुकम् । यत् त्रिगुणं तन्यते त्रिगुणमूयते तत् त्र्यंशुकम् । यच्चतुर्गुणं तन्यते चतुर्गुणमूयते तच्चतुरंशुकम् । इति शब्दे दुकूलनिरूपणसमाप्तिः ।

तेन काशिकं पौण्ड्रकं च क्षौमं व्याख्यातम् ।

मागधिका पौण्ड्रिका सौवर्णकुड्यका च पत्रोर्णाः । नागवृक्षो  
लिकुचो वकुलो वटश्च योनयः । पीतिका नागवृक्षिका, गोधूमवर्णा  
लैकुची, श्वेता वाकुली, शेषा नवनीतवर्णा ।

तासां सौवर्णकुड्यका श्रेष्ठा । तथा कौशेयं चीनपट्टाश्च चीनभू-  
मिजा व्याख्याताः ।

माधुरमापरान्तकं कालिङ्गकं काशिकं वाङ्गकं वात्सकं माहिषकं  
च कार्पासिकं श्रेष्ठमिति ।

तेनेति । तेन दुकूलगताध्यर्धाशुकत्वादिनिरूपणेन, काशिकं काशि-  
देशभवं, पौण्ड्रकं च पुण्ड्रदेशजं च, क्षौमं व्याख्यातं क्षौममेव निरूपितम्  
अध्यर्धाशुकद्व्यशुकादिरूपं स्थूलं दुकूलमेव हि क्षौममिति व्यपदिश्यत इत्य-  
भिप्रायः ।

मगधपुण्ड्रकसुवर्णकुड्यकाख्यदेशत्रयभवां नागकेसरडहुमद्यगन्धन्यमो-  
धार्यवृक्षचतुष्टययोनिं पत्रोर्णामाह — मागधिकेति । पत्रोर्णाः वृक्षपत्रेषु  
क्रिमिलालाकृता ऊर्णाः पट्टसूत्रस्य योनयः । तासां योनिभेदनिमित्तं गुणभे-  
दमाह — पीतिकेत्यादि । नागवृक्षिका पीतिका नागवृक्षयोनिः पीतवर्णा ।  
लैकुर्चा लिकुचयोनिः । वाकुली वकुलयोनिः । शेषा वटयोनिः ।

मागधिकादीनां पत्रोर्णानां मध्ये श्रेष्ठामाह — तासामित्यादि । तयेति ।  
तथा पत्रोर्णया, कौशेयं कौशकारभवं, चीनभूमिजाश्चीनपट्टाश्च चीनदेशभवा  
वस्त्रविशेषाश्च, व्याख्याताः योनितो वर्णतश्च निर्दिष्टाः, तेऽपि पत्रोर्णावन्नाग-  
वृक्षादियोनयः पीतिकादिवर्णाश्चेत्यभिप्रायः ।

कार्पासिकमाह — माधुरमिति । माधुरं मधुरा पाण्ड्यराजधानी तथा  
पाण्ड्यदेशलक्षणात् पाण्ड्यदेशजमित्यर्थः, अपरान्तकम् अपरान्तः कोङ्कण-  
देशस्तत्प्रभवं, कालिङ्गकं कलिङ्गभवं, काशिकं काशिजं, वाङ्गकं वङ्गजं, वा-  
त्सकं वत्सविषयोद्भवं, माहिषकं माहिष्मती कुन्तलदेशराजधानी तथा देश  
लक्षणात् तद्देशभवमित्यर्थः. यद्वा माहिषकदेशोत्पन्नं, चः ममूचये, कार्पासिकं  
पाण्ड्यादिदेशसत्प्रभवं कार्पासनन्तुजं वस्त्रं, श्रेष्ठम् । इति शब्दः फल्गुसमाप्तौ ।  
इति फल्गुनिरूपणम् ।

अतः परेषां रत्नानां प्रमाणं मूल्यलक्षणम् ।  
 जातिं रूपं च जानीयाभिधानं नवकर्म च ॥  
 पुराणप्रतिसंस्कारं कर्मगुह्यमुपस्करान् ।  
 देशकालपरीभोगं हिंसाणां च प्रतिक्रियाम् ॥

इति कौटलीयार्थशास्त्रे अध्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे  
 एकादशोऽध्यायः कोशप्रवेश्यरत्नपरीक्षा,  
 आवृत्तो द्वात्रिंशः ॥

अध्यायान्ते श्लोकावाह—अत इति, पुराणेत्यादि च । अतः अस्मा-  
 दुक्तात् मौक्तिकादिकार्पासिकान्तात् सप्तदशकात्, परेषामन्येषां, रत्नानां रत्न-  
 प्रभृतीनां, प्रमाणं माषकाङ्गुलादिकं तुल्यमानपौतवदेशकालमानप्रकरणयोर्वैश्व-  
 माणं, मूल्यलक्षणं मूल्यं लक्षणं च, तत्र मूल्यं —

“द्वे शते यद् धृतं रत्नं तण्डुलानां प्रमाणतः ।

शतद्वयं सहस्राणां तस्य मूल्यं प्रकीर्तितम् ॥”

इत्युक्तरूपं, लक्षणं प्राशस्त्यं यथा मौक्तिकानां स्थूलनिस्तलादि, अथवा  
 लक्षणं —

“क्षीरकुम्भे मणिः क्षितौ यो रजयति तेजसा ।

शुक्लत्वं चोद्धृतो याति तं शुद्धमिति निर्दिशेत् ॥”

इत्युक्तजातीयं, जातिं मुक्तादीनां ताम्रपर्णिकस्वादिकं, रूपं वर्णं षडङ्गचतु-  
 रङ्गादिकं वा, निधानं निधीयमानवस्त्वेकान्तगोपनानुकूलं निधानप्रकारं, नव-  
 कर्म च आकरोद्धृतमात्रस्य शोधनवेधनघर्षणादिकं, पुराणप्रतिसंस्कारं पुरा-  
 णस्य असम्भोगातिभोगादिमिर्विधार्णितस्य बन्धच्युतस्य श्लयबन्धस्य वा नवी-  
 करणं, यदाह —

“अतिभोगादसम्भोगाद् धूमामिस्त्वेवघर्षणात् ।

भूम्बन्मुलबणैश्चापि मुक्तावर्णो विरज्यते ॥”

इति, कर्मगुह्यं कर्मरहस्यं रत्नादीनां वर्णापचारणरजजनघर्षणादिकम्, उप-  
 स्करणम् शाखादीनि रत्नादिकर्मोपकरणानि, देशकालपरीभोगमिति समाहार-  
 णम्, यत्र देशकालौ रत्नादीनामुत्पत्तिकर्मविक्रयानुकूलौ, परीभोग उपभोगः  
 शीतयोर्द्वैलक्षणयोर्मृगरोमजमुपयोज्यम् उपभयोः कार्पासिकमित्येवंरूपः, हिं-



साणां क्षौमाद्युपघातक्रानां मूषिकादीनां, प्रतिक्रियां मार्जारोत्सर्गादिना प्रति-  
विधानं कृमिमूषिकादिजग्धानां वस्त्रादीनां सीवनादिना संस्करणं च, जानी-  
वात्, अर्थात् कोशाध्यक्षः ।

एषोऽत्र भट्टस्वामिनः सर्वसङ्ग्रहः —

“मौक्तिकं मणयो वज्रं प्रवालं च समासतः ।

रत्नं चतुर्विधं प्रोक्तं साराः पञ्चविधा मताः ॥

चन्दनागुरुणी श्रेष्ठे मध्यमं तैलपर्णिकम् ।

मद्रात्रीयं च जानीयात् कालेयकमथेतरत् ॥

चर्माविमृगरोमाणि दुकूलं क्षौमजातयः ।

कार्पासिकं च पत्रोर्णं कौशेयं फल्गु चाह्वया ॥

कुप्यं कुप्यायुषाध्यक्षप्रोक्तमित्यत्र नोदितम् ।

मुक्ताफलावशेषास्तु भेदाः सप्तदशोदिताः ॥” इति ॥

इति कौटलीयार्थशास्त्रे अध्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे

एकादशोऽध्यायः कोशप्रवेशरत्नपरीक्षा,

आदितो द्वित्रिंशः ॥

## ३०. प्रक. आकरकर्मन्तप्रवर्तनम् ।

आकराध्यक्षः शुल्बधातुशास्त्ररसपाकमणिरागज्ञस्तज्ज्ञसखो वा तज्जातकर्मकरोपकरणसम्पन्नः किट्टमूषाङ्गारभस्मलिङ्गं वाकरं भूतपूर्व-  
मभूतपूर्वं वा भूमिप्रस्तररसधातुमत्यर्थवर्णगौरवमुग्रगन्धरसं परीक्षेत ।

आकरकर्मन्तप्रवर्तनमिति सूत्रम् । आकरेषु सुवर्णाद्युत्पत्तिस्थानेषु कर्मन्ताः तदुपलम्भानुकूलाः क्रियाः आकरकर्मन्ताः तेषां प्रवर्तनमनुष्ठापन-  
माकरकर्मन्तप्रवर्तनं, तदिहामिधीयत इति सूत्रार्थः ।

‘गुप्तपुत्रदारानाकरकर्मन्तेषु वासयेदि’ति पूर्वमुक्तम् । आकरकर्मा-  
न्तास्तु नोक्ताः, त इदानीमुच्यन्त इति सङ्गतिः ।

आकराध्यक्ष इति । शुल्बधातुशास्त्ररसपाकमणिरागज्ञः शुल्बशास्त्रं  
भूसिराविज्ञानं शाकलादि, अथवा शुल्बं ताम्रं तस्य ताम्ररजतहेमता येनोप-  
दिश्यन्ते तच्छुल्बशास्त्रं, कनकपञ्चाशीक्रियावादशुल्बशास्त्रमिति स्वामी, धातु-  
शास्त्रं धातुभ्यः सर्जिकागन्धकादियुक्त्या सत्त्वपातभोपदेशकं धातुकौटल्यादि-  
शास्त्रं, रसः रसबन्धविज्ञानं ‘रसोपनिषदाख्यमि’ति स्वामी, पाकः कनकादीनां  
वर्णकोत्कर्षणाद्यनुकूलमग्निपचनकर्म, मणिरागः मणीनां वर्णभेदोत्पादनकर्म,  
एषु शुल्बशास्त्रादिषु ज्ञः कोविदः, तज्ज्ञसखो वा शुल्बशास्त्राद्यभिज्ञसहायश्च,  
तज्जातकर्मकरोपकरणसम्पन्नः तज्जातैस्तन्त्रित्योद्योगिभिः कर्मकरैः उपकरणैश्च  
खनित्रभस्मासन्दंशशणयन्त्रादिभिः सम्पन्न उपेतः, आकराध्यक्षः, किट्टमूषा-  
ङ्गारभस्मलिङ्गं किट्टं लोहमलं मूषा आवर्तनमाण्डम् अङ्गारो भस्म च लिङ्गं  
भूतपूर्वत्वचिह्नं यस्य तं तथाभूतं, भूतपूर्वं पूर्वप्रवृत्ताविच्छिन्नम्, आकरं, परी-  
क्षेत उक्तलिङ्गदर्शनेन जानीयात् । भूमिप्रस्तररसधातुं भूमिर्भूतिका प्रस्तरः  
पाषाणः रसः सलिलपारतादिः भूमिप्रस्तररसात्मकाः धातवः सत्त्वप्रकृतयो  
यस्मिंस्तं भूमिधातुकं प्रस्तरधातुकं रसधातुकं चेत्यर्थः, अत्यर्थवर्णगौरवं वर्णो-  
त्कर्षयुक्तं भारोत्कर्षयुक्तं च, उग्रगन्धरसं तीव्रगन्धयुक्तं तीव्ररसयुक्तं च, अभू-  
तपूर्वम् आकरं वा परीक्षेत नवमाकरं च परीक्षेत, किमाकरगता धातवः उत्कृ-  
ष्टसत्त्वा उतापकृष्टसत्त्वा आहो मध्यमसत्त्वा इति तदीयवर्णगुरुत्वगन्धरसानां  
दर्शनतोलनाप्राणास्वादनैर्निश्चिनुयादित्यभिप्रायः ।

पर्वतानामभिज्ञातोद्देशानां बिलगुहोपत्यकालयनगूढस्वातेष्वन्तः-  
प्रस्यन्दिनो जम्बूचूततालफलपक्वहरिद्राभेदहरितालक्षौद्रहिङ्गुलकपुण्ड-  
रीकशुकमयूरपत्रवर्णाः सवर्णोदकौषधिपर्यन्ताचिकणा विशदा भारि-  
काश्च रसाः काञ्चनिकाः ।

अप्सु निष्ठयतास्तैलवद्विसर्पिणः पङ्कमलग्राहिणश्च ताम्ररूप्ययोः  
शतादुपरि वेद्धारः ।

भूमिप्रस्तररसधातुषु रसः परनिर्दिष्टोऽप्यव्यभिचरितफलरूपसुवर्णयो-  
न्तिवेन महाफलत्वादल्पायासत्वाच्चाभ्यर्हित इति कृत्वा तमेव पञ्चप्रकारं प्रथमं  
निरूपयति — पर्वतानामिति । अभिज्ञातोद्देशानाम् अभिज्ञाताः पूर्वभूप-  
रिज्ञाताः आकरविद्याधीता वा उद्देशाः येषां तथाभूतानां, पर्वतानां, बिलगुहो-  
पत्यकालयनगूढस्वातेषु बिलं भूविवरं गुहा देवग्यातगृहम् उपत्यका शैलासन्न-  
भूमिः लयनं शिलाटङ्कनकर्मनिर्मितं गृहं गूढस्वातं महाशिलापिहितद्वारं बिलम्  
इत्येतेषु पञ्चसु, अन्तःप्रस्यन्दिनः मध्यप्रसाविणः, जम्बूचूततालफलपक्वहरिद्रा-  
भेदहरितालक्षौद्रहिङ्गुलकपुण्डरीकशुकमयूरपत्रवर्णाः जम्बूफलादित्रिकं प्रसिद्धं  
पक्वहरिद्राभेदः शोधितहरिद्राभङ्गः हरितालं धातुभेदः क्षौद्रं मधु हिङ्गुलको  
रागद्रव्यविशेषः पुण्डरीकं सिताम्बुजं शुकमयूरपत्रे शुकपक्षमयूरपक्षौ जम्बूफ-  
लादीनां दशानां वर्ण इव वर्णो येषां ते तथाभूताः, सवर्णोदकौषधिपर्यन्ताः  
सवर्णोदकः स्ववर्णसमानवर्णजलः सवर्णौषधिः स्ववर्णसमानवर्णौषधिश्च पर्यन्तः  
परिसरप्रदेशो येषां ते तथाभूताः, चिकणाः स्पृष्टहस्तसङ्गिनः, विशदाः शुचयः,  
भारिकाश्च गुरवश्च, रसाः, काञ्चनिकाः काञ्चनं सुवर्णं तत्प्रयोजनाः ।

तेषामेव लक्षणान्तरमाह — अप्सु निष्ठयति । अप्सु निष्ठयता जले क्षिप्ताः,  
तैलवद्विसर्पिणः जले तैलवद् विसर्पणशीलाः, पङ्कमलग्राहिणश्च जलगतं पङ्कमा-  
दाय कतकवदधोगत्वरश्च, यथोक्ताः काञ्चनिकाः रसाः, ताम्ररूप्ययोरुपरि  
वेद्धारः ताम्रस्य रूप्यस्य चोपरि क्षिप्ताः सन्तः जात्यन्तरापादकाः सुवर्णत्वा-  
पादका इत्यर्थः । वेध्यवेद्ध्योः योगपरिमाणमाह — शतादिति । शतमा-  
साद्य, ल्यब्लोपे पञ्चमी, तच्च शतं ताम्ररूप्ययोर्वेध्ययोः पलशतं वेद्ध्यु-  
रसस्य परिमाणम् एकपलात्मकं विशेषाकथनान्, तथाच ताम्रपलशते रूप्य-  
पलशते वा काञ्चनिकरसो वेधशास्त्रविधिनैकपत्रः क्षिप्तस्त्वन्मर्त्यं स्वर्णीकरोती-

तत्प्रतिरूपकमुग्रगन्धरसं शिलाजतु विद्यात् ।

पीतकास्ताम्रकास्ताम्रपीतका वा भूमिप्रस्तरधातवो भिन्ना नील-  
राजीमन्तो मुद्रमाषकृसरवर्णा वा दधिबिन्दुपिण्डचित्रा हरिद्राहरीतकी-  
पद्मपत्रशैवलयकृतप्लीहानवद्यवर्णा भिन्नाश्चुञ्चुवालुकालेखाविन्दुस्व-  
स्तिकवन्तः सगुलिका अर्चिष्मन्तस्ताप्यमाना न भिद्यन्ते बहुफेनधू-  
माश्च सुवर्णधातवः प्रतीवापार्थास्ताम्ररूप्यवेधनाः ।

त्युक्तं भवति । इह वेद्धार इति 'विध विधान' इत्यस्मात् तृच्, विधानं च  
रूपान्तरापादनलक्षणं विवक्षितमिति बोद्धव्यम् ।

तत्समरूपगन्धरसे शिलाजतुनि तद्भ्रमापनोदनार्थमाह — तत्प्रति-  
रूपकमिति । तत्प्रतिरूपकं तस्य काञ्चनिकरसस्य प्रतिरूपकं सदृशरूपं स-  
मानवर्णम्, उग्रगन्धरसं तद्वदुग्रगन्धमुग्ररसं च रसवस्तु, शिलाजतु तत्संज्ञं  
द्रव्यान्तरं, विद्याद् उपयोगादिना परीक्ष्य निश्चिनुयात् । अथवा रूपगन्धर-  
समात्रसाम्योक्त्या तैलवद्विस्फित्वपक्कमलग्राहित्वयोरभावस्य द्योतनात् तेनैव  
शिलाजतुत्वमवधारयेदित्यर्थः ।

अथ त्रिविधान् भूमिप्रस्तरधातूनाह — पीतका इति । पीतकाः केव-  
लपीताः, ताम्रकाः केवलताम्राः, ताम्रपीतकाः उक्तोभयमिश्राः, वेति विकल्पे,  
एवं त्रिविधाः, भूमिप्रस्तरधातवः भूमिधातवः प्रस्तरधातवश्च, भिन्ना नीलराजी-  
मन्तः विदारिता मध्ये नीलरेखायुक्ताः, मुद्रमाषकृसरवर्णा वा मुद्रमाषतिलौ-  
दनसवर्णाः, वेति विकल्पे । दधिबिन्दुपिण्डचित्राः दधिबिन्दुचित्राः दधिक-  
णाकारैः सूक्ष्मैर्बिन्दुभिराकीर्णाः दधिपिण्डचित्राश्च दधिपिण्डसदृशैः स्थूलवि-  
न्दुभिराकीर्णाश्च, हरिद्राहरीतकीपद्मपत्रशैवलयकृतप्लीहानवद्यवर्णाः हरिद्रा रज-  
नी हरीतकी पथ्या पद्मपत्रं पद्मदलं शैवलं जलनीली यकृत कालखण्डाख्यो  
मांसविशेषः प्लीहा गुल्मः अनवद्यं कुङ्कुमम् एषामिव वर्णो येषां ते तथा-  
विधाः । भिन्नेषु विशेषमाह — भिन्नाः सन्तः, चुञ्चुवालुकालेखाविन्दुस्वस्ति-  
कवन्तः चुञ्चुवालुका सूक्ष्मवालुकेति स्वामी तद्वन्तः लेखा राजयः तद्वन्तः  
बिन्दुमन्तः स्वस्तिकखिकोणरेखाविशेषस्तद्वन्तः, सगुलिकाः गुटिकाकारशर्क-  
रोपेताः, अर्चिष्मन्तो दीप्तिमन्तः । परीक्षान्तरमाह — ताप्यमानाः सन्तः न  
भिद्यन्ते न स्फुरन्ति । कीदृशास्तर्हि भवन्तीत्यत्राह — बहुफेनधूमाः बहुफेनाः  
बहुधूमाश्च भवन्ति । चशब्दः समुच्चये । एवंलक्षणाः भूमिप्रस्तरधातवः,

शङ्खकर्पूरस्फटिकनवनीतकपोतपारावतविमलकमयूरग्रीवावर्णाः  
सस्यकगोमेदकगुडमत्स्यण्डिकावर्णाः कोविदारपद्मपाटलीकलायक्षौ-  
मातसीपुष्पवर्णाः ससीसाः साञ्जना विस्रा भिन्नाः श्वेताभाः कृष्णाः  
कृष्णाभाः श्वेताः सर्वे वा लेखाबिन्दुचित्रा मृदवो ध्मायमाना न स्फु-  
टन्ति बहुफेनधूमाश्च रूप्यधातवः ।

सर्वधातूनां गौरववृद्धौ सत्त्ववृद्धिः । तेषामथुद्धा मृदगर्भा वा ती-  
क्ष्णमूत्रक्षारभाविता राजवृक्षवटपीलुगोपित्तरोचनामहिषखरकरभेमूत्र-

प्रतीवापार्थाः प्रतीवापो नाम वेधनद्रव्यस्यावर्तमाने ताम्रे रूप्ये वा चूर्णीकृत्य  
मक्षेपः तदर्थास्तत्प्रयोजनाः, ताम्ररूप्यवेधनाः ताम्रस्य रूप्यस्य वा स्वर्णत्वा-  
पादकाः, अत एव सुवर्णधातवः सुवर्णहेतुभूता धातव इत्युच्यन्त इत्यर्थः ।

रूप्यधातूनाह—शङ्खेत्यादि । रूप्यधातवः रूप्यहेतवो धातवः, शङ्ख-  
वर्णकर्पूरवर्णादयोऽष्टौ सस्यकवर्णगोमेदकवर्णादयश्चत्वारः कोविदारवर्णपद्मव-  
र्णादयः षडित्सेवमष्टादशप्रकाराः । तत्र कपोतः ओरण्यः कलरवः, पारावतो  
ग्राम्यः, विमलकः श्वेतरक्तो मणिः । सस्यको नीलमणिः, गुडः पिण्डशर्करा,  
मत्स्यण्डिका शर्करा । कोविदारस्ताम्रपुष्पाख्यो वृक्षः, पाटली अमोघाख्या,  
कलायः सतीनकः, क्षौमं क्षुमाभेदः, अतसी उमाख्या । शेषं प्रसिद्धम् ।  
ससीसाः योगेष्टाख्यलोहानुविद्धाः, साञ्जनाः सीसकवच्छुक्लवर्णमञ्जनमिति स्वाभी-  
तदनुविद्धाः, विस्राः दुर्गन्धाः, भिन्नाः खण्डिताश्चेत्, श्वेताभाः कृष्णाः श्वेत-  
वर्णाः सन्तो मध्ये कृष्णवर्णाः, कृष्णाभाः श्वेताः कृष्णवर्णाः सन्तो मध्ये श्वेत-  
वर्णाः, सर्वे वा वेति विकल्पे शङ्खादिवर्णा अष्टादशविधा अपि, लेखाबिन्दु-  
चित्राः स्ववर्णमित्रवर्णाभिलेखाभिर्विन्दुभिश्च चित्राः, मृदवः, ध्मायमाना न  
स्फुटन्ति ताप्यमाना न भिद्यन्ते, बहुफेनधूमाश्च भवन्ति ।

सर्वधातूनामिति । सर्वधातूनां सर्वेषामुक्तानां वक्ष्यमाणानां च  
धातूनां, गौरववृद्धौ गुरुत्वोत्कर्षे सति, सत्त्ववृद्धिः सत्त्वं धातुगतः सारः तस्य  
वृद्धिः, भवति । अशुद्धानामनभिव्यक्तसत्त्वानां च धातूनां शोधनप्रकार-  
माह—तेषामिति । तेषां धातूनां मध्ये, अशुद्धाः अशुद्धद्रव्यान्तरसंसर्गादुद्धाः,  
मृदगर्भा वा स्वदोषादेवाप्रकाशमानसत्त्वा वा धातवः, तीक्ष्णमूत्रक्षारभाविताः

लण्डपिण्डवद्वास्तत्प्रतीवापास्तदवलेपा वा विशुद्धाः स्रवन्ति ।

यवमापतिलपलाशपीलुक्षारैर्गोक्षीराजक्षीरैर्वा कदलीवज्रकन्द-  
प्रतीवापो मार्दवकरः ।

मधु मधुकमजापयः सतैलं घृतगुडकिण्वयुतं सकन्दलीकम् ।

यदपि शतसहस्रधा विभिन्नं भवति मृदु त्रिभिरेव तन्निषेकैः ॥

गोदन्तशृङ्गप्रतीवापो मृदुस्तम्भनः ।

तीक्ष्णमूत्रं नरमूत्रमित्येके गजाश्वगोर्गर्दभच्छागमूत्रमित्यपरे इति स्वामी तीक्ष्ण-  
क्षारः कदल्यवामार्गादिभस्म ताभ्यां भाविताः असकृत् सेचनादिना संस्कृताः,  
राजवृक्षवटपीलुगोपित्तरोचनामहिषखरकरभमूत्रलण्डपिण्डवद्वाः राजवृक्षः श-  
भ्याकः वटः प्रसिद्धः पीलुर्गुडफलाख्यो वृक्षः गोपित्तरोचना गोपित्तं गोरोचना  
च महिषखरकरभमूत्रलण्डं सैरिभगर्दभबालोष्ट्राणां मूत्रपुरीषम् एतैः पिण्डवद्वाः  
राजवृक्षादिकल्कैर्महिषादिमूत्रलण्डेन च सह मिश्रितैरुक्ततीक्ष्णमूत्रक्षारभावि-  
तस्यात्मनश्चूर्णैर्वद्वापिण्डा इत्यर्थः, तत्प्रतीवापाः राजवृक्षादिचूर्णकृतप्रतीवापाः,  
तदवलेपा वा तच्चूर्णकृतोपलेपा वा सन्तः, विशुद्धाः द्रव्यान्तरसंसर्गजदोष-  
निर्मुक्ताः, स्रवन्ति मृदुगर्भतापहानेन सत्त्वमुद्गिरन्ति ।

यवमापतिलपलाशपीलुभस्मभिर्गोक्षीराजक्षीरैश्च सम्मिश्रिताभ्यां कदली-  
कन्दवनसूरणकन्दाभ्यां प्रतीवापात् स्वर्णरूप्ययोर्मार्दवमुपजायत इत्याह —  
यवमापेत्यादि । इह वेत्यन्तस्य विशुद्धाः स्रवन्तीत्यनेन सम्बन्धं मत्वा मूत्र-  
क्षारादिभिः साधनैः पूर्ववत् पिण्डबन्धनादिविषया वा धातवो विशुद्धाः स्रव-  
न्तीत्यर्थं केचिद् वर्णयन्ति ।

मृदूकारप्रकारान्तरं श्लोकेनाह — मधुमधुकमिति । सतैलं, घृतगुड-  
किण्वयुतं सर्पिश्शर्करासुराबीजसहितं, सकन्दलीकं कच्छजशाटभेदयुक्तं, यत्,  
मधु औद्रं, मधुकं यष्ट्याख्यम्, अजापयः छागीक्षीरं च, त्रिभिरेव, तन्निषेकैः  
निषेको नाम स्वर्णादावौषधकल्कनिषेपः मध्वाद्यष्टकल्कनिषेपैः, शतसहस्रधा  
विभिन्नमपि नानाप्रकारकाठिन्ययुक्तमपि स्वर्णादिकं, मृदु भवति ॥

मार्दवापायकरमाह — गोदन्तेत्यादि । गोदन्तशृङ्गप्रतीवापः गोदन्त-  
शृङ्गचूर्णयोर्द्रुतसुवर्णाद्युपरि प्रक्षेपः, मृदुस्तम्भनः मार्दवविलोपनो भवति । इति  
स्वर्णरूप्यधातुप्रकरणम् ।

भारिकः स्निग्धो मृदुश्च प्रस्तरधातुर्भूमिभागो वा पिङ्गलो हरितः  
पटलो लोहितो वा ताम्रधातुः ।

काकमेचकः कपोतरोचनावर्णः श्वेतराजिनद्धो वा विस्रः सीस-  
धातुः ।

ऊषरकर्बुरः पङ्कलोष्टवर्णो वा त्रपुधातुः ।

कुरुम्बः पाण्डुरोहितः सिन्दुवारपुष्पवर्णो वा तीक्ष्णधातुः ।

काकाण्डभुजपत्रवर्णो वा वैकृन्तकधातुः ।

अच्छः स्निग्धः सप्रभो घोषवान् शीततीव्रस्तनुरागश्च मणि-  
धातुः ।

अथ ताम्रधातुमाह— भारिक इति । भारिकः गुरुः, स्निग्धो मसृणः,  
मृदुश्च, प्रस्तरधातुः पाषाणधातुः, भूमिभागो वा भूमिधातुर्वा, ताम्रधातुः ताम्र-  
योनिर्भवति । तस्य चतुर्विधान् वर्णानाह — पिङ्गलः कपिलः, हरितो नीलः,  
पाटल ईषद्रक्तः, लोहितो वा रक्तो वा ।

सीसधातुमाह—काकेत्यादि । काकमेचकः काक इव कृष्णः, कपोत-  
रोचनावर्णः कपोतवर्णो गोरोचनावर्णश्च, श्वेतराजिनद्धः धवललेखाबहुलः,  
विस्रो वा दुर्गन्धो वा, सीसधातुः सीससंज्ञलोहयोनिर्धातुर्भवति ।

त्रपुसंज्ञस्य शुक्लसीसस्य योनिं धातुमाह— ऊषरेत्यादि । ऊषरकर्बुरः  
ऊषरदेशवदापाण्डुः, पङ्कलोष्टवर्णो वा, त्रपुधातुः ।

अयोधातुमाह—कुरुम्ब इति । कुरुम्बः श्लक्ष्णपाषाणप्रायः इति  
स्वामी, पाण्डुरोहितः श्वेतरक्तः, सिन्दुवारपुष्पवर्णो निर्गुण्डीपुष्पवर्णः, वेति  
विकल्पे, तीक्ष्णधातुः तीक्ष्णम् अयः तद्योनिर्धातुर्भवति ।

वैकृन्तकधातुमाह—काकाण्डेत्यादि । काकाण्डभुजपत्रवर्णो वा काका-  
ण्डवर्णो भूर्जपत्रवर्णो वा, कचिद् भूर्जेत्येव पाठः । काण्डेति पाठे काण्डो वृक्ष-  
जातिविशेष इति व्याख्येयम् । वैकृन्तकधातुः वैकृन्तकाख्यलोहविशेषयोनि-  
र्धातुः । कांस्यादिकं तु तमरकादियुक्तताम्रादिनिष्पाद्यामिति तस्य न धात्वन्त-  
रमस्ति । एवं लोहधातवः सप्ताभिहिताः ।

अथ मणिधातूनाह — अच्छ इति । अच्छो बिम्बग्राही, स्निग्धो  
मसृणः, सप्रभः सद्युतिः, घोषवास् अमितापने टङ्कच्छेदने च महाशब्दः

धातुसमुत्थं तज्जातकर्मान्तेषु प्रयोजयेत् ।

कृतभाण्डव्यवहारमेकमुखम्, अत्ययं चान्यत्रकर्तृकैतृविक्रेतृणां स्थापयेत् ।

आकरिकमपहरन्तमष्टगुणं दापयेदन्यत्र रत्नेभ्यः ।

स्तेनमनिसृष्टोपजीविनं च बद्धा कर्म कारयेद्, दण्डोपकारिणं च ।

शीततीव्रः अतिशीतस्वभावः अग्नेरपनयने क्षिप्रशीतो वा, तनुरागः अल्पशीतो, मणिधातुः मणियोनिर्धातुर्भवति । इयमत्र संग्रहार्था —

“कनकं रूप्यं ताम्रं सीसं त्रपु तीक्ष्णकं च वैकुन्तम् ।

मणयोऽष्टौ निर्दिष्टा अष्टानां धातवोऽप्यष्टौ ॥” इति ।

इत्थं धातुपरीक्षासुपदिश्य तत्कर्मान्तप्रवर्तनमधिकृत्याह — धातुसमुत्थमिति धातुसमुत्थितमित्यपि पाठः । धातुभ्यः स्वरूपधनव्यययत्नेन प्रथममुत्पन्नं स्वर्णादिद्रव्यं, तज्जातकर्मान्तेषु धातुसम्बद्धकर्मस्थानेषु स्वर्णरूप्याधाकरेषु, प्रयोजयेत् विनियुज्जीत बहुतरोत्पत्त्यर्थम् । विनियोज्यस्य धातुसमुत्थत्ववचनं पूर्वपूर्वसम्यक्प्रवृत्तिफलोपलम्भे सत्येवोत्तरोत्तरप्रवृत्तिः कार्येति श्रोतयितुम् ।

कृतेत्यादि । कृतभाण्डव्यवहारं घटितसुवर्णादिभाण्डविक्रयम्, एकमुखम् एकद्वारकमेकविक्रयस्थानकं, स्थापयेत् प्रस्थापयेत् । अन्यत्रकर्तृकैतृविक्रेतृणां स्थापितान्यदेशे भाण्डक्रियाक्रयविक्रयकारिणाम्, अत्ययं च दण्डं च ‘पञ्चविंशतिपणमत्ययं चान्यत्रकर्तृकैतृविक्रेतृपरीक्षितभ्य’ इति लक्षणाध्यक्षोक्तं, स्थापयेत् । दण्ड इह द्रव्यसारतारतम्यापेक्षः शुल्काध्यक्ष-धर्मस्थायिकण्टकशोधनोक्तोऽपराधानुरूपः कल्पनीयः प्रमाणाकथनादिति केचित् ।

आकरिकमिति । अपहरन्तम् आकराद् द्रव्यं हरन्तं, आकरिकम् आकरकर्मकरम्, अष्टगुणम् अपहृतद्रव्याष्टगुणमत्ययं दापयेत् । तत्रापवादमाह — अन्यत्र रत्नेभ्य इति । रत्नापहारे तु नायं दण्डः, किन्तु धातो वक्ष्यते ।

स्तेनमिति । स्तेनम् आकरिकमनाकरिकं वा चोरम्, अनिसृष्टोपजीविनं च विना राजानुमतिं धातुवादविद्यया वृत्तिं वर्तयन्तं च, बद्ध्वा निगडितं कृत्वा, बद्धमिति पाठेऽप्ययमेवार्थः, कर्म आकरव्यापारं, कारयेत् । दण्डोपकारिणं च महापराधेषु प्राड्विवाकानिर्णीतो देहदण्डप्रतिनिधिर्धनदण्डो



व्ययक्रियाभारिकमाकरं भागेन प्रकयेण वा दद्यात्, लाघविकमात्मना कारयेत् ।

लोहाध्यक्षः ताम्रसीसत्रपुवैकृन्तकारकूटवृत्तकंसताललोहकर्मान्तान् कारयेत्, लोहभाण्डव्यवहारं च ।

लक्षणाध्यक्षः चतुर्भागताम्रं रूप्यरूपं तीक्ष्णत्रपुसीसाञ्जनानामन्यतममाषबीजयुक्तं कारयेत् पणम्, अर्धपणं पादमष्टभागमिति ।

देहपीडापरिहरार्थत्वादपराधिनं प्रति उपकारो भवतीति दण्डोपकारः स उच्यते तद्वन्तं च अर्थाददत्तदण्डं, बद्ध्वा कर्म कारयेत् ।

व्ययक्रियेत्यादि । व्ययक्रियाभारिकं व्ययक्रिययोर्भारिकं गुरुं गुरुधन-व्ययसाध्यं गुरुप्रयत्नसाध्यं चेत्यर्थः, आकरं, भागेन दद्याद् व्ययलाभभागव्यवस्थया परेषां प्रतिपादयेत् । प्रकयेण वा दद्यात् अस्याकरस्यैतावत् सुवर्णादिकं राजार्थं देयमिति परिपण्य वा परेषां दद्यात् । लाघविकं लघुव्ययसाध्यं लघुश्रमसाध्यं चाकरम्, आत्मना कारयेत् स्वयं व्यापारयेत् ।

अथावान्तराध्यक्षव्यापारमाह — लोहाध्यक्ष इति । लोहाध्यक्षः सुवर्णरूप्ययोर्वैक्ष्यमाणत्वात् तदतिरिक्तं ताम्रादिकमिह लोहः तदध्यक्षः, ताम्रसीसत्रपुवैकृन्तकारकूटवृत्तकंसताललोहकर्मान्तान् आरकूटो रीतिः वृत्तं तदारूयो लोहः कंसो घोषाल्यः तालः कांस्यं सातिशयनादयुक्तं वाद्योपयोगि लोहः कालायसं ताम्राक्षीनां कर्मान्तान् तद्भाण्डघटनकर्माणि, कारयेत् । लोहभाण्डव्यवहारं च ताम्रादिनिर्मितभाण्डक्रयविक्रयव्यवहारं च कारयेत् ।

अथ पण्यव्यवहारार्थं लक्षणाध्यक्षव्यापारमाह — लक्षणेत्यादि । लक्षणाध्यक्षः लक्षणं पणमाषकादिरूपनिर्माणं तदध्यक्षः टङ्कशालाध्यक्ष इति यावत् । पण्यव्यवहारश्च रूप्यरूपश्चतुर्विधः ताम्ररूपश्चतुर्विधः इत्यष्टविधे तस्मिन् रूप्यरूपः चतुर्भागताम्रमित्यादिना, ताम्ररूपश्च पादाजीवमित्यादिना व्युत्पाद्यते । षोडशमाषको हि पणः प्रसिद्धः, तस्य चतुर्भागश्चत्वारो माषाः तत्प्रमाणं ताम्रं यस्य तथाविधं, तीक्ष्णत्रपुसीसाञ्जनानामन्यतममाषबीजयुक्तं तीक्ष्णं कालायसं त्रपु रङ्गं शीसं योगेष्टाल्यम् अञ्जनं रसाञ्जनम् एषां चतुर्णामन्यतमस्य माषप्रमाणेन बीजेन निर्माणार्थेन युक्तम्, अर्थात् परिशिष्टैकादशमाषपरिमाणरूप्यकं, रूप्यरूपं रूप्यांशमून्ना रूप्यमयं, पणं पणसंज्ञं नाणकविशेषं, कारयेत् । इति उक्तेन । प्रकारेण, अर्धमर्षं पादम् अष्टभागं

पादाजीवं ताम्ररूपं माषकमर्धमाषकं काकणीमर्धकाकणीमिति ।

रूपदर्शकः पणयात्रां व्यवहारिकीं कोशप्रवेश्यां च स्थापयेत् ।  
रूपिकमष्टकं शतं, पञ्चकं शतं व्याजीं, पारीक्षिकमष्टभागिकं शतम् ।  
पञ्चविंशतिपणमत्ययं चान्यत्र कर्तृक्रेतृविक्रेतृपरीक्षितृभ्यः ।

कारयेत् पणोक्तताम्राद्यर्धप्रमाणयोगेनार्धपणाख्यं तच्चतुर्भागप्रमाणयोगेन पादः-  
पणं तदष्टभागप्रमाणयोगेनाष्टभागाख्यं च निर्मापयेदित्यर्थः । प्रकारान्तरार्थो  
वा इतिशब्दः इति कारयेदिति योज्यः, त्रिपादकादिकं प्रकारान्तरमपि  
व्यवहारानुगुणं निर्मापयेदित्यर्थः । पादाजीवं रूप्यरूपचतुर्भागव्यवहार्यं, ताम्र-  
रूपं ताम्रांशभूम्ना ताम्रमयं रूपं, माषकं माषकाख्यं कारयेत् । ताम्रस्यैकादश  
धान्यमाषाः रूप्यस्य चत्वारस्तीक्ष्णाद्यन्यतमस्यैक इति योगप्रमाणेन रूप्य-  
रूपपणवत् षोडशधान्यमाषप्रमाणकोऽयं ताम्ररूपमाषको द्रष्टव्यः । एवं माष-  
कोक्तताम्राद्यर्धप्रमाणयोगेनार्धमाषकं तच्चतुर्भागप्रमाणयोगेन काकणीं, तदष्ट-  
भागप्रमाणयोगेनार्धकाकणीं च कारयेत् ।

रूपदर्शक इति । रूपदर्शकः रूपपरीक्षकः, पणयात्रां पणदानादान-  
प्रस्थानं, व्यवहारिकीं व्यवहारप्रयोजनां, कोशप्रवेश्यां च कोशप्रवेशनयोग्यां  
च, स्थापयेद् ईदृशी पणयात्रा व्यवहारार्था ईदृशी कोशप्रवेशनार्थेति तत्सारा-  
सारभावपर्यालोचनया व्यवस्थापयेत् । इयं राजकर्तृका पणयात्रा । जानपद-  
कारितायां तस्यां राजभाव्यमाह — रूपिकमित्यादि । अष्टास्योपदा दीयते  
अष्टकं पञ्चास्योपदा दीयते पञ्चकम् । अष्टकं शतं पणशतेऽष्टपणग्रहणं रूपि-  
कसंज्ञं, पणशते पञ्चपणग्रहणं व्याजीसंज्ञं, पणशतेऽष्टभागग्रहणं पारीक्षिकसं-  
ज्ञम् । रूपिकं व्याजीं पारीक्षिकं च यथोक्तलक्षणं स्थापयेद् व्यवस्थापयेत् ।  
तत्र रूपिकं कर्मकरभृतिः, व्याजी राजभागः, पारीक्षिकं परीक्षकभृतिरिति  
बोद्धव्यम् । पञ्चविंशतिपणम्, अत्ययं च दण्डं च स्थापयेद्, अर्थादपराधे  
सति । स चापराधः सन्निहिताष्टभागिकपदानुकर्षणेनाष्टभागभवं दण्डमिति  
व्याख्यानादष्टभागपहारलक्षणो द्रष्टव्यः । अनया दिशा चतुर्भागाद्यपहारे  
दण्डद्वैगुण्यादिकमुन्नेयम् । केव्वपराधिषु विषयेऽयं दण्ड इत्याकाङ्क्षाया-  
माह — अन्यत्र कर्तृक्रेतृविक्रेतृपरीक्षितृभ्य इति । ये करणक्रयणादाव-  
धिकृतास्तदतिरिक्तेषु विषये । ते च जानपदा अध्यक्षपुरुषकर्मकरा वेत्यवसे-  
यम् । अन्यत्रकर्त्रादीनां त्वपराधे द्रव्यसारासारतापेक्षो दण्डः प्रागुक्त एव ।

खन्यध्यक्षः शङ्खवज्रमणिमुक्ताप्रवालक्षारकर्मन्तान् कारयेत् पण-  
नव्यवहारं च ।

लवणाध्यक्षः पाकमुक्तं लवणभागं प्रकयं च यथाकालं संगृह्णीयाद्, विक्रयाच्च मूल्यं रूपं व्याजीं च ।

आगन्तुलवणं षड्भागं दद्यात् । दत्तभागविभागस्य विक्रयः ।  
पञ्चकं शतं व्याजीं, रूपं, रूपिकं च । केता शुल्कं, राजपण्यच्छेदानु-  
भट्टस्वामी त्वाह — 'तेषां खन्यत्रकर्त्रादीनामुक्त एव दण्डः "कूटकुरूपकं  
कुर्वतः कारयतो निपातयतो वा सहस्रदण्डः" इति' इति । ईदृशं मूलवाक्यं  
मृग्यम् ।

अथ खन्यध्यक्षव्यापारमाह — खन्यध्यक्ष इत्यादि । खन्यध्यक्षः  
स्वर्णरत्नाद्याकराधिकारी, शङ्खवज्रमणिमुक्ताप्रवालक्षारकर्मन्तान् शङ्खानां कर्मा-  
न्तान् पाटनवर्षणादिक्रियाः वज्रमणिमुक्ताप्रवालानां कर्मन्तान् खननशोधन-  
रञ्जनादिक्रियाः क्षाराणां कर्मन्तान् यवक्षारादीनाम् उत्पादनादिक्रियाश्च, का-  
रयेत् । पणनव्यवहारं च शङ्खुदिक्रयविक्रयव्यवहारं च कारयेत् ।

लवणाध्यक्षव्यापारमाह — लवणेत्यादि । लवणाध्यक्षः, पाकमुक्तं परि-  
णतं निष्पन्नं, लवणभागं भागार्पिताकरलभ्यं लवणस्य भागं, प्रकयं च प्रकयः  
परिपणः अमुकाकरस्यैतावलवणं देयमिति परिभाष्यार्पितादाकराल्लभ्यं चेत्यर्थः,  
यथाकालं क्लृप्तकालानतिक्रमेण, संगृह्णीयात् । तदिदं राजपण्यं वणिग्भिर्विक्रे-  
तव्यम् । विक्रयाच्चेति । विक्रयाच्च तद्विक्रयलब्धद्रव्याच्च, मूल्यं पण्यमूल्यं, रूपं  
पारीक्षिकमष्टभागिकलक्षणं, व्याजीं च पुनर्मीयमानो न तापरिहारार्थमधिकतया  
गृह्यमाणां मानव्याजीं च, संगृह्णीयादिति वर्तते ।

इत्थं राजपण्यसम्बद्धमभिधायान्तुकपण्यसम्बद्धमाह — आगन्तुल-  
वणमिति । आगन्तुलवणं परदेशागतं लवणम्, अर्थात् तद्विक्रेता, षड्भागं  
दद्यात् षष्ठं भागं राज्ञे दद्यात् । दत्तभागविभागस्य दत्तो राज्ञेऽर्पितः भागः  
षड्भागो विभागो मानव्याजी च येन तस्यागन्तुलवणव्यवहारिणः, विक्रयो  
भवति । विक्रये इति सप्तम्यन्तपाठस्तु श्रेयान् उत्तरग्रन्थेनैकवाक्यत्वस्य स्वर-  
सतो लाभात् । न केवलं षड्भाग-मानव्याज्योर्द्वयोरेव दानं, किन्त्वन्येषामपि  
त्रयाणां तद् भवतीत्याह — पञ्चकमित्यादि । पणशते पणपञ्चकलक्षणां  
व्याजीं, पारीक्षिकं शतस्याष्टभागिकलक्षणं रूपशब्दवाच्यं, पणशते पणाष्टक-

रूपं च वैधरणं दद्यात् । अन्यत्रक्रेता षट्छतमत्ययं च ।

विलवणमुत्तमं दण्डं दद्यात्, अनिसृष्टोपजीवी च अन्यत्र वान-  
प्रस्थेभ्यः । श्रोत्रियास्तपस्विनो विष्टयश्च भक्तलवणं हरेयुः ।

अतोऽन्यो लवणक्षारवर्गः शुल्कं दद्यात् ।

एवं मूल्यं विभागं च व्याजीं परिधमत्ययम् ।

शुल्कं वैधरणं दण्डं रूपं रूपिकमेव च ॥

स्निग्धो द्वादशविधं धातुं पण्यं च संहरेत् ।

एवं सर्वेषु पण्येषु स्थापयेन्मुखसङ्ग्रहम् ॥

लक्षणं रूपिकसङ्घं च, दद्यादित्यनुषज्यते । क्रेतेति । क्रेता शुल्कं दद्यात्,  
नतु विक्रेता । राजपण्यच्छेदानुरूपं राजपण्याद् विक्रीयमाणाद् यश्चेदः  
यावन्नष्टं तदनुरूपं, वैधरणं वैधरणशब्दितं छिन्नपूरणं च दद्यात् । अन्यत्र-  
क्रेता विद्यमाने राजपण्येऽन्यतो लवणं क्रीणानः, षट्छतम्, अत्ययं च दण्डं  
च, दद्यात् ।

विलवणमिति । विलवणं विड(कृतकलवण)मृदादिमिश्रं लवणम्,  
अर्थात् तथाविधलवणव्यवहर्ता, उत्तमं दण्डम् उत्तमसाहसं, दद्यात् । अनि-  
सृष्टोपजीवी च यो राजाननुमत एव लवणमुत्पाद्योपजीवति स च, उत्तमं दण्डं  
दद्यात् । तत्रापवादमाह — वानप्रस्थेभ्योऽन्यत्र वानप्रस्थान् विहाय । तेषां  
त्वानिसृष्टोपजीविनां न दण्ड इत्यर्थः । श्रोत्रिया इति । श्रोत्रियाः वेदाध्या-  
यिनः, तपस्विनः दीनाः, विष्टयः हठकारितकर्मकारिणश्च, भक्तलवणम् अन्ना-  
भ्यवहारमात्रपर्याप्तं लवणं, हरेयुः विनैव शुल्कं नयेयुः ।

अत इति । अतोऽन्यः उक्तादितरः, लवणक्षारवर्गः 'सैन्धव-सामुद्र-वि-  
ड-यवक्षार-सौवर्चलोद्भेदजा लवणवर्गः' इति 'फाणित-गुड-मत्स्यण्डिका-सण्ड-  
शर्कराः क्षारवर्गः' इति च कोष्ठागाराध्यक्षे वक्ष्यमाणो लवणवर्गः क्षारवर्गश्च,  
अर्थात् तत्कर्ता, शुल्कं दद्यात् शुल्कमेव दद्यान्न तु व्याज्यादिकमित्यर्थः ।

अथ श्लोकानाह — एवमित्यादि । एवम् उक्तप्रकारेण, स्निग्धः,  
मूल्यं प्रतीतं, विभागं षड्भागं, व्याजीं पञ्चकं शतं मानव्याजीत्युभयविधां,  
परिधं पारोक्षिकं धातुसमुत्थितानां तज्जातकर्मान्तेषु प्रयोगात् सिद्धं लाभवि-  
शेषं वा, अत्ययम् आश्रावितं दमं, शुल्कं प्रतीतं, वैधरणं छिन्नपूरणं, दण्डम्

आकरप्रभवः कोशः कोशाद् दण्डः प्रमायते ।  
पृथिवी कोशदण्डाभ्यां प्राप्यते कोशदण्डयोः ॥

इति कौटलीयार्थशास्त्रे अष्टादशप्रकारे द्वितीयाधिकरणे  
द्वादशोऽध्यायः आकरकमान्तिप्रवर्तनम्,  
आदितः त्रयस्त्रिंशः ॥

अश्रावितं दमं, रूपं रूप्यरूपं ताम्ररूपमिति द्विविधं, रूपिकम् अष्टकं शतं,  
धातुं सुवर्णरूप्यादिधातुं, पण्यं विक्रेयं च, द्वादशविधम् उक्तद्वादशप्रकारम्  
उपादानं, संहरेत् समुत्पादयेत् । एवं, सर्वेषु पण्येषु पणनयोग्येषु मध्ये,  
मुखसंग्रहं मुखमिव मुखं प्रधानं सारस्तस्य संग्रहं, स्थापयेत् ॥

आकरस्य सर्वाधिसाधकतामध्यायान्तिमश्लोकेन दर्शयति — आकरे-  
न्यादिना ॥

इति कौटलीयार्थशास्त्रस्याष्टादश्यायस्य अष्टादशप्रकारे द्वितीयाधिकरणे  
द्वादशोऽध्यायः आकरकमान्तिप्रवर्तनम्,  
आदितस्तत्त्रयस्त्रिंशः ॥

३२. प्रक. अक्षशालायां सुवर्णाध्यक्षः ।

सुवर्णाध्यक्षः सुवर्णरजतकर्मान्तानामसम्बन्धावेशनचतुश्शाला-  
मेकद्वारामक्षशालां कारयेत् । विशिखामध्ये सौवर्णिकं शिल्पवन्तमभि-  
जातं प्रात्ययिकं च स्थापयेत् ।

जाम्बूनदं शातकुम्भं हाटकं वैणवं शृङ्गिधृक्त्तिजं, जातरूपं रस-  
विद्युत्माकरोद्गतं च सुवर्णम् ।

अक्षशालायां सुवर्णाध्यक्ष इति सूत्रम् । अक्षशालायां सुवर्णरूप्या-  
दिनिर्माणशालायां, नियुक्तः सुवर्णाध्यक्षः अर्थात् तस्य व्यापार इहाभिधीयत  
इति तदर्थः । प्रक्रान्तायां कोशप्रकृतौ प्रधानभूतस्य सुवर्णादेरुत्पत्तिः समनस्त-  
राध्याययोरुक्ता । तस्यावस्थान-जाति-वर्ण-गुणशोधन-दोषपरीक्षण-परिकर्मा-  
दिकथनपूर्वमर्जनं रक्षणं चेदानीमभिधीयते ।

सुवर्णाध्यक्ष इति । सुवर्णाध्यक्षः, सुवर्णरजतकर्मान्तानां सुवर्ण-  
रजतसम्बद्धानामलङ्कारादिघटनक्रियाणाम्, अक्षशालाम् अवस्थानभूतां शालां,  
कारयेत् । सुवर्णादिपरिकर्मस्थानमक्षशालेत्यभिधीयते । तां कीदृशीम्, अस-  
म्बन्धावेशनचतुश्शालाम् असम्बन्धानि परस्परानुपखण्डानि आवेशनानि शि-  
ल्पकर्मस्थानभूतानि चतुश्शालानि पृथक्, पृथक् चतसश्चतसः शाला- यस्यां  
ताम् । असम्बन्धावेशनेति पाठेऽप्ययमेवार्थः । एकद्वारां रक्षासौकर्यार्थं द्वारेणैकेन  
युक्तां च । विशिखामध्ये रथ्यामप्ये, सौवर्णिकं पौरजानप्रदानां रूप्यसुवर्णक्रय-  
विक्रयकर्माधिकारिणं, स्थापयेत् । कथम्भूतं, शिल्पवन्तं क्षेपणादिवक्ष्यमाण-  
कर्मनिपुणम्, अभिजातं कुलीनं, प्रात्ययिकम् उपधाशुद्धम् । चकाराञ्जानपद-  
त्वादिगुणयुक्तम् । सौवर्णिकस्य व्यापारः सौवर्णिकप्रचारे वक्ष्यते । तस्यात्र  
निर्देशः सुवर्णाध्यक्षाधीनत्वज्ञापनाय राजधनपौरजानपदधनानां रक्षाविधान-  
तुल्यत्वज्ञापनाय च ।

अथ पञ्चविधं पञ्चवर्णं त्रियोनि सुवर्णमाह — जाम्बूनदमिति ।  
सुवर्णं, जाम्बूनदं मेरुप्रभवजम्बूनदीसमुद्भूतं जम्बूफलरसवर्णं, शातकुम्भं क्षत-  
कुम्भपर्वतोत्पन्नं पद्माक्षिजलवर्णं, हाटकं हाटकाकरोत्पन्नम् अम्लानास्त्रकुर-  
ण्डककुसुमसवर्णं, वैणवं वेणुपर्वतजं कर्णिकारपुष्पवर्णं, शृङ्गिशुक्तिजं सुवर्ण-  
भूमिजमिति भाषाटीका, तच्च मनश्शिलावर्णम् । इति पञ्चप्रकारस्य पञ्च-  
वर्णस्य सुवर्णस्य त्रिविधमुत्पत्तिमाह — जातरूपमिति । जातरूपं स्वतः

किञ्जल्कवर्णं मृदु स्निग्धमनादि भ्राजिष्णु च श्रेष्ठं, रक्तपीतकं मध्यमं, रक्तमवरं श्रेष्ठानाम् ।

पाण्डु श्वेतं चाप्राप्तकम् । तद् येनाप्राप्तकं तच्चतुर्गुणेन सीसेन शोधयेत्, सीसान्वयेन भिद्यमानं शुष्कपटलैर्ध्मापयेत्, रूक्षत्वाद् भिद्यमानं तैलगोमये निषेचयेत् ।

आकरोद्गतं सीसान्वयेन भिद्यमानं पाकपत्राणि कृत्वा गण्डिकासु कुट्टयेत्, कन्दलीवज्रकन्दकल्के वा निषेचयेत् ।

तुत्थोद्गतं गौडिकं काम्बुकं चाक्रवालिकं च रूप्यम् । श्वेतं

सुवर्णमेवोत्पन्नं, रसविद्धं रसयोगेन कार्बवनीकृतम्, आकरोद्गतं च आकरगतमुत्पाषाणादिभ्यः पातितं च । क्रियावादोत्पन्नमित्यपि केचित् । तत्पक्षे चतुर्थोऽनित्वं बोध्यम् । अत्रायं भट्टस्वामिनः श्लोकः—

“हेम्नः पञ्चप्रकारस्य त्रियोनेः पञ्च वर्णकाः ।

जम्बूकोकनदाम्लानकर्णिकारमनश्शिलाः ॥” इति ।

गुणानाह— किञ्जल्केत्यादि । किञ्जल्कवर्णं, मृदु तप्तमतप्तं चारूक्षं, स्निग्धम् अखरम्, अनादि नादरहितम्, अनुनादीति पाठे दीर्घनादं, भ्राजिष्णु भास्वरं च, सुवर्णं श्रेष्ठम् उत्तमोत्तमं भवति । रक्तपीतकं लोहितहारिद्रवर्णं मध्यमं श्रेष्ठानामेव मध्ये भवति । रक्तम् अवरम् उत्तमाधमं भवति ।

अथ शोधनप्रकारमाह—पाण्डुश्वेतमिति । पाण्डु हरिणवर्णं, श्वेतं सितं च, अप्राप्तकं तत्संज्ञं द्रव्यान्तरयोगेनोत्तमवर्णतामप्राप्तमिति कृत्वा । तत् तथा-विधं स्वर्णं, येनाप्राप्तकं येनापद्रव्येणाशुद्धतां गतं, तच्चतुर्गुणेन सीसेन, शोधयेद् अन्वर्तयेद् आ सीसक्षयात् । सीसान्वयेन सीसानुवेधेन, भिद्यमानं वियुज्यमानं, शुष्कपटलैः शुष्कारण्यगोमयैः, ध्मापयेत् । रूक्षत्वाद् भिद्यमानं, तैलगोमये तैले गोमये च, निषेचयेत् पुनः पुनरावर्त्य प्रक्षिपेत् ।

आकरोद्गतस्य शोधने विशेषमाह—आकरोद्गतमिति । आकरोद्गतं सुवर्णं, सीसान्वयेन भिद्यमानं, पाकपत्राणि कृशपत्राणि, कृत्वा, गण्डिकासु काष्ठफलकेषु, कुट्टयेत् अर्थात् काष्ठेन । अथवा, कन्दलीवज्रकन्दकल्के कन्दकी बलिभेदः वज्रं श्रीवेरं कन्दं पद्ममूलम् एतद्योगसिद्धे कषाये, निषेचयेत् ।

रूप्यं चतुर्विधमाह—तुत्थोद्गतमिति । तुत्थोद्गतं तुत्थपर्वतजं जाति-कुसुमामं, गौडिकं कामरूपजं तगरकुसुमवर्णं, काम्बुकं कम्बुपर्वतोत्पन्नं, चाक्रवालिकं चक्रवालाकरोद्गतं तदुभयं कुन्दपुष्पाभम् इति चतुर्धा रूप्यं श्रेष्ठम् ।

स्निग्धं मृदु च श्रेष्ठम् । विपर्यये स्फोटनं च दुष्टम् । तत् सीसचतुर्भागेन शोधयेत् ।

उद्गतचूलिकमच्छं भ्राजिष्णु दधिवर्णं च शुद्धम् ।

शुद्धस्यैको हारिद्रस्य सुवर्णो वर्णकः । ततः शुल्बकाकण्युत्तरापसारिता आ चतुस्सीमान्तादिति षोडश वर्णकाः ।

सुवर्णं पूर्वं निकष्य पश्चाद् वर्णिकां निकषयेत् । समरागलेखमनि-

तस्य श्वेत्यं स्निग्धत्वं मार्दवमिति त्रीन् गुणानाह — श्वेतमित्यादि । दोषानाह — विपर्यय इति । विपर्यये दुष्टम् उक्तगुणवैपरीत्ये दोषाः कृष्णस्वरू-क्षत्वस्वरूपपाः, स्फोटनं च दुष्टं भिद्यमानत्वं च दोष इत्याहस्य चत्वारो दोषाः । शुद्धिमाह — तद् दुष्टं रजतं. सीसचतुर्भागेन रजतप्रमाणचतुर्भागेन सीसेन, शोधयेत् ।

शुद्धस्य लक्षणमाह — उद्गतचूलिकमित्यादि । उत्थितबुद्बुदं, स्वच्छं, रुचिमतं, दधिप्रभं च शुद्धम् ।

अथ शुद्धसुवर्णस्य षोडश वर्णकानाह — शुद्धस्येति । शुद्धस्य स्वभावशुद्धस्य यथोक्तविधिशोधितस्य वा, हारिद्रस्य हरिद्राभङ्गभासुरस्य सुवर्णस्य, सुवर्णः षोडशमापप्रमाणः एको वर्णकः शुद्धो भवति । ततः तस्मिन् वर्णके, शुल्बकाकणी शुल्बस्य ताम्रस्य काकणी माषचतुर्भागः, प्रक्षिप्तेति शेषः, उत्तरा अधिका सुवर्णकाकणी, अपसारिता तस्माद् वर्णकाद् अपनीता च, भवति । आ कुतः इमे काकणीप्रक्षेपापसारणे इत्यत्राह — आ चतुस्सीमान्तात् आ चतुर्माषावधेः आ षोडशकाकण्यवधेरित्यर्थः । इति एकादिषोडशान्तानां शुल्बकाकणीनां वर्णके मिश्रणं स्वर्णकाकणीनां वर्णकादपनयनं चेत्यनया रीत्या, षोडश वर्णकाः, मिश्राः सम्पद्यन्ते इति शेषः । त एते शुद्धवर्णकेन सह सप्तदश भवन्ति । इह चतुरित्यनेन काकणीग्रहणे वर्णकषोडशत्वासिद्ध्या तत्सिद्धये षोडशपर्यन्तकाकण्यपेक्षणात् सामर्थ्याच्चतुर्माषग्रहणं विज्ञेयम् ।

निकषच्छेदतापलक्षणां त्रिविधां वर्णकपरीक्षामाह — सुवर्णमिति । सुवर्णं परीक्ष्यं, पूर्वं प्रथमं, निकष्य निकषे घर्षणेन दत्तरेखं कृत्वा, पश्चाद्, वर्णिकां, तद्वर्णकपरीक्षार्थं निकषयेत् । निरुपाधिकं निकषितमाह — समरागेत्यादि । समरागलेखं तुल्यरागया रेखया युक्तम्, अनिमोन्नते देशे निकषो-



ओन्नते देशे निकषितम् । परिमृदितं परिलीढं नखान्तराद्वा गैरि-  
केणावचूर्णतमुपधिं विद्यात् । जातिहिङ्गुलकेन पुष्पकासीसेन वा  
गोमूत्रभावितेन दिग्धेनाग्रहस्तेन संस्पृष्टं सुवर्णं श्वेतीभवति ।

सकेसरः स्निग्धो मृदुभ्राजिष्णुश्च निकषरागः श्रेष्ठः ।

कालिङ्गकस्तापीपाषाणो वा मुद्रवर्णो निकषः श्रेष्ठः । समरागी  
विक्रयक्रयहितः । हस्तिच्छविकः सहरितः प्रतिरागी विक्रयहितः ।  
स्थिरः परुषो विषमवर्णश्चाप्रतिरागी क्रयहितः ।

छेदश्चिक्कणः समवर्णः श्लक्ष्णो मृदुभ्राजिष्णुश्च श्रेष्ठः ।

पलप्रदेशे, निकषितं, न्याय्यं भवतीति शेषः । व्याजनिकषितमाह — परि-  
मृदितामित्यादि । परिमृदितं गाढनिकषितं वर्णकोत्कर्षार्थं विक्रेता करोति ।  
परिलीढम् अगाढनिकषितं वर्णापकर्षार्थं क्रेता करोति, हस्तेनोन्मृष्टलीढमिति  
स्वामी । नखान्तराद् गैरिकेण नखान्तरनिहितेन पीतधातुना, चूर्णितं  
प्रक्षिप्तचूर्णम् उत्कर्षार्थं विक्रेता तत्पक्ष्यो वा परीक्षकः करोति । त्रिंशम्  
उपधिं विद्यात् । उपधिमन्यमाह — जातीत्यादि । गोमूत्रभावितेन जातिहिङ्गु-  
लकेन हंसपादाख्यहिङ्गुलकविशेषेण, पुष्पकासीसेन वा किञ्चित्पीतवर्णेन हरि-  
तालेन वा, दिग्धेन लिप्तेन, अग्रहस्तेन, संस्पृष्टं, सुवर्णं, श्वेतीभवति हीनवर्णं  
भवति । अयं केतुप्रयोज्यो व्याजः ।

गुणानाह — सकेसर इति । सकेसरः बहुलकेसरः, स्निग्धो, मृदुः  
भ्राजिष्णुश्च, निकषरागः निकषरेखावर्णः, श्रेष्ठः ।

निकषगुणमाह — कालिङ्गक इति । कालिङ्गकः कलिङ्गदेशे महेन्द्र-  
पर्वतादुत्पन्नः पाषाणः, तार्पापाषाणो वा, तापी नाम आरट्टदेशवाहिनी नदी  
तद्गतः पाषाणो वा, मुद्रवर्णो निकषः श्रेष्ठः । समरागी यथास्थितवर्णग्राही,  
विक्रयक्रयहितः केतुविक्रेत्रोरुभयोरप्यनुकूलः । हस्तिच्छविकः गजचर्मवत्  
खरशुष्कः, सहरितः हरितवर्णयुक्तः, प्रतिरागी अपकृष्टस्यापि सुवर्णस्य रागो-  
त्कर्षप्रदर्शकः, विक्रयहितः विक्रेतुरनुकूलः । स्थिरः दृढः, परुषः खरः, विषम-  
वर्णः नानावर्णश्च, अप्रतिरागी उत्कृष्टस्यापि सुवर्णस्य यथास्थितरागाप्रदर्शकः  
निकषः, क्रयहितः केतुरनुकूलः ।

निकषमुक्त्वा छेदमाह — छेद इति । छेदः छिन्नः स्वर्णखण्डः ।  
चिक्कणः स्निग्धः, समवर्णः बाहिरन्तश्च तुर्यवर्णः, श्लक्ष्णः मसृणः, मृदुः  
भ्राजिष्णुश्च श्रेष्ठः ।

तापे बहिरन्तश्च समः किञ्जल्कवर्णः कुरण्डकपुष्पवर्णो वा श्रेष्ठः । इयावो नीलश्चाप्राप्तकः ।

तुलाप्रतिमानं पौतवाध्यक्षे वक्ष्यामः । तेनोपदेशेन रूप्यसुवर्णं दद्यादाददीत च ।

अक्षशालामनायुक्तो नोपगच्छेत् । अभिगच्छन् उच्छेद्यः । आयुक्तो वा सरूप्यस्वर्णस्तेनैव जीयेत । विचितवस्त्रहस्तगुह्याः काञ्चनपृषतत्वष्टृतपनीयकारवो ध्मायकचरकपांसुधावकाः प्रविशेयुर्निष्कसेयुश्च । सर्वे चैषामुपकरणमनिष्ठिताश्च प्रयोगास्तत्रैवावातिष्ठेरम् । गृहीतं सुवर्णं धृतं च प्रयोगं करणमध्ये दद्यात् । सायं प्रातश्च लक्षितं कर्तृकारयितृमुद्राभ्यां निदध्यात् ।

अथ तापमाह — ताप इति । अमितापितः स्वर्णभागः, बहिरन्तश्च समः समानवर्णः. तापनान् पूर्वं पश्चाच्च किञ्जल्कवर्णः, कुरण्डकपुष्पवर्णो वा अम्लानकृसुमवर्णो वा. श्रेष्ठः । इयावः कपिशः, नीलश्च, अप्राप्तकः तत्संज्ञः अशुद्ध इति यावन् ।

अथ रूप्यसुवर्णयोरुन्मानविध्यपेक्षायामाह — तुलेत्यादि । तुलाप्रतिमानं तुलापरिच्छेदविधिं, पौतवाध्यक्षे तुलामानपौतवप्रकरणे, वक्ष्यामः । इयमनागतावेक्षणरूपा तन्त्रयुक्तिः । तेनोपदेशेन तत्प्रकरणोक्तमानविधिना, रूप्यसुवर्णं, दद्याद्, आददीत च गृहीयाच्च ।

पालनविधिमाह — अक्षशालामिति । अक्षशालाम्, अनायुक्तः अनधिकृतः, नोपगच्छेत् । अभिगच्छन् वारितोऽप्यभिमुखं गच्छन्, उच्छेद्यः हृतसर्वस्वः कर्तव्यः । आयुक्तो वा नियुक्तोऽपि वा, सरूप्यस्वर्णः रूप्यस्वर्णसहितो, गच्छन्. तेनैव रूप्येण स्वर्णेन च जीयेत दण्ड्येत । विचितेत्यादि । विचितवस्त्रहस्तगुह्याः वस्त्रं हस्तो गुह्यं च विचितं रूप्यस्वर्णयुक्तं न वेति परीक्षितं येषां ते तथाविधाः भूत्वा. काञ्चनपृषतत्वष्टृतपनीयकारवः काञ्चनकारवः रसवेधस्वर्णोत्करणशिल्पिनः पृषतकारवो गुलिकादिसूक्ष्मशिल्पकारिणः त्वष्टृकारवः पट्टपात्रादिशिल्पिनः तपनीयकारवः नानाजातीयभूषणशिल्पिनश्च, ध्मायकचरकपांसुधावकाः भस्त्राध्मायकाः परिचारकाः धूलिशोधकाश्च, प्रविशेयुः अक्षशालां, निष्कसेयुश्च ततो निर्गच्छेयुश्च । सर्वे चेति । एषां कारप्रभृतीनां, सर्वम् उपकरणम्, अनिष्ठिताः प्रयोगाश्च असमाप्तानि शिल्पानि च, तत्रैव

अक्षशालायां नैवेद्यं नीयेन् । तत्रैव प्रमाणमागच्छेत् ।

क्षेपणो गुणः क्षुद्रकमिति कर्माणि । क्षेपणः काचार्पणादीनि ।  
गुणः सूत्रवानादीनि । घनं सुषिरं पृषतादियुक्तं क्षुद्रकमिति ।

अर्पयेत् काचकर्मणः पञ्चभागं काञ्चनं दशभागं कटुमानम् ।  
ताम्रपादयुक्तं रूप्यं रूप्यपादयुक्तं वा सुवर्णं संस्कृतकं तस्माद् रक्षेत् ।  
पृषतकाचकर्मणः त्रयो हि भागाः परिभाण्डं द्वौ वास्तुकम् ।  
चत्वारो वा वास्तुकं त्रयः परिभाण्डम् ।

आत्मनोपात्तं सुवर्णं, प्रयोगं च यत्र सुवर्णं प्रयुक्तं तं पदार्थं च, करणमध्ये धृतं दद्यात् करणानां राजलेखकानां स्वस्वपुस्तकेष्वर्थं लिखतां साक्षिभूतानां मध्ये तुलाधृतं कृत्वा प्रत्यर्पयेत्, अर्थात् सुवर्णाध्यक्षः । सायं प्रातश्च दैनन्दिनव्यापारस्यावसाने प्रारम्भे च, कर्तृकारयितृमुद्राभ्यां लक्षितं कर्तृकारयित्रोः सौवर्णिकसुवर्णाध्यक्षयोर्मुद्राभ्यां चिह्नितं, स्थापयेत्, सुवर्णम् । करणमध्य इत्येव ।

अथ कर्म त्रिधा विभज्य व्याचष्टे—क्षेपण इत्यादि । क्षेपणः तदाख्यं कर्म, काचार्पणादीनि मणिसंयोजनादीनि । गुणः तत्कर्म, सूत्रवानादीनि कटिसूत्रग्रथनादीनि । क्षुद्रकं सूक्ष्मपरिकर्म, घनं कटकाङ्गुलीयकादि सुषिरं सरन्ध्रं स्थालीभृङ्गारादि, पृषतादियुक्तं पृषतो गुटिका आदिपदात् पत्रभङ्गादि तद्युक्तम् । इतिशब्दः प्रकारान्तरसंग्रहार्थः ।

अर्पयेदिति । काचकर्मणः मणिसंयोजनस्य विधिरुच्यत इति वाक्यशेषः । पञ्चभागं मणेः पञ्चमं भागं तलभागं काञ्चनम् अर्पयेद् आधारसुवर्णे प्रवेशयेत् । दशभागं काञ्चनप्रवेशितस्य भागस्यार्धं, कटुमानम् अर्पयेत् मणिदार्यार्थं वास्तुकोपरिसुवर्णपट्टिकाबन्धः कटुमानमित्युच्यते । तत्र प्रवेशयेदित्यर्थः । रत्नार्पणाधारबन्धे रूप्यमये ताम्रपादयोजनेन तावद्रूप्यहरणं, सुवर्णमये रूप्यपादयोजनेन तावत्सुवर्णहरणं च पश्यतोहरैः सुकरं यतः, तस्मात् कारणाद् आधारबन्धो द्रव्यान्तरमिश्रणाद् यत्नेन रक्षणीय इत्युपदिशति—ताम्रपादेत्यादि । संस्कृतकं, यथोक्तमिश्रणाशुद्धमपि रूप्यं सुवर्णं वा शुद्धसदृशं प्रतिभायादित्यर्थः ।

शुद्धकाचकर्मविधिमुक्त्वा मिश्रकाचकर्मविधिमाह—पृषतेत्यादि । पृषतकाचकर्मणः गुटिकामिश्रकाचकर्मणि क्रियमाणे, तदर्थं सुवर्णं पञ्चधा विभज्य त्रयो भागाः, परिभाण्डं पद्मस्वस्तिकाद्याकारं पृषतमणिप्रतिवापस्थानं भवति, द्वौ वास्तुकं द्वौ भागौ आधारपीठबन्धः । इत्येकः प्रकारः । यदि मणयः स्थलास्तदा विधिमाह—चत्वारो वेत्यादि ।

त्वष्टृकर्मणः । शुल्बभाण्डं समसुवर्णेन संयूहयेत् । रूप्यभाण्डं घनं घनसुषिरं वा सुवर्णार्धेन अवलेपयेत् । चतुर्भागसुवर्णं वालुकाहिङ्गुलकस्य रसेन चूर्णेन वा वासयेत् ।

तपनीयं ज्येष्ठं सुवर्णं सुरागं, समसीसातिक्रान्तं पाकपत्रपकं सैन्धविकयोज्ज्वालितं नीलपीतश्वेतहरितशुकपोतवर्णानां प्रकृतिर्भवति । तीक्ष्णं चास्य मयूरग्रीवाभं श्वेतभङ्गं चिमिचिमायितं पीतचूर्णितं काकणिकः सुवर्णरागः ।

त्वष्टृकर्माह — त्वष्टृत्यादि । त्वष्टृकर्मणः ताम्ररजतनिर्मितघनपत्रादिकर्मणः विधिरुच्यत इति शेषः । शुल्बभाण्डं ताम्रभाण्डं, समसुवर्णेन संयूहयेत् ताम्रपलतुल्यपलेन सुवर्णेन दृढपत्रीकृतेन संयोजयेत् । रूप्यभाण्डं, घनम् अङ्गुलीयककङ्कणादि, घनसुषिरं वा स्थालीकलशभृङ्गारादिकं वा, सुवर्णार्धेन अवलेपयेत् रूप्यपलशतकृतं भाण्डं पञ्चाशता सुवर्णपलैस्तनुपत्रीकृतैरेव श्लेषयेत् । अवलेपविधिमुक्त्वा वासनाविधिमाह — चतुर्भागसुवर्णमिति । रूप्यभाण्डमिति वर्तते । अयमर्थः — रूप्यपलशतकृतं भाण्डं पञ्चविंशतिपलसुवर्णेन चूर्णीकृतेन वालुकाहिङ्गुलकचूर्णमिश्रेण पारतयुक्तेन तुषामिद्रवीकृतेन वासयेत् । एवं तावत् सुवर्णस्य समस्यार्धस्य चतुर्भागस्य च योजनेन त्रिप्रकारं त्वष्टृकर्म व्युत्पादितम् ।

तपनीयकर्माह — तपनीयमित्यादि । तपनीयम् अलङ्कारार्थं घटनीयं कनकं, ज्येष्ठम् उत्तमं सप्तदशवर्णकं षोडशवर्णकं वा, सुवर्णं किञ्चस्काद्यन्यतमवर्णं, सुरागं स्निग्धभ्राजिष्णुरागं, नीलपीतादीनां पञ्चानां प्रकृतिः कारणं भवति । अनेवम्भूताशुद्धस्वर्णविषये आह — समसीसेत्यादिना । समसीसातिक्रान्तं तनुल्यमानसीसशोधितं, पाकपत्रपकं तनुपत्रात्मकं कृत्वारण्यगोमयदग्धं, सैन्धविकया सौराष्ट्रमृत्तिकया सह उज्ज्वालितम्, इत्थं शोधनेन संस्कृतं, नीलादीनां प्रकृतिर्भवति । तीक्ष्णं चेति । अस्य तपनीयस्य, तीक्ष्णं तदाख्यो लोहविशेषश्च, प्रकृतिर्भवतीत्यनुवर्तते, अर्थाङ्गीलादीनां पञ्चानाम् । कीदृशं तीक्ष्णं मयूरग्रीवाभं, श्वेतभङ्गं छेदे शुक्लं, चिमिचिमायितम् अत्यन्तमास्वरम्, ईदृशं तीक्ष्णं, पीतचूर्णितं तप्तचूर्णीकृतं स्वर्णं प्रक्षिप्तमित्यर्थम् । कियति स्वर्णे कियत् तीक्ष्णं रज्जनार्थं प्रक्षेप्तव्यमित्यत्राह — काकणिक इति । सुवर्णरागः षोडशमाषप्रमाणस्य सुवर्णस्य रागो रज्जकस्तीक्ष्णांशः, काकणिकः काकणी माषचतुर्भागस्तत्प्रमाणकः ।

तारमुपशुद्धं वा । अस्थितुत्थे चतुः, समसीसे चतुः, शुष्कतुत्थे चतुः, कपाले त्रिर्गोमये द्विः, एवं सप्तदशतुत्थातिक्रान्तं सैन्धविकयो-  
ज्ज्वालितम् । एतस्मात् काकण्युत्तरापसारिता । आ द्विमाषादिति सुवर्णे  
देयं, पश्चाद् रागयोगः । श्वेततारं भवति ।

त्रयोऽंशाः तपनीयस्य द्वात्रिंशद्भागश्चेततारमूर्छितं तत् श्वेतलो-  
हितकं भवति । ताम्रं पीतकं करोति ।

स्वर्णानन्तरं रूप्यमाह — तारमित्यादि । उपशुद्धम् अत्यन्तशुद्धं,  
तारं रजतं, वाशब्दो विकल्पे । नीलादीनां प्रकृतिर्भवतीत्यनुवर्तते । तारस्या-  
शुद्धस्य शोधनप्रकारमाह—अस्थितुत्थ इति । अस्थितुत्थे अस्थिचूर्णयुक्तमृ-  
त्तिकानिर्मितायां मूषायां, चतुः चतुर्वारान्, आवर्तितम्, एवं समसीसे मृत्ति-  
कासीससमप्रमाणनिर्मिते तुत्थे चतुः, शुष्कतुत्थे ‘शुष्कतुत्थः कटुशर्करामूषा’ इति  
मट्टस्वामी, तस्यां चतुः, कपाले शुद्धमृत्तिकामूषायां त्रिः, गोमये गोमयकृत-  
मूषायां द्विः, एवं सप्तदशतुत्थातिक्रान्तं सप्तदशमूषावर्तितं, पश्चात्, सैन्धविकया  
लवणयुक्तसौराष्ट्रमृत्तिकया सह, उज्ज्वालितम् उज्ज्वलनसंस्कृतं, शुद्धमित्यर्थम् ।  
एतस्मात् काकणी उक्तराया शोधिताद् रूप्यात् काकणी, सुवर्णे प्रक्षिप्ता,  
उत्तरा अपसारिता अधिका सुवर्णकाकणी अपनीता भवति । इति आ द्वि-  
माषात् सुवर्णे देयम् एवं सुवर्णकाकण्यपनयनपूर्वकरूप्यकाकणीप्रक्षेपोपचय-  
क्रमेण अष्टकादधिकः सुवर्णे रूप्यप्रक्षेपः कर्तव्यः । पश्चाद्, रागयोगः  
रागयोगार्थो यथोक्ततीक्ष्णकाकणीप्रक्षेपः । श्वेततारं भवति एवं करणे स्वर्णं  
श्वेततारसमप्रभं संपद्यते । केचित्तु श्वेततारं रागार्थं भवतीति व्याचक्षते ।

रागयोगमाह — त्रयोऽंशा इत्यादि । एवं स्वामी व्याचष्टे — सामा-  
न्यसुवर्णाद् द्वात्रिंशद्भा विभक्ताद् अंशत्रयमपनीय, तपनीयस्य यथोक्तप्रकार-  
शोधिततपनीयस्य, त्रयोऽंशाः सामान्यस्वर्णे प्रक्षिप्यन्त इति शेषः । तत् स्वर्णं,  
द्वात्रिंशद्भागश्चेततारमूर्छितं द्वात्रिंशद्भागिकेन श्वेतरजतेन सहावर्तितं सत्,  
श्वेतलोहितकं भवति श्वेतलोहितात्मकवर्णद्वयसम्भिन्नं भवति । ताम्रं कर्तुं, पीतकं  
पीतवर्णं करोति, अर्थात् तदेव सामान्यस्वर्णं कर्म । इहापि पूर्ववत् ‘त्रयोऽंशा’  
इत्यादि योजनीयं, श्वेततारस्थाने च ताम्रम् । तथाच तत् स्वर्णं द्वात्रिंश-  
द्भागिकतामेण सहावर्तितं सत् पीतवर्णं जायत इत्युक्तं भवति । भाषाटीका  
त्वन्मया व्याचष्टे — द्वात्रिंशति भागेषु त्रयोऽंशास्तपनीयस्य, शेषास्तु रजत-

तपनीयमुज्ज्वालय रागत्रिभागं दद्यात् । पीतरागं भवति ।

श्वेततारभागौ द्वावेकस्तपनीयस्य मुद्रवर्णं करोति ।

कालायसस्यार्धभागाभ्यक्तं कृष्णं भवति । प्रतिलेपिना रसेन द्विगुणाभ्यक्तं तपनीयं शुक्लपत्रवर्णं भवति । तस्यारम्भे रागविशेषेषु प्रतिवर्णिकां गृहीयात् ।

तीक्ष्णताम्रसंस्कारं च बुध्येत । तस्माद् वज्रमणिमुक्ताप्रवाल-  
रूपाणामपनेयिमानं च रूप्यमुवर्णभाण्डबन्धप्रमाणानि चेति ।

स्येत्येवं मिश्रयित्वावर्तने कृते तच्छ्वेतलोहितवर्णं भवति । एवं द्वात्रिंश-  
द्भागात्मके ताम्रे शुद्धसुवर्णस्य त्रीन् भागान् योजयित्वावर्तने कृते तत् पीत-  
रागं भवतीति ।

तपनीयमुज्ज्वालयेति । तपनीयं सामान्यस्वर्णं, सैन्धविकयोज्ज्वालय,  
रागत्रिभागं शोधितस्वर्णत्रिभागं, दद्यात् । पीतरागं भवति तथाकरणे तत्  
सामान्यस्वर्णं पीतरागं पीतरक्तं भवति । अपरा व्याख्या—तपनीयं शोधित-  
सुवर्णं सैन्धविकयोज्ज्वालय तत्र रागत्रिभागं ताम्रत्रिभागं दद्यात् । तत् पीत-  
रागं भवतीति ।

द्विगुणशुद्धरूप्ययुक्तं शुद्धसुवर्णमावर्तितं मुद्रवर्णं भवतीत्याह—श्वेत-  
तारभागावित्यादि । पश्चाद्रागयोग इति सर्वशेषो द्रष्टव्यः ।

कालायसस्येति । कालायसस्य तीक्ष्णस्य, अर्धभागाभ्यक्तम् अर्धभागेन  
रागार्थस्य तीक्ष्णस्य प्रमाणं तृतीयांश उक्तः तदर्धभागेन अर्थात् षड्भागेन  
अभ्यक्तमनुलितं न स्वावर्तितं, तपनीयं, कृष्णम् अञ्जनवर्णं, भवति । प्रतिले-  
पिना द्रवीकृतेन कालायसेन, रसेन पारतयुक्तेन, द्विगुणाभ्यक्तं द्विगुणमनु-  
लितं, तपनीयं, शुक्लपत्रवर्णं भवति । तस्येति । तस्य नीलादेरुक्तस्य, आरम्भे,  
रागविशेषेषु शुद्धाशुद्धस्वर्णरजतरूपेषु रञ्जकभेदेषु विषये, प्रतिवर्णिकां तारत-  
म्यपरिच्छेदार्थं, गृहीयात् ।

रञ्जनार्थतीक्ष्णताम्रयोः शुद्धिपरिज्ञानापेक्षायामाह—तीक्ष्णेत्यादि ।  
तीक्ष्णताम्रयोः संस्कारं शोधनं, बुध्येत घातुशोधनशान्नाज्जानीयात् । तस्मात्  
सुवर्णरजतादिशुद्धिप्रकारज्ञानस्य यो हेतुः कारुहरणशङ्कारूपस्तेनैव हेतुनेत्यर्थः,  
वज्रमणिमुक्ताप्रवालरूपाणाम्, अपनेयिमानं च असारहीरमाणिक्यादिप्रक्षेपेण  
सारहीरमाणिक्यादिपरिवर्तनादिकं हरणप्रकारं च, रूप्यमुवर्णभाण्डबन्धप्रमा-

समरागं समद्वन्द्वमसक्तपृषतं स्थिरम् ।  
 सुप्रमृष्टमसंपीतं विभक्तं धारणे सुखम् ॥  
 अभिनीतं प्रभायुक्तं संस्थानमधुरं समम् ।  
 मनोनेत्राभिरामं च तपनीयगुणाः स्मृताः ॥

इति कौटलीयार्थशास्त्रे अध्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे  
 त्रयोदशोऽध्यायः अक्षशालायां सुवर्णाध्यक्षः,  
 आदितश्चतुर्दशः ॥

णानि च रूप्यसुवर्णाभरणादीनां संव्यूहनादीनि च 'शुल्बभाण्डं समसुवर्णेन संयूहयेत्' इत्यादिनोक्तानि, बुध्येतेति सम्बध्यते । इतिशब्दः प्रकारे ।

अध्यायान्ते श्लोकद्वयं तपनीयगुणचतुर्दशकप्रतिपादकमाह — सम-  
 रागमित्यादि । समरागं समवर्णिकं, समद्वन्द्वं तोलनतो वर्णतश्च स्वसमान-  
 द्वितीयम्, असक्तपृषतम् असंसक्तगुटिकं, स्थिरम् अविसंवादि, सुप्रमृष्टं पू-  
 र्वोक्तविधिना सैन्धविकया सम्यगुज्ज्वालितम्, अप्रमृष्टमिति पाठे अकृत्रिम-  
 च्छायम्, असम्पीतं छायोत्कर्षार्थं पायितं न भवति, विभक्तं सुविभक्तावयवं,  
 धारणे सुखम् आमुञ्चताम् अदुःखकरम्, अभिनीतम् अनुद्घणं, प्रभायुक्तं द्यु-  
 तिमत्, संस्थानमधुरम् आकृतिरमणीयं, समम् अनिम्नोन्नतप्रदेशं, मनोनेत्रा-  
 भिरामं मनोहरं दृष्टिसुखं च, तपनीयगुणाः स्वर्णाभरणगुणाः ॥

इति कौटलीयार्थशास्त्रव्याख्यायामध्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे  
 त्रयोदशोऽध्यायः अक्षशालायां सुवर्णाध्यक्षः,  
 आदितः चतुर्दशः ॥

३२. प्रक. विशिखायां सौवर्णिकप्रचारः ।

सौवर्णिकः पौरजानपदानां रूप्यसुवर्णमावेशनिभिः कारयेत् ।  
निर्दिष्टकालकार्यं च कर्म कुर्युः, अनिर्दिष्टकालं कार्यापदेशम् ।

कालातिपातने पादहीनं वेतनं तद्विगुणश्च दण्डः । कार्यस्या-  
न्यथाकरणे वेतननाशः तद्विगुणश्च दण्डः ।

यथावर्णप्रमाणं निक्षेपं गृह्णीयुस्तथाविधमेवार्पयेयुः, कालान्तरा-  
दपि च तथाविधमेव प्रतिगृह्णीयुरन्यत्र क्षीणपरिशीर्णाभ्याम् ।

विशिखायां सौवर्णिकप्रचारं इति सूत्रम् । विशिखायां विशिखेह  
सौवर्णिकविपाणिः तस्यां, सौवर्णिकप्रचारः सौवर्णिकस्य सुवर्णे नियुक्तस्य प्र-  
चारो व्यापारः, सोऽभिधीयत इत्यर्थः । पूर्वाध्याये शिल्पवत्त्वाभिजात्यप्राप्त्य-  
यिकत्वादिगुणयुक्तं विशिखायां सौवर्णिकं कुर्यादित्युक्तम् । तस्य व्यापारस्तु  
नोक्तः । स इहोच्यत इति सम्बन्धः ।

सौवर्णिक इति । सौवर्णिकः, पौरजानपदानां पुरवासिनां बहिर्वि-  
षयवासिनां च, रूप्यसुवर्णं रूप्यशिल्पं सुवर्णशिल्पं च, आवेशनिभिः शिल्पि-  
शालीयैः सुवर्णकारादिभिः, कारयेत् । निर्दिष्टकालकार्यं च कर्म कुर्युः इत्यतः  
कालेनेदृशं कटकाङ्गदादि निर्मायार्पणीयम् एतावच्च वेतनमिति परिभाषणपूर्वं  
शिल्पं कुर्युः, अर्थादावेशनिनः । कार्यापदेशम् अनिर्दिष्टकालमिति निर्मातव्य-  
वस्तुगौरवनिमित्तं तु अपरिभाषितकालमपि कर्म कुर्युः ।

कालातिपातन इति । परिभाषितकालातिक्रमे, पादहीनं परिभाषित-  
चतुर्भागहीनं, वेतनं भवति, तद्विगुणः गृह्यमाणवेतनद्विगुणः दण्डश्च भवति ।  
कार्यस्यान्यथाकरणे कटकं परिभाष्य केयूरादिकरणे, वेतननाशः, तद्विगुणः नष्ट-  
वेतनद्विगुणः, दण्डश्च भवति । कण्टकशोधने कारुकरणे कारूणां सर्वेषां  
दण्ड उक्तः, सुवर्णकारूणां त्विह दण्डकथनं विशेषज्ञापनार्थं — कार्वन्तरद-  
ण्डवत् सुवर्णकारुदण्डं प्रशास्तारः केवला न कुर्युः किन्तु सौवर्णिकसहिता एव  
कुर्युरिति ।

यथावर्णेत्यादि । निक्षेपं घटनीयरूप्यसुवर्णादि, यथावर्णप्रमाणं यद्व-  
र्णिकं यत्प्रमाणं च, गृहीयुः, तथाविधमेव तत्प्रकारमेव न तु लेशतोऽपि वर्ण-  
प्रमाणयोर्हीनम्, अर्पयेयुः कारवः । कालान्तरादपि चेति ग्रहीतुः कारुकस्य  
नीर्घप्रवामादिना मरणादिना वा निमित्तेन तत्पत्रादिहस्तादपि च. तथाविधमेव



आवेशनिभिः सुवर्णपुद्गललक्षणप्रयोगेषु तत्तज्जानीयात् ।

तप्तकलधौतकयोः काकणिकः सुवर्णे क्षयो देयः । तीक्ष्णका-  
कणी रूप्यद्विगुणा रागप्रक्षेपस्तस्य षड्भागः क्षयः ।

वर्णहीने माषावरे पूर्वः साहसदण्डः, प्रमाणहीने मध्यमः, तुला-  
प्रतिमानोपधावुत्तमः, कृतभाण्डोपधौ च ।

प्रतिगृहीयुः स्वार्पितवर्णप्रमाणकमेव निक्षेपं प्रतिगृहीयुः, न तु तदभ्यधिकवर्ण-  
प्रमाणकं कालातिपातदोषापदेशेन प्रार्थयेयुः, न वा पुत्रादीनां वेतनहानिर्दण्डो  
वेत्यभिप्रायः । अपरा व्याख्या — कालान्तरादपि देशविभ्रमादिनिमित्ते काला-  
तिपाते जातेऽपि, तथाविधमेव यथानिक्षिप्तमघटितमेव, अर्पयेयुः कारवः, नि-  
क्षेपकाश्च प्रतिगृहीयुरिति । तत्रापवादमाह — क्षीणपरिशीर्णभ्यामन्यत्र उपभो-  
गघृष्टं प्रच्युतावयवं च निक्षेपमपहाय । क्षीणपरिशीर्णयोस्तु दण्डो दाप्य एव ।

आवेशनिभिरिति । सुवर्णपुद्गललक्षणप्रयोगेषु सुवर्णः किञ्जल्कवर्णादिः  
पुद्गलम् आभरणभृङ्गारादि लक्षणं मुद्रा एतेषां स्वर्णादिसम्बन्धिनं प्रयोगेषु  
व्यवहारेषु हरणोपायानुष्ठानेषु वा, तत्तत् छलमच्छलं च ज्ञेयं सर्वं वस्तुत-  
त्त्वम्, आवेशनिभिर्जानीयात् शिल्पिद्वारेण विद्यात्, सौवर्णिकः ।

‘अन्यत्र क्षीणपरिशीर्णभ्यामि’त्युक्तस्य प्रतिप्रसवमाह — तप्तेत्यादि ।  
तप्तकलधौतकयोः अशुद्धस्वर्णरजतयोर्विषये, सुवर्णे काकणिकः षोडशमाषके  
माषचतुर्भागप्रमाणः, क्षयो देयः निक्षेपं घटितं तावन्मात्रान्यूनमेव निक्षेपकः  
प्रतिगृहीयात् । तीक्ष्णकाकणी कालायसकाकणी, रूप्यद्विगुणा रजतकाकणी-  
द्वययुक्ता, रागप्रक्षेपः रागार्थं षोडशमाषकस्वर्णे प्रक्षेप्तव्येत्यर्थः । तस्य षड्भागः  
प्रक्षिप्तकाकणीत्रयस्य षड्भागः अर्थादर्धकाकणिकः, क्षयः देयो भवति ।

अथ दण्डमाह — वर्णेत्यादि । माषावरे वर्णहीने माषप्रमाणे सुवर्णे  
उत्कृष्टवर्णहानिं नीते सति, पूर्वः साहसदण्डः । माषावरे प्रमाणहीने प्रतिमा-  
नहानिं नीते सति, मध्यमः साहसदण्डः । तुलाप्रतिमानोपधौ न केवलं माष-  
मात्रप्रतिमानहानिः, किन्तु हापितप्रतिमानस्य पूरणकैतवमपि यत्र प्रयुज्यते  
तादृशे विषय इत्यर्थः, उत्तमः साहसदण्डः । कृतभाण्डोपधौ च माषावरवि-  
षये घटितरूपपरिवर्तनादिकैतवे च, उत्तमः साहसदण्डः । अनया दिशा द्वि-  
माषत्रिमाषादिविषयहान्यादौ तत्तद्वर्णद्वैगुण्यत्रैगुण्यादिकमूढम् ।

सौवर्णिकेनादृष्टमन्यत्र वा प्रयोगं कारयतो द्वादशपणो दण्डः, कर्तुर्द्विगुणः, सापसारश्चेत् । अनपसारः कण्टकशोधनाय नीयेत । कर्तुश्च द्विशतो दण्डः पणच्छेदनं वा ।

तुलाप्रतिमानभाण्डं पौतवहस्तात् क्रीणीयुः । अन्यथा द्वादशपणो दण्डः ।

घनं घनमुषिरं संयूह्यमवलेप्यं सङ्घात्यं वासितकं च कारुकर्म ।

तुलाविषममपसारणं विस्त्रावणं पेटकः पिङ्गश्चेति हरणोपायाः ।

सन्नामिन्युत्कीर्णिका भिन्नमस्तकोपकण्ठी कुशिक्या सकटुकक्ष्या

सौवर्णिकेनानुमतं विशिखायाम्, अनुमतमपि वा विशिखातोऽन्यत्रालङ्कारादिनिर्माणं कारयतः कर्तुश्च दण्डमाह — सौवर्णिकेनेत्यादि । सापसारश्चेदिति कारयिता यदि सापसारस्तदायं दण्ड इत्यर्थः । अपसारोऽपसरणं तच्च स्वर्णादेः स्वामिशुद्धागमप्रतिपादनेन चोरशङ्काकलङ्कादात्मव्यावृत्तिः, तद्वान् सापसारः । अनपसारविषये त्वाह — अनपसार इति । अनपसारश्चेत् कारयिता, कण्टकशोधनाय वाक्यकर्मानुयोगादिना शुद्धाशुद्धत्वनिर्णयाय, नीयेत प्रदेष्टुसन्निधिम् । कर्तुश्च स्वर्णकार्वादेरनपसारस्य, द्विशतो दण्डो भवति । तस्य द्विशतपणदण्डदानासामर्थ्ये त्वाह — पणच्छेदनं वेति । पणच्छेदनं पणनसाधनपञ्चाङ्गुलिच्छेदनम् ।

तुलाप्रतिमानेत्यादि । तुलाप्रतिमानभाण्डं तुलाप्रतिमानसाधनं माषद्विमाषादिकम्, उपलक्षणात् प्रस्थद्रोणादिकं मानसाधनं च, पौतवहस्तात् वक्ष्यमाणपौतवाध्यक्षसकाशात्, क्रीणीयुः क्रीत्वा तेन व्यवहरेयुः सुवर्णकारादयः । तुलामानभाण्डमिति पाठे तुलाभाण्डं माषद्विमाषादिकं मानभाण्डं प्रस्थद्रोणादिकं चेति व्याख्येयम् । अन्यथा स्वयं निर्माणेऽन्यतः क्रयणे वा, द्वादशपणो दण्डः ।

अथ हरणोपायद्वारभूतं कारोः कर्म पट्प्रकारमाह — घनमित्यादि । घनम् अङ्गुलीयकादि, घनमुषिरं भृङ्गारादि, संयूह्यं स्थूलपत्रयोजनम्, अवलेप्यं लघुपत्रयोजनं, सङ्घात्यं कटिसूत्रादि, वासितकं रसादिना वासितम् ।

तेषु कर्मसु प्रयोज्यान् पञ्च हरणोपायान् नामत उद्दिशति — तुलेत्यादि ।

तत्र तुलाविषममाह — सन्नामिनीत्यादि । सन्नामिनी मृदुलोहनिर्मिता यथाकामसंन्याया, उत्कीर्णिका तीक्ष्णचूर्णेन पारतेन वा पूरिताभ्यन्तरमुषिरा,

पारिवेद्ययस्कान्ता च दुष्टतुलाः ।

रूप्यस्य द्वौ भागावेकः शुल्बस्य त्रिपुटकम् । तेनाकरोद्गतमप-  
सार्यते तत् त्रिपुटकापसारितं, शुल्बेन शुल्बापसारितं, वेष्टकेन वेष्ट-  
कापसारितं, शुल्बार्धसारेण हेम्ना हेमापसारितम् ।

मूकमूषा पूतिकिट्टः करटकमुखं नाली सन्दंशो जोङ्गनी सुव-  
चिका लवणं तदेव सुवर्णमित्यपसारणमार्गाः । पूर्वभाणिहिता वा  
पिण्डवालुका मूषाभेदादग्निष्ठा उद्ध्रियन्ते ।

भिन्नमस्तका सरन्ध्राग्रा सा हि याताभिमुखं धृता वातेन नामिता भव-  
तीति, उपकण्ठी ग्रन्थिवहुला, कुशिक्या शिष्यं तोल्यवस्तुनिवेशाधारः तत्  
कुत्सितं यस्याः सा, सकटुकक्ष्या अप्रवणसूत्रा, पारिवेष्टी परिवेष्टः परिचलनं  
तद्वती, अयस्कान्ता अयस्कान्ताख्यलोहनिर्मिता, सा हि यतः स्वर्णं ततो  
याति । चः समुच्चये । अष्टावेता दुष्टतुलाः । इत्थं सम्भाविताष्टविधदुष्टतुलं  
तुलाविषमम् ।

अथापसारणमुच्यते । तत्र यदसारद्रव्यं प्रक्षिप्य सारद्रव्यमपसार्यतेऽप-  
ह्रियते तदपद्रव्यं चतुर्विधमादावाह —रूप्यस्येति । द्वौ रूप्यस्य भागौ एकः  
शुल्बस्य भाग इति भागत्रयमिदं मेलयित्वावर्तितं, त्रिपुटकं तत्संज्ञम् । तेन  
त्रिपुटकेन प्रक्षिप्तेन, आकरोद्गतं शुद्धम्, अपसार्यते आकर एवाशुद्धमिदमु-  
त्पन्नमिति व्यपदिश्यापह्रियते, तत् तथाविधमपसारणसाधनं, त्रिपुटकापसा-  
रितं तदाख्यमपद्रव्यमेकम् । शुल्बेन ताम्रप्रक्षेपेण अपसार्यते तथापह्रियते,  
तत् शुल्बापसारितं तदाख्यम् अपसारणसाधनं द्वितीयम् । वेष्टकेन तीक्ष्ण-  
लोहं रूप्यं च समभागमावर्तितं वेष्टकमिति प्रसिद्धं तेन साधनेन प्रक्षिप्तेन,  
अपसार्यते, तद् वेष्टकापसारितं तृतीयम् । शुल्बार्धसारेण ताम्रसमभागयोगा-  
वर्तितेन, हेम्ना साधनेन, अपसार्यते तथापह्रियते, तत् तथाविधं साधनं,  
हेमापसारितं तत्संज्ञं चतुर्थम् ।

अथापद्रव्यप्रक्षेपेण सारद्रव्यापहरणस्य मार्गानाह — मूकमूषेत्यादि ।  
मूकमूषा ससम्पुटार्धमूषा, पूतिकिट्टो लोहमलं, करटकमुखं काकमुखं कर्तरीमुखं  
वा, नाली प्रसिद्धा, सन्दंशः कङ्कमुखं, जोङ्गनी लोहकटिका, सुवचिका क्षार-  
विशेषः, लवणं प्रसिद्धम् । तदेव सुवर्णमिति तादृशं हीनवर्णकमेवाकरोद्गतं  
सुवर्णमिति मिथ्यावादः, अपसारणमार्गाः त एते सुवर्णापहरणोपायाः । अय-

पश्चाद्वन्धने आचितकपत्रपरीक्षायां वा रूप्यरूपेण परिवर्तनं विस्त्रावणम्, पिण्डवालुकानां लोहपिण्डवालुकाभिर्वा ।

गाढश्चाभ्युद्धार्यश्च पेटकः संयूहावलप्यमङ्गात्येषु क्रियते । सीसरूपं सुवर्णपत्रेणावलिसमभ्यन्तरमष्टकेन बद्धं गाढपेटकः । स एव पटलसम्पुटेष्वभ्युद्धार्यः । पत्रमाश्लिष्टं यमकपत्रं वावलप्येषु क्रियते ।

मर्थः — आकरोद्धते मूकमूषायामावर्त्यमाने शुद्धसुवर्णे लोहमलहरणव्याजेन सुवर्चिकालवणक्षेपव्याजेन च त्रिपुटकादिकमपद्रव्यं प्रक्षिप्यं करटमुखादिना साधनेन शुद्धसुवर्णमपहरन्ति सुवर्णकाराः कृतकच्छायमीदृशमेव सुवर्णमाकरादुद्धतमिति वदन्त इति । हरणोपायविकल्पमाह — पूर्वप्रणिहिता वेति । पूर्वप्रणिहिताः पूर्वमेवामौ प्रक्षिप्ताः, पिण्डवालुका वा अपसारणमार्गा इति सम्बध्यते । द्रव्यधात्वनुगमपरिगृहीततच्छायाः सूक्ष्मवालुकाः द्रवीभूतेन रूप्येण सुवर्णेन वा सम्पर्कात् पिण्डतां प्रतिपन्नाः पिण्डवालुकाः । उपार्याभावप्रकारमाह — मूषाभेदादग्निष्ठा उद्भियन्त इति । पूर्वमेवामिप्रक्षिप्तपिण्डवालुकाप्रमाणं सारद्रव्यमपहत्य मूषा भिन्नेत्यपदेशेन तत्सम्पृक्तास्ता एव पिण्डवालुकास्तत्त्वामिसमक्षममेरुद्भियन्त इत्यर्थः ।

विस्त्रावणमाह — पश्चादित्यादि । पश्चाद्वन्धने पूर्वं निर्मितस्य उत्तरकालसन्धानप्रसङ्गे, आचितकपत्रपरीक्षायां वा प्रचुरघटितपत्रपरीक्षाप्रसक्तौ वा, रूप्यरूपेण परिवर्तनं रजतभाण्डप्रक्षेपेण सुवर्णमयस्य विनिर्मानं, विस्त्रावणम् । इत्येको विस्त्रावणप्रकारः । अपरमाह—पिण्डेत्यादि । पिण्डवालुकानां सुवर्णकरसम्भूतानां, लोहपिण्डवालुकाभिः लोहाकरसम्भूताभिर्वालुकाभिः परिवर्तनं वा विस्त्रावणम् ।

पेटकमाह — गाढश्चेति । पेटकः संश्लेषः, पिटधातोः संश्लेषणार्थत्वात्, स गाढश्च अभ्युद्धार्यश्चेति द्विविधः, संयूहावलप्यमङ्गात्येषु संयूहादिषु त्रिषु पूर्वोक्तेषु कर्मसु विषये, क्रियते अनुष्ठीयते । सीसरूपं सीसपत्रं, सुवर्णपत्रेण, अवलिसम् आच्छादितम्, अभ्यन्तरम् आच्छादिताच्छादकयोरन्तरालम्, अष्टकेन बद्धं जतुसर्जरसादिना पटलसम्पुटेषु दृढसंश्लेषणार्थं बद्धं, यदि भवतीति शेषः । गाढपेटकः अर्थात् स एष बन्धो गाढपेटकाख्यः । स एवेति । स एव पेटकः, पटलसम्पुटेषु अभ्युद्धार्यः अष्टकबन्धरहितत्वादभ्युद्धर्तुं शक्य इति सोऽभ्युद्धार्यपेटकः । स एष द्रव्यापद्रव्ययोः समप्राविभागिके संयूहने

शुल्वं तारं वा गर्भः पत्राणाम् । सङ्घात्येषु क्रियते शुल्बरूपं सुवर्णय-  
त्रसंहतं प्रमृष्टं सुपार्श्वम् । तदेव यमकपत्रसंहतं प्रमृष्टम् । ताम्रताररूपं  
चोत्तरवर्णकः ।

तदुभयं तापनिकपाभ्यां निशब्दोल्लेखनाभ्यां वा विद्यात् ।  
अभ्युद्धार्यं बदराम्ले लवणोदके वा सादयन्ति । इति पेटकः ।

घनसुपिरे वा रूपे सुवर्णमृन्मालुकाहिङ्गुलुककल्को वा तप्तोऽव-  
तिष्ठते । दृढवास्तुके वा रूपे बालुकाभिभ्रजतुगान्धारपङ्को वा तप्तोऽव-  
हरणप्रकारः । अथ सारार्धभागेषु लेप्येषु हरणप्रकारमाह — पत्रामात । पत्रं  
सुवर्णपत्रम्, आश्लिष्टम् एकपार्श्वयोजितं, यमकपत्रं वा उभयपार्श्वयोजितं वा  
अबलेप्येषु, क्रियते । बहिःपत्रमुक्त्वा गर्भपत्रमाह—शुल्वं तारं वा, पत्राणां  
उवर्णपत्राणां, गर्भः क्रियते । सङ्घात्यविषयं विधिमाह—सङ्घात्येष्विति ।  
सङ्घात्येषु विषये, शुल्बरूपे ताम्रभाण्डं, सुवर्णपत्रसंहतम् एकपार्श्वे सुवर्णपत्र-  
च्छादितं, प्रमृष्टं प्रकर्षणोज्ज्वलितं, सुपार्श्वं शोभनैकपार्श्वं, क्रियते । तदेव  
शुल्बरूपं, यमकपत्रसंहतम् उभयपार्श्वयोः सुवर्णपत्रावच्छादितं, प्रमृष्टं, क्रियते ।  
पूर्वस्य सुपार्श्वमिति संज्ञा समनन्तरस्य प्रमृष्टमिति संज्ञेत्येके । ताम्रताररूपं  
च उत्तरवर्णक इति । न केवलं सुवर्णपत्रं यथोक्तमवच्छादनार्थमुपयुज्यते,  
किन्तु ताम्रभाण्डरजतभाण्डे अपीत्यर्थः । ताभ्यां पुनर्गौचित्यात् कृष्णायसादि-  
भाण्डमवच्छाद्यं भवतीत्यवगन्तव्यम् ।

पेटकस्य परीक्षामाह --- तदुभयमिति । तदुभयं गाढपेटकम् अभ्यु-  
द्धार्यपेटकं च, तापनिकपाभ्याम् अमितापननिकपघर्षणाभ्यां, निशब्दोल्ले-  
खनाभ्यां वा निशब्दं शब्दहीनं छेदनम् उल्लेखनं तीक्ष्णमुखलेखनं ताभ्यां  
वा, विद्यात् । अभ्युद्धार्ये विशेषमाह — अभ्युद्धार्यं, बदराम्ले कर्कन्धूफल-  
रसे, लवणोदके वा, सादयन्ति निवेशयन्ति । तथा करणे लोहितवर्णः सञ्जा-  
यत इति भाषाटीका । इति पेटकः व्याख्यात इति शेषः ।

पञ्चविधं पिङ्गं तत्परीक्षणं चाह—घनेत्यादि । घनसुपिरे रूपे घने सुपि-  
रवति च भाण्डे कटकाद्यलङ्कारे, सुवर्णमृन्मालुकाहिङ्गुलुककल्को वा सुवर्णमृत्  
सुवर्णमालुका च धातुविशेषौ हिङ्गुलुको जातिहिङ्गुलुकः एतेषां मिलितानां  
कल्कः, तप्तः तापयित्वा प्रक्षिप्तः, अवतिष्ठेन अवस्थितो भवति । अतस्तद्योजनेन  
तावत् स्वर्णमपह्नियत इत्यर्थः । अन्यदपह्नियमाह — दृढवास्तुके रूपे वा दृढ-

तिष्ठते । तयोस्तापनमवध्वंसनं वा शुद्धिः । सपरिभाण्डे वा रूपे लवण-  
मुल्कया कटुशर्करया तप्तमवतिष्ठते । तस्य काथनं शुद्धिः । अभ्र-  
पटलमष्टकेन द्विगुणवास्तुके वा रूपे बध्यते । तस्यापिहितकाचकस्यो-  
दके निमज्जत एकदेशः सीदति । पटलान्तरेषु वा सूच्या भिद्यते ।  
मणयो रूप्यं सुवर्णं वा घनसुषिराणां पिङ्कः । तस्य तापनमवध्वंसनं  
वा शुद्धिः । इति पिङ्कः ।

तस्माद् वज्रमणिमुक्ताप्रवालरूपाणां जातिरूपवर्णप्रमाणपुद्गल-  
लक्षणान्युपलभेत ।

पीठबन्धे अलङ्कारे वा, वालुकामिश्रः पिण्डवालुकायुक्तः जतुगान्धारपङ्कः लाक्षा-  
सिन्दूरपङ्कः, तप्तोऽवतिष्ठते । तत्र शुद्धिमाह — तयोः घनसुषिर-दृढवास्तुक-  
योर्विषये, तापनं दाहः, अवध्वंसनं वा ताडनं वा, शुद्धिः शोधनोपायः । सप-  
रिभाण्डे रूपे पृषतमणिवन्धे, लवणम्, उल्कया ज्वाल्या, कटुशर्करया तप्तं  
मृदुपाषाणविशेषेण सह तप्तम्, अवतिष्ठते । तस्य, काथनम् अर्थाद् बदराम्लो-  
दके, शुद्धिः शुद्धिहेतुः । पिङ्कस्य प्रकारान्तरमाह — अभ्रेत्यादि । अभ्रपटलं  
काचमणिः, अष्टकेन द्विगुणवास्तुके लाक्षादिना द्विगुणावगाढबन्धे, रूपे,  
बध्यते सम्बध्यते अवतिष्ठत इत्यर्थः । तत्परीक्षामाह — तस्येति । तस्य  
प्रत्युप्तमणेरन्तरवच्छादितकाचस्य सुवर्णाभरणस्य, उदके निमज्जतः परीक्षार्थं  
बदराम्लोदके प्रक्षिप्तस्य, एकदेशः सीदति अभ्रपटलरहितोऽवयवो गुरुत्वादधो  
गच्छति । अर्थादेकदेशान्तरमभ्रपटलयुक्तं लघुत्वादधो न गच्छति । अभ्रपट-  
लातिरिक्तताभ्रपटलादिविषये तु सूच्या भेदनमेव शुद्धिज्ञानोपाय इत्याह —  
पटलान्तरेष्विति । पुनः पिङ्कस्य घनसुषिराभरणविषये त्रीन् प्रकारानाह —  
मणय इति । घनसुषिराणां घनसुषिराभरणविषये, मणयः पिङ्कः काचमणयो  
जात्यमणिहरणोपायः, रूप्यं पिङ्कः रजतं सुवर्णहरणोपायः, सुवर्णं पिङ्कः अशुद्धं  
स्वर्णं शुद्धस्वर्णहरणोपायः । तत्र शोधनप्रकारमाह — तस्येत्यादि । इति पिङ्कः  
व्याख्यात इति शेषः ।

तस्मादिति । उच्चावचहरणोपायसम्भवात्, वज्रमणिमुक्ताप्रवालरू-  
पाणां वज्रादिरूपाणां चतुर्णां, जातिरूपवर्णप्रमाणपुद्गललक्षणानि जातिरूपपतिः  
रूपमाकारः वर्णो रागः प्रमाणं माषकादिपरिमाणं पुद्गलमाभरणं लक्षणं लक्ष्म,  
एतानि, उपलभेत विद्यात् ।

कृतभाण्डपरीक्षायां पुराणभाण्डप्रतिसंस्कारे वा चत्वारो हरणोपायाः—परिकुट्टनमवच्छेदनमुल्लेखनं परिमर्दनं वा । पेटकापदेशेन पृषतं गुणं पिटकां वा यत् परिशातयन्ति तत् परिकुट्टनम् । यद् द्विगुणवास्तुकानां वा रूपे सीसरूपं प्रक्षिप्य अभ्यन्तरमवच्छिन्दन्ति तदवच्छेदनम् । यद् घनानां तीक्ष्णेनोल्लिखन्ति तदुल्लेखनम् । हरितालमनश्शिलाहिङ्गुलकचूर्णानामन्यतमेन कुरुविन्दचूर्णेन वा चूर्णं संयूह्य यत् परिमृद्वन्ति तत् परिमर्दनम् । तेन सौवर्णराजतानि भाण्डानि क्षीयन्ते । न चैषां किञ्चिदवरुणं भवति ।

भग्नखण्डघृष्टानां संयूहानां सदृशेनानुमानं कुर्यात् । अव-

इदानीं कृतभाण्डपरीक्षणविषयं परिकुट्टनादिकं हरणोपायचतुष्टयमाह—कृतेत्यादि । पुराणभाण्डप्रतिसंस्कारे वा जीर्णभाण्डनवीकरणे वा । परिकुट्टनादिकं लक्षयति—पेटकेत्यादि । पेटकापदेशेन पूर्वोक्तपेटकपरीक्षणव्याजेन, पृषतं क्षुद्रगुटिकां, गुणं कटकाद्यंशमरूपं, पिटकां वा बृहदंशं वा, यत् परिशातयन्ति पातयन्ति, तत् परिकुट्टनं तदाख्यम् । द्विगुणवास्तुकानां बहुपत्रपुटघटितानां, रूपे भाण्डे, सीसरूपं सीसपत्रं सुवर्णानुलितं, प्रक्षिप्य अभ्यन्तरं सुवर्णपत्रं, यदवच्छिन्दन्ति अवच्छिद्यापहरन्ति, तदवच्छेदनं नाम । घनानां घननिर्मितानां, रूप इति वर्तते, तीक्ष्णेन निशितशस्त्रेण, यदुल्लिखन्ति, तद् उल्लेखनम् । हरितालमनश्शिलाहिङ्गुलकानाम् अन्यतमचूर्णेन वा, कुरुविन्दाख्यपाषाणविशेषचूर्णेन च, चूर्णं, संयूह्य मिश्रयित्वा, यत् परिमृद्वन्ति यत् परिघर्षयन्ति, तत् परिमर्दनं तदाख्यम् । तेन परिमर्दनेन, सौवर्णराजतानि भाण्डानि, क्षीयन्ते प्रमाणहानिं प्राप्नुवन्ति । एषां भाण्डानाम्, अवरुणं भङ्गः, किञ्चिद् न च भवति मतागपि न भवति च । सोऽयं विनैव भाण्डभङ्गमपहरणोपायः ।

परिकुट्टनादिकृतं वर्णकणिकादिपातनम् एतावदिति कथं निर्णेतव्यं तत्राह—भग्नैत्यादि । संयूहानां दृढपत्रघटितभाण्डानां, भग्नखण्डघृष्टानां भग्नं परिकुट्टनशतितं खण्डमवच्छेदनहृतं घृष्टमुल्लेखनपरिमर्दनकर्मापहतम् एषां भग्नादीनां, सदृशेनानुमानं कुर्यात् सजातीयावयवप्रमाणेन लिङ्गेनानुमितिं कुर्यात् भग्नस्यावयवस्याभग्नस्यावयवप्रमाणेन खण्डस्याखण्डावयवप्रमाणेन घृष्टस्याघृष्टावयवप्रमाणेन चेत्यां निमित्तन्यादित्यर्थः । अवल्लेप्यानामिति । अव-

लेप्यानां यावदुत्पादितं तावदुत्पाद्यानुमानं कुर्यात् । विरूपाणां वा ।  
तापनमुदकपेषणं च बहुशः कुर्यात् ।

अवक्षेपः प्रतिमानमग्निर्गण्डिका भण्डिकाधिकरणी पिञ्छः सूत्रं  
चेष्टम् बोलनं शिर उत्सङ्गो मक्षिका स्वकायेक्षा दृतिरुदकशरावमग्नि-  
ष्टमिति काचं विद्यात् ।

राजतानां विस्रं मलग्राहि परुषं प्रस्तीतं विवर्णं वा दुष्टमिति  
विद्यात् ।

लेप्यानां तनुपत्रघटितभाण्डानां, यावदुत्पादितं तावदुत्पाद्यानुमानं कुर्यात्  
यावानंशोऽवच्छिद्य गृहीतस्तावन्तमपरमंशमवच्छिद्य तत्प्रतिमानेनापहृतांश-  
मानं निश्चिनुयात् । विरूपाणामिति । विरूपाणां वा प्रचुरापद्रव्यमिश्रणेन  
हानवर्णकतामापदितानां सुवर्णभाण्डानां च, सदृशेनानुमानं कुर्यादित्यनुव-  
र्तते, प्रतिमिततदीयैकांशस्य शुद्धीकरणेन वर्णहानीयत्वां विज्ञाय तत्सादृश्येन  
शेषांशानां वर्णहानीयतामभ्यूहेदित्यर्थः । शोधनप्रकारमाह—तापनमिति ।  
तापनं पत्रीकृत्याग्नौ दहनम्, उदकपेषणं च तप्तमुदके प्रक्षिप्य चुक्रिकायो-  
जनेन कुट्टनं च, बहुशो बहुकृत्वः, कुर्याद् यावद् वैवर्ण्यमपैति तावदित्या-  
र्थम् । इयत्तानिर्णयफलं तु 'वर्णहीने मापकावरे पूर्वः साहसदण्ड' इत्यादि  
पूर्वोक्तदण्डविधानम् ।

पूर्वोक्ताकरोद्धवापसारणमार्गातिरेकिणोऽवक्षेपादीन् सप्तदश हरणोपा-  
यानाह—अवक्षेप इति । अवक्षेपः हस्तलाघवेन सारमपहृत्यापद्रव्यप्रक्षेपः,  
प्रतिमानं तद्विनिमयादि, अग्निः अग्निमध्ये हरणप्रयोगः, गण्डिका काष्ठाधि-  
करणी रत्नप्रतिवापाधारकाष्ठं, भण्डिका उपस्काराधारः स्वर्णद्रवनिषेकसाध-  
नम्, अधिकरणी जयस्पात्रविशेषः, पिञ्छः मयूरबर्हः, सूत्रं सुवर्णतुला-  
तन्तुः, चेष्टं दम्बं, बोलनं कथाव्याजेन द्रष्टृचित्तव्याक्षेपकरणं, चेष्टबोलनमिति  
समस्तपाठे वक्ष्यपटादिका, शिरः शिर्षिकं पट्टयनादि, उत्सङ्गः अङ्कः उपलक्ष-  
णाद् गुह्यप्रदेशश्च, मक्षिका मक्षिकानिवारणव्याजेन निर्यासद्रवलिप्तस्वाङ्गसंश्ले-  
षणं, स्वकायेक्षा स्वेदादिदर्शनव्याजः, दृतिः ध्यानभस्त्रा, उदकशरावं जल-  
पात्रम्, अग्निष्टम् अग्निप्रक्षिप्तमपद्रव्यम्, इति एवम्प्रकारं, काचम् अपहर-  
णोपायं, विद्यात् ।

राजतानां पञ्च दुष्टेचिह्नान्याह—राजतानामित्यादि । राजतो-  
क्त्या पूर्वोक्तस्य स्वर्णविषयत्वं सूचितम् । विस्रं सीसादिसंसर्गदुर्गन्धि । मल-



एवं नवं च जीर्णं च विरूपं चापि भाण्डकम् ।  
परीक्षेतात्ययं चैषां यथोद्दिष्टं प्रकल्पयेत् ॥

इति कौटलीयार्थशास्त्रे अध्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे  
चतुर्दशोऽध्यायः विशिखायां सौवर्णिकप्रचारः,  
आदितः पञ्चत्रिंशः ॥

ग्राहि मलिनम् । परुषं खरस्पर्शम् । प्रस्तीतं कठिनम् । विवर्णम् अपद्रव्यमिश्र-  
श्रणोपहतनिजप्रभम् । एतच्छोधनप्रकारस्तु 'अस्थितुत्थे चतुः समसंसे चतुः'  
इत्यादिना पूर्वाध्याये दर्शित एव ।

अध्यायान्ते श्लोकमाह — एवमित्यादि । विरूपम् अपद्रव्यमिश्रण  
वूषितम् । अत्ययं दण्डम् । यथोद्दिष्टं 'वर्णहीने माषकावरे' इत्यादिना विहि-  
तप्रकारम् । प्रकल्पयेत् प्रकर्षेण कल्पयेत् अवश्यं प्रयुञ्जीतेत्यर्थः । उदाहृतौ  
चात्र भट्टस्वामिना बार्हस्पत्यौ श्लोकौ—

“अचोराश्चोरधर्माणो वणिजः कारवस्तथा ।  
तस्मात् तेषु न विश्वासः कर्तव्यो भूतिमिच्छता ॥  
प्रकाशतस्करानेतान् परद्रव्यापहारिणः ।  
शिल्पिनो वणिजश्चैव राजा दण्डेन वारयेत् ॥” इति ॥

इति कौटलीयार्थशास्त्रव्याख्यायाम् अध्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे  
चतुर्दशोऽध्यायः विशिखायां सौवर्णिकप्रचारः,  
आदितः पञ्चत्रिंशः ॥

३३. प्रक. कोष्ठागाराध्यक्षः ।

कोष्ठागाराध्यक्षः सीताराष्ट्रक्रयिमपरिवर्तकप्रामित्यकापमित्यक-  
सिंहनिकान्यजातव्ययप्रत्यायोपस्थानान्युपलभेत ।

सीताध्यक्षोपनीतः सस्यवर्णकः सीता ।

पिण्डकरः, षड्भागः, सेनाभक्तं, बलिः, करः, उत्सङ्गः, पार्श्वे,  
पारिहीणिकम्, औपायनिकं, कौष्ठेयकं च राष्ट्रम् ।

कोष्ठागाराध्यक्ष इति सूत्रम् । कोष्ठमुदरं तेन तदर्थानि धान्यस्नेह-  
क्षारलवणादीन्यभ्यवहार्यद्रव्याणि लक्ष्यन्ते, तेषामगारं संग्रहसंगोपनस्थानं तस्य  
अध्यक्षः कोष्ठागाराध्यक्षः अर्थात् तद्व्यापारः स इहाभिधीयत इति सूत्रार्थः ।

प्रक्रान्तायाः कोशप्रकृतेराकरकर्मान्तप्रवर्तनादिनोत्पादनरक्षणादिकमु-  
क्तम् । शरीरस्थितिहेतुतया प्रधानस्य धान्यादेरुत्पादनरक्षणव्ययप्रकारादिकं  
तु नोक्तम् । तद्विहोपदिश्यत इति सम्बन्धः । यद्वा 'सन्निधाता कोशगृहं कोष्ठा-  
गारं पण्यगृहं कुप्यगृहमायुधागारं बन्धनागारं च कारयेद्' इति कोष्ठागारक-  
रणं पूर्वमुक्तम् । तदध्यक्षव्यापारस्त्वनभिहित इदानीमभिधीयत इति सङ्गतिः ।

तमाह — कोष्ठागारेत्यादि । कोष्ठागाराध्यक्षः, सीतादीनि सीता  
राष्ट्रं क्रयिमं परिवर्तकः प्रामित्यकम् आपमित्यकं सिंहनिका अन्यजातः व्यय-  
प्रत्यायः उपस्थानमित्येतान् दश पदार्थान् उपलभेत चिन्तयेत् ।

तान् यथोद्देशं विवृणोति — सीताध्यक्षोपनीत इत्यादि । सीताध्य-  
क्षेण धान्यकरग्रहणकर्माधिकृतेन उपनीतः कोष्ठागारे प्रवेशितः, सस्यवर्णकः  
धान्यजातिः, सीता तदारूपा । कोष्ठागाराध्यक्षस्तां शुद्धामन्यूनां च गृहीयात् ।

राष्ट्रमाह — पिण्डेत्यादि । पिण्डकरः तत्तद्ग्रामदेयतया क्लृप्तः कर-  
समुदायः, षड्भागः षडिति चतुर्थीदिभागस्याप्युपलक्षणं तेन षड्भागचतु-  
र्भागादिरूपस्तत्तद्देशसिद्धो राजभाग इत्यर्थः, सेनाभक्तं सेनासन्नाहनकाले  
यथादेशप्रसिद्धं स्नेहतण्डुललवणादि राजदेयमिति स्वामी, सैनिकानां तण्डुल-  
हिरण्यादिदानरुमये राजार्थे तैर्दायमानः स्नेहतण्डुलाद्यंश इति भाषाटीका ।  
बलिः षड्भागातिरिक्तः यथादेशप्रसिद्धो दशविंशतिबन्धादिकः यं भिक्षाभक्तं  
यदन्ति, करः फलवृक्षादिसम्बद्धं राजदेयम्, उत्सङ्गो राज्ञे पुत्रजन्माद्युरसवा-  
चसरेषु पौरजानपदैर्दत्तं शालाकमध्वादि, पार्श्वम् उचितकरादधिकग्रहणं योग-  
वृत्ताधिकरणस्य द्वितीये कोशामिसंहरणाध्याये वक्ष्यमाणं, पारिहीणिकं चतु-

धान्यमूल्यं कोशनिर्हारः प्रयोगप्रत्यादानं च क्रयिमम् ।

सस्यवर्णानामर्धान्तरेण विनिमयः परिवर्तकः ।

सस्ययाचनमन्यतः प्रामित्यकम् ।

तदेव प्रतिदानार्थमापमित्यकम् ।

कुट्टकरोचकसक्तुशुक्तपिष्टकर्म तज्जीवनेषु तैलपीडनमौरभ्रचा-  
क्रिकेप्विक्षूणां च क्षारकर्म सिंहनिका ।

पदविनाशितसस्यदण्डलभ्यम्, औपायनिकम् उपायनार्थं कौशेयादिकं, कौष्ठे-  
यकं च राजस्थापिततटाकारामाद्युत्पन्नं च, इत्येवं दशप्रकारं राष्ट्रम् । पूर्वं  
समाहर्तृसमुदयप्रस्थापनाध्याये राष्ट्रान्तर्गतो बलिरुक्तः पार्श्वपारिहीणिकानि  
चान्यजातान्तर्गतान्युक्तानि । तेषामिह पुनःपाठः समाहर्तृत्पादितानामपि कोष्ठा-  
गारप्रवेक्ष्यतां ज्ञापयितुम् ।

धान्यमूल्यमिति । धान्यमूल्यं धान्यविक्रयहिरण्यं, कोशनिर्हारः हिर-  
ण्येन धान्यक्रयः, प्रयोगप्रत्यादानं वृद्धिप्रयुक्तधान्यप्रवेशनम्, इत्येवं त्रिप्र-  
कारं क्रयिमम् ।

परिवर्तकमाह — सस्येत्यादि । सस्यवर्णानां सस्यजातीयानाम्, अर्धा-  
न्तरेण विनिमयः एकेन शालिप्रस्थेन चतुःप्रस्थकोद्रवग्रहणमित्येवजातीयो  
विनिमयः, परिवर्तकः तदारूयः ।

प्रामित्यकमाह — सस्येत्यादि । अन्यतः मित्रादेः, सस्ययाचनम् अप्र-  
तिदानार्थं, प्रामित्यकं तत्संज्ञम् ।

आपमित्यकमाह — तदेवेति । अन्यतः सम्ययाचनमेव, प्रतिदानार्थं  
सवृद्धिप्रत्यर्पणार्थम्, आपमित्यकं तत्संज्ञम् ।

कुट्टककर्मादिपञ्चकजीविभ्यस्तैलपीडनजीविभ्य इक्षुक्षारकर्मजीविभ्यश्च  
यदुपादीयते तत् सिंहनिकाख्यमित्याह — कुट्टकेत्यादि । कुट्टकादीनां पञ्चान-  
वृद्धः । कर्मशब्दश्च तेषु प्रत्येकमभिसम्बध्यते । कुट्टककर्म अवघातः, रोचक-  
कर्म मुद्गमाषादिविदलनं, सक्तुकर्म घरट्टादिना यक्षादिचूर्णीकरणं, शुक्तकर्म  
इक्षुरसादिसन्धानं, पिष्टकर्म गोधूमपेषणादि । कुट्टकादिकर्म, तज्जीवनेषु कुट्ट-  
कादिकर्मोपजीविषु विषये तत्कर्मोपजीवनार्थं तेभ्यः शुल्कं यद् गृह्यते तदि-  
त्यर्थः, तैलपीडनं तिलेभ्यो यन्त्रानिष्पीडितेभ्यस्तैलोत्पादनकर्म, औरभ्रचाक्रि-

नष्टप्रस्मृतादिरन्यजातः ।

विक्षेपव्याधितान्तरारम्भशेषं च व्ययप्रत्यायः ।

तुलामानान्तरं हस्तपूरणमुत्करो व्याजी पथ्युपितं प्रार्जितं चोप-  
स्थानमिति ।

धान्यस्नेहक्षारलवणानाम् ।

धान्यकल्पं सीताध्याये वक्ष्यामः । सर्पिस्तैलवसामज्जानः स्नेहाः ।

तस्मात् तैलपीडनकर्मोपजीवनार्थं तेभ्यो यद् गृह्यते तदित्यर्थः, इक्षूणां क्षार-  
कर्म च फाणितगुडखण्डादिकर्म च तत्कर्मोपजीविभ्यो यदुपादीयते तच्चेत्यर्थः ।  
संहनिकेति तु व्याख्यापाठः सुष्ठु ।

अन्यजातमाह — नष्टेत्यादि । नष्टप्रस्मृतादिः नष्टमपगतं प्रस्मृतं विस्मृतं  
चेति द्वयम् । आदिपदादायुक्तदण्डादिर्ग्राह्यः ।

व्ययप्रत्यायमाह — विक्षेपेत्यादि । विशेषशेषं किञ्चित्कार्यसाधनाय  
मेवितस्य सैन्यम्यर्थे व्ययिताद् धनादवशिष्टं, व्याधितशेषं भेषजशालाव्ययि-  
तावशिष्टम्, अन्तरारम्भशेषं दुर्गप्रासादादिपरिकर्मार्थं निर्गतस्य धनस्य लघु-  
परिव्ययकरणाच्छेषम् ।

उपस्थानमाह — तुलेत्यादि । तुलामानान्तरं तुलामानभेदः तुला-  
मानाभ्यामधिकाभ्यां गृहीत्वा हीनाभ्यां दानादुत्पन्नं, हस्तपूरणं कराभ्यां प्र-  
स्थादौ धान्यस्य यत्प्रवेशनं प्रस्थापे कराभ्यां धान्यधारणं वा, हस्तपूरणमिति  
पाठे हस्तश्लथीकाराङ्गुलिविरलीकरणादिना ब्रह्मादिभेयधन्यानां पूगीफलादि-  
गण्यपण्यानां च प्रच्यावनम्, उत्करः धान्यादिराशिः शालाकादिर्वा, गणनमा-  
नप्रदेशयोर्गण्यमेयवस्तुविक्षेपणं वा, व्याजी पीडशभागादि पुनर्मानन्यूनतापरि-  
हारायाधिकतया गृह्यमाणं, पथ्युपितं गतवत्तरशेषं, प्रार्जितं च पुष्पताम्बूलादिकं  
च स्वनैपुण्योत्पादितम्, उपस्थानं तदाख्यम् । इतिशब्द उद्दिष्टसीतादिपदार्थ-  
विवरणोपसंहारार्थः ।

धान्येत्यादि । धान्यस्नेहक्षारलवणानामित्यधिकार आध्यायपरिसमाप्तेः ।

तत्र धान्यकल्पः सीताध्याये वक्ष्यत इत्याह — धान्यकल्पमित्यादि ।  
इयमनागतवेक्षणलक्षणा तन्त्रयुक्तिः । सर्पिरित्यादि । सर्पिस्तैलं वसा मज्जे-  
त्येतत्तत्तारः स्नेहाः ।

फाणितगुडमत्स्यण्डिकाखण्डशर्कराः क्षारवर्गः ।

सैन्धवसामुद्रविडयवक्षारसौवर्चलोद्भेदजा लवणवर्गः ।

क्षौद्रं माद्रीकं च मधु ।

इक्षुरसगुलमधुफाणितजाम्बवपनसानामन्यतमो मेषशृङ्गीपिप्पलीकाथाभिषुतो मासिकः पाण्मासिकः सांवत्सरिको वा चिद्विष्टोर्वारुकेषुकाण्डाम्रफलामलकावसुतः शुद्धो वा शुक्तवर्गः ।

वृक्षाम्लकरमर्दाम्रविदलामलकमातुलुङ्गकालेवदरसौवीरकपरुषकादिः फलाम्लवर्गः ।

दधिधान्याम्लादिद्रवाम्लवर्गः ।

इक्षुविकारभेदाः फाणितदयः क्षारवर्ग इत्याह — फाणितेत्यादि । गुडखण्डशर्करयोर्मध्यमावस्था मत्स्यण्डिका ।

सैन्धवादिषट्प्रकारं लवणवर्गमाह — सैन्धवेत्यादि । उद्भेदज ऊषरलवणमिति स्वामी ।

क्षौद्रमिति । क्षौद्रं क्षुद्राभिः सञ्चितम् । माद्रीकं मृद्रीकानां रसः । इति द्विविधं मधु ।

शुक्तवर्गमाह — इक्षुरसेत्यादि । इक्षुरसो, गुलः, मधु, फाणितं च प्रसिद्धं जाम्बवपनसौ जम्बूफलरसः पनसफलरसश्च, एषां षण्णाम्, अन्यतमः, मेषशृङ्गीपिप्पलीकाथाभिषुतः मेषविषाणाख्याया मागध्याख्यायाश्चौषधेः कषायेण मिश्रः, मासिकः पाण्मासिकः सांवत्सरिको वा मासषण्मासादिकालपरिवासेन क्रमादधममध्यमोत्तमभेदं प्रतिपन्नः, चिद्विष्टादिपञ्चकरसैर्व्यस्तैः संमत्सैर्मिश्रितः, शुद्धो वा चिद्विष्टाद्यमिश्रितो वा, शुक्तवर्गः आसवर्गः । चिद्विष्टं वलीफलविशेषः, तदेव कटुकमुर्वारुकम् ।

फलाम्लवर्गमाह — वृक्षाम्लेत्यादि । वृक्षाम्लं तित्तिडीकं, करमर्दः वशपर्यायः, आम्रामलके प्रसिद्धे, विदलं दाडिमं, मातुलुङ्गं दाडिमभेदः, कोलं क्षुद्रबदरं, बदरं स्थूलबदरं, सौवीरकं स्वादुबदरं, परुषकं मध्यदेशादिप्रसिद्धं मधुराम्लफलम्, आदिग्रहणं जम्बीराद्यर्थम् । यथोक्तप्रकारः फलाम्लवर्गः ।

दधीत्यादि । दधि प्रसिद्धं, धान्याम्लं काञ्चिकम् । आदिपदात् तक्रादिग्रहणम् । इत्ययं द्रवाम्लवर्गः ।

पिप्पलीमरिचशृङ्गिवेराजाजीकिराततिक्तगौरसर्षपकुस्तुम्बुरुक्षो-  
रकदमनकमरुवकशिमुकाण्डादिः कटुकवर्गः ।

शुष्कमत्स्यमांसकन्दमूलफलशाकादि च शाकवर्गः ।

ततोऽर्धमापदर्थं जानपदानां स्थापयेत् । अर्धमुपयुञ्जीत । नवेन  
चानवं शोधयेत् ।

क्षुण्णघृष्टपिष्टभृष्टानामार्द्रशुष्कसिद्धान्तां च धान्यानां वृद्धिक्षय-  
प्रमाणानि प्रत्यक्षीकुर्वीत ।

कोद्रवव्रीहीणामर्धं सारः, शालीनामष्टभागोनः, त्रिभागोनो

पिप्पलीत्यादि । पिप्पल्यादित्रिकं प्रसिद्धं, अजाजी जीरकः, किरात-  
तिक्तः भृङ्गिम्बाख्य ओषधिविशेषः, गौरसर्षपः सिद्धार्थः, कुस्तुम्बुरु धान्याख्यं,  
चौरकः शतपुष्पानुकारी गुच्छ इति स्वामी, दमनकं कान्ताख्यं, मरुवकः  
पिण्डीतकः, शिमुकाण्डः शोभाञ्जनकाण्डः, आदिग्रहणं राजसर्षपाद्यर्धम् ।  
इत्येवञ्जातीयः कटुकवर्गः ।

शुष्केत्यादि । शुष्कशब्दो मत्स्यमांसयोः प्रत्येकं सम्बध्यते । शुष्क-  
मत्स्यः शुष्कमीनः, शुष्कमांसं वल्गूरं, कन्दः सूरणादिः, मूलं शतमूलीप्रभृति,  
फलं वार्तीकादि, शाकं वास्तुकादि, आदिग्रहणान्माषविकारादिपरिग्रहः ।  
इत्ययं शाकवर्गः ।

तत इति । ततोऽर्धं स्नेहादिवर्गेभ्यः पूर्वोक्तेभ्योऽर्धं, जानपदानाम्,  
आपदर्थं दुर्भिक्षाद्यापत्समयोपयोगार्थं, स्थापयेत् । अर्धम्, उपयुञ्जीत राजम-  
हानसाद्यर्थं विनियुञ्जीत । नवेन चानवं शोधयेत् नवं प्रक्षिप्य पुराणं काल-  
क्षमं निचितमुपयुञ्जीत ।

धान्यानां क्षोदघर्षणाद्यवस्थासु सप्तसु वृद्धिक्षयावश्यकम्भाविनौ तत्तत्क-  
र्मकरेभ्योऽनुमन्तव्यौ । अतस्तयोरियत्तानिश्चयं सकृत्प्रत्यक्षीकरणेन कोष्ठागारा-  
ध्यक्षोऽधिगच्छेदित्याह — क्षुण्णेत्यादि । क्षुण्णं सकृदवहतं, घृष्टं फलीकृतं,  
पिष्टं रुक्षणचूर्णितं, भृष्टं आप्रपकम्, आर्द्रं तिमितं, शुष्कं कृतशोषणं,  
सिद्धं राद्धम् । सोऽयं धान्यानां सारमात्राया अल्पत्वानल्पत्वतारतम्ये क्षयवृ-  
द्धीयत्तापरिष्ठानार्थो विशेषविधिरुक्तः ।

सामान्यतस्तु तदियत्ताविषयं विधियुपदेष्टुमाह — कोद्रवेत्यादि ।  
कोद्रवव्रीहीणामर्धं सारः कोद्रवाणां व्रीहीणां च तत्प्रस्थद्वयस्यैकस्तण्डुलप्रस्थः

वरकाणाम् । प्रियङ्गूणामर्थं सारो नवभागवृद्धिश्च । उदारकस्तुल्यः ।  
यवा गोधूमाश्च क्षुण्णाः ।

तिला यवा मुद्गमाषाश्च घृष्टाः । पञ्चभागवृद्धिर्गोधूमः सक्त-  
वश्च । पादोना कलायचमसी । मुद्गमाषाणामर्थपादोना । शैम्बानामर्थं  
सारः । त्रिभागोनो मसूराणाम् ।

पिष्टमामं कुलमाषाध्यर्धगुणः । द्विगुणो यावकः । पुलाकः  
पिष्टं च सिद्धम् ।

कोद्रववरकोदारकप्रियङ्गूणां त्रिगुणमन्नं चतुर्गुणं व्रीहीणाम्

भागोनः प्रकृत्यष्टमांशन्यूनः, अर्धं सार इति वर्तते । तेन शालीनां प्रस्थाष्ट-  
कस्य प्रस्थत्रयं सारो भवति । वरकाणां धान्यभेदानां, त्रिभागोनः प्रस्थत्रये  
प्रस्थद्वयं सारो भवति । प्रियङ्गूणां कङ्गूनाम्, अर्धं सारः नवभागवृद्धिश्च  
अष्टसु प्रस्थेषु प्रस्थपञ्चकं तण्डुलानां भवति । उदारकः तृणकोलकः, तुल्यः  
प्रियङ्गुस्तुल्यसारः अनवहतावस्थाप्रमाणतुल्यसारो वा भवति । तत्राद्यः शुष्का-  
वघाते, सजलावघाते पर इति विवेकः । यवाः, गोधूमाश्च, क्षुण्णाः सजलाव-  
हताः, तुल्याः अनवहतावस्थाप्रमाणतुल्यसाराः ।

क्षुण्णानुक्त्वा घृष्टानाह— तिला इत्यादि । घृष्टाः दलिताः, तिलाः,  
यवाः, मुद्गमाषाश्च, तुल्या इति वर्तते, अघृष्टावस्थानुल्यप्रमाणाः । गोधूमः,  
पञ्चभागवृद्धिः पञ्चभागेन वर्धते । सक्तवश्च भृष्टयवजाः, पञ्चभागवृद्धयः ।  
कलायचमसी कलायश्चगभेदः तस्य चमसी लक्षणचूर्णं, पादोना कलायप्रस्थ-  
चतुष्टयस्य तच्चूर्णं प्रस्थत्रयप्रमाणं भवति । मुद्गमाषाणाम् मुद्गानां मा-  
षाणां च चमसी, अर्धपादोनाष्टभागेन ऊना भवति । शैम्बानां कुलत्थादि-  
कोशीधान्यानाम्, अर्धं, सारः वितुषांशो भवति । मसूराणां चणविशेषाणां,  
त्रिभागोनः सारः प्रस्थत्रयदलने प्रस्थद्वयं सारो भवति ।

पिष्टमाह — पिष्टमिति । आमं पिष्टम् अपक्वं गोधूमादि, कुलमाषश्च  
मुद्गमाषादिश्च, अर्धगुणः कुडुवचतुष्टये कुडुवषट्कं भवति । यावकः वितु-  
षीकृतो यवः, द्विगुणः चूर्णीकृतो द्वैगुण्यं प्राप्नोति । पुलाकः अर्धमिद्धस्तण्डुलः,  
पिष्टं च गोधूमादितण्डुलचूर्णं च, सिद्धं राद्धं सत् । द्विगुणं भवति ।

सिद्धमाह — कोद्रववरकेत्यादि । कोद्रवादिचतुष्टयात्रं तत्तण्डुलात्  
त्रिभागः नीहानं —

पञ्चगुणं शालीनाम् । तिमितमपरान्नं द्विगुणमर्धाधिकं विरूढानाम् ।  
 पञ्चभागवृद्धिर्भृष्टानाम् । कलायो द्विगुणः, लाजा भरुजाश्च ।  
 षट्कं तैलमतसीनाम् । निम्बकुशाग्रकपित्थादीनां पञ्चभागः ।  
 चतुर्भागिकास्तिलकुसुम्भमधूकेज्जुदीस्नेहाः ।

कार्पासक्षौमाणां पञ्चपले पलसूत्रम् ।

पञ्चद्रोणे शालीनां द्वादशाढकं तण्डुलानां कलभभोजनम्, एका  
 दशकं व्यालानां, दशकमौपवाहानां, नवकं सान्नाहानाम्, अष्टकं

शालीनामिति भाषाटीकायां पाठो भाति । तिमितमिति । तिमितं लवनाद्यवसरे  
 केदारादावार्द्रीकृतव्रीह्याद्यन्नम्, अपरान्नम् अपरिणतव्रीह्याद्यन्नं च, द्विगुणं  
 भवति । विरूढानाम् अङ्कुरितानां व्रीह्यादीनाम्, अर्थाद्यन्नम्, अर्धाधिकम्  
 अर्धाधिकद्विगुणं भवति । अपरा व्याख्या — तिमितम् आर्द्रीकृतम्, अपरान्नं  
 फलादकीचणकादि, द्विगुणं भवति । चणकादीनामेव विरूढानाम् अङ्कुरिता-  
 नाम्, अर्धाधिकम् अर्धमधिकमार्द्रीकृताद् भवति इति ।

भृष्टमाह — पञ्चभागेत्यादि । भृष्टानां कृतेर्भजनानां तेषामेवावरा-  
 नानां, पञ्चभागवृद्धिः प्रस्थपञ्चकं भृष्टं प्रस्थषट्कं भवति । कलायश्चणभेदो  
 भृष्टः द्विगुणः । लाजाः व्रीह्यादयो, भरुजा यवाश्च, भृष्टाः द्विगुणाः ।

तैलमाह — षट्कं तैलमतसीनामिति । षट्सु अतसीबीजप्रस्थेषु  
 एकस्तैलप्रस्थो भवति । निम्बकुशाग्रकपित्थादीनां पञ्चभागः निम्बबीजा-  
 दीनां प्रस्थपञ्चके एकप्रस्थः स्नेहो भवति । आदिग्रहणमेरुण्डादिपरिग्रहार्थम् ।  
 तिलकुसुम्भमधूकेज्जुदीस्नेहाः चतुर्भागिकाः तिलकुसुम्भबीजादीनां प्रस्थचतुष्टये  
 एकः स्नेहप्रस्थो भवति ।

सूत्रमाह — कार्पासेत्यादि । क्षौमो वल्कविशेषः । कार्पासपलपञ्च-  
 कस्य क्षौमपलपञ्चकस्य च एकपलं सूत्रं भवति ।

अथ भक्तोपयोगाय तण्डुलादीनां व्यवस्थाविशेषानाह — पञ्चद्रोणे  
 इत्यादि । शालीनां विंशत्याढकात्मके पञ्चद्रोणे तण्डुलानां द्वादशाढकं यथा  
 निष्पद्येत, तथावहनननिष्पादितास्तत्तण्डुलाः, कलभभोजनं कलमानां बाल-  
 गजानां भोजनार्थं विनियोज्याः । व्यालानां दुष्टगजानाम्, एकादशकं शास्त्र्या-  
 ढकविंशतवेकादशाढकक्रमेण निष्पन्नास्तण्डुलाः, भोजनार्थं विनियोज्या इत्या-  
 र्थम् । एवमुत्तरेष्वपि । औपवाहानां राजवाहानां, दशकं दशाढकं विंशतै



पत्तीनां, सप्तकं मुख्यानां, षट्कं देवीकुमाराणाम्, पञ्चकं राज्ञान् ।  
अखण्डपरिशुद्धानां वा तण्डुलानां प्रस्थः ।

चतुर्भागः सूपः, सूपषोडशो लवणस्यांशः, चतुर्भागः सर्पिषः  
तैलस्य वा, एकमार्यभक्तम् । प्रस्थषड्भागः सूपः, अर्धस्नेहमवराणाम् ।  
पादोनं स्त्रीणाम् । अर्धं बालानाम् ।

मांसपलविंशत्या स्नेहार्धकुडुबः, पलिको लवणस्यांशः, क्षार-

दशादकक्रमेण साधितास्तण्डुलाः, विनियोज्याः । साक्षाद्धानां समरोचितानां,  
नवकं नवादकं विंशतौ नवादकक्रमनिष्पन्नास्तण्डुलाः । पत्तीनां पदातीनाम्,  
अष्टकम् अष्टादकम् अष्टादकक्रमनिष्पन्नास्तण्डुलाः । मुख्यानां भट्टप्रधानानां,  
सप्तकं सप्तादकं सप्तादकक्रमनिष्पन्नास्तण्डुलाः । देवीकुमाराणां राजपत्नीनां  
राजपुत्राणां च, षट्कं षडादकं षडादकक्रमनिष्पन्नास्तण्डुलाः । सेयं पूर्वाभ्यः  
प्रतिपत्तिभ्य उत्तमा प्रतिपत्तिः । राज्ञां पुनरितोऽप्युत्तमामाह — राज्ञामिति ।  
राज्ञां, पञ्चकं पञ्चादकं शालिविंशत्यादके पञ्चादकक्रमनिष्पन्नास्तण्डुलाः  
भोजनार्थे विनियोज्याः । तदेवमष्टौ वर्णिकास्तण्डुलानां भक्तोपयोगिन्य  
उक्ताः । राजभोजने पक्षान्तरमाह — अखण्डेत्यादि । वाशब्दः पक्षान्तरे ।  
अखण्डपरिशुद्धानाम् अक्षतावयवानां फलीकरणविवेचनसंशोधितानां च, तण्डु-  
लानां, प्रस्थः आदकचतुर्भागः शाल्यशीतिप्रस्थादवहननादिसंस्कृताद् यथो-  
क्तगुणैकतण्डुलप्रस्थग्रहणक्रमेण सम्पन्नस्तण्डुल इत्यर्थः ।

चतुर्भाग इति । सूपः चतुर्भागः प्रस्थस्य प्रकृतत्वात् तच्चतुर्थांशः ।  
सूपषोडशः सूपस्य षोडशांशप्रमाणः, लवणस्यांशः । सर्पिषस्तैलस्य वा, चतु-  
र्भागः सूप्रचतुर्थभागः । एकमार्यभक्तमिति । तदिदमेकं मध्यमप्रतिपत्तिकस्य  
पुरुषस्य भोजनं भवति । अवरभोजनमाह — प्रस्थेत्यादि । अवराणां निकृष्टानां,  
प्रस्थषड्भागः सूपः । अर्धस्नेहं अर्धं सूपार्धभागः स्नेहस्तैलादिः यस्य तत् ।  
लवणं तु समानमेव । भोजनस्यान्यपदार्थतामभिप्रेत्य नपुंसकनिर्देशः । पादोनं  
स्त्रीणामिति । पादन्यूनमार्यपुरुषभक्तमार्यस्त्रीणाम्, अवरपुरुषभक्तमवरस्त्रीणां  
च यथावत् बोध्यम् । अर्धं बालानामिति । पूर्ववद् यथायथमार्यबालानाम-  
वरबालानां च ।

मांससंस्कारे योजनीयानां स्नेहादीनां परिमाणव्यवस्थामाह — मांस-  
पलेत्यादि । मांसपलविंशत्या सह, स्नेहार्धकुडुबः स्नेहस्य अर्धकुडुबः प्रस्थाष्ट-

पलयोगः, द्विधरणिकः कटुकयोगः, दध्नश्चार्धप्रस्थः ।

तेनोत्तरं व्याख्यातम् । शाकानामध्यर्धगुणः, शुष्काणां द्विगुणः, स चैव योगः ।

हस्त्यश्वयोस्तदध्यक्षे विधाप्रमाणं वक्ष्यामः । बलीवर्दानां माष-  
द्रोणं यवानां वा पुलाकः । शेषमश्वविधानम् । विशेषो — घाण-  
पिण्याकतुला कणकुण्डकं दशाढकं वा ।

द्विगुणं महिषोष्माणाम् । अर्धद्रोणं खरपृषतरोहितानाम् । आढ-

भागः, योज्यः । लवणस्यांशः, पलिकः पलमितः । क्षारपलयोगः क्षारस्य सुव-  
र्चिकायवक्षारादेः पलयोगः लवणाभावे । कटुकयोगः कटुकानां पिप्पलीम-  
रिचशृङ्गवेराणां योगः, द्विधरणिकः धरणद्वयमानः । धरणप्रमाणं तु 'अष्टा-  
शीतिगौरसर्षपा रूप्यमाषकः, ते षोडश धरणमि'ति पौतवाध्यक्षे वक्ष्यते ।  
दध्नश्च, अर्धप्रस्थः प्रस्थस्यार्धं कुडुबद्वयं भवति ।

तेनेति । तेन उक्तयोगमानेन, उत्तरम् अधिकं मांसपलत्रिंशच्चत्वारिंश-  
दादीनां स्नेहादियोगमानमर्धगुणैर्द्विगुण्यादिरूपं, व्याख्यातं विवृतप्रायम् उज्जेतुं  
शक्यमित्यर्थः । शाकानां वास्तुकादीनां, स चैव मांसोक्त एव, अध्यक्षगुणः  
सार्धगुणो, योगः । यथा—शाकपलविंशत्या पादोनकुडुबः स्नेहः अध्यक्षपलिकं  
लवणम् अध्यक्षपलिकं क्षारमित्यादि । शुष्काणां मांसानां शाकानां च, द्विगुणः  
स्नेहः मांसविषये कुडुबपरिमाणः शाकविषयेऽध्यर्धकुडुबपरिमाण इत्यादिः ।

हस्त्यश्वयोरिति । हस्त्यश्वयोः, विधाप्रमाणं तण्डुलादिमानं, तदध्यक्षे  
तयोरध्यक्षे हस्त्यध्यक्षे अश्वध्यक्षे च, वक्ष्यामः । इतीयमनागतावेक्षणरूपा  
तन्त्रयुक्तिः । बलीवर्दानाम् उक्ष्णां, माषद्रोणं, यवानां वा पुलाकः अर्धसिद्ध-  
स्तण्डुलः, अर्थाद् द्रोणपारमणिः । शेषम्, अश्वविधानम् अश्वस्योक्तं विधानं  
ग्राह्यम् । विशेष इति । विशेषः अश्वपेक्षया विशेष एषामुच्यत इत्यर्थः ।  
घाणपिण्याकतुला शुष्कस्य तिलकल्कस्य पलशतं, दशाढकं, कणकुण्डकं वा  
तण्डुलानां सूक्ष्मांशमिश्रमलं वा ।

द्विगुणमित्यादि । उक्तं बलीवर्दविधानं द्विगुणं माषद्विद्रोणं यवपुला-  
कद्विद्रोणं वा महिषाणामुष्माणं च भवति । अर्धद्रोणं माषाणां यवपुलाकानां  
वा आढकद्वयं खरपृषतरोहितानां गर्दभानां बिन्दुचित्रमणानां गेहिन्यामणानां

कमेणकुरङ्गाणाम् । अर्धाढकमजैलकवराहाणां द्विगुणं वा कणकुण्ड-  
कम् । प्रस्थौदनः शुनाम् । हंसकौञ्चमयूराणामर्धप्रस्थः । शेषाणामनां  
मृगपशुपक्षिव्यालानामेकभक्तादनुमानं ग्राहयेत् ।

अङ्गारांस्तुषान् लोहकर्मन्तभित्तिलेप्यानां हारयेत् । कणिकाः  
दासकर्मकरसूपकाराणाम् । अतोऽन्यदौदनिकापूपिकेभ्यः प्रयच्छेत् ।

तुलामानभाण्डं रोचनीदृषन्मुसलोलूखलकुट्टकरोचकयन्त्रपत्रक-  
शूर्पचालनिकाकण्डोलीपिटकसम्मार्जन्यश्चोपकरणानि ।

च । आढकं प्रस्थचतुष्टयम्, एणकुरङ्गाणां एणानां कुरङ्गाणां च मृगभेदानाम् ।  
अर्धाढकं प्रस्थद्वयम्, अजैलकवराहाणाम् । अत्र पक्षान्तरमाह — द्विगुणम्  
उक्तार्धाढकाद् द्विगुणमेकाढकं, कणकुण्डकं वा । प्रस्थौदनः प्रस्थपरिमितगन्नं  
शुनाम् । हंसकौञ्चमयूराणाम्, अर्धप्रस्थः द्विकुडुवमन्नम् । शेषाणामिति ।  
अतः उक्तेभ्यः, शेषाणां मृगपशुपक्षिव्यालानाम्, एकभक्ताद् एकदिवसभुक्त-  
परीक्षणाद्, अनुमानं शेषदिवसभक्तेयत्तानिश्चयं, ग्राहयेत् कारयेत् ।

पाककर्मणि निष्पन्नानामङ्गाराणाम् अवघातनिष्पत्तितानां तुषाणां च  
विनियोगमाह — अङ्गारानित्यदि । अङ्गारान् तुषांश्च, लोहकर्मन्तभित्ति-  
लेप्यानां हारयेत् लोहकर्मन्तार्थे भित्तिलेप्यकर्मार्थे च सञ्चिनुयात् । भस्मा-  
दिसंग्रहस्याप्येतदुपलक्षणम् । भस्माद्यपि हि केदारादौ दोहदाद्यर्थे विनिशु-  
ज्यते । कणिकाः तण्डुलकणान्, दासकर्मकरसूपकाराणां, प्रयच्छेद् भक्तार्थे ।  
अतोऽन्यद् दासादिदत्तशेषम्, औदनिकापूपिकेभ्यः सामान्यान्नपाचकेभ्यः  
अपूपकर्मकरेभ्यश्च, प्रयच्छेत् तत्कर्मविनियोगार्थे ।

उपकरणान्याह — तुलेत्यादि । तुलामानभाण्डं तुलाभाण्डं मानभाण्डं  
च पौतवाध्यक्षे वक्ष्यमाणं, रोचन्यादिद्वादशकं च उपकरणानि । तत्र रोचनी  
दलनयन्त्रं, दृषत् पेष्णी, मुसलोलूखले प्रतीते, कुट्टकरोचकयन्त्रे कुट्टकयन्त्रं  
रोचकयन्त्रं च आद्यमुष्ट्रीवाकारं तण्डुलादिकुट्टनसाधनं द्वितीयं तु पेष्णयन्त्रं,  
'तच्च त्रिविधं मनुष्यप्रावर्तितं बलीवर्दप्रावर्तितं सलिलप्रावर्तितं चेति' इति  
भट्टस्वामी । पत्रकं दारुमय आवपनभेदः, शूर्पं प्रस्फोटनं, चालनिका तित्तः,  
कण्डोली वंशदलादिनिर्मितं भाण्डं, पिटकः पेटारिका, संमार्जनी शोधनी ।

मार्जकारक्षकधारकमायकमापकदायकदापकशलाकाप्रतिग्राहक-  
दासकर्मकरवर्गश्च विष्टिः ।

उच्चैर्धान्यस्य निक्षेपो मृताः क्षारस्य संहताः ।

मृत्काष्ठकोष्ठाः स्नेहस्य पृथिवी लवणस्य च ॥

इति कौटलीयार्थशास्त्रेऽध्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे

पञ्चदशोऽध्यायः कोष्ठागाराध्यक्षः,

आदितः षट्त्रिंशः ॥

कर्मकरानाह — मार्जकेत्यादि । मार्जकः भूमिसंस्कारकः, आरक्षकः  
कोष्ठागाररक्षी, धारकस्तुलोन्माता. नायको धान्यमाता, मापकस्तदधिष्ठाता,  
दायको दाता, दापकस्तदधिष्ठाता, शलाकाप्रतिग्राहको भारयष्ट्यादिप्रतिग्राही,  
दासः क्रीतः, कर्मकरस्तादात्विकभृतिभुक्, वर्ग उक्तजातीयगण आहितकादिः,  
विष्टिरिति त एते मार्जकादयो विष्टिसंज्ञिताः ।

अध्यायान्ते श्लोकमाह — उच्चैरित्यादि । धान्यस्य, उच्चैरुपरि, नि-  
क्षेपः भूमिस्पर्शो यथा न भवेत् तथा निक्षेपस्थानम् । क्षारस्य गुडफाणितादेः,  
संहताः सान्द्रघटिताः, मृताः तृणादिवन्धाः, निक्षेपः गोपनस्थानम् । स्नेहस्य  
घृततैलादेः, मृत्काष्ठकोष्ठाः मृत्कोष्ठाः कुम्भादयः काष्ठकोष्ठाः दारुकोष्ठाश्च  
मधूच्छिष्टजतुरसाद्यनुलिताः, निक्षेपः । लवणस्य, पृथिवी भूमिः पार्थिवो घटा-  
दिर्वा, निक्षेपः । चकाराद् अनुक्तमन्यदपि निक्षेपस्थानमुक्तानाम्, अनुक्तानां  
शाकशुक्लादीनां निवेशस्थानं च यथार्हं कार्यमिति सूचयति ॥

इति कौटलीयार्थशास्त्रव्याख्यायाम् अध्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे

पञ्चदशोऽध्यायः कोष्ठागाराध्यक्षः,

आदितः षट्त्रिंशः ॥

## ३४. प्रक. पण्याध्यक्षः ।

पण्याध्यक्षः स्थलजलजानां नानाविधानां पण्यानां स्थलपथ-  
वारिपथोपयातानां सारफलवर्धान्तरं प्रियाप्रियतां च विद्यात् । तथा  
विक्षेपसंक्षेपक्रयविक्रयप्रयोगकालान् ।

यच्च पण्यं प्रचुरं स्यात् तदेकीकृत्यार्धमारोपयेत् । प्राप्तेऽर्धे वार्धा-  
न्तरं कारयेत् ।

स्वभूमिजानां राजपण्यानामेकमुखं व्यवहारं स्थापयेत्, पर-

पण्याध्यक्ष इति सूत्रम् । पण्यं विक्रयं राजद्रव्यं तस्य विक्रये क्रये  
च नियुक्तः पण्याध्यक्ष इति सूत्रार्थः । सन्निधातृनिचयकर्माभिहितम् । निचि-  
तस्य राजपण्यस्य क्रयविक्रयव्यवहार इदानीमुच्यते इति सम्बन्धः । अथवा  
'सन्निधाता कोशगृहं पण्यगृहं कोष्ठागारमि'त्यादिना पण्यगृहकरणमुक्तम् ।  
तदध्यक्षस्तदध्यक्षव्यापारो वा नोक्तः । स इहोच्यते इति सम्बन्धः । ननु च  
पण्याध्यक्षकर्म नाम वाणिज्यम् । तच्च कृषिपाशुपाल्यसहपाठात् सीताध्यक्षगो-  
ध्यक्षाभ्यामनन्तरं वक्तुमुचितम् । सत्यम् । किन्तु तस्येह कोष्ठागाराध्यक्षानन्त-  
र्येण वचनं कोष्ठागाराध्यक्षस्यापि स्वव्यापाराः क्रयिमपरिवर्तकप्रामित्यकादयः  
पण्याध्यक्षापेक्षयानुष्ठेया इति ज्ञापनार्थम् ।

पण्याध्यक्ष इति । पण्याध्यक्षः, स्थलजलजानां स्थलजानां कुङ्कुमा-  
दीनां जलजानां मुक्ताप्रवालादीनां च, नानाविधानां पृथग् बहुप्रकाराणां, स्थल-  
पथवारिपथोपयातानां, पण्यानां, सारफलवर्धान्तरं सारस्य बहुमूल्यस्य फल्गु-  
नोऽल्पमूल्यस्य च अर्धान्तरं मूल्यतारतम्यं, प्रियाप्रियतां च प्रियतां शीघ्रविक्र-  
यताम् अप्रियतां मन्दविक्रयतां च, विद्यात् । तथा, विक्षेपादिप्रयोगकालान्  
विक्षेपः संक्षिप्तद्रव्यविस्तारः संक्षेपः विक्षिप्तद्रव्यसंक्षेपः क्रयः पण्यसंग्रहः विक्रयः  
संगृहीतपण्यव्ययः इत्येतेषां प्रयोगकालान् अनुष्ठानाननुष्ठानकालान् . विद्या-  
दिति सम्बध्यते ।

यच्चेति । यत् पण्यं कुङ्कुमादि, प्रचुरं प्राज्यं, स्यात्, तद् एकीकृत्य तत्  
सर्वमेकत्रगातं कृत्वा, अर्धम्, आरोपयेत् आरूढमधिकं स्थापयेत् । प्राप्तेऽर्धे वा  
न्यायलभ्येऽर्धेऽधिगते वा सति, अर्धान्तरम् अर्धभेदमारोपिताल्लघुं, कारयेत् ।

स्वभूमीत्यादि । स्वभूमिजानां स्वविषयोद्भवानां, राजपण्यानाम्,  
एकमुखम् एकस्थानं, व्यवहारं विक्रयं, स्थापयेद्, राजा । परभूमिजानां पर-

भूमिजानामनेकमुखम् । उभयं च प्रजानामनुग्रहेण विक्रापयेत् । स्थूल-  
मपि च लाभं प्रजानामौपघातिकं वारयेत् । अजस्रपण्यानां कालोप-  
रोधं सङ्कुलदोषं वा नोत्पादयेत् ।

बहुमुखं वा राजपण्यं वैदेहकाः कृतार्थं विक्रीणीरन् । छेदानु-  
रूपं च वैधरणं दद्युः ।

षोडशभागो मानव्याजी । विंशतिभागस्तुलामानम् । गण्यपण्या-  
नामेकादशभागः ।

परभूमिजं पण्यमनुग्रहेणावाहयेत् । नाविकसार्थवाहेभ्यश्च परि-  
हारमायतिक्ष्मं दद्यात् । अनभियोगश्चार्थेष्वगन्तूनामन्यत्र सभ्योप-  
कारिभ्यः ।

विषयोपनीतानाम्, अनेकमुखं, स्थापयेत् । उभयं च स्वभूमिजं परभूमिजं  
च, जानाम्, अनुग्रहेण अनुपपीडया, विक्रापयेत्, अर्थात् पण्याध्यक्षः ।  
स्थूलं प्रभूतमपि, लाभं, प्रजानाम्, औपघातिकम् उपघातः पीडा तत्पर्यवसा-  
यिनं, वारयेत् । अजस्रपण्यानां क्षीरशाकादीनां, कालोपरोधं कालविक्रयप्रति-  
षेधं, संकुलदोषं वा शाकादिषु कैश्चिदानीतचरेष्वविक्रीतेष्वन्यैः शाकाद्यानयनं  
वा, नोत्पादयेत् ।

बहुत्यादि । वैदेहकाः वणिजः, कृतार्थं व्यवस्थापितमूल्यं, राजपण्यं,  
बहुमुखं वा बहुषु स्थलेषु वा, विक्रीणीरन् । छेदानुरूपं च वैधरणमिति ।  
यदि विक्रये कश्चिच्छेदोऽर्वाहानिर्भवेत् तदनुरूपं छेदतुल्यमानं, वैधरणं दद्युः ।  
छेदप्रतिनिधेर्वैधरणमिति संज्ञा ।

वणिग्भ्य उपदेयां राजोपदामाह—षोडशेत्यादि । षोडशभागो मान-  
व्याजी मेयद्रव्यषोडशांशो मानव्याजीसंज्ञः । स राज्ञे देयः । तुलामानं विंश-  
तिभागः तोलनीयद्रव्यं पलशते पञ्चपलमितं, राज्ञे देयम् । गण्यपण्यानां  
क्रमुकफलादीनाम्, एकादशभागः राज्ञे देयः । सर्वेयं व्याजी केतुग्राह्येति  
केचित् ।

परेत्यादि । परभूमिजं पण्यम्, अनुग्रहेण अन्तपालाटविकराजचल-  
भाद्युपद्रववारणेन व्याजीमोक्षेण च, आवाहयेत् आनाययेत् । नाविकसार्थवा-  
हेभ्यश्च जलपथवाहकवणिग्भ्यश्च, परिहारम् आदेयमोक्षम्, आयतिक्ष्मम्

पण्याधिष्ठातारः पण्यमूल्यमेकमुखं काष्ठद्रोण्यामेकच्छिद्रापिधानायां निदध्युः । अहश्चाष्टमे भागे पण्याध्यक्षस्यार्पयेयुः — इदं विक्रीतमिदं शेषमिति । तुलामानभाण्डकं चार्पयेयुः । इति स्वविषये व्याख्यातम् ।

परविषये तु — पण्यप्रतिपण्ययोरर्धं मूल्यं च आगम्य शुल्कवर्तन्यातिवाहिकगुल्मतरदेयभक्तभाटकव्ययशुद्धमुदयं पश्येत् । असत्युदये भाण्डनिर्वहणेन पण्यप्रतिपण्यार्धेण वा लाभं पश्येत् । ततः

उत्तरकालाबाधकं, दद्यात् । अनभियोगश्च उत्तमर्णकर्तृकाभियोगप्रतिषेधश्च, अर्थेषु ऋणादिषु विषये, आगन्तूनां देशान्तरागतानां, तद्विषये अभियोगं विनैव ऋणदानं व्यवस्थाप्यमिति भावः । अत्रापवादमाह — अन्यत्र सम्भोषकारिभ्यः तदुपकारिकर्मकरानपहाय । तेषां तु परस्पराभियोगो भवत्येव ।

पण्याधिष्ठातार इति । राजपण्यविक्रेतारः, पण्यमूल्यं पण्यविक्रयागतं धनम्, एकमुखम् एकस्थानागतं, काष्ठद्रोण्यां दारुपेटिकायाम्, एकच्छिद्रापिधानायां एकद्वाराच्छादनायां, निदध्युः निक्षिपेयुः । अहश्च, अष्टमे चरमे, भागे, उपलक्षणात् क्रयसमयावसाने वा, पण्याध्यक्षस्य, अर्पयेयुः । किं कृत्वा, इदं विक्रीतम् इदं शेषमिति एतावद् विक्रीतम् एतावद् विक्रेयमवशिष्यत इति बोधयित्वा । तुलामानभाण्डकं तुलामस्थकुडुवादिं च, अर्पयेयुः, पण्याध्यक्षस्य । इति स्वविषये व्याख्यातमिति । एवं स्वदेशे पण्यपणनविधिर्विवृतः ।

परविषये त्विति । व्याख्यायत इति शेषः । पण्येत्यादि । पण्यप्रतिपण्ययोः स्वपण्यपरविषयपण्ययोः, अर्धं समन्यूनाधिकं, मूल्यं च भाण्डोपस्कारादिमूल्यं च, आगम्य विज्ञाय, शुल्कादिव्ययशुद्धं शुल्कादिव्ययशोघितावशेषम्, उदयं लाभं, पश्येत् समीक्षेत, सति लाभदर्शने स्वपण्यं परविषये प्रेषयेदित्यभिप्रायः । तत्र शुल्कं शुल्काध्यक्षोक्तं, देयशब्दस्य वर्तन्यादिभिः प्रत्येकमभिसम्बन्धः । वर्तनीदेयम् अन्तपालदेयम्, आतिवाहिकदेयं मार्गातिवाहनसहायभूतायुधीयदेयं, गुल्मदेयं वनस्थानिकदेयं, तरदेयं नद्याद्युत्तारकनाविकादिदेयं, भक्तं भोजनं कर्मकरबलीवर्दादिभूतिश्च, भाटकः प्रसेवकादिग्रहणार्थः प्रक्रयः । भागेति त्वपपाठ इति भाति । असतीति । असत्युदये लाभदर्शने, भाण्डनिर्वहणेन स्वपण्यस्य परदेशनयनेन लाभकालप्रतीक्षापूर्वक-

सारपादेन स्थलव्यवहारमध्वना क्षेमेण प्रयोजयेत् । अटव्यन्तपालपुर-  
राष्ट्रमुख्यैश्च प्रतिसंसर्गं गच्छेदनुग्रहार्थम् ।

आपदि सारमात्मानं वा मोक्षयेत् । आत्मनो वा भूमिमप्राप्तः  
सर्वदेयविशुद्धं व्यवहरेत् ।

वारिपथे च यानभाटकपथ्यदनपण्यप्रतिपण्यार्धप्रमाणयात्राका-  
लभयप्रतीकारपण्यपत्तनचारित्राण्युपलभेत ।

विक्रयद्वारेण, लाभं पश्येत् । वा अथवा, पण्यप्रतिपण्यार्धेण स्वपण्यस्य प्रति-  
पण्यार्धकरणेन स्वपण्यदानपूर्वकप्रियपण्यान्तरग्रहणेनेत्यर्थः, लाभं पश्येत् । तत-  
इति । ततः लाभदर्शनानन्तरं, सारपादेन समीक्षितलाभचतुर्थीशव्ययेन, स्थल-  
व्यवहारं सुलभापायो जलपथ इति कृत्वा स्थलपथव्यवहारं, क्षेमेणाध्वना स्थल-  
पथेनापि चोरोद्युपद्रवरहितेन, प्रयोजयेत् । अटव्यन्तपालपुरराष्ट्रमुख्यैश्च अट-  
वीपालान्तपालपुरमुख्यराष्ट्रमुख्यैश्च सह, प्रतिसंसर्गं सोपदानं संगतं, गच्छेद्  
अनुग्रहार्थं तदानुकूल्यार्थम् ।

आपदीति । आपदि चोरोपरोधे, सारं रत्नादिद्रव्यम्, आत्मानं वा  
स्वशरीरं च, मोक्षयेत् रक्षेत् । इदं च सति सम्भवे । उभयमोक्षणासौकर्ये तु  
सारपरित्यागेनात्मैव मोक्षणीयः । यदाहुः—

“शरीरमर्थाद् गोप्तव्यं राजगुणभयार्दितम् ।

वित्तहीनोऽल्पविक्तो वा जीवन् भद्राणि पश्यति ॥”

इति । आत्मनो वेति । आत्मनो वा भूमिमप्राप्तः स्वपण्यविक्रयभूमिभूतात्  
परविषयात् स्वविषयमप्रत्यागतः, परविषयवासकाले कृत्तन्नेऽपीत्यर्थः, सर्व-  
देयविशुद्धं व्यवहरेत् शुल्कादिनिखिलदेयाप्रदानापराधविधुरं विक्रयव्यवहारं  
कुर्यात्, स्वल्पप्रत्याशया सर्वनाशो मा भूदिति ।

वारिपथे चेति । जलपथे च, यानभाटकादीनि, उपलभेत ज्ञात्वा  
तदनुरोधेन व्यवहरेत् । तत्र यानभाटकः नाविकभृतिः, पथ्यदनं मार्गभक्तं,  
पण्यप्रतिपण्यार्धप्रमाणं पण्यप्रतिपण्ययोरर्धतारतम्यं, यात्राकालः यात्रार्हकृतु-  
विशेषलक्षणो गतागतापेक्षितकालेयत्ता वा, भयप्रतीकारः सम्भाविततस्करा-  
दिभयप्रतिषिद्धिः, पण्यपत्तनचारित्रं स्वपण्यविक्रयस्थानभूतपरकीयपत्तनसमु-  
दाचारः ।



नदीपथे च विज्ञाय व्यवहारं चरित्रतः ।

यतो लाभस्ततो गच्छेदलाभं परिवर्जयेत् ॥

इति कौटलीयार्थशास्त्रे अव्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे

षोडशोऽध्यायः पण्याध्यक्षः,

आदितः सप्तत्रिंशः ॥

अध्यायान्ते श्लोकमाह — नदीपथे चेति । नदीपथे च न केवलं समुद्रमार्गे किन्तु नदीमार्गेऽपि, व्यवहारं वाणिज्यं, चरित्रतः तत्तद्देशाचारानुरोधेन, विज्ञाय, यतो येन पथां, लाभः, ततो गच्छेत् । अलाभम् अरूपलाभं क्षयव्ययप्रवासादिमहाक्लेशाननुरूपलाभं जलपथं, परिवर्जयेत् ॥

इति कौटलीयार्थशास्त्रव्याख्यायाम् अव्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे

षोडशोऽध्यायः पण्याध्यक्षः,

आदितः सप्तत्रिंशः ॥

३५. प्रक. कुप्याध्यक्षः ।

कुप्याध्यक्षां द्रव्यवनपालैः कुप्यमानाययेत् । द्रव्यवनकर्मान्तांश्च प्रयोजयेत् । द्रव्यवनाच्छिदां च देयमत्ययं च स्थापयेदन्यत्रापञ्चः ।

कुप्यवर्गः — शाकतिनिशधन्वनार्जुनमधूकतिलकसालाशिशपा-  
रिमेदराजादनशिरीषखदिरसरलतालसर्जाश्वकर्णसोमवल्ककशाम्रप्रिय-  
कधवादिः सारदारुवर्गः ।

कुप्याध्यक्ष इति सूत्रम् । कुप्यं सारदारुवेणुवल्लिवल्कादि, तत्र नियुक्तः  
कुप्याध्यक्षः, अर्थात् तस्य व्यापारः कुप्यविषय इहोच्यत इति सूत्रार्थः ।  
कोशप्रवेश्यरत्नपरीक्षायां रत्नसारफल्गुकुप्यान्युपक्रम्य रत्नसारफल्गुप्रतिग्रह-  
णमुक्तं. कुप्यस्य त्वनुक्तमिहोच्यत इति सम्बन्धः । अथवा 'सन्निधाता कोश-  
गृहमि'त्यादिना कुप्यगृहविधानं पूर्वमुक्तं, तदध्यक्षव्यापारस्त्वधुनोच्यत इति ।

कुप्याध्यक्ष इत्यादि । कुप्याध्यक्षः, द्रव्यवनपालैः वार्क्षवनरक्षिभिः,  
कुप्यं सारदारुवादि, आनाययेद् आवाहयेत् । द्रव्यवनकर्मान्तांश्च दारुनिर्मेयान्  
गृहशकटादिकान्, प्रयोजयेत् कारयेत् । द्रव्यवनाच्छिदां च द्रव्यवनच्छेदो-  
पजीविनां च वृक्षमर्मज्ञानां, देयं छेदनीयशिरःशाखास्कन्धमूलभागभेदेन छेद-  
नदुर्गतारणाद्यर्थे प्रदेयं वेतनं, स्थापयेद् एतावदिति व्यवस्थापयेत् । अत्ययं  
च दण्डं चाननुज्ञातच्छेदने, स्थापयेत् । किं सर्वदा, नेत्याह — अन्यत्रा-  
पद्भ्य इति । शकटयुगमङ्गादिविपत्तातौ तु कालविलम्बासहयुगयोजनाद्यर्थे  
अननुज्ञातच्छेदनं नापराधः ।

कुप्यवर्ग इति । वक्ष्यत इति शेषः । अयं चाधिकारः । तत्र शाका-  
द्यकविंशतिः सारदारुवर्ग इत्याह — शाकतिनिशेत्यादि । शाकः पृथुच्छ-  
दारुव्यो वृक्षः, तिनिशो नेमी, धन्वनः धनुर्वृक्षः, अर्जुनः ककुभः, मधूकः  
मधुद्रुमः, तिलकः क्षुरकः, सालः कार्प्यकारुः, शिशपा तीक्ष्णधूमाख्या, अ-  
रिमेदः विट्खदिरः पूतिखदिराख्यः, राजादनः फलाध्यक्षाख्यः, शिरीषः  
कपीतनः, खदिरस्तिकसारुख्यः, सरलः पूतिकाष्ठाख्यः, तालः वृणद्रुमः, सर्जः  
पीतसालकः, अश्वकर्णः सर्जभेदः, सोमवल्कः सितखदिरः, कशः लोमशपु-  
च्छको नकुलवृक्षभेदः, आम्रश्चूतः, प्रियकः गौरसर्जः, धवः धुरन्धराख्यः,  
प्रहणमुक्तसंग्रहार्थम् ।

उटजचिमियचापवेषुवंशसातीनकण्टकभाल्लूकादिर्वेणुवर्गः ।

वेत्रशीकवल्लीवाशीश्यामलतानागलतादिर्वल्लीवर्गः ।

मालतीमूर्वाकशणगवेथुकातस्यादिर्वल्कवर्गः ।

मुञ्जबल्बजादि रज्जुभाण्डम् । तालीतालभूर्जानां पत्रम् । किंशुककुसुम्भकुङ्कुमानां पुष्पम् ।

कन्दमूलफलदिरौषधवर्गः ।

कालकूटवत्सनाभहालाहलमेषभृङ्गमुस्ताकुष्ठमहाविषवेष्टितकगौ-

वेणुवर्गमाह — उटजेत्यादि । उटजो महासुषिरस्तनुकण्टकः कर्कश-  
पृष्ठः, चिमियो निस्सुषिरो मृदुत्वक्कः, चापः स्वल्पसुषिरोऽतिसरश्च, वेणुर्निष्क-  
ण्टकश्चापयोग्यः, वंशो दीर्घपर्वकः सरन्ध्रः सकण्टकश्च, सातीनकण्टकौ वेणु-  
भेदौ, भाल्लूकः स्थूलदीर्घो महाप्रमाणो निष्कण्टकः ।

वल्लीवर्गमाह — वेत्रेत्यादि । वेत्रं प्रसिद्धं, शीकवल्ली हंसवल्लीति  
देशविशेषप्रसिद्धा, वाशी अर्जुनपुष्पसमानपुष्पा, श्यामलता त्रिपुटीसदृशी,  
नामलता नागजिह्वा ।

वल्कवर्गमाह — मालतीत्यादि । मालती माहुलानीति देशविशेष-  
प्रसिद्धा, मूर्वा मरुलिति द्रविडप्रसिद्धा, अर्कः शणोऽतसी च प्रतीताः, गवे-  
थुका नागबला ।

रज्जुभाण्डादिकमाह — मुञ्जेत्यादि । मुञ्जबल्बजादि मुञ्जः शरः  
बल्बजास्तृणविशेषः इत्येवमादि, रज्जुनिर्माणसाधनम् । तालीत्यादि । ताली-  
तालभूर्जाः प्रसिद्धाः तेषां पत्रं लेख्योपयोगि । किंशुककुसुम्भकुङ्कुमानां, पुष्पं  
वस्त्रादिरञ्जनसाधनम् ।

ओषधिवर्गमाह — कन्दमूलेत्यादि । कन्दाः सूरणादयः मूलान्युशी-  
रादीनि फलानि आमलकहरीतक्यादीनि एतदादिः ओषधिवर्गः ।

विषवर्गमाह — कालकूटेत्यादि । कालकूटोऽश्वत्थपत्राकृतिपत्रो वृक्षः  
पर्वान्तराच्छुष्कमाद्रं च निर्यासमुद्गिरति । वत्सस्येव नाभिरस्य वत्सनाभः,  
निर्गुण्डीसदृशपत्रं सूचीपत्रं नीलपल्लवं गोस्तनाकृतिफलं हालाहलं, मेषभृङ्ग-  
मुपलमुकुलाकारं, मुस्ता द्विविधा मुस्ताकारा खण्डशर्करोपमा च, शङ्खपाण्डरा  
चेति स्वामी, कुष्ठं कुष्ठसमानकन्दं, महाविषं मांसवर्णं स्तनचूचुकाकारं,

राद्रिबालकमार्कटहैमवतकालिङ्गकदारदकाङ्गोलसारकोष्ठादीनि वि-  
षाणि ।

सर्पाः कीटाश्च । त एव कुम्भगताः । विषवर्गः ।

गोधासेरकद्वीपिशिशुमारसिंहव्याघ्रहस्तिमहिषचमरसुमरखड्ग-  
गोमृगगवयानां चर्मास्थिपित्तस्नायवस्थि(?)दन्तशृङ्गखुरपुच्छानि, अं-  
न्येषां वापि मृगपशुपक्षिव्यालानाम् ।

कालायसताम्रवृत्तकांस्यसीसत्रपुवैकृन्तकारकूटानि लोहानि ।

वेष्टितकं मूलजं कृष्णरक्तं, गौराद्रि कन्दजं कृष्णं, बालकं पिप्पल्याकारं, मार्कटं  
कपिमा कारं, हैमवतं हिमवदुत्पन्नं दीर्घपत्रं, कालिङ्गकं कलिङ्गभवं यवाकृति,  
दारदकं दरदप्रभवं पत्रविषम्, अङ्गोलसारकम् अङ्गोलवृक्षजं विषम्, उष्ट्रकम्  
उष्ट्रभेदाकारम्, इत्येवं षोडश, आदिग्रहणादनुक्तानामेकोनसप्ततिप्रकाराणां  
ग्रहणम् । तदेवं स्थावराणि विषाणि पञ्चाशीतिर्भवन्ति दशाश्रयाणि । तथाच  
भट्टस्वामिनः श्लोकः —

“त्वक्कन्दपत्रपुष्पाणि फलं निर्यास एव च ।

मूलं सारस्तथा धातुर्बीजं चेति दशाश्रयाः ॥

अव्यक्तरसगन्धानि तीक्ष्णान्येकरसानि च ।

पञ्चाशीतिर्विषाण्येवमुपदिष्टानि तत्त्वतः ॥” इति ।

जङ्गमविषाणि द्विविधान्याह — सर्पाः कीटाश्चेति । सर्पाः कृष्णस  
र्पादयः, कीटाः चित्रभेककौण्डिन्यकादयः । उभये चैते प्रत्येकं द्विविधाः  
संस्कृतासंस्कृतभेदैर्न । तत्रासंस्कृताः स्वभावस्थिताः । संस्कृतांस्त्वाह — त  
एवेति । त एव सर्पाः कीटाश्च, कुम्भगताः औपनिषदोक्तविधानेन संस्कृत्य  
कुम्भे त्रपुष्टे संयोजिताः । स एष विषवर्गः ।

अथ चर्मादिवर्गानाह — गोधासेरकेत्यादि । सेरकः गौरत्वम् गोधा-  
भेदः, द्वीपी चित्रकायः, सुमरः शरभः, अन्ये प्रसिद्धाः, एषां चर्मादीनि  
कुप्याधिकारात् कुप्यसंज्ञानि संग्राह्याणि च भवन्ति । अन्येषां वापि अनुक्ता-  
नामपि मृगपशुपक्षिव्यालानां, चर्मादीनि यथोपयोगं संग्राह्याणि ।

लोहान्याह — कालायसेत्यादि । आकरकर्मन्तप्रवर्तनप्रकरणे पूर्वमु-  
क्तानामपि लोहानामिह पुनः पाठः कुप्यसंज्ञार्थः ।

विदलमृत्तिकामयं भाण्डम् ।

अङ्गारतुषभस्मानि मृगपशुपक्षिव्यालवाटाः काष्ठतृणवाटाश्चेति ।

बहिरन्तश्च कर्मान्ता विभक्ताः सर्वभाण्डिकाः ।

आजीवपुररक्षार्थाः कार्याः कुप्योपजीविना ॥

इति कौटलीयार्थशास्त्रे अध्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे

सप्तदशोऽध्यायः कुप्याध्यक्षः,

आदितोऽष्टात्रिंशः ॥

भाण्डमाह — विदलेत्यादि । भाण्डं, विदलमृत्तिकामयं विदलमयं वृक्षवेद्यादिमयं पिटकफेलकादि मृत्तिकामयं कुलालभाण्डं घटशरावादि ।

अङ्गारेत्यादि । अङ्गारतुषभस्मानि, मृगपशुपक्षिव्यालवाटाः मृगादीनां वाधाः स्थानानि, काष्ठतृणवाटाश्च काष्ठतृणानां समूहाश्च, कुप्यसंज्ञास्तेऽपि संज्ञायाः ।

अध्यायान्ते श्लोकमाह — बहिरिति । बहिः द्रव्यवननिकटप्रदेशे जगत्पदे च, अन्तश्च दुर्गाम्यन्तरे च, कर्मान्ताः शकटादिघटनरूपाः, विभक्ताः वृक्षकीर्णाः पृथगवस्थानाः, सर्वभाण्डिकाः सर्वविधभाण्डसम्बद्धाः, आजीवपुररक्षार्थाः आजीवार्थाः जीविकाप्रयोजनाः हलमुसलशकटादयः पुररक्षार्थाः वन्त्रायुधादयश्च, कार्याः कारयितव्याः, कुप्योपजीविना तत्तत्कुप्यशिल्पाजीवेन प्रयोज्यकर्त्रा कुप्याध्यक्षेण प्रयोजकेन ॥

इति कौटलीयार्थशास्त्रव्याख्यायामप्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे

सप्तदशोऽध्यायः कुप्याध्यक्षः,

आदितोऽष्टात्रिंशः ॥

३६. प्रक. आयुधागाराध्यक्षः ।

आयुधागाराध्यक्षः सारूप्यामिकं दौर्गकमिकं परपुराभिधातिकं यन्त्रमायुधमावरणमुपकरणं च तज्जातकारुशिल्पिभिः कृतकर्मप्रमाण-कालवेतनफलनिष्पत्तिभिः कारयेत् । स्वभूमौ च स्थापयेत् । स्थानपरिवर्तनमातपप्रवातप्रदानं च बहुशः कुर्यात् । ऊष्मोपस्नेहक्रिमिभिरुपहन्यमानमन्यथा स्थापयेत् । जातिरूपलक्षणप्रमाणागममूल्यनिक्षेपैश्चोपलभेत ।

सर्वतोभद्रजामदन्यवहुमुखविश्वासघातिसङ्घाटियानकपर्जन्यक-चाहूर्ध्वबाहर्धवाहूनि स्थितयन्त्राणि ।

आयुधागाराध्यक्ष इति सूत्रम् । आयुधशालाध्यक्षव्यापारोऽभिधीयत इति सूत्रार्थः । कुप्यप्रसङ्गात् तदन्तर्गतायुधप्रस्तावसङ्गतिः । अथवा सज्जिधा-तुरायुधागारकरणं पूर्वमुक्तं, तदध्यक्षस्त्वनुक्तं इहामिधीयत इति सङ्गतिः ।

आयुधागारेत्यादि । आयुधागाराध्यक्षः, सारूप्यामिकं सारूप्यामप्रयोजनक, दौर्गकमिकं दुर्गकर्म स्वदुर्गरक्षणं तत्साधकं, परपुराभिधातिकं शत्रुदुर्ग-विध्वंसनानुकूलं, यन्त्रं सर्वतोभद्रजामदन्यादि, चक्रयन्त्रमिति मूलपाठश्चि-न्त्यः । आयुधं शक्तिचापादि, आवरणं लोहजालादि, उपकरणं च युष्मादि च, तज्जातकारुशिल्पिभिः तज्जातैस्तत्कर्मसमर्थैः कारुभिः स्थूलकर्मकारिभिः शिल्पिभिः सूक्ष्मकर्मकारिभिश्च, तैः कीदृशैः, कृतकर्मप्रमाणकालवेतनफलनि-ष्पत्तिभिः कृतकर्मप्रमाणकालवेतना कर्मप्रमाणं कर्तव्ययन्त्रायुधादीनां सङ्ख्या-संस्थानादिमानं कालोऽवाधिः वेतनं भृतिरित्येतानि कृतानि परिभाषितानि यस्यां सा तथाभूता फलनिष्पत्तिर्यन्त्रादिनिष्पत्तिर्येषां तैस्तथाभूतैः, कारयेत् । स्वभूमौ च स्थापयेदिति । कारितानि च तानि स्वायत्ते स्थाने निवेश्य रक्षेत् । स्थान-परिवर्तनं स्थानात् स्थानान्तरनिवेशनम्, आतपप्रवातप्रदानम् आतपवातवि-सारणं च, तेषां बहुशः असकृत् त्रिचतुर्दिवसात्यासं, कुर्यात् । ऊष्मोपस्नेह-क्रिमिभिः घर्मप्रस्वेदपुणकादिभिः, उपहन्यमानम्, अन्यथा प्रकारान्तरेणानु-पघातहेतुना, स्थापयेत् । जातीत्यादि । जात्यादिभिश्च उपलभेत तानि विजा-नीयात् । तत्र जातिः स्वभावः पाटनादिः, रूपमृजुवक्रतादि, लक्षणं शास्त्रो-क्तमुत्तमादिचिह्नं, प्रमाणं मानोन्मानतो दैर्घ्यविस्तारादिपरिच्छेदः, आगमः यतो लब्धं सः, मूल्यम् अर्घ्यः, निक्षेपः कोशमस्त्रादिः ।

यन्त्राण्याह — सर्वतोभद्रेत्यादि । अत्र स्वामी व्याचष्टे — “तत्र

पञ्चालिकदेवदण्डसूकरिकामुसलयाष्टिहस्तिवारकतालवृन्तमुद्गरद्व-  
यणगदास्पृक्तलाकुहालास्फोटिमोद्वादिमोत्पादिमशतघ्नीत्रिशूलचक्राणि  
चलयन्त्राणि ।

सर्वतोभद्रं शकटचक्रप्रमाणं तीक्ष्णनेमि कुड्यास्थितगन्धर्वहस्तस्थं भ्रमणात्  
सर्वतः पाषाणान् क्षिपति । अपरे तु सिद्धभूमिकायन्त्रालयं लघुतरपाषाणक्षेपण-  
माचक्षते । जामदग्न्यं मध्यरन्ध्रविनिहितमहाशरं यन्त्रम् । बहुमुखं प्राकारोत्सेधा-  
धिगतश्चक्रसन्निविष्टश्चर्मवृतस्त्रिचतुस्तलो धानुष्काधिष्ठानं च अट्टालको भवति,  
तत्र स्थिता धन्विनो नराः सर्वतः शरान् क्षिपन्ति । विश्वासघाति तिर्यगवस्थितो  
नगरस्य बहिःपरिधौ यन्त्रविश्लेषणेन हन्ति । सङ्घाटि दीर्घकाष्ठसङ्घटितमट्टाल-  
कादिप्रदीपनार्थमग्नियन्त्रम् । यानकं चक्रारूढं दण्डायतं फलककोष्ठि । पर्ज-  
न्यकमभिप्रशमनार्थमुदकयन्त्रम्, अन्ये तु—पञ्चाशदस्तायतं बहिः प्राकारस्य  
सन्ततं यन्त्रविश्लेषणेन ममीपगतं व्यापादयतीत्याचक्षते । विश्वासघातिनोऽस्य  
च विशेषः — तत् प्रच्छन्नं लघुतरं च भवति, एतत्तु तद्विपरीतमिति । बाहु-  
यन्त्रं पर्जन्यकार्धप्रमाणं स्तम्भद्वयं परस्पराभिमुखं यन्त्रविश्लेषणेन मारयति ।  
ऊर्ध्वबाहु ऊर्ध्वस्थितः पर्जन्यकप्रमाणो महास्तम्भः समीपगतान् यन्त्रविश्लेषणेन  
हन्ति । अर्धबाहु पूर्वस्यैवार्धप्रमाणम् । इत्येवमेतानि दश स्थितयन्त्राणि” इति ।

चलयन्त्राण्याह — पञ्चालिकेत्यादि । पञ्चालिकं तीक्ष्णमुखनिरन्तर-  
सारदारुफलकं प्राकाराद् बहिरुदकमध्ये शत्रुमार्गनिरोधार्थं क्रियते । देवदण्डः  
कीलरहितः महास्तम्भः प्रतीतरोचाभिधान इति स्वामी । स प्राकारस्योपरि  
स्थाप्यते । सूकरिका सूत्रचर्ममयी कार्पासोर्णादिपूर्णमध्या महाभक्ता प्रमाणतो  
गोपुराट्टालकदेवपथादीनां प्रच्छादनी बाह्यपाषाणनिवारणाय क्रियत इति  
केचित् । ‘वेणुमयी चर्मवृता सूकराकारा प्राकारग्रहणनिवारणाय क्रियत  
इत्यन्ये’ इति स्वामी । मुसलयाष्टिः खादिरः शूलः । हस्तिवारको ‘द्विमुख-  
स्त्रिमुखो वेति केचित् । हस्त्याघाताय हस्तिपरिधे इत्यपरे’ इति स्वामी ।  
तालवृन्तं वातचक्रम् । मुद्गरः प्रसिद्धः । द्रुघणो मुद्गराकारः । गदा लघुङ्गी ।  
स्पृक्तला गदैव कण्टकानिचिता । कुहालः खनित्रम् । आस्फोटिमं चर्मवृतं  
चतुःस्तम्भं मृत्पाषाणक्षेपणयन्त्रम् । उद्घाटिमं मुद्गराकृतिरेव यन्त्रभेदः । उत्सा-  
टिमं स्तम्भाद्युत्पादनं श्येनयन्त्रम् । शतघ्नी स्थूलदीर्घकीलाचितो महास्तम्भः  
पर्यन्ताहितशकटचक्रः प्राकारोपरि क्रियते । त्रिशूलचक्रे प्रसिद्धे । इत्येतानि  
सप्तदश चलयन्त्राणि । श्लोकश्चात्र भट्टस्वामिनः —

शक्तिप्रासकुन्तहाटकभिण्डिपालशूलतोमरवराहकर्णकणयकर्पण-  
प्रासिकादीनि च हलमुखानि ।

तालचापदारवशाङ्गाणि कार्मुककोदण्डदूणा धनूंषि ।

“व्यधितं आम्रितं चैव भारयुक्तं च कारयेत् ।

पीडनाद् भ्रमणाद् भारात् त्रिधा यन्त्रं प्रवर्तते ॥” इति ।

आयुधान्याह — शक्तिप्रासेत्यादि । शक्तिः सर्वलोहमयं करवीरपत्रा-  
कृतिमुखम् अधस्ताद् गोस्तनाकारं चतुर्हस्तदीर्घमायुधं, प्रासश्चतुर्विंशत्यङ्गुलो  
द्विषीठः सर्वलोहमयः काष्ठगर्भश्च, कुन्तः —

“हस्ताः सप्तोत्तमः कुन्तः षड्दस्तैश्चैव मध्यमः ।

कनिष्ठः पञ्चहस्तैस्तु कुन्तमानं प्रकीर्तितम् ॥”

इत्युक्तलक्षणः, हाटकं त्रिकण्टकं कुन्ततुल्यप्रमाणं, भिण्डिपालः कुन्त एव  
पृथुफलः, शूलम् एकमुखमनियतहस्तप्रमाणं, तोमरः शराकृतिशिसः —

“चतुर्हस्तः कनिष्ठस्तु चत्वारोऽर्धं च मध्यमः ।

उत्तमः पञ्चहस्तस्तु प्रमाणात् तोमरो भवेत् ॥”

इत्यभिहितत्रिभेदः, वराहकर्णः प्रास एव वराहकर्णकृतिमुखः, कणयः सर्व-  
लोहमय उभयतःक्षिकण्टकाकारमुखो मध्यमुष्टिः,

“कनिष्ठो विंशतिः स्यात् तदङ्गुलानां प्रमाणतः ।

द्वाविंशतिर्मध्यमः स्याच्चतुर्विंशतिरुत्तमः ॥”

इत्युक्तप्रकारत्रयः, कर्पणः तोमरतुल्यमानो हस्तक्षेप्यः पक्षयुक्तः शरः —

“कनीयः सप्तकर्षं तु द्विपलं मध्यमं भवेत् ।

उत्तमं नवकर्षं तु कर्पणस्य पलं भवेत् ॥”

इत्युक्तत्रिप्रकारपलप्रमाणः, त्रासिकां सर्वलोहमयीं प्रासप्रमाणा पृथिवीतः,  
इत्येवञ्जातीयान्यायुधानि, हलमुखानि तीक्ष्णाग्रत्वात् ।

धनूंष्याह — तालेत्यादि । तालचापदारवशाङ्गाणि तालं तालमेवं  
चापं वेणुविशेषमयं दारवं धन्वनादिसारवृक्षदाहानिर्मितं शार्ङ्गं विषाणमयम् इत्येवं  
चतुष्प्रकृतीनि, धनूंषि भवन्ति । तानि च कार्मुककोदण्डदूणाः आकृतिक्रि-  
यादिभेदात् कार्मुकादिसंज्ञानि भवन्ति । तत्र कार्मुककोदण्डयोः प्रमाणलक्षणा-  
दिकं धनुर्वेदादवगन्तव्यं, ‘दूणस्तु लोकप्रतीत’ इति स्वामी ।



मूर्वाकेशणगवेधुवेणुस्नायूनि ज्याः ।

वेणुशरशलाकादण्डासननाराचाश्च इषवः । तेषां मुखानि छेद-  
नभेदनताडनान्यायसास्थिदारवाणि ।

निर्लिशमण्डलाग्रासियष्टयः खड्गाः । खड्गगहिषवारणविषा-  
भादारुवेणुमूलानि त्सरवः ।

परशुकुठारपट्टसखनित्रकुदालक्रकचकाण्डच्छेदनाः क्षुरकल्पाः ।

यन्त्रगोष्पणमुष्टिपाषाणरोचनीदृषदधायुधानि ।

ज्या आह—मूर्वेत्यादि । स्नायुर्वायुवाहिनी नाडी । शेषं प्रतीतम् ।  
तत्र वेणुविदलज्या कोदण्डस्यैव, अन्ययोस्त्वन्या इति स्वामी ।

इषूनाह — वेण्वेत्यादि । तत्र वेणुरुजचिभियादिः, शरो जात्यश-  
स्त्रमः स्तम्भः, शलाका सारदारुमयी, दण्डासनोऽर्धनाराचः, नाराचः सर्व-  
लोहमयः । चक्रारो भ्रमरद्वोणमक्षिकादिसंग्रहार्थ इति स्वामी । इषुकर्मो-

भ्याह — तेषामिति । तेषाम् इषूणां, मुखानि अग्राणि, छेदनानि कर्तनानि,  
भेदनानि सशोणितामिषातदायकानि. ताडनानि अशोणितप्रहारदायकानि  
च भवन्ति । मुखानां प्रकृतिर्माह — आयसास्थिदारवाणीति । आयजानि  
अस्थिमयानि दारवाणि सारदारुमयानि च ।

खड्गानाह — निर्लिशेत्यादि । तत्र निर्लिशो वक्राग्रः, मण्डलाग्रः  
ऋजुवृत्ताकाराग्रः, असियष्टितनुदीर्घाकृतिः । त्सरप्रकृतीराह — खड्गेत्यादि ।  
खड्गो गण्डकमृगः, महिषः सैरिभः, वारणो गजः इत्येतेषां विषाणानि शृ-  
ङ्गाणि दारूणि सारदारूणि वेणुमूलानि वंशमूलानि च, त्सरवः खड्गमुष्टयः ।

क्षुरकल्पानाह — परशुकुठारेत्यादि । तत्र परशुः सर्वलोहमयश्चतु-  
र्लिखत्यशूलः, पट्टस उभयान्तत्रिशूलः, क्रकचः करपत्रं, काण्डच्छेदनः काण्डा-  
सिकः, शेषं प्रतीतम् ।

यन्त्रेत्यादि । पाषाणशब्दस्य यन्त्रादिषु प्रत्येकं संबन्धः, यन्त्रपाषाणो  
यन्त्रक्षेप्यपाषाणः, गोष्पणपाषाणो गोष्पणारुयलुष्टिविशेषक्षेप्यः पाषाणः, गा-  
वजेति भाषापाठः साधुतरः । मुष्टिपाषाणो मुष्टिक्षेप्यः पाषाणः, रोचनी दलन-  
यन्त्रशिला, दृषद् महाशिला । चक्रारः समुच्चयार्थः । इत्येतानि आयुधानि ।

लोहजालजालिकापट्टकवचसूत्रकङ्कटशिशुमारकखड्गधिधेनुकह-  
स्तिगोचर्मखुरशृङ्गसङ्घातं वर्माणि । शिरस्त्राणकण्ठत्राणकूर्पासकञ्चु-  
वारवाणपट्टनागोदरिकाः । पेटीचर्महस्तिकर्णतालमूलधमनिकाकवाट-  
किटिकाप्रतिहतवलाहकान्ताश्रावरणानि ।

हस्तिरथवाजिनां योग्याभाण्डमालङ्कारिकं सन्नाहकल्पनाश्रोप-  
करणानि । ऐन्द्रजालिकमौपनिषदिकं च कर्म ।

वर्माण्याह—लोहजालेत्यादि । लोहशब्दो जालादिषु चतुर्षु प्रत्येकं  
सम्बध्यते । लोहजालं सशिरस्त्राणा प्रावरणी, लोहजालिका मुण्डसन्नाहः,  
लोहपट्टो विबाहुसन्नाहः, लोहकवचं बाहुरहितं वक्षःपृष्ठमात्रावरणं, सूत्रकङ्कटः  
कार्पासादिसूत्रमयः सन्नाहः, शिशुमारकादीनां पञ्चानां चर्मखुरशृङ्गसङ्घातश्च  
चतुराशिरुपघटितानि त्वक्शफविषाणानि च, वर्माणि भवन्ति । तत्र शिशु-  
मारकः अम्बुकपिनामा जलचरः, खड्गी खड्गमृगः, धेनुको गोसदृशो गवय  
इति व्याख्येयं, सेरकपाठस्तु धेनुकस्थाने भाषाटीकायामुपलभ्यते । हस्ती गजः,  
गौर्धृषभः । शिरस्त्राणेत्यादि । शिरस्त्राणादयः सप्त च वर्माणि । तत्र शिरस्त्राणं  
शिरोमात्रावरणं, कण्ठत्राणं कण्ठमात्रावरणं, कूर्पासः अर्धबाहुकः, कञ्चुको  
जानुपर्यन्तः, वारवाणो गुल्फपर्यन्तः, पट्टो विबाहुरलोहमयः, नागोदरिका करा-  
हुलित्राणम्, इत्येतानि देहधार्याणि । करधार्याण्यावरणान्याह—पेटीत्यादि ।  
पेट्यादयो नव । तत्र पेटी काष्ठवल्लीमयं खेटकं, चर्म चर्मफलकं, हस्तिकर्णः  
अवकुण्ठनफलकं, तालमूलं काष्ठनिर्मितं खेटकं, धमनिका सूत्रमयी, कवाटं  
काष्ठमयफलकभेदः, किटिका चर्मवेषुविदलमयी, अप्रतिहतः हस्तवारकाल्यः,  
वलाहकान्तः अप्रतिहत एव पर्यन्तबद्धलोहपट्टः, चः समुच्चये ।

उपकरणान्याह—हस्तीत्यादि । हस्तिरथवाजिनां, योग्याभाण्डं शि-  
क्षापरिकरभूतं कशाङ्कुशादिकम्, आलङ्कारिकम् अलङ्कारप्रयोजनकं पताका-  
क्षुरप्रमालादिकं, सन्नाहकल्पनाश्च वर्मतोमरशरीरावारकादयश्च, उपकरणानि ।  
उपकरणान्तरमाह—ऐन्द्रेत्यादि । ऐन्द्रजालिकं कर्म अल्पसैन्यस्य बहुसैन्यत्व-  
प्रदर्शनमनमावभिप्रदर्शनमित्येवज्ञातीयं मायिकम्, औपनिषदिकं च औपनिष-  
दकाधिकरणोक्तं विषधूमाम्बुदूषणप्रलम्भनादिप्रयोगतत्प्रतिक्रियालक्षणं, चकारा-  
दनुक्तमन्यञ्च, कर्म, उपकरणपदानुवर्तनादुपकरणसंज्ञम् ।

कर्मान्तानां च,

इच्छामारम्भनिष्पत्तिं प्रयोगं व्याजमुद्दयम् ।

क्षयव्ययौ च जानीयात् कुप्यानामायुधेश्वरः ॥

इति काटलीयार्थशास्त्रे अच्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे

अष्टादशोऽध्यायः आयुधागाराध्यक्षः,

आश्रित एकोनचत्वारिंशः ॥

कर्मान्तानां चेति वक्ष्यमाणश्लोकान्वयि । श्लोकमाह—इच्छामिति ।  
कुप्यानां कर्मान्तानां गतप्रकृताध्यायद्वयोक्तद्रव्यसम्बन्धिनां व्यापाराणां विषये,  
इच्छां राजरुचिम्, आरम्भनिष्पत्तिम् आरम्भसहितां निष्पत्तिं, राजेच्छानुसारं-  
णोपक्रममर्थसिद्धिं चेत्यर्थः । प्रयोगम् उपयोगं, व्याजं दोषं, व्याजिमिति पाठे  
राजपण्यविक्रयेऽन्तरग्राह्यम्, उद्दयं लाभम् । उन्नयमिति भाषापाठश्च श्रेयान् ।  
क्षयव्ययौ च क्षयं साधनच्छेदं व्ययं कर्मकरादिभक्तादिपरिव्ययं च, जानी-  
यात् पर्यालोचयेत्, आयुधेश्वरः आयुधागाराध्यक्षः । इदं कुप्याध्यक्षस्या-  
प्युपलक्षणम् ॥

इति काटलीयार्थशास्त्राध्यायानामच्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे

अष्टादशोऽध्यायः आयुधागाराध्यक्षः,

आश्रित एकोनचत्वारिंशः ॥

३७. प्रक. तुलामानपौतवम् ।

पौतवाध्यक्षः पौतवकर्मान्तान् कारयेत् ।

धान्यमाषा दश सुवर्णमाषकः । पञ्च वा गुञ्जाः । ते षोडश सुवर्णः कर्षो वा । चतुष्कर्षं पलम् ।

अष्टाशीतिगौरसर्षपा रूप्यमाषकः । ते षोडश धरणम् । शैम्ब्यानि वा विंशतिः ।

विंशतितण्डुलं वज्रधरणम् ।

अर्धमाषकः, माषकः, द्वौ, चत्वारः, अष्टौ माषकाः, सुवर्णो, द्वौ, चत्वारः, अष्टौ सुवर्णाः, दश, विंशतिः, त्रिंशत्, चत्वारिंशत्, शतमिति ।

तुलामानपौतवमिति सूत्रम् । तुलाया उन्मानसाधनस्य मानस्य प्रस्थ-कुडुबादेश्च पौतवम् पौतुर्मानभाण्डशोधकः तस्य कर्म अकृतकरणं कृतशेषनं चेहाभिधीयत इति सूत्रार्थः । तुलाप्रतिमानं 'पौतवाध्यक्षे वक्ष्याम' इत्युक्तं सुवर्णाध्यक्षे । तदेतत् कुप्याङ्गत्वात् कुप्यानन्तरमभिधीयत इति सङ्गतिः ।

पौतवेत्यादि । पौतवाध्यक्षः पौतवाधिकृतः, पौतवकर्मान्तान् तुलाकुडुबादिघटनकर्माणि, कारयेत् ।

अभ्यर्हितत्वात् प्रथमं सुवर्णस्य प्रतिमानमाह—धान्येत्यादि । धान्य-माषाः दश सुवर्णमाषकः धान्यमाषदशकप्रतिमानं सुवर्णं माषकसंज्ञम् । पञ्च वा गुञ्जाः गुञ्जापञ्चकं वा, माषक इत्यनुवर्तनान्माषकसंज्ञम् । ते षोडश सुवर्णः कर्षो वा माषषोडशकं सुवर्णसंज्ञं भवति कर्षसंज्ञं वा । चतुष्कर्षं पल-मिति चत्वारः कर्षाः पलाख्याः ।

रूप्यस्य प्रतिमानमाह—अष्टाशीतिरिति । अष्टाशीतिः गौरसर्षपाः रूप्यमाषकः रूप्यस्यैको माषकः । ते रूप्यमाषकाः, षोडश, धरणं धरणाख्याः । शैम्ब्यानि विंशतिर्वा शिम्बिफलविंशतिर्वा धरणम् ।

वज्राख्यस्य रत्नस्य प्रतिमानमाह—विंशतीत्यादि । विंशतितण्डुलं मध्यमास्त्रण्डवीहितण्डुलप्रमाणं, वज्रधरणं भवति ।

प्रतिमानसंख्या आह—अर्धमाषक इति । अर्धमाषकः, माषकः, द्वौ माषकौ, चत्वारः माषकाः, अष्टौ माषकाः । सुवर्णः, द्वौ सुवर्णौ, चत्वारः

तेन धरणानि व्याख्यातानि ।

प्रतिमानान्ययोमयानि मागधमेकलशैलमयानि, यानि वा नो-  
दकप्रदेहाभ्यां वृद्धिं गच्छेयुरुष्णेन वा हासम् ।

षडङ्गुलादूर्ध्वमष्टाङ्गुलोत्तराः दश तुलाः कारयेल्लोहपलादूर्ध्वमे-  
कपलोत्तराः । यन्त्रमुभयतः शिक्यं वा ।

पञ्चत्रिंशत्पललोहां द्विसप्तत्यङ्गुलायामां समवृत्तां कारयेत् ।

सुवर्णाः, अष्टौ सुवर्णाः, दश विंशतिः त्रिंशत् चत्वारिंशत् शतम् इति चतु-  
र्दश भवन्ति ।

सुवर्णोक्तं प्रतिमानविधिं रूप्येष्वतिदिशति — तेनेति । तेन सुवर्ण-  
प्रतिमानकथनेन, धरणानि व्याख्यातानि रूप्यधरणानामपि धरणं द्वे चत्वारि  
अष्टौ दश विंशतिः त्रिंशत् चत्वारिंशत् शतमित्येवं प्रतिमानसंख्या योज्या  
इत्यर्थः । एवं धरणग्रहणेन रूप्यमाषकाणामप्युपलक्षणाद् अर्धमाषको माषको  
द्वौ चत्वार इत्यादयः शतान्तसंख्यास्तत्राप्यूहनीयाः ।

कौटशानि प्रतिमानानीत्यत्राह — प्रतिमानानीति । प्रतिमानानि,  
अयोमयानि लोहमयानि, मागधमेकलशैलमयानि मगधदेशोत्पन्नशिलामयानि  
मेकलापरनामकाटवीराज्योद्भवशिलामयानि च भवन्ति । पक्षान्तरमाह — शङ्ख-  
शुक्तिप्रभृतीनि यानि, उदकप्रदेहाभ्यां जलाद्रीकरणमल्लेपाभ्यां, वृद्धिम् आ-  
धिक्यम्, उष्णेन, हासं वा न्यूनतां वा, न गच्छेयुः, तन्मयानि वा भवन्ति ।  
तन्मयानीत्येतच्च यत्पदसामर्थ्यलभ्यम् ।

दशविधास्तुला आह — षडङ्गुलादिति । षडङ्गुलात् षडङ्गुलायामात्  
प्रभृति, ऊर्ध्वम्, अष्टाङ्गुलोत्तराः अष्टाष्टाङ्गुलाधिकायामाः, दश तुलाः दशप्रका-  
रास्तुलाः, कारयेत् । कियल्लोहपरिमाणाः, लोहपलादूर्ध्वमेकपलोत्तराः एक-  
लोहपलात् प्रभृति एकैकलोहपलाधिकाः । तत्र प्रथमा षडङ्गुलायामा लोहपल-  
प्रमाणा, द्वितीया चतुर्दशाङ्गुलायामा लोहपलद्वयप्रमाणा, तृतीया द्वाविंशत्य-  
ङ्गुलायामा त्रिपललोहा च भवतीत्यनेन क्रमेणाष्टसप्तत्यङ्गुला दशपललोहा च  
दशमी तुला भवति । यन्त्रमुभयतः तुलायन्त्रस्योभयोः पार्श्वयोः, शिक्यं का-  
रयेत् मेयमानयोर्युगपद्वारणार्थम् । वाशब्दादेकतः शिक्यं वा, तयोः पर्याय-  
धारणसम्भवात् । ता एताः सुवर्णरूप्यतुलाः ।

तदन्यतुलामाह — पञ्चत्रिंशदित्यादि । पञ्चत्रिंशत्पललोहां पञ्च-  
त्रिंशत्पलप्रमाणलोहनिर्मितां, द्विसप्तत्यङ्गुलायामां त्रिहस्तदीर्घां, समवृत्तां तदा-

तस्याः पञ्चपलिकं मण्डलं बद्ध्वा समकरणं कारयेत् । ततः कर्षोत्तरं पलं, पलोत्तरं दशपलं, द्वादश पञ्चदश विंशतिरिति पदानि कारयेत् । तत आ शताद् दशोत्तरं कारयेत् । अक्षेषु नद्धीपिनद्धं कारयेत् ।

द्विगुणलोहां तुलामतः षण्णवत्यङ्गुलायामां परिमाणीं कारयेत् । तस्याः शतपदादूर्ध्वं विंशतिः, पञ्चाशत्, शतमिति पदानि कारयेत् । विंशतितौलिको भारः ।

दशधरणिकं पलम् । तत्पलशतमायमानी ।

पञ्चपलावरा व्यावहारिकी भाजन्यन्तःपुरभाजनी च ।

ख्यां वर्तुलतयान्वितार्थी, कारयेत् । तस्याः, पञ्चपलिकं, मण्डलं चेलं, बद्ध्वा, समकरणम् अनुन्नतानवनतौभयान्तचिह्नं, कारयेत् । ततः समचिह्नात् परतः, कर्षोत्तरं पलं कर्षोऽर्धपलं पादोनपलं पलमिति, कारयेत् । ततः पलोत्तरं दशपलम् एकं पलं द्वे त्रीणि चत्वारि पञ्च षट् सप्ताष्ट नव दशेति, ततः द्वादश पञ्चदश विंशतिरिति षोडश पदानि रेखाः, कारयेत् । तत इति । ततः विंशतेरुपरि, आ शतात् शतमभिन्याप्य, दशोत्तरं दशदशाधिकं त्रिंशच्चत्वारिंशत् पञ्चाशदित्यादिकं, कारयेत् । अक्षेषु पञ्चमदशमपञ्चदशादिषु, नद्धीपिनद्धं वरत्राबन्धं वरत्राकारेखाबन्धं, कारयेद् विशेषार्थम् । स्वामिटीकादर्शं तु नान्दीपिनद्धं स्वस्तिकमिति दृश्यते ।

परिमाणीसंज्ञां तुलामाह — द्विगुणेत्यादि । अतः समवृत्तायाः, द्विगुणलोहां सप्ततिपललोहां, षण्णवत्यङ्गुलायामां चतुर्हस्तदीर्घां, परिमाणीं, कारयेत् । तस्याः शतपदादूर्ध्वं समवृत्तादर्शितदिशा कर्षादिक्रमेण कृताच्छतपदात् परतः, विंशतिः, तदूर्ध्वं पञ्चाशत्, तदूर्ध्वं शतम्, अर्थाच्छतद्वयम् इति पदानि कारयेत् ।

विंशतीत्यादि । विंशतितौलिकः तुला नाम पलशतं विंशतितुलाप्रमाणः, भारः तत्संज्ञः ।

अथ पूर्वोक्तात् सुवर्णपलादधिकं पलविशेषं सुवर्णरूप्यातिरिक्तद्रव्यपरिच्छेदोपयोगिनमाह — दशधरणिकमिति । दशधरणिकं पूर्वोक्तधरणदशकपरिमाणं, पलम् । तत्पलशतं तेषां दशधरणिकानां पलानां शतम्, आयमानी आय एव मीयते अनयेति व्युत्पत्तेरायमानीसंज्ञा तुला ।

अन्यास्तिसस्तुला आह — पञ्चपलावरेति । सप्तपर्णवदिह वीप्सालोपौ । पञ्चभिः पञ्चाभिः पलैः अवरा पूर्वपूर्वापेक्षया यथोत्तरं न्यूना पञ्चपला-

तासामर्धधरणावरं पलम् । द्विपलावरमुत्तरलोहम् । षडङ्गुला-  
वराश्रयामाः ।

पूर्वयोः पञ्चपलिकः प्रयामो मांसलोहलवणमणिवर्जम् ।

काष्ठतुला अष्टहस्ता पदवती प्रतिमानवती मयूरपदाधिष्ठाना ।

काष्ठपञ्चविंशतिपलं तण्डुलप्रस्थसाधनम् । एष प्रदेशो बहलपयोः ।

वरां तुला, व्यावहारिकी तदाख्या क्रयविक्रयोपयोगिनी, भाजनी तदाख्या भृ-  
जदेयार्था, अन्तःपुरभाजनी तदाख्या देवीकुमारादिदेयार्था च भवति । तत्र प्र-  
थमा आयमानतीतः पञ्चपलन्यूना पञ्चनवतिपला, द्वितीया व्यावहारिकीतस्ता-  
वन्न्यूना नवतिपला, तृतीया भाजनीतस्तावन्न्यूना पञ्चाशीतिपलेति विवेकः ।

व्यावहारिक्यादीनामपि पलादिमाने परस्परविशेषमाह — तासामि-  
त्यादि । तासां व्यावहारिक्यादीनाम्, अर्धधरणावरम् अर्धेनार्धेन धरणेन  
पूर्वपूर्वपेक्षया न्यूनं, पलं भवति । तद्यथा — दशधरणिकादायमानापलाद-  
र्धेन सार्धेननवधरणिकं पलं व्यावहारिक्याः, ततोऽर्धेन नवधरणिकं भाजन्याः,  
ततोऽर्धेन सार्धाष्टधरणिकमन्तःपुरभाजन्या इति । द्विपलावरं द्वाभ्यां द्वाभ्यां  
पलाभ्यां पूर्वपूर्वतो न्यूनम्, उत्तरलोहम् उत्तरासां लोहं भवति । षडङ्गुलाव-  
राश्च षट्षडङ्गुलन्यूनाश्च, आयामाः दैर्घ्याणि भवन्ति, अर्थादुत्तरासाम् ।  
तद्यथा — पञ्चत्रिंशत्पललोहा द्विसप्तत्यङ्गुलायामा च यत्रायमाना, तदा  
त्रयस्त्रिंशत्पललोहा षट्षष्ट्यङ्गुलायामा च व्यावहारिकी भवति, एकत्रिंशत्पल-  
लोहा षष्ट्यङ्गुलायामा च भाजनी, एकोनत्रिंशत्पललोहा चतुष्पञ्चाशदङ्गुला-  
यामा चान्तःपुरभाजनीति ।

प्रयाममाह — पूर्वयोरिति । पूर्वयोः परिमाणायमानयोः, पञ्चपलिकः  
प्रयामः पलशते पञ्चपलमधिकदेयं भवति । मांसलोहलवणमणिवर्जं मांसलोहा-  
दीन् वर्जयित्वा, तेषां तु न प्रयामः ।

काष्ठतुलामाह — काष्ठेत्यादि । काष्ठतुला सारदारुप्रकृतिस्तुला, अष्ट-  
हस्ता, पदवती एकद्वित्र्यादिपदरेखोपेता, प्रतिमानवती प्रमाणपाषाणयुक्ता,  
मयूरपदाधिष्ठाना मयूरपदौ तदाकारस्तम्भौ अधिष्ठानमाधारौ यस्यास्तादृशी,  
मयूरपदाधिष्ठितेति पाठे मयूरपदाश्रितेत्यर्थः । कर्तव्या ।

काष्ठपञ्चविंशतिपलम् । काष्ठपञ्चविंशतिपलम् इन्धनपलपञ्चविंशतिः,  
तण्डुलप्रस्थसाधनं प्रस्थमिततण्डुलपाकनिष्पादकं भवति । एष प्रदेशो बहलप-  
योरिति । प्रस्थाधिकतण्डुलस्य प्रस्थन्यूनतण्डुलस्य चायमेव पाकःपेक्षितकाष्ठ-

इति तुलाप्रतिमानं व्याख्यातम् ।

अथ धान्यमाषद्विपलशतं द्रोणमायमानम् । सप्ताशीतिपलशत-  
मर्धपलं च व्यावहारिकम् । पञ्चसप्ततिपलशतं भाजनीयम् । द्विषष्टि-  
पलशतमर्धपलं चान्तःपुरभाजनीयम् ।

तेषामाढकप्रस्थकुडुबाश्चतुर्भागावराः ।

षोडशद्रोणा खारी, विंशतिद्रोणिकः कुम्भः, कुम्भैर्दशभिर्वहः ।

शुष्कसारदारुमयं समं चतुर्भागशिखं मानं कारयेत् । अन्त-  
श्शिखं वा । रसस्य तु ।

मानव्यवस्थापनमार्गः । एतच्च कोष्ठागाराध्यक्षशेषम् असारस्याप्यमितो व्ययो  
न कर्तव्यः किमुत सारस्येति सामान्यज्ञापनद्वारेण प्राकरणिकेषु मानेष्ववधानो-  
पदेशार्थं द्रष्टव्यम् ।

इति तुलेत्यादि । इति उक्तप्रकारेण, तुलाप्रतिमानं व्याख्यातं तुलाः  
षोडशविधाः प्रतिमानानि च चतुर्दशविधानि निरूपितानि ।

अथ द्रोणाढकादिनिरूपणमारभते — अथेत्यादि । धान्यमाषद्विपल-  
शतं तुलाद्वयमितधान्यमाषपूरणीयम्, आयमानं नाम द्रोणम् । सप्ताशीति-  
पलशतमर्धपलं चेति । अर्थादायमानद्रोणादर्धत्रयोदशभिः पलैर्न्यूनं, व्याव-  
हारिकं नाम द्रोणं भवति । पञ्चसप्ततिपलशतमिति । अर्थाद् व्यावहारि-  
कद्रोणादर्धत्रयोदशपलैर्न्यूनं, भाजनीयं नाम द्रोणं भवति । द्विषष्टिपलशत-  
मर्धपलं चेति । अर्थाद् भाजनीयद्रोणाद् अर्धत्रयोदशपलैर्न्यूनम्, अन्तःपुर-  
भाजनीयं नाम द्रोणं भवति । इति चतुर्विधं द्रोणम् ।

तेषामिति । तेषां चतुर्णां द्रोणानाम्, आढकप्रस्थकुडुबाः, चतुर्भागा-  
वराः क्रमेण चतुर्भागाः अवराः स्वस्वपूर्वचतुर्भागात्मका अत एव स्वस्वपू-  
र्वतो निकृष्टाश्चेत्यर्थः । एतदुक्तं भवति — द्रोणचतुर्भाग आढक आढकचतु-  
र्भागः प्रस्थः प्रस्थचतुर्भागः कुडुब इति ।

द्रोणादुत्कृष्टान् मानविशेषानाह — षोडशेत्यादि । षोडशद्रोणमिता  
खारी, विंशतिद्रोणमितः कुम्भः, दशकुम्भमितो वहः ।

मानसाधनान्याह — शुष्केत्यादि । शुष्कसारदारुमयं, समं तुल्य-  
मूलाग्रं चतुर्भागशिखं शिखा मुखोपरितनावकाशः आ मुखाद् भागत्रयवत्  
शिखायां मेयचतुर्भागो यथा तिष्ठेत् तथा कृतशिखं, मानं, कारयेत् । अन्त-



सुरायाः पुष्पफलयोः तुषाङ्गाराणां सुधायाश्च शिखामानं द्विगु-  
णोत्तरा वृद्धिः ।

सपादपणो द्रोणमूल्यम् । आढकस्य पादोनः । षण्माषकाः  
प्रस्थस्य । माषकः कुडुबस्य ।

द्विगुणं रसादीनां मानमूल्यम् ।

विंशतिपणाः प्रतिमानस्य । तुलामूल्यं त्रिभागः ।

चतुर्मासिकं प्रातिवेधनिकं कारयेत् । अप्रतिविद्धस्यात्ययः  
सपादः सप्तविंशतिपणः । प्रातिवेधनिकं काकणिकमहरहः पातवाध्य-  
क्षाय दद्युः ।

विश्वस्वं वा अन्तर्गता आमूलमुखान्तावकाशान्तःप्रविष्टा शिखा पूर्वोक्तश्चतु-  
र्भागावकाशो यस्य तत् तथाभूतं वा, मानं कारयेत् । धान्यादिमाने चायं  
विकल्पः । रसस्य त्विति । अन्तश्शिखमित्यनुवर्तते । तत्र तुशब्दोऽवधारणार्थः  
सम्बध्यते । तदयमर्थः—रसस्य घृततैलादेरन्तश्शिखमेव मानं भवतीति ।

सुराया इत्यादि । सुरादीनां षण्णां शिखामानम् अस्ति । किन्तु द्विगु-  
णोत्तरा वृद्धिः द्विगुणाधिका तस्य वृद्धिः । धान्यादिषु शिखामानं यदुक्तं  
चतुर्मासात्मकं तदिह द्वैगुण्यं यातीत्यर्थः । अतश्च सुरादीनां प्रस्थः पञ्चभिरेव  
कुडुबैर्भवति, न तु धान्यानामिव चतुर्भिः । तत्रापि सुरायाः बहिश्शिखास-  
म्भवाभावात् प्रस्थोऽन्तश्शिखोऽर्थादन्तःप्रविष्टपञ्चकुडुबः कार्यः ।

तुलामानभाण्डस्य मूल्यमाह — सपादपण इत्यादि । माषकः कुडु-  
बस्येत्येतदन्तमतिरोहितार्थम् ।

द्विगुणमिति । रसादीनां घृततैलादीनां, द्विगुणं सपादपणादिपूर्वोक्तद्वि-  
गुणमर्धतृतीयपणादिकं, द्रोणादिमूल्यं भवति । धान्यमानापेक्षया रसादिमानाना-  
मन्तश्शिखस्त्वेन रूपश्रुत्वात् श्लक्ष्णतरदारुघटितत्वाच्च मूल्यद्वैगुण्योपपत्तिः ।

विंशतीत्यादि । प्रतिमानस्य चतुर्दशविधप्रतिमानसमुदायस्य, विंशति-  
पणाः, मूल्यम् । तुलामूल्यमित्यादि । तुलामूल्यम् अनन्तरोक्तस्य विंशति-  
पणात्मकस्य प्रतिमानमूल्यस्य त्रिभागः ।

चतुरित्यादि । चतुर्मासिकं चतुर्षु चतुर्षु मासेषु भवं, प्रातिवेधनमेव  
प्रातिवेधानिकं परिशोधनं, विनयादित्वाद्भक् । कारयेत् । अप्रतिविद्धस्येति ।  
अप्रतिविद्धस्य अपरिशोधितस्य तुलामानस्य, व्यवहारे, अत्ययो दण्डः,

द्वात्रिंशद्भागस्तप्तव्याजी सर्पिषश्चतुष्पष्टिभागस्तैलस्य । पञ्चाश-  
द्भागो मानस्तावो द्रवाणाम् ।

कुडुबार्धचतुरष्टभागानि मानानि कारयेत् ।

कुडुबाश्चतुरशीतिर्वारकः सर्पिषो मतः ।

चतुष्पष्टिस्तु तैलस्य पादश्च घटिकानयोः ॥

इति कौटलीयार्धशास्त्रे अध्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे

एकोनविंशोऽध्यायः तुलामानपौतवम्,

आदितश्चत्वारिंशः ॥

सपादः सप्तविंशतिपणः । प्रातिवैधनिकमिति । प्रातिवैधनिकं परिशोधन-  
निमित्तं, काकणिकम्, अहरहः प्रतिदिनं, पौतवाध्यक्षाय, दद्युः, दिवसस्यैका  
काकणीति क्रमेण मासचतुष्टयस्य सप्तविंशति काकणीनां शतं शोधनकाले तुला-  
मानव्यवहारिणोऽर्पयेयुरित्यर्थः ।

रसादिप्रसङ्गाद् घृतादिगतं किञ्चिदाह — द्वात्रिंशदित्यादि । सर्पिषः  
घृतस्य विलापितस्य क्रीयमाणस्य, द्वात्रिंशद्भागः अधिकतया ग्राह्य इति वाक्य-  
शेषः । तप्तव्याजी स तप्तव्याजीसंज्ञः । तैलस्य, चतुःषष्टिभागः ग्राह्यः । पञ्चा-  
शद्भाग इति । पञ्चाशद्भागो मानस्तावः तदारूप्यो, द्रवाणां ग्राह्यः । द्रवसामान्य-  
विषयोऽयं मानस्तावः सर्पिस्तैलयोर्यथोक्तव्याज्या सह समुच्चीयत इत्याहुः ।

कुडुबादीनामरूपपरिमाणानां मानसाधनान्याह — कुडुबार्धेत्यादि ।  
प्रस्थचतुर्भागः कुडुब उक्तः । तस्य मानसाधनं कुडुबं कुडुबार्धं कुडुबचतुर्भागं  
कुडुबाष्टभागम् इत्येतानि मानानि, कारयेत् निर्मापयेत् ।

अध्यायान्ते श्लोकमाह — कुडुबा इत्यादि । सर्पिषः, चतुरशीतिः  
कुडुबाः यत्र मान्ति, स वारकस्तत्संज्ञः, मतः । तैलस्य तु, चतुःषष्टिः कुडुबाः  
यत्र मान्ति, स वारकः । अनयोः सर्पिर्वारकतैलवारकयोः, पादः चतुर्भागः,  
घटिका सर्पिर्घटिकाख्या तैलघटिकाख्या च, मता ॥

इति कौटलीयार्धशास्त्रव्याख्यायाम् अध्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे

एकोनविंशोऽध्यायस्तुलामानपौतवम्,

आदितश्चत्वारिंशः ॥

३८. प्रक. देशकालमानम् ।

मानाध्यक्षो देशकालमानं विद्यात् ।

अष्टौ परमाणवो रथचक्रविप्रुद् । ता अष्टौ लिखा । ता अष्टौ  
यूकामध्यः । ते अष्टौ यवमध्यः । अष्टौ यवमध्याः अङ्गुलम् ।

मध्यमस्य पुरुषस्य मध्यमाया अङ्गुल्या मध्यप्रकर्षो वाङ्गुलम् ।

चतुरङ्गुलो धनुर्ग्रहः । अष्टाङ्गुला धनुर्मुष्टिः ।

देशकालमानमिति सूत्रम् । देशो भूमिस्ताद्विकारः प्राकारस्तम्भादिः  
कालस्तुटिलवादिः—तयोर्मानमिति सूत्रार्थः । 'द्वादशहस्तादूर्ध्वमोजं युग्मं वा  
आ चतुर्विंशतिहस्ताद्' इति दुर्गविधाने, 'चतुर्दण्डान्तरा रथ्याः' 'पञ्चारत्नयो  
रथपथः' इति दुर्गनिवेशेऽन्यत्र च हस्तदण्डारत्न्यादीनां व्यवहारः कृतः ।  
तेषां प्रमाणं तु नोक्तम् । तथा 'पूर्वे दिवसस्याष्टभागे रक्षाविधानमायव्ययौ च  
ऋणुमाद्' इत्येवं राजप्रणिधौ कालविभाग उक्तः । तस्य मानं तु नोक्तम् ।  
तदुभयमिह मानप्रसङ्गादुच्यत इति सङ्गतिः ।

मानाध्यक्ष इति । मानाध्यक्षः प्रौतवाध्यक्षः, देशकालमानं, विद्यात्  
शक्षमाणप्रकारेण जानीयात् ।

अष्टास्रिति । अष्टौ, परमाणवः अतीन्द्रिया अणवः संहताः, रथचक्र-  
विप्रुद् रथचक्रौत्थापितं चक्षुर्ग्राह्यमेकं रजो भवति । ता विप्रुषः, अष्टौ, लिखा ।  
ता अष्टौ लिखाः, यूकामध्यः । ते यूकामध्याः, अष्टौ, यवमध्यः । अष्टौ यव-  
मध्याः अङ्गुलमेकम् ।

अङ्गुलस्य प्रकारान्तरमाह— मध्यमस्येत्यादि । अङ्गुलशतोत्सेधोऽर्ध-  
नवंत्यङ्गुलपरिणाहो मध्यमः पुरुषः इति स्वामी । मध्यमस्य पुरुषस्य, मध्य-  
मायाः अङ्गुल्याः हस्तमध्यमाङ्गुल्याः, मध्यप्रकर्षो मध्यप्रदेशपृथुत्वातिशयो  
क्ता, अङ्गुलम् ।

चतुरङ्गुल इति । चत्वार्यङ्गुलानि, धनुर्ग्रहः धनुर्ग्रहसंज्ञानि । अष्टा-  
ङ्गुललेति । धनुर्ग्रहद्विगुणा धनुर्मुष्टिः ।

द्वादशाङ्गुला वितस्तिः छायापौरुषं च । चतुर्दशाङ्गुलं शमः  
शलः परिरयः पदं च । द्विवितस्तिररतिः प्राजापत्यो हस्तः ।

सधनुर्ग्रहः पौतवविवीतमानम् । सधनुर्मुष्टिः किष्कुः कंसो वा ।

द्विचत्वारिंशदङ्गुलस्तक्ष्णः काकचिककिष्कुः स्कन्धावारदुर्गरा-  
जपरिग्रहमानम् । चतुष्पञ्चाशदङ्गुलः कुप्यवनहस्तः ।

चतुरशीत्यङ्गुलो व्यामो रज्जुमानं खातपौरुषं च ।

चतुररतिर्दण्डो धनुर्नालिका पौरुषं च ।

गार्हपत्यमष्टशताङ्गुलं धनुः पथिप्राकारमानम् । पौरुषं च अग्नि-  
चित्यानाम् ।

द्वादशेत्यादि । द्वादशाङ्गुला वितस्तिः तदाख्या । छायापौरुषं चेति  
छायापौरुषं शङ्कुप्रमाणं, तदपि द्वादशाङ्गुलमित्यर्थः । चतुर्दशेत्यादि । चतुर्द-  
शाङ्गुलं शमसंज्ञं शलसंज्ञं परिरयसंज्ञं पदसंज्ञं च । द्विवितस्तिरिति ! चतु-  
र्विंशत्यङ्गुलोऽरतिः । स प्राजापत्यो विश्वकर्मसम्मतो हस्तः ।

सधनुर्ग्रह इति । धनुर्ग्रहयुक्तः चतुरङ्गुलाधिकः प्राजापत्यः अर्धा-  
दष्टाविंशत्यङ्गुलमानं पौतवविवीतमानं काष्ठतुलादेः पथ्यर्थेऽत्रादेश्च हस्तमानं  
भवति । सधनुर्मुष्टिरिति । अष्टाङ्गुलाधिकः प्राजापत्यः किष्कुसंज्ञः कंससंज्ञो वा ।

द्विचत्वारिंशदित्यादि । द्विचत्वारिंशदङ्गुलः हस्तः, तक्ष्णः वर्धकेः कर्मणि,  
काकचिककिष्कुः करपत्रकर्ममानोपयोगी किष्कुः, स्कन्धावारदुर्गराजपरिग्रह-  
मानं स्कन्धावारदीनां च मानं, भवति । चतुष्पञ्चाशदित्यादि । चतुष्पञ्चा-  
शदङ्गुलः, कुप्यवनहस्तः द्रव्यवनकर्ममानहस्तः ।

चतुरशीतीत्यादि । चतुरशीत्यङ्गुलः हस्तः, व्यामः, स च रज्जुमानं,  
खातपौरुषं च कूपादेः पुरुषमानं च भवति ।

चतुररतिरिति । चः संज्ञासमुच्चये । चतुररतिप्रमाणस्य दण्डः धनुः  
नालिका पौरुषम् इति चतस्रः संज्ञाः ।

गार्हपत्यमिति । गृहपतिविश्वकर्मा तद्दृष्टं गार्हपत्यम्, अष्टशताङ्गुलं,  
धनुः तदाख्यम् । तस्य पथिप्राकारमानम् अध्वमानं प्राकारमानं च भवति ।  
पौरुषं चेति । पुरुषमानम् अग्निचित्यानाम् अग्निचयनविशेषाणाम् ।

षट्कंसो दण्डो ब्रह्मदेयातिथ्यमानम् । दशदण्डा रज्जुः । द्विरज्जुकः परिदेशः । त्रिरज्जुकं निवर्तनम् ।

एकतो द्विदण्डाधिको बाहुः । द्विषनुस्सहस्रं गोरुतम् । चतुर्गो-  
रुतं योजनम् । इति देशमानम् ।

कालमानमत ऊर्ध्वम् । तुटो लवो निमेषः काष्ठा कला नाडिका  
शुद्धतः पूर्वापरभागौ दिवसो रात्रिः पक्षो मास ऋतुरयनं संबत्सरो युग-  
मिति कालाः ।

निमेषचतुर्भागस्तुटः ।

द्वौ तुटौ लवः ।

द्वौ लवौ निमेषः ।

पञ्च निमेषाः काष्ठा ।

त्रिंशत् काष्ठाः कला ।

चत्वारिंशत् कला नाडिका ।

षट्कंस इत्यादि । कंसषट्कप्रमाणः अर्थात् प्राजापत्यहस्ताष्टकप्रमाणः,  
दण्डः । सः ब्रह्मदेयातिथ्यमानं ब्रह्मदेयानाम् आतिथ्यानां च मानं भवति ।  
ब्रह्मदेयानि ऋत्विगादिब्राह्मणदेयानि, आतिथ्यानि अतिथिभोजनार्थविसृष्ट्ये-  
वाणि । दशदण्डेति । अर्थाच्चत्वारिंशद्वस्तप्रमाणो, रज्जुः । द्विरज्जुक इति ।  
विंशतिदण्डप्रमाणः, परिदेशः । त्रिरज्जुकमिति । त्रिंशदण्डप्रमाणं, निवर्तनं  
त्रयश्रनिवर्तनम् ।

एकतो द्विदण्डाधिक इति । निवर्तनस्यैवैकपार्श्वे दण्डद्वयाधिकप्रमाणः  
पार्श्वान्तरेष्वनधिकप्रमाणः अर्थाद् द्वात्रिंशदण्डदीर्घस्त्रिंशदण्डविस्तारश्च मान-  
विशेषः, बाहुस्तत्संज्ञः । द्विषनुस्सहस्रमिति । षनुस्सहस्रद्वयप्रमाणं, गोरुतम् ।  
स क्रोश इति व्यवह्रियते । चतुर्गोरुतमिति । अर्थात् क्रोशचतुष्टयं योजन-  
संज्ञम् । इति देशमानमिति । व्याख्यातमिति शेषः ।

कालमानमित्यादि । व्याख्यास्यत इति शेषः । कालं सप्तदशशत-  
विभजते — तुट इत्यादि ।

तुटादीनि व्याचष्टे — निमेषेत्यादि । निमेषचतुर्भागः कालपरमाणु-  
मिति स्वामी । परमाणुद्वयमिति भाषा । स तुटः तुटसंज्ञः । अयं तुटिस्तुटि-  
मिति चोच्यते ।

द्वौ तुटावित्यादि चत्वारिंशत्कला नाडिकेत्यन्तमतिरोहितम् ।

सुवर्णमाषकाश्चत्वारश्चतुरङ्गुलायामाः कुम्भच्छिद्रमाढकमम्भसो वा नालिका ।

द्विनालिको मुहूर्तः । पञ्चदशमुहूर्तो दिवसो रात्रिश्च चैत्रे मास्या-  
श्वयुजे च मासि भवतः । ततः परं त्रिभिर्मुहूर्तैरन्यतरः षण्मासं  
वर्धते ह्रसते चेति ।

छायायामष्टपौरुष्यामष्टादशभागश्छेदः, षट्पौरुष्यां चतुर्दशभा-  
गः, चतुष्पौरुष्यामष्टभागः, द्विपौरुष्यां षड्भागः, पौरुष्यां चतुर्भागः,

नालिकायाः प्रकारान्तरमाह — सुवर्णेत्यादि । सुवर्णमाषकाश्चत्वार-  
श्चतुरङ्गुलायामा इति मेयमानयोरभेदोपचारात् सुवर्णमाषकचतुष्टयप्रमाणा  
चतुरङ्गुलदीर्घा जलनिर्गमनालशलाकोच्यते, कुम्भच्छिद्रं तत्समानं जलधारक-  
घटच्छिद्रम्, आढकमम्भसः तत्कुम्भगतमाढकमितं जलम्, इतिशब्द इहा-  
ध्याहार्यः, इति वा नालिका इत्येतन्नि तययोगेन वा नालिका परिच्छिद्यते ।  
यथोक्तमानशलाकायुक्तच्छिद्रात् कुम्भादाढकपरिमितं जलं छिद्रतो यावता  
कालेन गलति सा वा नालिकेत्यर्थः ।

द्विनालिक इति । नालिकाद्वयं मुहूर्तः । एतदुत्तरं पूर्वापरभागयो-  
र्व्याख्यानं क्रमप्राप्तम् । तस्य न कृतं सुबोधत्वात् । तौ हि मुहूर्तान्तानामु-  
क्तानां वक्ष्यमाणानां च दिवसादीनां यथासम्भवं पूर्वभागोत्तरभागौ भवतः ।  
तत्र पूर्वाह्णे दिवसपूर्वभागोऽपराह्णे दिवसोत्तरभागः । तथा पूर्वरात्रौ रात्रिपूर्-  
वभागोऽपररात्रौ रात्र्युत्तरभाग इत्यादि यथान्वयवहारमूह्यम् । पञ्चदशेत्यादि ।  
पञ्चदशमुहूर्तो दिवसो रात्रिश्च भवतः, किं सर्वेषु मासेषु, नेत्याह — चैत्रे  
मासि आश्वयुजे मासि च अर्थाद् विषुवयोर्द्वयोः । ततः परमिति । विषुवद्व-  
यादुपरि, अन्यतरो दिवसो रात्रिश्च, त्रिभिर्मुहूर्तैः षण्मासं वर्धते ह्रसते च  
एकशश्चतुर्लवोपचयापचयक्रमेण मुहूर्तत्रयं यावत् षण्मासान् उपचीयते क्षीयते  
च । तत्र दिवसस्य चैत्रविषुवादुपरि वृद्धिः आश्वयुजविषुवादुपरि ह्रासः,  
रात्रेराश्वयुजविषुवादुपरि वृद्धिश्चैत्रविषुवादुपरि ह्रासः ।

छायाया कालमानमाह — छायायामित्यादि । छायायाम्, अष्टपौरुष्यां  
षण्णवत्यङ्गुलायां, दिवसस्य, अष्टादशभागः छेदः अष्टादशो भागः गतांशः  
त्रिंशन्नाडिकासु पादोनं नाडिकाद्वयमतीतं ज्ञेयं सपादाष्टाविंशतिनाडिकास्तु  
शेषाः । षट्पौरुष्यां द्विसप्तत्यङ्गुलायां छायायां, चतुर्दशभागः छेदः त्रयोदश

अष्टाङ्गुलायां त्रयो दशभागाः, चतुरङ्गुलायाम् अष्टभागाः, अच्छायो मध्याह्न इति ।

परावृत्ते दिवसे शेषमेवं विद्यात् ।

आषाढे मासि नष्टच्छायो मध्याह्नो भवति । अतः परं श्रावणादीनां षण्मासानां द्व्यङ्गुलोत्तरा माघादीनां द्व्यङ्गुलावरा छाया इति ।

पञ्चदशाहोरात्राः पक्षः । सोमाप्यायनः शुक्लः । सोमावच्छेदनो बहुलः ।

तु शेषाः । चतुष्पौरुष्याम् अष्टाचत्वारिंशदङ्गुलायाम्, अष्टभागः छेदः अर्धयामो गतः सप्त शेषाः । द्विपौरुष्यां चतुर्विंशत्यङ्गुलायां, षड्भागश्छेदः पञ्च नालिका गताः पञ्चविंशतिस्तु शेषाः । पौरुष्यां द्वादशाङ्गुलायां, चतुर्भागाश्छेदः यामो गतः यामत्रयमवशिष्टम् । अष्टाङ्गुलायां छायायां, त्रयो दशभागाः दशधा विभक्तस्य दिवसस्य त्रयो दशमांशाः अर्थात्रवनालिकाः, छेदः, एकविंशतिस्तु नालिकाः शिष्टाः । चतुरङ्गुलायाम्, अष्टभागाः अष्टधा विभक्तस्य दिवसस्य त्रयोऽष्टमांशाः गता विज्ञेयाः, पञ्च तु शिष्टाः । अच्छायः शङ्कुप्रविष्टच्छायो, मध्याह्नो भवति ।

मध्याह्नात् परतोऽप्येवमेवच्छायामानं, किन्तु छेदस्थाने शेषकल्पनया विज्ञेयमित्याह—परावृत्त इति । परावृत्ते दिवसे मध्याह्नात् परतः, शेषं गतावशिष्टं दिवसभागम्, एवं विद्यात् चतुरङ्गुलायां त्रयोऽष्टभागा इत्यादिना छायायामष्टपौरुष्यामष्टादशभाग इत्यन्तेन प्रकारेणाष्टभागत्रयप्रभृतिमष्टादशभागान्तं जानीयात् ।

आषाढ इति । आषाढे मासि आषाढमासान्ते, नष्टच्छायोऽच्छायः, मध्याह्नः भवति । अतः परं, श्रावणादीनां षण्मासानां पौषान्तानां, द्व्यङ्गुलोत्तरा द्विद्व्यङ्गुलकमवृद्धा छाया भवति । तद्यथा—श्रावणस्यान्ते द्व्यङ्गुला माद्रपदस्य चतुरङ्गुला आश्वयुजस्य षडङ्गुला कार्तिकस्याष्टाङ्गुला मार्गशीर्षस्य दशाङ्गुला पौषस्य द्वादशाङ्गुलेति । अतः परं, माघादीनां षण्मासानामाषाढान्तानां, द्व्यङ्गुलावरा द्विद्व्यङ्गुलकमक्षीणा, छाया, भवति । यथा—माघस्यान्ते दशाङ्गुला छाया फाल्गुनस्याष्टाङ्गुला चैत्रस्य षडङ्गुला वैशाखस्य चतुरङ्गुला ज्येष्ठस्य द्व्यङ्गुला आषाढस्य तु शङ्कुप्रविष्टेति ।

पञ्चदशेत्यादि । पञ्चदशाहोरात्रसमुदायः पक्षसंज्ञः । तत्र सोमाप्यायनः

द्विपक्षो मासः ।

त्रिंशदहोरात्रः प्रकर्ममासः ।

सार्धः सौरः ।

अर्धन्यूनश्चान्द्रमासः ।

सप्तविंशतिर्नाक्षत्रमासः ।

द्वात्रिंशद् मलमासः ।

पञ्चत्रिंशदश्ववाहायाः ।

चत्वारिंशद्वस्तिवाहायाः ।

द्वौ मासावृतुः ।

श्रावणः प्रोष्ठपदश्च वर्षाः ।

आश्वयुजः कार्तिकश्च शरत् ।

मार्गशीर्षः पौषश्च हेमन्तः ।

माघः फाल्गुनश्च शिशिरः ।

चन्द्रवृद्धिकरः पक्षः, शुक्रः तत्संज्ञः । सोमावच्छेदनः चन्द्रक्षयकरः, बहुलः तदाख्यः ।

द्विपक्ष इति । उक्तौ शुक्रबहुलपक्षौ समुदितौ, मासः, स एव सावनः ।

त्रिंशदहोरात्र इति । त्रिंशदहोरात्रसमुदायः, प्रकर्ममासः कर्मकरभूति-

गणनीयो मासः ।

सार्ध इति । अर्धाहोरात्रसहितस्त्रिंशदहोरात्रः, सौरः सौरमासः ।

अर्धन्यून इति । अर्धाहोरात्रन्यूनस्त्रिंशदहोरात्रः, चान्द्रमासः ।

सप्तविंशतिरिति । सप्तविंशत्यहोरात्रो नाक्षत्रमासः ।

द्वात्रिंशदिति । द्वात्रिंशदहोरात्रो मलमासः ।

पञ्चत्रिंशदिति । पञ्चत्रिंशदहोरात्रः तावन्मानो मासः, अश्ववाहायाः अश्वप्रवाहणस्य, अर्थादश्वकर्मभृत्यानाम् । 'अथ प्रवाहणे । वाहा नृत्त्री स्त्रियां नाहौ' इति केशवस्वामी ।

चत्वारिंशदित्यादि । चत्वारिंशदहोरात्रो गजशुश्रूषाकर्मकरवेतनमासः ।

द्वाविति । उभौ द्विपक्षलक्षणौ मासौ मिलितौ ऋतुसंज्ञौ ।

ऋतुं विभज्य व्याचष्टे—श्रावण इत्यादिना ग्रीष्म इत्यन्तेन । वर्षाः वर्षासंज्ञः । ज्येष्ठामूलीयः ज्येष्ठः । शेषं सुगमम् ।



चैत्रो वैशाखश्च वसन्तः ।

ज्येष्ठामूलीय आषाढश्च ग्रीष्मः ।

शिशिराद्युत्तरायणम् । वर्षादि दक्षिणायनम् ।

अयनः संवत्सरः ।

पञ्चसंवत्सरो युगमिति ।

दिवसस्य हरत्यर्कः षष्टिभागमृतौ ततः ।

करोत्येकमहश्छेदं तथैवैकं च चन्द्रमाः ॥

एवमर्धतृतीयानामब्दानामधिमासकम् ।

ग्रीष्मे जनयतः पूर्वं पञ्चाब्दान्ते च पश्चिमम् ॥

इति कौटलीयार्थशास्त्रे अध्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे

विंशोऽध्यायः देशकालमानम् ,

आदित एकचत्वारिंशः ॥

शिशिरादीत्यादि । शिशिरप्रभृति ग्रीष्मान्तमृतुत्रयम्, उत्तरायणसंज्ञम् । वर्षादि हेमन्तान्तमृतुत्रयं, दक्षिणायनम् ।

अयन इति । अयनद्वयात्मा संवत्सरो भवति ।

पञ्चसंवत्सर इति । संवत्सरपञ्चकात्मकः कालो, युगं युगसंज्ञया व्यवहियते । इतिशब्दे व्यवहारिककालमानसमाप्तौ ।

अधिमासं श्लोकद्वयेनाह — दिवसस्येति । अर्कः सूर्यः, दिवसस्य अहोरात्रस्य, षष्टिभागम् एकषटिकात्मकं, हरति प्रतिदिवसं छिनत्ति । ततः प्रतिदिवसमेकषटिकाहरणात्, ऋतौ षष्टिदिवसात्मकमासद्वयावसाने, एकमहश्छेदम् एकमधिकमहोरात्रं, करोति उत्पादयति । तथैव अर्कवदेव, चन्द्रमाश्च, एकम् अहश्छेदं करोति । एवम् अनेन प्रकारेण, अर्धतृतीयानामब्दानाम् अर्धतृतीयानां वर्षाणाम् अर्थान्माघप्रभृतीनां त्रिंशतो मासानां, ग्रीष्मे पूर्वम्, अधिमासकम् अधिकमासं त्रिंशत्तमं द्वितीयम् आषाढं, पञ्चाब्दान्ते अर्थात् पुनर्अर्धतृतीयवर्षात्मनां श्रावणप्रभृतीनां त्रिंशतो मासानामन्ते, पश्चिममधिमासकं च उत्तरमधिकमासं च अर्थात् त्रिंशत्तमं द्वितीयं पौषं च, जनयतः, अर्क

इति कौटलीयार्थशास्त्राव्याख्यानम् अध्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे  
विंशोऽध्यायः देशकालमानम् ,  
आदित एकचत्वारिंशः ॥

## ३९. प्रक. शुल्काध्यक्षः ।

शुल्काध्यक्षः शुल्कशालां ध्वजं च प्राङ्मुखम् उदङ्मुखं वा  
महाद्वाराभ्याशे निवेशयेत् ।

शुल्कादायिनश्चत्वारः पञ्च वा सार्थोपयातान् वणिजो लि-  
खेयुः — के कुतस्त्याः कियत्पण्याः क चाभिज्ञानमुद्रा वा कृतेति ।

अमुद्राणामत्ययो देयद्विगुणः ।

कूटमुद्राणां शुल्काष्टगुणो दण्डः ।

भिन्नमुद्राणामत्ययो घटिकाः स्थाने स्थानम् ।

शुल्काध्यक्ष इति सूत्रम् । शुल्कः राज्ञे देयं पञ्चेदशभागादि तस्य  
अध्यक्षः शुल्काध्यक्षः । तद्यापारोऽभिधीयते इति सूत्रार्थः । देशविशेषभूतदु-  
र्गसम्बन्धित्वाद् मानपरिच्छेदनानामाण्डविषयत्वाच्च शुल्कस्य देशमानानन्तर-  
मभिधानसङ्गतिः ।

शुल्काध्यक्ष इति । शुल्कशालाध्यक्षः, शुल्कशालां शुल्कग्रहणाव-  
स्थानं, ध्वजं च तच्चिह्नं च, प्राङ्मुखमुदङ्मुखं वा, महाद्वाराभ्याशे प्रधान-  
द्वारसमीपे, निवेशयेत् कारयेत् ।

शुल्कादायिन इति । शुल्कग्राहिणः, चत्वारः पञ्च वा पुरुषाः शुल्का-  
ध्यक्षनियुक्ताः, सार्थोपयातान् सभाण्डोपगतान्, वणिजो नैगमान्, लिखेयुः ।  
किं कृत्वा, के कुतस्त्या इत्यादि पृष्टेति शेषः । तत्र क इति नमजातिवि-  
षयः प्रश्नः, कुतस्त्या इति निवासविषयः, कियत्पण्या इति विक्रयवस्तुपरि-  
माणविषयः, क चाभिज्ञानमुद्रेति अन्तपालकृतपण्यविशेषज्ञप्तिमुद्राविषयः ।  
शुल्कादायिनां बहुत्वं विसंवादपरिहारार्थम् ।

अमुद्राणामिति । मुद्रारहितानां वणिजाम्, अत्ययः दण्डः, देयद्वि-  
गुणः अन्तपालदेयवर्तनीद्विगुणः । वर्तनी त्वनुपदं वक्ष्यते ।

कूटेत्यादि । कूटमुद्राणां कपटकृतमुद्राणां, शुल्काष्टगुणो दण्डः ।

भिन्नेत्यादि । भिन्नमुद्राणामत्ययः गृहीतनष्टमुद्राणां दण्डः, घटिकाः  
स्थाने स्थानं वणिगन्तरदृश्ये कापि शुल्कशालैकदेशे घटिकात्रयकालावस्थानं  
भवति । घटिका इति स्थानक्रियात्यन्तसंयोगे द्वितीया, कपिज्ञानाधिकरण-  
न्यायेन च तामां त्रित्वम् ।

राजमुद्रापरिवर्तने नामकृते वा सपादपणिकं वहनं दापयेत् ।

ध्वजमूलोपस्थितस्य प्रमाणमर्थं च वैदेहकाः पण्यस्य ब्रूयुः—  
एतत्प्रमाणेनार्धेण पण्यमिदं कः क्रेतेति । त्रिरुद्धोषितमर्थिभ्यो दद्यात् ।  
क्रेतृसङ्घर्षे मूल्यवृद्धिः । सशुल्का कोशं गच्छेत् ।

शुल्कभयात् पण्यप्रमाणं मूल्यं वा हीनं ब्रुवतस्तदतिरिक्तं राजा  
हरेत् । शुल्कमष्टगुणं वा दद्यात् ।

तदेव निविष्टपण्यस्य भाण्डस्य हीनप्रतिवर्णकेनार्धापकर्षणे सार-  
भाण्डस्य फल्गुभाण्डेन प्रतिच्छादने च कुर्यात् ।

प्रतिक्रेतृभयाद् वा पण्यमूल्यादुपरि मूल्यं वर्धयतो मूल्यवृद्धिं  
राजा हरेद्, द्विगुणं वा शुल्कं कुर्यात् ।

राजेत्यादि । राजमुद्रापरिवर्तने, नामकृते वा परिवर्तने इत्यनुषङ्गात्  
कार्पासादिद्रव्याणां तूलादिनामनिवेशेन नामव्यत्ययकरणे वा, सपादपणिकं  
पादाधिकपणदण्डं, वहनं पण्यहारकं, दापयेत् ।

ध्वजेत्यादि । ध्वजमूलोपस्थितस्य शुल्कशालाङ्गणगतस्य पण्यस्य,  
प्रमाणम् इयत्ताम्, अर्थं च, वैदेहकाः वणिजः, ब्रूयुः, एतत्प्रमाणेनेत्यादि-  
विषया । त्रिरुद्धोषितं यथोक्तप्रकारेण वारत्रयघोषणया श्रावितं, पण्यम्,  
अर्थिभ्यः क्रेतृभ्यः, दद्यात्, तेनैव वैदेहकानिर्दिष्टेनार्धेण । क्रेतृसङ्घर्षे क्रेतृणाम्  
अर्धवर्धनहेतुभूतपरस्परस्पर्धासम्भवे, मूल्यवृद्धिः वणिङ्निर्दिष्टप्रमाणादधिकं  
मूल्यस्य प्रमाणम्, इष्यत इति शेषः । किन्तु सशुल्का शुल्कसहिता सा  
मूल्यवृद्धिः, कोशं गच्छेत् राजभाण्डागारं प्राप्नुयाद् निर्दिष्टमूल्यमात्रमेव तु  
वैदेहकानित्यर्थः । सशुल्कमित्यपि पाठः ।

शुल्केत्यादि । शुल्कभयात्, पण्यप्रमाणं भाण्डेयत्तां, मूल्यं वा पण्यार्थं  
वा, हीनम् अवर्तं, ब्रुवतः, तदतिरिक्तं तदुक्तातिरिक्तं प्रमाणं मूल्यं चोपल-  
भ्यमानं, राजा हरेत् । इति तद्विण्णविधिः । तद्विकल्पमाह — शुल्कमष्टगुणं  
वा दद्याद्, वणिक् ।

तदेवेति । तदेव तदुक्तातिरिक्तं शुल्काष्टगुणं वा, निविष्टपण्यस्य पण्य-  
पुरितस्य, भाण्डस्य, हीनप्रतिवर्णकेन निरुद्धप्रतिवर्णकप्रदर्शनेन, अर्धापकर्षणे  
मूल्यपातने, सारभाण्डस्य फल्गुभाण्डेन प्रतिच्छादने च महार्धस्य पण्यस्य  
मणिमुक्तावेरस्पर्धकार्पासतूलादिनावच्छादने च, कुर्यात् ।

प्रतिक्रेतृभयादिति । प्रतिक्रेतृपुरुषविशेषकमण्यद्वया, पण्यमूल्य-

तदेवाष्टगुणमध्यक्षस्य छादयतः ।

तस्माद् विक्रयः पण्यानां धृतो मितो गणितो वा कार्यः, तर्कः फल्गुभाण्डानामानुग्रहिकाणां च ।

ध्वजमूलमतिक्रान्तानां चाकृतशुल्काभां शुल्कायष्टगुणो दण्डः ।  
पथिकोत्पथिकास्तद् विद्युः ।

वैवाहिकमन्वायनमौपायनिकं यज्ञकृत्यप्रसवनैमित्तिकं देवेज्यार्च्य-  
लोपयज्यमोदानव्रतदीक्षणादिषु क्रियाविशेषेषु भाण्डशुल्कं मण्डेत् ।

न्याय्याद्, उपरि, मूल्यं वर्धयतः केतुः, तन्मूल्यवृद्धिं राजा हरेत् । द्विगुणं  
वा शुल्कं कुर्यादिति दण्डविकल्पः ।

तदिति । तदेव वैदेहकानां तत्तदपराधे यद् देयं विहितं तदेव, अष्ट-  
गुणम्, अध्यक्षस्य, छादयतः वैदेहकापराधं मैत्रीलक्षप्रहणादिना गोपयतः,  
कुर्याद् राजा ।

तस्मादिति । यथोक्तानृतव्यवहारसम्भवात्, विक्रयः, पण्यानां तोल-  
नीयपरिमेयगणनीयानां, धृतः तुलातोलितः, मितः प्रस्थादिपरिमितः, गणितो  
वा, कार्यः । तर्कः इदमियत् स्यादिति मानार्थसम्भावनात्मा, कार्यः, फल्गुभा-  
ण्डानाम् अङ्गाराद्यल्पपण्यानाम्, आनुग्रहिकाणां लवणादीनां च ।

ध्वजमूलमतिक्रान्तानामित्यादि । अकृत एव शुल्के शुल्कशालाम-  
तिक्रम्य गतानां विषये, शुल्कादष्टगुणो दण्डः । पथिकेत्यादि । पथिकोत्पथिकः  
पथिकाः पथि वाणिज्यच्छलचारिणः उत्पथिकाः अनुज्ञातोत्पथ्यगतागतास्तृणे-  
न्धनहारकाः पशुपालकाश्च प्राणिहिताः, तद् अकृतशुल्कवणिगतिक्रमणं, विद्युः,  
अत एव साक्षिणश्च स्युर्विवादे ।

अशुल्कनेयं भाण्डमाह — वैवाहिकमिति । वैवाहिकं विवाहप्रयोज-  
नकम्, अन्वायनं परिणीतायाः पतिगृहं गच्छन्त्याः पितृगृहानीयमानम्, औ-  
पायनिकम् उपायनमन्नसत्राद्यर्थं उपहारः तत्प्रयोजनकं, यज्ञकृत्यप्रसवनैमित्तिकं  
यज्ञकृत्यनैमित्तिकं पयोदधिघृतादिकं प्रसवनैमित्तिकं जातकर्मसूक्तिकामेधजाघर्थं  
च, देवेज्यादिषु क्रियाविशेषेषु देवेज्या देवानां देवालयागतानाम् इज्या नित्य-  
नैमित्तिकपूजोत्सवादिः चौलोपयज्यमोदानव्रतदीक्षणादिषु संस्कारविशेषाः प्रसिद्धाः व्रत-  
दीक्षणं दानविशेषादिलक्षणव्रतपरिग्रहः एवम्प्रकारेषु धर्म्यकार्येषु, भाण्डम्,  
उच्छुल्कम् अशुल्कं, गच्छेत् ।

अन्यथावादिनः स्तेयदण्डः ।

कृतशुल्केनाकृतशुल्कं निर्वाहयतो द्वितीयमेकमुद्रया भित्त्वा पुट-  
मपहरतो वैदेहकस्य तच्च तावच्च दण्डः ।

शुल्कस्थानाद् गोमयपलालं प्रमाणं कृत्वापहरत उत्तमः साहस-  
दण्डः ।

शुक्लवमेकवचलोहरथरत्नधान्यपशूनामन्यतमानिवाद्य निर्वाह-  
यतो यथावधुषितो दण्डः पण्यनाशश्च ।

तेषामन्यतमस्यानयने बहिरेवोच्छुल्को विक्रयः ।

अन्यथावादिन इति । अवैवाहिकादिकमेव भाण्डं वैवाहिकादिकमिति  
भिष्या ब्रुवतो वणिजः, स्तेयदण्डः चौर्यस्य यो दण्डो धर्मस्वीयविहितः स  
कार्यः ।

कृतेत्यादि । कृतशुल्केन दत्तशुल्केन पण्यवासनेन सह, अकृतशु-  
ल्कम् अदत्तशुल्कं, निर्वाहयतः संकुले निष्क्रामयतः, इत्येकोऽपराधः, द्विती-  
यमेकमुद्रयेति एकस्य पण्यवासनस्य मुद्रामदर्शनेन तत्तुल्यरूपमपरं पण्यवा-  
सनं निर्वाहयत इत्यपरः, भित्त्वा पुटमपहरत इति पुटं पण्यवासनं कृत-  
शुल्कं भित्त्वा तस्मिन् पण्यमकृतशुल्कं निवेश्य नयत इति तृतीयः । एवमेव-  
मपराधिनो वैदेहकस्य, तच्च तावच्च यदेव पण्यं यत्परिमाणमपहृतं तदेव तत्प-  
रिमाणमेव, दण्डः ।

शुल्कस्थानादिति । ध्वजमूलात्, गोमयपलालं प्रमाणं कृत्वापहरतः  
गोपुरीषं धान्यस्तम्भं चात्यन्तानिस्सारद्रव्यं विश्वासपदमपदिश्य तर्निगूहितं  
सारद्रव्यं नयतः, उत्तमः साहसदण्डः पणसाहसरूपो दण्डः ।

शस्त्रेत्यादि । शस्त्रादीनामष्टानाम्, अन्यतमानिर्वाह्यम् अन्यतमम् अनि-  
र्वाह्यत्वेन कस्मिंश्चिन्निमित्ते रोज्ञा प्रख्यापितं, निर्वाहयतः, यथावधुषितः प्रख्या-  
पितप्रकारो, दण्डः, पण्यनाशश्च निर्वाह्यमानशस्त्रादिपण्यहानिश्च । तत्र वर्म  
आवरणसामान्यं, कवचं बाहुकादियुक्तस्तद्विशेषः । शेषं प्रतीतिम् ।

तेषामिति । अनिर्वाह्यानाम् अन्यतमस्यानयने, बहिरेव दुर्गबाह्यदेश  
एव, उच्छुल्को विक्रयः अशुल्कस्तस्मै विक्रयः ।

अन्तर्पालः सपादपणिकां वर्तनीं गृहीयात् पण्यवहनस्य, पणिकाकेतुरस्य, पशूनामर्धपणिकां, क्षुद्रपशूनां पादिकाम्, असंभारस्य माषिकाम् । नष्टापहतं च प्रतिविदध्यमात् ।

वैदेश्यं सार्थं कृतसारफल्गुभाण्डविचयनमभिज्ञानं मुद्रां च दृष्ट्वा प्रेषयेदध्यक्षस्य ।

वैदेहकव्यञ्जनो वा सार्थप्रमाणं राज्ञः प्रेषयेत् । तेन प्रदेष्टेन राजा शुल्काध्यक्षस्य सार्थप्रमाणमुपदिशेत् सर्वज्ञत्वख्यापनार्थम् । ततः सार्धमध्यक्षोऽभिगम्य ब्रूयात् — इदममुष्यामुष्य च सारभाण्डं फल्गुभाण्डं च न निगूहितव्यम्, एष राज्ञः प्रभावः इति ।

विषयान्तरक्षाधिकारिणो भृतिमाह — अन्तेस्तादि । अन्तर्पालः, सपादपणिकां पादाधिकपणरूपां, वर्तनीं तत्संज्ञां मार्गस्थभृतिं, गृहीयात्, पण्यवहनस्य पण्यवाहिनः शकटादेः । पणिकाम् एकचुरस्य एकपणात्मिकां वर्तनीं खरादेर्गृहीयात् । पशूनामर्धपणिकां गवादीनाम् अर्धपणात्मिकां, क्षुद्रपशूनां पादिकां मेघादीनां पादपणरूपाम्, असंभारस्य माषिकां स्कन्धभारवाहिनस्ताम्रमाषात्मिकां च, वर्तनीं गृहीयात् । नष्टापहतमिति । मुद्रां च, प्रतिविदध्यमात् तत्करात् प्रत्यानीय वा तत्करानुपलम्भे स्वहस्ताद् वा दृष्ट्वा अन्तर्पालः ।

वैदेश्यमिति । वैदेश्यं विदेशागतं, सार्धं वणिक्साहं, कृतसारफल्गुभाण्डविचयनम् अमुकयैतावन्ति सारभाण्डानि एतावन्ति फल्गुभाण्डानीति स्वेन कृतं सारफल्गुभाण्डानां विचयनमन्वेषणं यस्य तं तथाभूतम्, अध्यक्षस्य शुल्काध्यक्षस्य, प्रेषयेत् । किं कृत्वा, अभिज्ञानं स्वहस्तकेत्याहं, मुद्रां च पण्यवासनकरणीयां, दृष्ट्वा । एष शुल्काध्यक्षहरणस्य निषेधोपायः ।

सर्वनियुक्तपुरुषहरणनिषेधोपायमाह — वैदेहकेत्यादि । वैदेहकव्यञ्जनो वा वणिक्छद्मचारी वा गूढपुरुषो राज्ञनियुक्तः, सार्धप्रमाणं पण्यवहनदिसंख्यां, राज्ञः प्रेषयेत् रहसि निवेदयेत् । इत्थमवगतसार्धप्रमाणस्य प्रतिपत्तिमाह — तेनेति । तेन प्रदेष्टेन गूढपुरुषोपदेष्टेन, राजा, शुल्काध्यक्षस्य, सार्धप्रमाणं स्वविदितम्, उपदिशेत् ज्ञापयेत्, सर्वज्ञत्वख्यापनार्थं 'सर्वज्ञो राजा परोक्षमपि सार्धैवाहप्रमाणं दिव्यदृष्ट्या जानातीति' ख्यापनार्थम् । तत इति । तत उपदेशानन्तरं, सार्धम्, अध्यक्षः अभिगम्य ब्रूयात्, किमिति — इदममुष्यामुष्य च, सारभाण्डं, फल्गुभाण्डं च, न निगूहितव्यम् ।

निगूहतः फल्गुभाण्डं शुल्काष्टगुणो दण्डः, सारभाण्डं सर्वा-  
पहारः ।

राष्ट्रपीडाकरं भाण्डमुच्छिन्धादफलं च यत् ।

महोपकारमुच्छुल्कं कुर्याद् बीजं तु दुर्लभम् ॥

इति कौटलीयार्थशास्त्रे अध्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे

एकविंशोऽध्यायः शुल्काध्यक्षः,

आदितो द्विचत्वारिंशः ॥

कस्मात्, एष राज्ञः प्रभावः ईदृशो राज्ञो महिमोपलभ्यते—यत् परोक्षस्यापि  
भवदीयसारफल्गुभाण्डजातस्येयसां दिव्यदृष्ट्यावगम्यास्मभ्यमुपदिशति, इति ।

निगूहत इति । निगूहतः राजप्रभावकथनेऽप्यवच्छादयतः, फल्गु-  
भाण्डं कार्पासादिकं, शुल्काष्टगुणो दण्डः । सारभाण्डं मणिमुक्ताप्रवालादिकं,  
निगूहतः, सर्वापहारः गूहितसर्वसारापहरणं दण्डः ।

अध्यायान्ते श्लोकमाह — राष्ट्रेत्यादि । राष्ट्रपीडाकरं भाण्डं गरल-  
मदिरादिपण्यम्, उच्छिन्धाद् वारयेद् अत्यन्ताय वा नाशयेत् । अफलमल्प-  
फलं यद् भाण्डं वार्ताकोर्वाल्कादि, तच्च उच्छिन्धात् देशान्तराजानाययेत् ।  
महोपकारं, दुर्लभं स्वविषये, बीजम् अभ्यवहार्यं व्रीह्यादिधान्यं भैषज्यार्थं च  
मरिचहरीतक्यादि, उच्छुल्कं शुल्करहितं कुर्यात् । तुशब्दो विशेषार्थः ।  
बीजं चेति पाठे चशब्दस्तुशब्दस्यार्थः ॥

इति कौटलीयार्थशास्त्रन्यास्यायाम् अध्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे

एकविंशोऽध्यायः शुल्काध्यक्षः,

आदितो द्विचत्वारिंशः ॥

२९. प्रक. शुल्काध्यक्षः — शुल्कव्यवहारः ।

शुल्कव्यवहारः ।

बाह्यमाभ्यन्तरं चातिथ्यं, निष्क्राम्यं प्रवेश्यं च शुल्कम् ।

प्रवेश्यानां मूल्यपञ्चभागः ।

पुष्पफलशाकमूलकन्दवल्लिक्यबीजशुष्कमत्स्यमांसानां षड्भागं गृहीयात् ।

शङ्खवज्रमणिमुक्ताप्रवालहाराणां तज्जातपुरुषैः कारयेत् कृत-  
कर्मप्रमाणकालवेतनफलनिष्पत्तिभिः ।

क्षौमदुकूलक्रिमितानकङ्कटहरितालमनश्शिलाहिङ्गुलुकलोहवर्ण-

शुल्कव्यवहार इति । अमुकपण्यस्यैतावच्छुल्कमिति व्यवस्थाकरणं  
शुल्कव्यवहारः । स इहोच्यते ।

शुल्कमादौ त्रिधा पुनर्द्विधा च विभजते—बाह्यमित्यादि । चः प्रथमो  
भिन्नक्रमः । शुल्कं, बाह्यमाभ्यन्तरमातिथ्यं च इति त्रिधा भवतीत्यर्थः । तत्र स्व-  
जनपदोत्पन्नपण्यसम्बन्धि बाह्यं, दुर्गस्थानीयाद्यभ्यन्तरभूमिप्रभवपण्यसम्बन्धि  
आभ्यन्तरं, विदेशागतपण्यसम्बन्धि आतिथ्यम् । त्रिविधमपि तत् नैष्क्राम्यं  
निष्क्राम्यपण्यनिष्क्रमणनिमित्तं, प्रावेश्यं च प्रवेशनीयपण्यप्रवेशनानिमित्तं च  
इति पुनः प्रत्येकं द्विविधम् । वृद्धपाठोऽयं व्याख्याभाषयोरुपलब्धः । अवृद्धपाठे  
तु संबन्धि लक्ष्यम् ।

प्रवेश्यानामिति । प्रवेश्यानां प्रदेशात् स्वदेशं स्वदेशेऽपि स्थानीयं  
प्रवेशयितव्यानां पण्यानां मूल्यपञ्चभागः, शुल्कं भवति । एष सामान्यविधिः ।

तदपवादं त्वाह — पुष्पफलेत्यादि । पुष्पं कुसुम्भादि फलं पनसादि  
शाकं वास्तुकादि मूलं वालुकादि कन्दः सूरणादिः वल्लिक्यं वल्लिजं कूश्मा-  
ण्डादि बीजं धान्यादि प्लेषां शुष्कमत्स्यमांसयोश्च, षड्भागं मूल्यषड्भागं  
शुल्कं, गृहीयात् ।

शङ्खेत्यादि । शङ्खादीनां षण्णां, तज्जातपुरुषैः तल्लक्षणविचक्षणैः, का-  
रयेत् विधापयेत्, शुल्कम् । कीदृशैः, कृतकर्मप्रमाणकालवेतनफलनिष्पत्तिभिः  
कृताः स्वानुभववगताः कर्मप्रमाणकालवेतनफलनिष्पत्तयो यैस्तथाविधैः । पद-  
मिदमायुधागाराध्यक्षेऽपि व्याख्यातम् ।

क्षौमेत्यादि । क्षौमादीनां क्षौमं स्थूलवल्कजं दुकूलं सूक्ष्मवल्कजं क्रिमि-



धातूनां चन्दनागुरुकडुकाकिष्वावराणां सुरादन्ताजिनक्षौमदुकूलनिक-  
रास्तरणप्रावरणकिमिजातानामजैलकस्य च दशभागः, पञ्चदश-  
भागो वा ।

वस्त्रचतुष्पदद्विपदसूत्रकार्पासगन्धभैषज्यकाष्ठवेणुवल्कलचर्म-  
झाण्डानां धान्यस्नेहक्षारलवणमद्यपकान्नादीनां च विंशतिभागः पञ्च-  
विंशतिभागो वा ।

द्वारादेयं शुल्कपञ्चभागः । आनुग्राहिकं वा यथादेशोपकारं  
स्थापयेत् ।

जातिभूमिषु च पण्यानामविक्रयः ।

खनिभ्यो धातुपण्यादाने षट्छतमत्ययः ।

तान्मीनपट्टः कङ्कटः सूत्रसन्नाहः हरितालमनश्शिलाहिङ्गुलुका व्याख्याताः  
अज्जनं सौवीरकादि, इदं व्याख्यायामेव पठ्यते, लोहवर्णो लोहजातिः धातुगैरि-  
कादिः इत्येतेषां, चन्दनादीनां चन्दनागुरुणां प्रसिद्धे कडुकं पिप्पल्यादि कि-  
ष्वावरं किष्वं मद्यबीजं तदन्तं तैलजातीयं द्रवजातम् इत्येतेषां, सुरादीनां सुरा  
मद्यभेदः दन्तो गजदन्तः अजिनं कृष्णचर्म क्षौमदुकूलनिकरः क्षौमनिष्पाद-  
नार्था दुकूलनिष्पादनार्थाश्च तन्तुनिकराः आस्तरणं शयनोपवेशनसाधनं प्राव-  
रणं प्रावारः किमिजातं कौशेयम् इत्येतेषाम्, अजैलकस्य च अजैलकालोम-  
जस्य च, दशभागः पञ्चदशभागो वा शुल्कं भवति ।

वस्त्रचतुष्पदेत्यादि । वस्त्रादयो धान्यादयश्च प्रसिद्धाः तेषां, विंशति-  
भागः पञ्चविंशतिभागो वा शुल्कम् । अयं पूर्वोक्तश्च विकल्पो यथादेशकालं  
द्रष्टव्यः ।

द्वारादेयमिति । द्वाराध्यक्षग्राह्यं, शुल्कपञ्चभागः यस्य यच्छुल्कमुप-  
दिष्टं तस्य तच्छुल्कपञ्चभागः भवति । आनुग्राहिकम् अनुग्रहानीतपण्यवि-  
षयं शुल्कं द्वारादेयं वा, यथादेशोपकारं स्वदेशानुग्रहानुगुण्येन, स्थापयेत्  
कल्पयेत् ।

जातीत्यादि । जातिभूमिषु च उत्पत्तिदेशेषु च, पण्यानाम्, अविक्रयः  
विक्रयो न कर्तव्य इत्यर्थः ।

निषेधातिक्रमे दण्डमाह — खनिभ्य इति । लोहलवणाद्याकरभ्यः,  
धातुपण्यादाने धातुपण्यस्य कारणरूपस्य कार्यरूपस्य वा ग्रहणे, षट्छतम्  
अत्ययः षट्पणशीतानि दण्डो भवति, अर्थाद् आदातुर्विकेतुश्च ।

पुष्पफलवाटेभ्यः पुष्पफलादाने चतुष्पञ्चाशत्पणो दण्डः ।

षण्डेभ्यः शाकमूलकन्दादाने पादोनं द्विपञ्चाशत्पणो दण्डः ।

क्षेत्रेभ्यः सर्वसस्यादाने त्रिपञ्चाशत्पणः, पणोऽध्यर्धपणश्च

सीतात्ययः ।

अतो नवपुराणानां देशजातिचरित्रतः ।

पण्यानां स्थापयेच्छुल्कमत्ययं चापकारतः ॥

इति कौटलीयार्थशास्त्रे अभ्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे

द्वाविंशोऽध्यायः शुल्कव्यवहारः,

आदितस्त्रिचत्वारिंशः ॥

पुष्पफलवाटेभ्य इत्यादि । सुगमम् ।

षण्डेभ्य इत्यादि । षण्डेभ्यः शाकाद्युद्भिजक्षेत्रेभ्यः । स्पष्टमन्यत् ।

क्षेत्रेभ्य इति । क्षेत्रेभ्यः धान्यकेदारेभ्यः, सर्वसस्यादाने, त्रिपञ्चा-  
शत्पणो, दण्डः । पणः अध्यर्धपणश्च क्रेतुविक्रेतोर्यथाक्रमं, सीतात्ययः धान्य-  
दण्डः । अयं च दण्डस्त्रिपञ्चाशत्पणेन समुन्नीयते ।

अध्यायान्ते श्लोकमाह — अत इति । अत उक्तशुल्कदण्डप्रकाराति-  
रेकेण, नवपुराणानां, पण्यानां, देशजातिचरित्रतः देशाचारजात्याचारानुसाराद्,  
शुल्कं, स्थापयेत् । अपकारतः अपकारानुसाराद्, अत्ययं च दण्डं च, स्था-  
पयेत् ॥

इति कौटलीयार्थशास्त्रव्याख्यायाम् अभ्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे

द्वाविंशोऽध्यायः शुल्काध्यक्षे शुल्कव्यवहारः,

आदितस्त्रिचत्वारिंशः ॥

४०. प्रक. सूत्राध्यक्षः ।

सूत्राध्यक्षः सूत्रवर्मवस्त्ररज्जुव्यवहारं तज्जातपुरुषैः कारयेत् ।

ऊर्णावल्ककार्पासतूलक्षणक्षौमाणि च विधवान्यङ्गाकन्याप्रव्र-  
जितादण्डप्रतिकारिणीभी रूपाजीवामातृकाभिर्द्विराजदासीभिर्व्युपर-  
तोपस्थानदेवदासीभिश्च कर्तयेत् ।

श्लक्ष्णस्थूलमध्यतां च सूत्रस्य विदित्वा वेतनं कल्पयेत् । बह-  
ल्यतां च । सूत्रप्रमाणं ज्ञात्वा तैलामलकोद्वर्तनैरेता अनुगृहीयात् ।

तिथिषु प्रतिपादनमानैश्च कर्म कारयितव्याः । सूत्रहासे वेतनद्वयो-  
द्रव्यसारात् ।

सूत्राध्यक्ष इति सूत्रम् । सूत्रम् ऊर्णादिजो गुणः तस्य अध्यक्षः कर्त-  
नवानादिकारयिता । तद्यापारोऽभिधीयत इति सूत्रार्थः । ‘कार्पासक्षौमाणां पञ्च-  
पले पलसूत्रम्’ इत्युक्तं कोष्ठागाराध्यक्षे । तदध्यक्षस्तद्यापारश्चानुक्त इहोच्यते ।

सूत्राध्यक्ष इति । सूत्राध्यक्षः सूत्रवर्मवस्त्ररज्जुव्यवहारं सूत्रादीनां कर्त-  
नवानादिकं, तज्जातपुरुषैः तच्छिल्पिकुलजैस्तत्कर्मकुशलैश्च पुरुषैः, कारयेत् ।

ऊर्णेत्यादि । ऊर्णा मेषादिलोम वल्को मूर्वादित्रसरः कार्पासः प्रसिद्धः तूल-  
शाल्मल्यादि शणः क्षुपभेदजं क्षौममतर्सीजम् एतानि च, विधवादिभिः पञ्चभिः  
तत्र न्यङ्गा अङ्गविकला दण्डप्रतिकारिणी कर्मणा दण्डनिष्क्रयकारिणी शेषाः  
प्रसिद्धाः, रूपाजीवामातृकाभिः गणिकाधात्रीभिः, वृद्धराजदासीभिः वृद्धाभिर्नृ-  
पतिपरिचारिकाभिः, व्युपरतोपस्थानदेवदासीभिश्च उपस्थानं देवालयेषु नृत्त-  
गीतादिना देवसभाजनकर्म तद् व्युपरतम् अनर्हतया निवृत्तं यासां ताभिस्तथा-  
भूताभिर्देवदासीभिर्देवालयपरिचारिकाभिश्च, कर्तयेत् सूत्रयेत् ।

श्लक्ष्णेत्यादि । श्लक्ष्णतां स्थूलतां मध्यतां च सूत्रस्य विदित्वा भूतिं  
कल्पयेत् । बहूल्यतां चेति । तुल्ये काले कर्तनस्य बहुत्वमल्पत्वं च, विदित्वा  
वेतनं कल्पयेदित्यनुषज्यते । सूत्रप्रमाणमिति । सूत्रस्य श्लक्ष्णतातिशयं ब-  
हुत्वं च, ज्ञात्वा, तैलामलकोद्वर्तनैः तैलाभ्यञ्जनस्नपनैरूपमशमनार्थैः, एताः  
दृष्टगुणाः, अनुगृहीयात् उपकुर्यात् तत्प्रीतये तदन्यप्रोत्साहनाय च ।

तिथिष्विति । तिथिषु कर्मदिवसेषु, प्रतिपादनमानैश्च प्रतिपादनं वेत-  
नदानं दीयमानवेतनं वा तस्य मानैः एतावतः कर्मण एतावद वेतनमित्येवं-

कृतकर्मप्रमाणकालवेतनफलनिष्पत्तिभिः कारुभिश्च कर्म कारयेत्, प्रतिसंसर्गं च गच्छेत् ।

क्षौमदुकूलक्रिमितानराङ्गवकार्पाससूत्रवानकर्मन्तांश्च प्रयुञ्जानो गन्धमाल्यदानैरन्यैश्चौपग्राहिकैराराधयेत् । वस्त्रास्तरणप्रावरणविकल्पानुत्थापयेत् ।

कङ्कटकर्मन्तांश्च तज्जातकारुशिल्पिभिः कारयेत् ।

याश्चानिष्कासिन्यः प्रोषितविधवा न्यङ्गाः कन्यका वात्मानं विभृयुस्ताः स्वदासीभिरनुसार्थं सोपग्रहं कर्म कारयितव्याः ।

स्वयमागच्छन्तीनां वा सूत्रशालां प्रत्युषसि भाण्डवेतनाविनिमयं कारयेत् । सूत्रपरीक्षार्थमात्रः प्रदीपः ।

रूपैः परिच्छेदैश्च, कर्म कारयितव्याः । अथवा तिथिषु दिवसविशेषेषु पर्वदिषु अशनदानसत्कारैश्च कर्म कारयितव्याः । सूत्रह्रासे सूत्रस्य न्याय्यप्रमाणतो न्यूनत्वे, वेतनहासः, द्रव्यसारात् द्रव्यार्धमपेक्ष्य, कर्तव्य इति शेषः ।

कृतकर्मत्यादि । इदं पदमन्यत्र व्याख्यातम् । एवम्भूतैः कारुभिश्च तन्तुवायादिभिश्च, कर्म कारयेत् । प्रतिसंसर्गं सख्यं च, गच्छेत् तत्कर्मसम्भावितच्छलप्रयोगज्ञानार्थम् ।

क्षौमेत्यादि । राङ्गवं रङ्गलोमजं क्षौमादिचतुष्कमन्यत्र व्याख्यातम् । क्षौमादीनां पञ्चानां सूत्रवानकर्मन्तान्, प्रयुञ्जानः कारयन् अध्यक्षः, गन्धमाल्यदानैः, अन्यैश्च, औपग्राहिकैः आनुकूल्यसम्पत्तिफलैः, आराधयेत् उपचरेत् तत्कारुन् । तदाराधनफलमाह — वस्त्रेत्यादि । वस्त्रास्तरणप्रावरणानां विकल्पान् प्रकारभेदान्, उत्थापयेत् अपूर्वानुल्लेख्य निर्मापयेत् ।

कङ्कटेत्यादि । कङ्कटकर्मन्तांश्च सूत्रसन्नाहकर्माणि, तज्जातकारुशिल्पिभिः तत्कर्मनिपुणैः कारुभिः शिल्पिभिश्च, कारयेत् ।

याश्चेति । याश्च, अनिष्कासिन्यः प्रोषितविधवाः भर्तृप्रवासनिमित्तवियुक्तभर्तृकाः परित्यक्तबहिर्निष्क्रमणाः, न्यङ्गाः अङ्गविकलाः, कन्यका वा, आत्मानं विभृयुः स्वपरिश्रमार्जितप्रासादिना देहयात्रां कुर्युः, ताः, स्वदासीभिः, अनुसार्थं अनुवर्त्य, सोपग्रहं सप्रीतिबहुमानं यथा भवति तथा, कर्म सूत्रकर्तृनादि, कारयितव्याः ।

स्वयामिति । स्वयमागच्छन्तीनां वाशब्दात् स्वदासीसमानीतानां

स्त्रिया मुखसन्दर्शनेऽन्यकार्यसंभाषायां वा पूर्वः साहसदण्डः ।  
वेतनकालातिपातने मध्यमः, अकृतकर्मवेतनप्रदाने च ।

गृहीत्वा वेतनं कर्माकुर्वत्याः अङ्गुष्ठसन्दंशं दापयेत् । भक्षिता-  
गृह्णावस्कन्दितानां च । वेतनेषु च कर्मकराणामपराधतो दण्डः ।

रज्जुवर्तकैश्चर्मकारैश्च स्वयं संसृज्येत । भाण्डानि च वरत्रादीनि  
वर्तयेत् ।

वा, सूत्रशालां, प्रत्युषसि ईषत्तमासि दिनमुखे, भाण्डवेतनविनिमयं तद्गृहक-  
र्तितभाण्डग्रहणपूर्वकवेतनार्पणं, कारयेत् । सूत्रपरीक्षार्थमात्रः प्रदीप इति,  
सूत्रगुणपरीक्षणप्रयोजना तदन्यप्रयोजनाक्षमा मात्रा प्रकाशपरिमाणं यस्य  
स तथाभूतः दीपः कार्यस्तत्काल इति शेषः ।

स्त्रिया इत्यादि । स्त्रियाः, मुखसन्दर्शने मुखनिर्वर्णने, अन्यकार्य-  
संभाषायां प्रकृतकार्यातिरिक्तकार्यप्रश्नादौ वा, पूर्वः साहसदण्डः । वेतनकाला-  
तिपातने भृतिदानकालातिक्रमे, मध्यमः साहसदण्डः । अकृतकर्मवेतनप्रदाने  
च अकृतकर्मणामुत्क्रोचग्रहणेन वेतनस्य दाने च, मध्यम इत्यनुषज्यते ।

गृहीत्वेति । गृहीत्वा पूर्वमादाय, वेतनं, कर्माकुर्वत्याः, अङ्गुष्ठसन्दंशं  
दक्षिणाङ्गुष्ठतन्मध्यमाङ्गुल्यग्रयोश्छेदोऽङ्गुष्ठसन्दंशः तं, दापयेत् । भक्षिताप-  
हृतावस्कन्दितानां भक्षणापहरणपलायनानां च अर्थाद् भक्षयित्वापहत्य वा  
पलायितानां च, अङ्गुष्ठसन्दंशं दापयेदित्येव । उक्त एव विषये दण्डविकल्प-  
माह — वेतनेष्विति । कर्मकराणां तन्तुवायादीनाम्, अपराधतः अपराधा-  
नुसारेण, वेतनेषु च दण्डः नावश्यं देहदण्डो यथोक्तः किन्तु तत्स्थाने यथा-  
पराधं वेतनदण्डोऽपि केवल इष्यत इत्यभिप्रायः । एवञ्च विकल्पपर्यवसित  
इह चकारो द्रष्टव्यः ।

रज्ज्वत्यादि । रज्जुवर्तकैः रज्जुकल्पनजीविभिः, चर्मकारैश्च चर्ममया-  
श्लोपकरणादिकारिभिश्च, वर्मकारैरिति पाठे सूत्रकङ्कटादिकारिभिः, स्वयं संसृ-  
ज्येत सख्यं कुर्यात् रज्ज्वादिपालनार्थं तत्कर्मानुष्ठापनार्थं च । भाण्डानि च  
उपकरणानि च, वरत्रादीनि गवादिबन्धनीप्रभृतीनि, वर्तयेत् कारयेत् । भाण्डा-  
दीनीति तु पाठो न सुष्ठु ।

सूत्रवल्कमयी रज्जूर्वरत्रा वैत्रवैणवीः ।

सान्नाह्या बन्धनीयाश्च यानयुग्यस्य कारयेत् ॥

इति कौटलीयार्थशास्त्रे अध्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे

त्रयोविंशोऽध्यायः सूत्राध्यक्षः,

आदितश्चतुश्चत्वारिंशः ॥

अध्यायान्ते श्लोकमाह — सूत्रेत्यादि । सूत्रवल्कमयीः कार्पासादि-  
तन्तुमयीः शणादिवल्कमयीश्च, रज्जूः, वैत्रवैणवीर्वरत्राः वेत्रमयीर्वैणुमयीश्च  
वरत्राः, कीदृशीः, सान्नाह्याः सन्नाहोपयोगिनीः, यानयुग्यस्य बन्धनीयाश्च  
रथादेरश्वादेश्च बन्धनयोग्याश्च, कारयेत् ॥

इति कौटलीयार्थशास्त्रव्याख्यायाम् अध्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे

त्रयोविंशोऽध्यायः सूत्राध्यक्षः,

आदितश्चतुश्चत्वारिंशः ॥

## ४१. प्रक. सीताध्यक्षः ।

सीताध्यक्षः कृषितन्त्रशुल्बवृक्षायुर्वेदज्ञस्तज्ज्ञसखो वा सर्वधान्यपुष्पफलशाककन्दमूलवाल्लिक्यक्षौमकार्पासबीजानि यथाकालं गृहीयात् ।

बहुहलपरिकृष्टायां स्वभूमौ दासकर्मकरदण्डप्रतिकर्तृभिर्वापयेत् । कर्षणयन्त्रोपकरणबलीवर्दैशेषामसङ्गं कारयेत् । कारुभिश्च मारुकुट्टाकमेदकरज्जुवर्तकसर्पग्राहादिभिश्च ।

तेषां कर्मफलविनिपाते तत्फलहानं दण्डः ।

षोडशद्रोणं जाङ्गलानां वर्षप्रमाणमध्यर्धमानूपानाम् । देशवा-

सीताध्यक्ष इति सूत्रम् । कृषिकर्माध्यक्ष इति सूत्रार्थः । 'सीताध्यक्षोपनीतः सस्यवर्णः सीता' इत्युक्तं कोष्ठागाराध्यक्षे । तदध्यक्षस्तद्व्यापारश्चाधुनोच्यते ।

सीताध्यक्ष इति । सीताध्यक्षः, कृषितन्त्रशुल्बवृक्षायुर्वेदज्ञः कृषितन्त्रवृद्धपराशरादिप्रणीतं शुल्बशास्त्रं भूमिसिराज्ञानशास्त्रं वृक्षायुर्वेद आग्निवेश्यादिप्रणीतः तज्ज्ञः, तज्ज्ञसखो वा, सर्वधान्यादीनि धान्यादीनि सर्वविधस्वम्बावान्तरभेदयुक्तानि, यथाकालं संगृहीयात् । तत्र वाल्लिक्यं कूश्माण्डादिवल्लीफलम् । शेषं प्रसिद्धम् ।

बहुहलपरिकृष्टायामिति । बहुसीरविलिखितायां, स्वभूमौ तत्तद्धान्याधनुशुणायाम् भूमौ, दासादिभिः वापयेत्, दास उदरदासक्रीतदासादिः कर्मकरः वेतनार्थकर्मकारी दण्डप्रतिकर्ता कर्मणा दण्डनिष्क्रेता ।

कर्षणेत्यादि । कर्षणयन्त्राणि हलदण्डयुगादीनि उपकरणानि रज्जुदात्रादीनि परिकर्मकरा जनाश्च बलीवर्दाः प्रसिद्धाः एतैर्निर्दिष्टैः, एषां दासादीनाम्, असङ्गं क्रियानुपरोधं, कारयेत् । कारुभिश्च, कर्मारुदिभिः, असङ्गं कारयेत्, तत्र कर्मारोऽयस्कारः कुट्टाकस्तक्षा मेदकः खनकः हिंसकत्वात्, मेदकपाठो वा, रज्जुवर्तकः रज्जुकल्पकः सर्पग्राहः व्यालग्राही ।

तेषामिति । कारुणां, कर्मफलविनिपाते तद्दोषजनिते कृषिफलविनाशे, तत्फलहानं दण्डः हापितफलपरिमाणो दण्डः ।

भूमिविशेषेषु सस्यनिष्पत्तिनिमित्तं वृष्टिप्रमाणमाह — षोडशद्रोणं जाङ्गलानां वर्षप्रमाणमिति । हस्तप्रमाणमख्यक्ते वृष्टिमानार्थनिमित्ते कण्डे

पानाम् । अर्धत्रयोदशाश्मकानां, त्रयोविंशतिरवन्तीनाम्, अमितमपरान्तानां, हैमन्यानां च कुल्यावापानां च कालतः ।

वर्षत्रिभागः पूर्वपश्चिममासयोः, द्वौ त्रिभागौ मध्यमयोः सुषमारूपम् ।

तस्योपलब्धिर्बृहस्पतेः स्थानगमनगर्भाधानेभ्यः शुक्रोदयास्तमयचारेभ्यः सूर्यस्य प्रकृतिवैकृताच्च ।

मेघाभिर्वृष्टोदकासारपरिपूरिते यदि तद्गतं जलं षोडशद्रोणात्मकमुपलभ्येत, तदा तावद् वर्षप्रमाणं मरुप्रायाणां भूभागानां सस्यनिष्पादनपर्याप्तं भवतीत्यर्थः । अध्यर्धं चतुर्विंशतिद्रोणम्, आनूपाणां जलप्रायाणाम् । इदं जाङ्गलानूपमेदेन वर्षप्रमाणमुक्तम् । देशमेदेन तदाह — देशवापानामिति । वर्षप्रमाणं वक्ष्यत इति शेषः । अर्धत्रयोदशः अर्धाधिकास्त्रयोदश वर्षप्रमाणद्रोणानि, अश्मकानाम् आरट्टानाम् । त्रयोविंशतिः द्रोणानि, अवन्तीनां मालवानाम् । अमितम् असंख्यातं वर्षप्रमाणम्, अपरान्तानां पाश्चात्यदेशस्य । हैमन्यानां च हिमाम्बुनिष्पाद्यसस्यानां हिमवत्प्रदेशानां च, हैम्यानामिति पाठेऽप्यस्मेवार्थः, कुल्यावापानां च कुल्योपनेयजलमातृकप्रदेशानां च, कालतः स्वस्वकालानुसारेण सस्यसम्पत्तिः, न तु वर्षप्रमाणापेक्षेत्यर्थः ।

शोभनसंवत्सरस्य रूपमाह — वर्षत्रिभाग इत्यादि । वर्षत्रिभागः वर्षस्य तत्तद्देशोक्तवृष्टिप्रमाणस्य त्रिधा विभक्तस्य एकस्त्रिभागः, पूर्वपश्चिममासयोः श्रावणप्रोष्ठपदाश्वयुजकार्तिकाख्यमासचतुष्टये प्रथमचरमयोः श्रावणकार्तिकयोः भवति । शेषौ द्वौ त्रिभागौ, मध्यमयोः प्रोष्ठपदाश्वयुजयोः, भवतः । सुषमारूपं सुषमायाः शोभनस्य संवत्सरस्य रूपं भवति, अर्थाद् यथोक्तं भागशो वर्षणम् ।

भविष्यतः सुषमारूपस्य ज्ञापकमाह — तस्येत्यादि । तस्य सुषमारूपस्य, उपलब्धिर्बृहस्पतेः, बृहस्पतेः स्थानादित्रिकात् शुक्रोदयादित्रिकात् सूर्यस्य प्रकृतिवैकृताच्च भवति । तत्र स्थानं मेघादिराशिस्थितिः । गमनं मेघादेर्वृषमादिसंक्रमः । तयोर्वृष्ट्यादिफलहेतुत्वं ज्योतिश्शास्त्रप्रसिद्धम् । गर्भाधानं मार्गशीर्षादिषु षट्सु मासेषु तुषारादिदर्शनम् । तदुक्तं —

“मार्गशिराः सतुषारः सहिमः पीषः समारुतो माघः ।

साम्नः फाल्गुनमासः सपवनवृष्टिश्च यदि चैत्रः ॥



सूर्याद् बीजसिद्धिः । बृहस्पतेः सस्यानां स्तम्बकरिता । शुक्राद्  
वृष्टिरिति ।

त्रयः सप्ताहिका मेघा अशीतिः कणशीकराः ।

षष्टिरातपमेघानामेषा वृष्टिः समा हिता ॥

वातमातपयोगं च विभजन् यत्र वर्षति ।

त्रीन् कर्षकांश्च जनयंस्तत्र सस्यागमो ध्रुवः ॥

ततः प्रभूतोदकमल्पोदकं वा सस्यं वापयेत् ।

तडिदग्नानिलविद्युज्जलवृष्टितो भवति यदि च वैशाखः ।

सम्यग् वर्षति मघवान् धारणदिवसेषु वर्षति चेत् ॥”

धारणदिवसा वैशाखकृष्णप्रतिपदादयश्चत्वार इति व्याख्यातारः । शुक्रस्योद-  
यास्तमयौ प्रसिद्धौ । चारः आषाढमासपञ्चम्यादिषु नवसु तिथिषु संचारः ।  
सूर्यस्य प्रकृतिवैकृतं स्वभावान्यथाभावः सपरिवेषत्वादि । इत्थं सुषमारूपोप-  
लब्धिकरणं ग्रहत्रयचरितमुक्तम् ।

तत्र विशेषमाह — सूर्यादिति । सूर्यात् प्रकृतिस्थाद् विकृताद् वा,  
बीजसिद्धिः बीजस्य सस्यफलस्य सिद्धिर्निष्पत्तिः, अनुमीयते भवति नवेति ।  
बृहस्पतेः स्थानादियुक्तात्, सस्यानां स्तम्बकरिता स्तम्बपरिवृंहणम्, अनुमी-  
यते भवति नवेति । शुक्राद् उदयादियुक्ताद्, वृष्टिः अनुमीयते भवति नवेति ।

शोभनवृष्टिक्रमं श्लोकाभ्यामाह — त्रय इत्यादि । त्रयो मेघाः, सप्ता-  
हिकाः सप्ताहोरात्राविच्छिन्नवृष्टिकारिणः । अशीतिर्मेघाः, कणशीकराः सान्द्र-  
बिन्दुवर्षिणः । आतपमेघानाम् आतपयुक्तानां मेघानां, षष्टिः । एषा इत्थं परिसं-  
ख्यातमेघा, वृष्टिः, समा अन्यूनानतिरिक्ता, अत एव हिता लोकश्रेयस्करी च ॥

वातमिति । वातम् आतपयोगं च विभजन् तदुभयासंकरेण तिष्ठन्,  
त्रीन् कर्षकान् जनयन् तिसृभिर्वृष्टिभिर्ज्यैष्ठादिवापकालेषु तिस्रः कृषीः प्रवर्त-  
यंश्च, त्रीन् करीषान् जनयन्निति पाठे दोहलार्थानां शुष्कशोमयानां त्रीन्  
संग्रहावसरान् विच्छिन्नवर्षणेनोत्पादयन्नित्यर्थः, अर्थात् पर्जन्यः, यत्र देशे,  
वर्षति, तत्र सस्यागमो ध्रुवः सस्यनिष्पत्तौ सन्देहो नास्ति ॥

तत इति । ततः यथोक्तवृष्टिप्रमाणादिपरिज्ञानानन्तरं, प्रभूतोदकं  
प्रचुरजलनिष्पाद्यम्, अल्पोदकं वा अल्पजलनिष्पाद्यं वा, सस्यं वापयेत्,  
अर्थात् प्रभूतवृष्ट्यावरूपवृष्टौ वा देशे यथाक्रमम् ।

शालित्रीहिकोद्रवतिलप्रियङ्गुदारकवरकाः पूर्ववापाः । मुद्गमाष-  
शैम्ब्या मध्यवापाः । कुसुम्भमसूरकुलुत्थयवगोधूमकलायातसीसर्षपाः  
पश्चाद्वापाः ।

यथर्तुवशेन वा बीजवापाः ।

वापातिरिक्तमर्धसीतिकाः कुर्युः । स्ववीर्योपजीविनो वा चतु-  
र्धपञ्चभागिकाः । यथेष्टमनवसितभागं दद्युरन्यत्र कृच्छ्रेभ्यः ।

स्वसेतुभ्यः हस्तप्रावर्तिममुदकभागं पञ्चमं दद्युः । स्कन्धप्राव-  
र्तिमं चतुर्थम् । स्रोतोयन्त्रप्रावर्तिमं च तृतीयम् ।

सस्येषु विशेषमाह — शालीत्यादि । शाल्यादयः सप्त, पूर्ववापाः  
पूर्वमेव वपनीयाः । मुद्गमाषशैम्ब्याः मध्यवापाः । कुसुम्भादयोऽष्टौ, पश्चा-  
द्वापाः पश्चिमकालवपनीयाः ।

यथर्तुवशेन वा बीजवापा इति । य एते शाल्यादिबीजवापा उक्ताः  
अनुक्ताश्चान्ये, ते सर्वे तत्तद्बीजसम्यङ्निष्पत्तियोग्यकालानुरोधेन कर्तव्याः ।

वापातिरिक्तमिति । कृतवापक्षेत्रातिरिक्तं क्षेत्रम्, अर्धसीतिकाः कृषि-  
फलार्धभागस्वीकरणसंविदा कृषन्तः बीजबलीवर्दादिसम्पन्ना ग्राम्यकुटुम्बिनः,  
कुर्युः साधयेयुः कर्षणबीजवपनादिना । स्ववीर्येत्यादि । स्ववीर्योपजीविनो वा  
बीजादिषु स्वामिसम्बन्धिषु सत्सु स्वकायायासमात्रं क्षेत्रे कुर्वाणा वा कर्मकराः,  
चतुर्थपञ्चभागिकाः निष्पन्नस्य फलस्य चतुर्थभागं पञ्चमभागं वा लभन्ते ।  
यथेष्टमिति । अनवसितभागम् अनवसितस्य अभ्युपेत्याकृष्टस्य क्षेत्रस्य  
सस्यभागं, यथेष्टं स्वामीच्छानतिक्रमेण, दद्युः, अर्थादर्धसीतिकादयः । तत्रा-  
पवादः — अन्यत्र कृच्छ्रेभ्य इति । कर्षणविधातकविपदुपनिपातव्यति-  
रेके ।

स्वसेतुभ्य इति । स्वसेतुभ्यः स्वदेहायासस्वद्रव्यव्ययनिष्पादितेभ्यस्त-  
टाकादिभ्यः, हस्तप्रावर्तिमं कुम्भादिजलपायनरूपहस्तमंशुत्तिसाधितम्, उद-  
कभागम् उदकार्थं फलभागं, पञ्चमं, दद्युः राज्ञेऽर्पयेयुः, कृषीवलाः । स्कन्धप्रा-  
वर्तिमं स्कन्धवहप्रवर्तितयन्त्रपायितजलनिष्पन्नम् उदकभागं, चतुर्थं दद्युः ।  
स्रोतोयन्त्रप्रावर्तिमं सारणीपायितजलनिष्पन्नं च उदकभागं, तृतीयं दद्युः ।  
उदककरश्चायं भूमिकरवद् द्रष्टव्यः, यतो राजा भूम्युदकयोरविशेषात्  
स्वामी । तदुक्तं —

चतुर्थे नदीसरस्तटाककूपोद्धाटम् ।

कर्मोदकप्रमाणेन कैदारं हेमनं त्रैष्मिकं वा सस्यं स्थापयेत् ।

शाल्यादि ज्येष्ठम् । षण्डो मध्यमः । इक्षुः प्रत्यवरः । इक्षवो हि ब्रह्मावाधा व्ययग्राहिणश्च ।

फेनाघातो बल्लीफलानां, परीवाहान्ताः पिप्पलीमृद्रीकेक्षूणां, कूपपर्यन्ताः शक्रमूलानां, हरणिपर्यन्ता हरितकानां, पाल्यो लवानां गन्धभैषज्योऽशीरदीवेरपिण्डालुकादीनाम् । यथास्वं भूमिषु च स्थल्या-  
शानूप्याश्रौषधीः स्थापयेत् ।

“राजा भूमेः पतिर्दृष्टः शालुब्रैरुदकस्य च ।

ताम्यामन्यतु यद् द्रव्यं तत्र स्वाम्यं कुटुम्बिनाम् ॥” इति ।

स्वसेतुभ्योऽन्यत्र देयग्राह—चतुर्थमिति । नदीसरस्तटाककूपोद्धाटम् उद्धाट्यते निस्सार्यते जलमनेनेत्युद्धाटोऽग्रघट्टकादियन्त्रं लक्षणया त्विह तज्जनि-  
तग्रहणम् । नद्यादिचतुष्टयाद् यन्त्रविशेषपायितजलनिष्पन्नं, चतुर्थं भागं, दधुः ।

कर्मोदकप्रमाणेनेति । कूप्यपेक्षितजलप्राचुर्याल्पत्वानुरोधेन, कैदारं शाल्यादिक्षेत्रवाप्यं, हेमनं हेमन्तकालवाप्यं, त्रैष्मिकं त्रैष्मिककालवाप्यं वा, सस्यं, स्थापयेत् वापयेत् ।

शाल्यादीत्यादि । शाल्यादिधान्यं, ज्येष्ठं श्रेष्ठं प्रधानाहारद्रव्यत्वाद-  
ल्पव्ययायाससाध्यानल्पफलत्वाच्च । षण्डः कदल्यादिः, मध्यमः अल्पव्यया-  
याससाध्यफलत्वात् । इक्षुः प्रत्यवरः शाल्याद्यपेक्षया निकृष्टः । कुतः, हि  
यतः, इक्षवः, ब्रह्मावाधाः मनुष्यमृषिकाद्युपद्रवबहुलाः, व्ययग्राहिणश्च छेदन-  
पीडनपचनादिबहुकर्मकरसापेक्षत्वात् ।

अथ वापयोग्यभूमिराह—फेनाघात इति । फेनेनाहम्यत इति फेना-  
घातो जलपर्यन्तदेशः, बल्लीफलानां कूष्माण्डादीनाम् । परीवाहान्ताः जलो-  
च्छ्वासपरिसरदेशाः, पिप्पलीमृद्रीकेक्षूणाम् । कूपपर्यन्ताः कूपपरिसरदेशाः,  
शक्रमूलानाम् । हरणिपर्यन्ताः हरणिः कुल्या, सरस्तटाकादे रिक्तीभूत आ-  
र्द्रप्रदेश इति स्वामी, तस्याः पर्यन्ताः, हरितकानां यक्सादीनाम् । पाल्यः  
क्षेत्रमध्यकृताः सेतवः, लवानां छिन्नानां गन्धादिपञ्चकप्रभृतीनां गन्धो मांसी-  
ग्रन्थिपर्णकादिः भैषज्यं लघुनशतपुष्पादि उशीरं लामज्जं हीवेरं बालारुच्यं  
पिण्डालुकः रोमकन्दः इत्येतदादीनाम् । वापदेश इति सर्वत्र शेषः । यथा-  
स्वमिति । यथास्वं भूमिषु च स्वस्वयोग्यभूमिषु जलभूमिष्वनुपभूमिषु चेत्यर्थः,

तुषारपायनमुष्णशोषणं चा सप्तरात्रादिति धान्यबीजानां, त्रिरात्रं पञ्चरात्रं वा कोशीधान्यानां, मधुघृतसूकरवसाभिः शकृद्युक्ताभिः काण्डबीजानां छेदलेपो, मधुघृतेन कन्दानाम् । अस्थिवीजानां शकृदालेपः । शाखिनां गर्तदाहो गोस्थिशकृद्भिः काले दौहदं च ।

प्ररूढांश्चाशुष्ककटुमत्स्यांश्च स्नुहिशीरेण पाययेत् ।

कार्पाससारं निर्मोकं सर्पस्य च समाहरेत् ।

न सर्पास्तत्र तिष्ठन्ति धूमो यत्रैष तिष्ठति ॥

सर्वबीजानां तु प्रथमवापे सुवर्णोदकसंप्लुतां पूर्वमुष्टिं वापयेत् अमुं च मन्त्रं ब्रूयात् —

स्थल्याश्च स्थलप्ररोहिणीश्च, अनूप्याश्च जलप्रायदेशप्ररोहिणीश्च, ओषधीः, स्थापयेत् ।

बीजसंस्कारमाह—तुषारेत्यादि । तुषारपायनं रात्रौ तुषारे निवेशनम्, उष्णशोषणम् आतपे दिवा निवेशनं च, आ सप्तरात्रात् सप्तरात्रमभिव्याप्य, कर्तव्यमिति शेषः । इति एष प्रकारो, धान्यबीजानाम् । त्रिरात्रं पञ्चरात्रं वा, कोशीधान्यानां मुद्गमाषादीनां तुषारपायनमुष्णशोषणं च । मधुघृतसूकरवसाभिः शकृद्युक्ताभिः माध्वीकसर्पिर्वराहकायस्नेहैर्गोमययुक्तैः, काण्डबीजानाम् इक्षुमभुतीनां, छेदलेपः छिन्नप्रदेशलेपनम् । मधुघृतेन, कन्दानां सूरणादीनां, छेदलेपः । अस्थिवीजानां कार्पासादिबीजानां, शकृदालेपः । शाखिनाम् आप्रपनसादिदृक्षाणां, गर्तदाहः तज्जिवेशगर्ते तृणादिदहनं, गोस्थिशकृद्भिः गवास्थिपुरीषैः, काले दौहदं च पुष्पफलप्रसवार्हवयःप्राप्तौ दोहलं च, कर्तव्यमिति शेषः ।

कृमिकीटाद्युपघातप्रतीकारमाह — प्ररूढांश्चेति । प्ररूढांश्च अग्निरित्त्रिपत्रितमात्रांश्च पूर्वोक्तान् शाखिपर्यन्तान्, अशुष्ककटुमत्स्यान् स्नुहिशीरेण पाययेत् आर्द्रक्षुद्रमत्स्यैः समन्तदुग्धाख्यौषधिशिरसुक्तैः सेचयेत् । चः समुच्चये ।

सर्पप्रतीकारं श्लोकेनाह—कार्पासेत्यादि । कार्पाससारं कार्पासबीजसंसारं, सर्पस्य, निर्मोकं च कञ्चुकं च, समाहरेत् संमेल्य धूपयेत् । एष धूपः मिलितोमयधूपनजनितो धूमः, यत्र तिष्ठति, तत्र सर्पाः न तिष्ठन्ति ॥

प्रथमवापे विशेषमाह — सर्वबीजानामिति । तुषारपायनं निवेशनं च, सर्वबीजानां प्रथमवापे, सुवर्णोदकसंप्लुतां स्वर्णयुक्तजम्बूतलीनां पूर्वमुष्टिं

प्रजापतये काश्यपाय देवाय नमः सदा ।

सीता मे ऋध्यतां देवी बीजेषु च धनेषु च ॥

षण्डवाटगोपालकदासकर्मकरेभ्यो यथापुरुषपरिवापं भक्तं कुर्यात् । सपादपणिकं मासं दद्यात् । कर्मानुरूपं कारुभ्यो भक्तवेतनम् ।

प्रशीर्णं च पुष्पफलं देवकार्यार्थं व्रीहियवमाग्नयणार्थं श्रोत्रियास्तपस्विनश्चाहरेयुः । राशिमूलमुञ्छवृत्तयः ।

यथाकालं च सस्यादि जातं जातं प्रवेशयेत् ।

न क्षेत्रे स्थापयेत् किञ्चित् पलालमपि पण्डितः ॥

प्रथमां बीजमुष्टिं, वापयेत् । अमुं वक्ष्यमाणं च, मन्त्रं मन्त्रश्लोकं, ब्रूयात् वापयन्नुच्चारयेत् ॥

प्रजापतय इत्यादि । देवाय पर्जन्याय । ऋध्यतां वर्धताम् । ऋध्यतेरात्मनेपदमर्षिम् । आद्ययोः श्लोकपादयोर्विसन्धानमपि मन्त्रत्वकृतम् । ‘प्रजापतेः काश्यपाय देवाय नमः सदा’ इति भाषापाठः । तत्र तु नम इत्येतदनव्ययं परिकल्प्य प्रजापतेरिति षष्ठी सम्बन्धे समर्थनीया, ‘नमःस्वस्ती’ति सूत्रे स्वस्त्यादिसाहचर्येणान्वयस्यैव नमःशब्दस्य ग्रहणात् ।

षण्डवाटेत्यादि । षण्डवाटपालकेभ्यो गोपालकेभ्यो दासेभ्यः कर्मकरेभ्यश्च, यथापुरुषपरिवापं पुरुषपरिश्रमानुरूप्येण, भक्तं भोजनं, कुर्यात् कल्पयेत् । सपादपणिकं मासं पादाधिकपणयुक्तं मासजीवितं, दद्यात् । कर्मानुरूपं, कारुभ्यस्तक्षादिभ्यः, भक्तवेतनं भोजनं वेतनं च, दद्यादित्यनुकर्षः ।

प्रशीर्णं चेति । प्रशीर्णं वृक्षादेः स्वयं पतितं, पुष्पफलं पुष्पाणि फलानि च, देवकार्यार्थं देवपूजार्थं, व्रीहियवं स्वयं पतितान् व्रीहीन् यवांश्च, आग्नयणार्थं नवसस्यार्थं, श्रोत्रियाः छन्दोध्यायिनः, तपस्विनः तापसाश्च, आहरेयुः गृह्णीयुः । राशिमूलं खलनिवेशितधान्यराशयन्तिकगतं कणिशादि, उञ्छवृत्तयः धान्यकणादानजीविनः, आहरेयुरित्यनुषङ्गः ।

अध्यायान्ते श्लोकानाह — यथाकालमिति । यथाकालं प्रवेशनार्हकालानतिक्रमेण, सस्यादि, जातं जातं निष्पन्नमसिलं, प्रवेशयेत् । क्षेत्रे किञ्चित् पलालमपि, न स्थापयेत्, पण्डितः अर्थसञ्चयविधानाभिज्ञः । यदाहुः —

“यस्य विघ्नान् न कुर्वन्ति शीतमुष्णं रतिर्भयम् ।

समृद्धिरसमृद्धिर्वा स वै पण्डित उच्यते ॥” इति ॥

प्रकराणां समुच्छ्रयान् कलर्भीर्वा तथाविधाः ।  
 न संहतानि कुर्वीत न तुच्छानि शिरांसि च ॥  
 खलस्य प्रकरान् कुर्यान्मण्डलान्ते समाश्रितान् ।  
 अनमिकाः सोदकाश्च खले स्युः परिकर्मिणः ॥

इति कौटिलीयार्थशास्त्रे अभ्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे

चतुर्विंशोऽध्यायः सीताभ्यक्षः,

आदितः पञ्चचत्वारिंशः ॥

प्रकराणांमिति । प्रकराणां धान्यनिवेशस्थानानां, समुच्छ्रयान् उल्ल-  
 ससन्निवेशान्, कुर्वीत । कलर्भीर्वा तथाविधाः उच्छ्रितानि कूटागाराणि वा  
 कुर्वीत । शिरांसि च तेषां, न संहतानि कुर्वीत अन्योन्योपश्लेषानि न कुर्वीत,  
 न तुच्छानि सिक्कानि न कुर्वीत किन्तु चण्डवाताद्यपहारनिषेधार्थं लोहपाषा-  
 णादिगुरुद्रव्यगर्भाणि कुर्वीत ॥

खलस्येति । प्रकरान्, खलस्य, मण्डलान्ते स्तम्भधान्यविश्लेषणाय यत्र  
 बलीवर्दपक्षाकिर्मण्डलग्रमणं कार्यते स प्रदेशो मण्डलं तस्यान्ते समीपे, समाश्रि-  
 तान् कुर्यात् । खले, परिकर्मिणः परिकर्मकारिणः, अनमिकाः धान्यदाहभयाद-  
 निरहिताः, सोदकाश्च यादृच्छिकाभिदीपनप्रशमार्थं सानिहितजलाश्च, स्युः ॥

इति कौटिलीयार्थशास्त्रे अभ्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे

चतुर्विंशोऽध्यायः सीताभ्यक्षः,

आदितः पञ्चचत्वारिंशः ॥

## ४२. प्रक. सुराध्यक्षः ।

सुराध्यक्षः सुराकिण्वव्यवहारान् दुर्गे जनपदे स्कन्धावारे वा तज्जातसुराकिण्वव्यवहारिभिः कारयेदेकमुखमनेकमुखं वा विक्रय-  
क्रयवशेन वा । षट्छतमत्ययमन्यत्र कर्तृक्रेतृविक्रेतृणां स्थापयेत् । ग्रामा-  
दनिर्णयनमसम्पातं च सुरायाः, प्रमादभयात् कर्मसु निर्दिष्टानां, मर्या-  
दातिक्रमभयादार्याणाम्, उत्साहभयाच्च तीक्ष्णानाम् ।

लक्षितमल्पं वा चतुर्भागमर्धकुडुबं कुडुबमर्धप्रस्थं प्रस्थं वेति ज्ञात-  
शौचा निर्हरेयुः ।

सुराध्यक्ष इति सूत्रम् । सुरा गौडी माध्वी पैष्टीत्येवं त्रिविधा तस्या  
अध्यक्षस्तत्सन्धानाद्यधिकृतः । स इहोच्यत इति सूत्रार्थः ।

समाहर्तृप्रत्यवेक्षणीये दुर्गे सुरा निर्दिष्टा । तदध्यक्षस्तद्व्यापारो वानाभि-  
हित इदानीमभिधीयते ।

सुराध्यक्ष इत्यादि । सः, सुराकिण्वव्यवहारान् सुरातद्धीजसम्बद्धान्  
तत्सन्धानविक्रयादिव्यवहारान्, तज्जातसुराकिण्वव्यवहारिभिः तत्कर्मकुलोत्प-  
न्ननिपुणतद्व्यवहारिभिः, कारयेत् । कथमित्याह—एकमुखम् एकस्थानकम्,  
अनेकमुखं वा अनेकस्थानकं वा, विक्रयक्रयवशेन वा क्रयविक्रयप्रियाप्रियत्वा-  
नुरोधेन वा । षट्छतमत्ययं षट्छतपणात्मकं दण्डम्, अन्यत्र कर्तृक्रेतृविक्रे-  
तृणां व्यवस्थितस्थानेतरस्थानेषु सन्धानक्रयविक्रयकारिणां, स्थापयेत् । ग्राम-  
दिति । सुराया मद्यस्य उपलक्षण्या तत्पानमदवतां च, ग्रामाद्, अनिर्णयनं  
बहिरनिस्सरणम्, असम्पातम् अगमनं च गृहाद् गृहान्तरे जनाकर्षिणे वा,  
स्थापयेदित्यनुषङ्गः । तत्र कारणमाह — प्रमादभयात् कर्मसु निर्दिष्टानां तत्त-  
त्कर्मनियुक्तानामध्यक्षादीनां स्वकर्मस्त्ववधानभङ्गभयात्, मर्यादातिक्रमभयाद्  
आर्याणां साधूनां स्वधर्मातिलङ्घनभयात्, उत्साहभयाच्च तीक्ष्णानां शूराणाम्  
अस्थानशङ्कप्रयोगभयाच्च ।

निर्णयनाभ्यनुज्ञानपक्षमाह — लक्षितमिति । वाशब्दः पक्षान्तरे ।  
लक्षितम् अभिज्ञानमुद्राचिह्नितम्, अल्पम् अल्पपरिमाणम् । अल्पत्वस्यैव  
व्याख्यानं चतुर्भागमित्यादिना । चतुर्भागं पादकुडुबम्, अर्धकुडुबं, कुडुबम्,  
अर्धप्रस्थं, प्रस्थं वा परमावधिपरिमाणम्, इति एवम्प्रकारं सुरापरिमाणं,  
ज्ञातशौचाः प्रतीतवृत्ताव्यभिचाराः, निर्हरेयुः निर्णयेयुः ।

पानागारेषु वा पिबेयुरसञ्चारिणः ।

निक्षेपोपनिधिप्रयोगापहृतादीनामनिष्ठोपगतानां च द्रव्याणां ज्ञानार्थमस्वामिकं कुप्यं हिरण्यं चोपलभ्य निक्षेप्तारमन्यत्र व्यपदेशेन ग्राहयेत् । अतिव्ययकर्तारमनायतिव्ययं च ।

न चानर्घेण कालिकां वा सुरां दद्यादन्यत्र दुष्टसुरायाः । तामन्यत्र विक्रापयेत् । दासकर्मकरेभ्यो वा वेतनं दद्यात् । वाहनप्रतिपानं सूकरपोषणं वा दद्यात् ।

सामान्यविधिमाह— पानागारेष्वित्यादि । वेति वाक्यपूरणे । असञ्चारिणः मदकालवर्जितसम्पाताः ।

एवं गृह्योऽपि सुराव्यवहारश्चोरसाहसिकाद्युपलम्भसाधनत्वान्महाफल इत्यभिप्रायेणाह— निक्षेपेत्यादि । निक्षेपो भाण्डघटनाय दत्तम्, उपनिधिः न्यासः, प्रयोगः आधिः, अपहृतं चोरितम्, आदिशब्दाद् याचितकादि गृह्यते, एषां निक्षेपादीनाम्, अनिष्ठोपगतानां साहसहृतानां च, द्रव्याणां, ज्ञानार्थं तत्त्वावगमायम्, अस्वामिकम् अविदितस्वामिकं, कुप्यं खड्गादिकं, हिरण्यं च मद्यपाधिना पानायाहितम्, उपलभ्य, निक्षेप्तारं कुप्यहिरण्याघातारं पुरुषम्, अन्यत्र पानागारादन्यस्मिन् प्रदेशे, व्यपदेशेन वाक्यपारुष्यादिच्छलेन, ग्राहयेत् नगराध्यक्षेण । पानागार एव तद्ग्रहणे व्यपदेशाकरणे चान्ये चोरादयः पानशौण्डा यथोक्तकुप्यादिकमविश्वासात् तत्र नानयेयुरित्यत उक्तम् 'अन्यत्रे'ति 'व्यपदेशेने'ति च । अतिव्ययकर्तारम् आयाधिकव्ययकारिणम्, अनायतिव्ययम् आयतिं विना व्ययकारिणं च, ग्राहयेदित्यनुषङ्गः ।

न चानर्घेणेति । अनर्घेण अल्पेन मूल्येन, कालिकां वा सवृद्धिक-मूल्यदानकालावधिमतीं वा कालान्तरदेयमूल्येन वेति यावत्, सुरां, न च दद्यात् क्रेतृभ्यः, अन्यत्र दुष्टसुरायाः दुष्टसुराव्यतिरेकेण । दुष्टसुरामपि प्रशस्तसुराविक्रयस्थानादन्यत्र नीत्वा धारणक्रेतृभ्यो दापयेदित्याह— तामन्यत्र विक्रापयेदिति । दासेत्यादि । दासकर्मकरेभ्यो वा, वेतनं दद्यात् वेतनस्थाने दुष्टसुरां दद्यात् । तच्च वेतनं क्षुद्रकर्मविषयमित्यभिप्रायेणाह— वाहनेत्यादि । वाहनप्रतिपानम् उष्ट्रनलीवर्दादिप्रतिपालनविषयं, सूकरपोषणं वा वराहपोषणविषयं वा, दद्याद् अर्थाद् वेतनम् । वाहनप्रतिपानमित्यस्य उष्ट्रादिव्यापारणभृतिनिष्क्रयार्थं सुरामिति वार्थः सुवचः ।



पानागाराण्यनेककक्ष्याणि विभक्तशयनासनवन्ति पानोद्देशानि  
गन्धमालयोदकवन्ति ऋतुसुखानि कारयेत् ।

तत्रस्थाः प्रकृत्यौत्पत्तिकौ व्ययौ गूढा विद्युरागन्तूश्च ।

क्रेतृणां मत्तसुप्तानामलङ्काराच्छादनहिरण्यानि च विद्युः । तन्नाशे  
वणिजस्तच्च तावच्च दण्डं दद्युः ।

वणिजस्तु संवृतेषु कक्ष्याविभागेषु स्वदासीभिः पेशलरूपाभि-  
रागन्तूनां वास्तव्यानां च आर्यरूपाणां मत्तसुप्तानां भावं विद्युः ।

मेदकप्रसन्नासवारिष्टमैरैयमधूनाम् ।

उदकद्रोणं तण्डुलानामर्धाढकं त्रयः प्रस्थाः किं वस्येति मेदक-  
योगः ।

पानागाराणीत्यादि । पानोद्देशानि पानयोग्योत्कृष्टप्रदेशोपेतानि ।  
ऋतुसुखानि ऋतुषु सर्वेषु सुखानि तत्तदुचितभोग्यवस्तुसमृद्धतया सुखक-  
राणि । शेषं सुगमम् ।

तत्रस्था इति । तत्रस्थाः पानागारस्थाः, प्रकृत्यौत्पत्तिकौ प्रकृतिसिद्धः  
प्रकृतिर्मित्यः अपूर्वोपजन उत्पत्तिस्तत्सिद्ध औत्पत्तिकः तथाविधौ, व्ययौ मद्य-  
पायिनां, गूढाः पानागारकर्मकरादिव्यञ्जनाः, विद्युः । आगन्तून् विदेशागतानांश्च  
पातून् विद्युः ।

क्रेतृणामिति । मद्यपायिनां, मत्तसुप्तानाम्, अलङ्काराच्छादनहिरण्यानि  
च देहगतानि, विद्युः, गूढा इत्येव । तन्नाशे तेषामलङ्कारादीनां चोरादिनापहारे,  
वणिजः मद्यविक्रयिणः, तच्च तावच्च दण्डं नष्टसदृशरूपपरिमाणं दण्डं, दद्युः ।

वणिग्विषयं प्रस्तावान्तरमाह— वणिजस्तिवति । मद्यविक्रयिणः, सं-  
वृतेषु विविक्तेषु, कक्ष्याविभागेषु, स्वदासीभिः आसप्रेष्याभिः, पेशलरूपाभिः  
रुचिराकृतिभिः, आगन्तूनां विदेशागतानां, वास्तव्यानां च स्वदेशगतानां  
च, आर्यरूपाणाम् आर्यवत् प्रतिभासमानानां, मत्तसुप्तानां, भावं विद्युः अभि-  
प्राप्तं गृहीयुः । चोरत्वपरप्रयुक्तत्वादिपरीक्षार्थम् ।

मेदकादियोगविधिं प्रतिजानीते — मेदकेत्यादि । मेदकादीनां षण्णां,  
योगविधिरुच्यत इति शेषः ।

मेदकयोगमाह — उदकद्रोणमित्यादि । द्रोणपरिमितं जलम् अर्धाढ-  
कपरिमितास्तण्डुलाः त्रिप्रस्थपरिमितं मद्यबीजमित्यनेन मिश्रणप्रकारेण मेदक-  
योगो भवति ।

द्वादशादकं पिष्टस्य पञ्च प्रस्थाः किण्वस्य पुत्रकत्वफलयुक्तो वा जातिसम्भारः प्रसन्नायोगः ।

कपित्थतुला फाणितं पञ्चतैलिकं प्रस्थो मधुन इत्यासवयोगः । पादाधिको ज्येष्ठः पादहीनः कनिष्ठः ।

चिकित्सकप्रमाणाः प्रत्येकशो विकाराणामरिष्टाः ।

मेषशृङ्गीत्वक्काथाभिषुतो गुलप्रतीवापः पिप्पलीमरिचसम्भारः स्निग्धफलायुक्तो वा मैरेयः । गुलयुक्तानां वा सर्वेषां त्रिफलासम्भारः ।

शृङ्गीकारसो मधु । तस्य स्वदेशो व्याख्यानं कापिशायनं हारहरकमिति ।

प्रसन्नायोगमाह — द्वादशादकमित्यादि । पुत्रकत्वफलयुक्तः कामरूपजनपदप्रसिद्धपुत्रकाख्यवृक्षविशेषत्वफलसहितः । जातिसम्भारः 'पाठालोमे'त्यादिनानुपदं वक्ष्यमाणः पाठादिप्रयोगः । शेषं सुगमम् । पूर्वत्र तण्डुलोक्तदिशा जलप्रमाणमप्यत्र पिष्टाष्टगुणमूहनीयम् ।

आसवयोगमाह — कपित्थेत्यादि । कपित्थतुला शतपलः कपित्थफलसारः, फाणितं, पञ्चतैलिकं तुलापञ्चकपरिमाणं, मधुनः प्रस्थः प्रस्थपरिमाणं माघ्वीकम्, इत्येवम्प्रकार आसवयोगः । एष एव कपित्थादिप्रमाणचतुर्भागाधिको ज्येष्ठः, तच्चतुर्भाग्यन्यूनस्तु कनिष्ठ इत्युच्यत इत्याह — पादाधिक इत्यादि । अर्थात् पूर्वोक्तो मध्यमः ।

तच्चद्वोगाणां यथास्त्वं चिकित्सोपयोगिनोऽत एव मिषगुपदिष्टयोऽङ्गद्रव्यप्रमाणाः अरिष्टयोगा इत्याह — चिकित्सकप्रमाणा इत्यादि । विकाराणां बातादिविकाररूपाणां रोगाणाम् । अरिष्टा अभयारिष्टादयो वैद्यप्रसिद्धाः ।

मैरेयमाह — मेषशृङ्गीत्यादि । मेषशृङ्गीत्वक्काथाभिषुतः मेषशृङ्गीसंज्ञकवृक्षत्वक्कषायसंहितः, गुलप्रतीवापः गुलोपचारयुक्तः, पिप्पलीमरिचसम्भारः पिप्पलीमरिचचूर्णमिश्रः, त्रिफलायुक्तो वा त्रिफलाचूर्णयुक्तो वा, मैरेयः । वाशब्दः सम्भारविकल्पने । गुलप्रतीवापिनां मषानां सर्वेषामपि त्रिफलासम्भारः साधारण इति कञ्चित् पक्षमाह — गुलयुक्तानामित्यादि ।

मधुविषिमाह — शृङ्गीकारस इति । द्राक्षारसः पक्वद्राक्षाफलरसः, मधु भवति । तस्य मधुनः, स्वदेशो व्याख्यानं स्तोत्रपतिदेशसम्बन्धनिमित्तकं विविधमर्धाद् द्विविधमाख्यानं संज्ञा, कापिशायनमिति हारहरकमिति च । कपि-

माषकलनीद्रोणमामं सिद्धं वा त्रिभागाधिकतण्डुलं मोरटादीनां  
कार्षिकमामयुक्तं किण्वाबन्धः ।

पाठालोध्रतेजोवत्येलावालुकमधुकमधुरसाप्रियङ्गुदारुहरिद्रामरि-  
चपिप्पलीनां च पञ्चकार्षिकः सम्भारयोगो मेदकस्य प्रसन्नायाश्च ।  
मधुकनिर्युहयुक्ता कटशर्करा वर्णप्रसादनी च ।

चोचचित्रकविलङ्गगजपिप्पलीनां च कार्षिकः क्रमुकमधुकमु-  
स्तालोघ्राणां द्वेकार्षिकश्चासवसम्भारः । दशभागश्चैषां बीजबन्धः ।

प्रसन्नायोगः श्वेतसुरायाः ।

येति नदी तर्धारगतं नगरं च तत्र भवं कापिशायनम् । हरहूरं तदेव नगरं  
तत्र भवं हारहूरकम् । व्याख्यानमिति टीकाभाषयोः स्वरसप्रतीति पाठे आख्या-  
नद्वयमित्यर्थः, क्लीबत्वं त्रिभुवनवत् ।

किण्वविधिमाह — माषकलनीत्यादि । माषकलनीद्रोणं माषकल्क-  
मावितमुदकद्रोणम्, आमं सिद्धं वा अकथितं कथितं वा, त्रिभागाधिकतण्डुलं  
त्रिभागाधिकद्रोणपरिमाणतण्डुलपिष्टयुक्तं, मोरटादीनां वक्ष्यमाणानां, कार्षिक-  
मामयुक्तं प्रत्येकपादपलभागयुक्तं, किण्वाबन्धः किण्वयोगः ।

मेदकप्रसन्नयोः सम्भारयोगमाह — पाठालोध्रेत्यादि । पाठा अम्बष्ठाख्या,  
लौघः तिरीटकल्कः, तेजोवती इमपिप्पली, एला प्रसिद्धा, वालुकं हरिवालुकं,  
मधुकं मधुयष्टिः, मधुरसा दूर्वा, प्रियङ्गु कुङ्कुमं, दारुहरिद्रा दार्वीसंज्ञा, दा-  
र्विसि भिन्नं वा पदं तच्च पीतदारुसंज्ञं, हरिद्रा तु प्रसिद्धा, मरिचं कौलं, पि-  
प्पली प्रसिद्धा । पाठादीनां पञ्चकार्षिकः प्रत्येकं चूर्णपञ्चकर्षप्रमाणः, सम्भार-  
योगः, मेदकस्य प्रसन्नायाश्च । मधुकनिर्युहयुक्ता यष्टिमधुककषाययुक्ता, कट-  
शर्करा गज्जैष्टिः, वर्णप्रसादनी च मेदकप्रसन्नयोर्वर्णप्रसादहेतुश्च ।

आसवसम्भारमाह — चोचेत्यादि । चोचं त्वचसंज्ञं चित्रकोऽभिसंज्ञः  
विलङ्गम् अमोघा गजपिप्पली प्रसिद्धा एतासां चतसृणां च, कार्षिकः प्रत्येकं  
कर्षप्रमाणः, टीकाभाषयोरनुमिते 'षट्कार्षिक' इति पाठे सार्धपलप्रमाण इत्यर्थः,  
क्रमुकमधुकमुस्तालोघ्राणां क्रमुको घोण्टा मधुकं श्यामकङ्कः मुस्ता कुरुविन्दः  
लोघ्रस्तिरीटः एतेषां, द्विकार्षिकश्च कर्षद्वयप्रमाणश्च, आसवसम्भारः । दश-  
भागश्चैषां चोचादीनां दशभागः, बीजबन्धः आसवकरणद्रव्येषु योज्यः ।

प्रसन्नायोगः श्वेतसुराया इति । प्रसन्नाया योगो य उक्तः स एव

सहकारसुरा, रसोत्तरा, बीजोत्तरा वा महासुरा, सम्भारिकी वा ।

तासां मोरटापलाशपत्तूरमेषशृङ्गीकरञ्जक्षीरवृक्षकषायभावितां दग्ध-  
कटशर्कराचूर्णं लोघ्रचित्रकविलङ्गपाठामुस्ताकलिङ्गयवदारुहरिद्रेन्दीव-  
रशतपुष्पापामार्गसप्तपर्णनिम्बास्फोटकल्कार्घयुक्तमन्तर्नखो मुष्टिः कुम्भीं  
राजपेयां प्रसादयति । फाणितः पञ्चपलिकश्चात्र रसवृद्धिर्देयः ।

कुटुम्बिनः कृत्येषु श्वेतसुरामौषधार्थं वारिष्टमन्यद् वा कर्तुं लभेरन् ।

उत्सवसमाजयात्रासु चतुरहः सौरिको देयः । तेष्वननुज्ञातानां  
प्रहवणान्तं दैवसिकमत्ययं गृह्णीयात् ।

श्वेतसुराया अपि योगो भवति । किन्तु स सम्भाररहितः समकिण्वाबन्धश्चे-  
त्याह स्वामी । सम्भारबीजबन्धावुभावपि नेत्याह भाषा ।

अथ सुराभेदाः—सहकारसुरेति । सुरैव सहकारतैलयुक्ता सहकार  
सुरा । गुडप्रतिवापयुक्ता सुरा रसोत्तराख्या या शीघ्र इत्युच्यते । बीजोत्तरा  
बीजद्रव्यमात्राधिका महासुरा । सम्भारमात्राधिका सुरा सम्भारिकी ।

सुराप्रसादनविधिमाह—तासामिति । तासां सर्वासां सुराणां, मोर-  
टादिषट्ककषायभावितां मोरटा मूलपुष्पिकाख्यो वल्लीभेदः पलाशः किंशुकः  
पत्तूरो लोहमारकः भेषशृङ्गी विषाणी करञ्जो नक्तमालः क्षीरवृक्षो वटादिः ए-  
तेषां निर्यूहेन भावितं, दग्धकटशर्कराचूर्णं, लोघ्रादिकल्कार्घयुक्तं कलिङ्गयवः  
देशविशेषभवो यवः शतपुष्पा सितच्छत्राख्या अपामार्गः खरमञ्जरी आस्फोटः  
ब्रह्मवृक्षः शेषं प्रासेद्धम् एषां लोघ्रादीनां कल्कस्य अर्धेन कटशर्कराचूर्णाधिप्र-  
माणेन युक्तम्, अन्तर्नखो मुष्टिः अदृश्यनखमुष्टिमेयं, प्राक्षिप्तमिति शेषः, कुम्भीं  
खारीमितां सुरां, राजपेयां प्रसादयति राजपानयोग्या यथा भवेत् तथा स्वच्छां  
करोति । फाणितः, पञ्चपलिकश्च पलपञ्चकप्रमाणश्च, अत्र प्रसादितसुरायां,  
रसवृद्धिर्देयः रसवृद्धिप्रयोजनः क्षेप्तव्यः ।

कुटुम्बिन इति । कुटुम्बिनः पौरजानपदाः, कृत्येषु विवाहादिकार्येषु,  
श्वेतसुराम्, औषधार्थं वारिष्टम् औषधार्थं भिषगुपदिष्टमरिष्टं वा, अन्यद्वा  
भेदेकादि वा, कर्तुं सन्धातुं, लभेरन् ।

उत्सवेत्यादि । उत्सवसमाजयात्रासु वसन्ताद्युत्सवेषु बन्धुजनमेलनेषु  
इष्टदेवतापूजासु च, चतुरहः सौरिको देयः चत्वारो दिवसाः सुरापानार्थं  
अनुज्ञातव्याः, सुराध्यक्षेण । तेषु उत्सवादिषु, अननुज्ञातानाम् अनुज्ञां विनैव

सुराकिण्वविचयं स्त्रियो बालाश्च कुर्युः ।

अराजपण्याः पञ्चकं शतं शुल्कं दद्युः सुरकामेदकारिष्टमधु-  
फलाम्लाम्लशीघूनां च ।

अहश्च विक्रयं व्याजीं ज्ञात्वा मानहिरण्ययोः ।

तथा वैधरणं कुर्यादुचितं चानुवर्तयेत् ॥

इति कौटलीयार्थशास्त्रे अध्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे

पञ्चविंशोऽध्यायः सुराध्यक्षः,

आदितः षट्चत्वारिंशः ॥

पिबतां, प्रहवणान्तं प्रहवणं तुष्टिभोजनं तेनोत्सवादिसमाप्तिकालो लक्ष्यते,  
तदवधिकमित्यर्थः, दैवसिकमित्ययं गृहीयात् प्रात्यहिकं दण्डं गृहीयात् सुरा-  
ध्यक्षः । अननुज्ञातपानजनितमददिवसेषु कर्महानिनिमित्तं दण्डं कर्मकरेभ्यो  
गृहीयादिति केचिद् व्याचक्षते ।

सुरेत्यादि । सुराकिण्वविचयं सुराया विचयं श्रपणादिरूपं कर्म किण्वस्य  
विचयं शोषणादिरूपं च, स्त्रियो बालाश्च कुर्युः, तद्रसानभिज्ञाः ।

अराजपण्या इति । स्वोत्पादितमद्यविक्रयिणः, शुल्कं राजभागं, दद्युः ।  
कथं दद्युः, पञ्चकं शतम् इतिशब्द इहाध्याहर्तव्यः पञ्चकं शतमिति पञ्च  
शुल्कोऽस्मिच्छते दीयत इत्यनेन क्रमेण दद्युरित्यर्थः । केषां पण्यानामित्या-  
काङ्क्षायामाह — सुरकेत्यादि । तत्र सुरैव सुरका, मेदकारिष्टमधूनि प्रती-  
तानि, फलाम्ला तालनालिकेरादिमद्यम्, अम्लशीघु उदक्षु प्रतीतमिति स्वामी ।  
चक्रारः किण्वादिग्रहणार्थः ।

उक्तशुल्कातिरेकेण व्याज्या अपि करणमध्यायान्तश्लोकेनाह—अह-  
श्चेति । अहश्च विक्रयं दिनकृतं विक्रयं, तथा वैधरणं मानावश्यम्भाविनं  
पण्यच्छेदं च, ज्ञात्वा इत्यतया निर्धार्य, मानहिरण्ययोर्व्याजीं षोडशभाग-  
रूपां सानव्याजीं विंशतिभागरूपां हिरण्यव्याजीं च, कुर्यात् कल्पयेत्, सुरा-  
ध्यक्षः । करणं च न यथाकामं भवति, किन्तु समुदाचारसिद्धमेवानुसर्तव्य-  
मित्याह—उचितं चानुवर्तयेदिति ॥

इति कौटलीयार्थशास्त्राख्यायाम् अध्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे

पञ्चविंशोऽध्यायः सुराध्यक्षः,

आदितः षट्चत्वारिंशः ॥

## ४३. प्रक. सूनाध्यक्षः ।

सूनाध्यक्षः प्रदिष्टाभयानामभयवनवासिनां च मृगपशुपक्षि-  
मत्स्यानां बन्धवधर्हिंसायामुत्तमं दण्डं कारयेत् । कुटुम्बिनामभयवन-  
परिग्रहेषु मध्यमम् ।

अप्रवृत्तवधानां मत्स्यपक्षिणां बन्धवधर्हिंसायां पादोनसप्तविंश-  
तिपणमत्ययं कुर्यात्, मृगपशूनां द्विगुणम् ।

प्रवृत्तर्हिंसानामपरिगृहीतानां षड्भागं गृहीयात् । मत्स्यपक्षिणां  
दशभागं वाधिकं, मृगपशूनां शुल्कं वाधिकम् ।

पक्षिमृगाणां जीवत्षड्भागमभयवनेषु प्रमुञ्चेत् ।

सूनाध्यक्ष इति सूत्रम् । सूना भक्ष्यप्राणिबन्धस्थानं तदध्यक्षव्यापारो-  
ऽभिधीयत इति सूत्रार्थः । उत्तममध्यमाधमेषु कर्मसु तदनुरूपा अध्यक्षः कार्या  
इत्युक्तमधस्तात् । तत्र समाहर्तृसन्निधातृप्रभृतय उत्तमाः पौतवाध्यक्षादयो  
मध्यमाश्चाभिहिताः । इदानीमधमकर्माध्यक्षा अभिधीयन्त इति सम्बन्धः ।

तदाह — सूनाध्यक्ष इति सूनाध्यक्षः, प्रदिष्टाभयानां प्रख्यापि-  
तर्हिंसानाम्, अभयवनवासिनां च ब्रह्मसोमरप्यसर्वातिथिमृगवनादिवासिनां  
च, मृगपशुपक्षिमत्स्यानां मृगाणां कुरङ्गादीनां पशूनां खड्गमहिषादीनां  
पक्षिणा मयूरादीनां मत्स्यानां च, बन्धवधर्हिंसायां बन्धनप्रहारमारणेषु, उत्तमम्  
उत्तमसाहसं, दण्डं कारयेत् । कुटुम्बिनाम्, अभयवनपरिग्रहेषु अभयवनवा-  
सि-मृगादिविषये वधादौ, मध्यमं साहसं, कारयेत् ।

अप्रवृत्तेत्यादि । अप्रवृत्तवधानां चिरानुष्ठीयमानवधाः प्रवृत्तवधाः  
तथा न भवन्तीत्यप्रवृत्तवधाः तेषां, मत्स्यपक्षिणां बन्धवधर्हिंसायां, पादोनस-  
प्तविंशतिपणम्, अत्ययं दण्डं, कुर्यात् । मृगपशूनां तथाविधानां, द्विगुणम्  
अर्धोनचतुष्पञ्चाशत्पणं दण्डं कुर्यात् ।

प्रवृत्तेत्यादि । प्रवृत्तर्हिंसानाम्, अपरिगृहीतानाम् अस्वामिकारक्षित-  
वनगतानां वधादौ, षड्भागं गृहीयात् । मत्स्यपक्षिणां, दशभागं वाधिकं  
दशमांशं ततोऽधिकं वा, गृहीयात् । मृगपशूनां, शुल्कं वाधिकं राजादेवं  
मृगपशुमूल्यस्य दशभागं ततोऽधिकं वा, गृहीयात् ।

पक्षीत्यादि । पक्षिमृगाणां वनगृहीतानां, जीवत्षड्भागं जीवतां षड्-  
भागम्, अभयवनेषु, प्रमुञ्चेत् ।

सामुद्रहस्त्यश्चपुरुषवृषगर्दभाकृतयो मत्स्याः सारसा नादेया-  
स्तटाककुल्योद्भवा वा, क्रौञ्चोत्क्रोशकादात्यूहहंसचक्रवाकजीवजीवक-  
भृङ्गराजचकोरमत्तकोकिलमयूरशुकमदनशारिका विहारपक्षिणो मङ्ग-  
ल्याश्चान्येऽपि प्राणिनः पक्षिमृगा हिंसाबाधेभ्यो रक्ष्याः । रक्षातिक्रमे  
पूर्वः साहसदण्डः ।

मृगपशूनामनस्थि मांसं सद्योहतं विक्रीणीरन् । अस्थिमतः प्रति-  
पातं दद्युः । तुलाहीने हीनाष्टगुणम् ।

वत्सो वृषो धेनुश्चैषामवध्याः । घ्नतः पञ्चाशत्को दण्डः । क्षिष्ट-  
घातं घातयतश्च ।

रक्ष्यप्राणिन आह—सामुद्रेत्यादि । सामुद्राः समुद्रभवाः हस्त्यश्वा-  
द्याकृतयश्चेति विग्रहः तथाभूताः, मत्स्याः जलचरविशेषाः, तथा सारसाः सर-  
श्वराः, नादेयाः नदीचराः, तटाककुल्योद्भवा वा तटाकभवाः कुल्याभवाश्च  
मत्स्याः, तथा क्रौञ्चोत्क्रोशकादयस्त्रयोदश पक्षिणः, तत्र क्रौञ्चः कुङ्कुमा  
उत्क्रोशकः कुरुरः दात्यूहः कालकण्ठकः जीवजीवकः पक्षिभेदः भृङ्गराजो  
धूम्याटः चकोरश्चन्द्रिकाप्रियः मदनशारिके पक्षिजातिभेदौ शेषाः प्रसिद्धाः,  
विहारपक्षिणः क्रीडार्थाः कुकुटादयः, मङ्गल्याश्चान्येऽपि प्राणिनः पक्षिमृगाः  
मङ्गलार्थाश्च गरुडभरद्वाजादय इतरेऽपि प्राणिनः पक्षिणो मृगाश्च, हिंसाबा-  
धेभ्यः मारणपीडनेभ्यो, रक्ष्याः । रक्षातिक्रमे तद्रक्षणानास्थायां, पूर्वः साहस-  
दण्डः, सूनाध्यक्षस्य ।

मांसविक्रयविधिमाह—मृगेत्यादि । मृगपशूनाम्, अनस्थि अस्थिवि-  
नाकृतं, मांसं, सद्योहतम् अयातयामम् अभिनवं, विक्रीणीरन् । अस्थिमतः  
अस्थियुक्तस्य मांसस्य, प्रतिपातं दद्युः पातो हानिः तत्प्रतिनिधिः प्रतिपातः  
हीनप्रतीकारः तं दद्युः अस्थियोगहापितमांसमात्राप्रतिपूरणार्थमधिकमांसमात्रां  
दद्युरित्यर्थः । तुलाहीने हीनाष्टगुणं तुलोन्मानच्छन्ननिमित्तहानियोगिनि मांसे  
हीनमांसादष्टगुणं मांसं, दद्युः । तत्र चाष्टगुणेऽष्टभाग एव हापितपूरणार्थः  
केतुः, अवशिष्टास्तु अष्टभागाः सप्त सूनाध्यक्षस्येत्याह स्वामी ।

वत्स इति । वत्सः स्तनन्धयः, वृषः रेतस्सेचनक्षमः, धेनुश्च प्रसवध-  
र्मिणी गौश्च, एषां मृगपशूनाम् अनुज्ञातवधानामपि मध्ये, अवध्याः । घ्नतः  
वत्सादिमारयितुः, पञ्चाशत्कः पञ्चाशत्पणिकः, दण्डः । क्षिष्टघातं घातयतश्च

परिसूनमशिरःपादास्थि विगन्धं स्वयंमृतं च न विक्रीणीरन् ।  
अन्यथा द्वादशपणो दण्डः ।

दुष्टाः पशुमृगव्याला मत्स्याश्चाभयचारिणः ।

अन्यत्र गुप्तिस्थानेभ्यो वधबन्धमवाप्नुयुः ॥

इति कौटलीयार्थशास्त्रे अभ्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे

षड्विंशोऽध्यायः सूनाध्यक्षः,

आदितः सप्तचत्वारिंशः ॥

विचित्रव्यथोत्पादनदारुणो वधो यथा भवेत् तथा वधं कारयतश्च उक्त एव  
दण्डः ।

अविक्रयमांसान्याह — परिसूनमिति । परिसूनं सूना मांसपरिनि-  
ष्पादनस्थानं तत् परिवर्जितं यस्य तत् तथाभूतम् अर्थात् सूनातिरिक्तस्थल-  
निहतप्राणिदेहोद्धृतं मांसं, तथा अशिरःपादास्थि शिरःपादास्थिशून्यं वनहत-  
स्त्रादितावशिष्टमृगाङ्गसम्बन्धि मांसं, तथा विगन्धं दुर्गन्धि मांसं, स्वयंमृतं च  
रोगमृतमांसं च, न विक्रीणीरन् । अन्यथा परिसूनादिविक्रये, द्वादशपणो  
दण्डः ।

अध्यायप्रान्ते श्लोकमाह — दुष्टा इति । अभयचारिणः अभयवनेषु  
रक्ष्यमाणाः, दुष्टाः हिंसाः, पशुमृगव्यालाः पशवो गवयादयः मृगाः शुनका-  
दयः व्याला व्याघ्रादयश्च, मत्स्याश्च शिशुमारादयः, गुप्तिस्थानेभ्योऽन्यत्र  
अभयवनेभ्योऽन्यस्मिन् स्थाने, समागता इति शेषः, वधबन्धम् अवाप्नुयुः ।  
स एषोऽभयवनस्थपशुमृगादिवधस्य प्राक्प्रतिषिद्धस्य प्रतिप्रसवः ॥

इति कौटलीयार्थशास्त्रव्याख्यायाम् अभ्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे

षड्विंशोऽध्यायः सूनाध्यक्षः,

आदितः सप्तचत्वारिंशः ॥



## ४४. प्रक. गणिकाध्यक्षः ।

गणिकाध्यक्षो गणिकान्वयामगणिकान्वयां वा रूपयौवनशिल्पसम्पन्नां सहस्रेण गणिकां कारयेत् । कुटुम्बार्धेन प्रतिगणिकाम् ।

निष्पतिताप्रेतयोर्दुहिता भगिनी वा कुटुम्बं भरेत् । तन्माता वा प्रतिगणिकां स्थापयेत् । तासामभावे राजा हरेत् ।

सौभाग्यालङ्कारवृद्ध्या सहस्रेण वारं कनिष्ठं मध्यमगुत्तमं वारो-

गणिकाध्यक्ष इति सूत्रम् । गणिका रूपाजीवाः तासामध्यक्षः, अर्थात् तद्यापार उच्यते इति सूत्रार्थः । 'रूपाजीवाः स्नानशुद्धशरीराः परिवर्तितवस्त्रालङ्काराः पश्येदि'त्युक्तम् । तदध्यक्षस्त्वनुक्त इदानीमभिधीयते ।

गणिकाध्यक्ष इति । सः, गणिकान्वयां गणिकावंशभवाम्, अगणिकान्वयां वा, वाशब्देन गणिकात्वं प्रति वंशस्याप्रयोजकत्वे सूचिते गणिकात्वप्रयोजकं धर्ममाह—रूपयौवनशिल्पसम्पन्नां सौन्दर्यतरुणिमकलाकौशलशालिनीं स्त्रियं, सहस्रेण गणिकां कारयेत् नवकुटुम्बस्थापनार्थरूप्यसहस्रदानेन गणिकास्थाने स्थापयेत्, वक्ष्यमाणनियोगानुष्ठानाय । अयमेकगणिकास्थापनपक्षः । अनेकगणिकास्थापनपक्षमाह—कुटुम्बार्धेनेति । कुटुम्बं गणिकाकुटुम्बकर्म राजपरिचर्यालक्षणं तस्यार्धेन अर्धमेकमयानुष्ठेयमपरमन्ययेत्यर्धशो विभजनेन, अथवा कुटुम्बस्थापनार्थदेयद्रव्यं कुटुम्बं तस्यार्धेन अर्धशो दानेन, प्रतिगणिकां द्वितीयामपि कारयेत् । कुटुम्बार्धोक्त्या पूर्वोक्तस्य सहस्रस्याप्यर्धशो विभज्य दानं गणिकाप्रतिगणिकयोरुक्तप्रायम् ।

निष्पतितेत्यादि । निष्पतिताप्रेतयोः प्रोषिताप्रमीतयोर्गणिकयोः, दुहिता, भगिनी वा, कुटुम्बं गणिकातन्त्रं, भरेत् बहेत् । अर्थात् तद्धनं च हरेत् । तन्माता वा प्रतिगणिकां स्थापयेत् दुहितृभगिन्योरभावे तन्मातैव तत्स्थाने-  
ऽन्यामादिश्य तत्कार्यं कारयेत् । तासां दुहितृभगिनीप्रतिगणिकामातृणाम्, अभावे, राजा, हरेद् गणिकाधनम् ।

सौभाग्यालङ्कारवृद्धयेति । सौभाग्यालङ्कारवृद्ध्यानुगुण्येन, सहस्रेण उपदापणसहस्रग्रहणेन, वारं त्रयोऽं, कनिष्ठम् अधमम्, मध्यमम्, उत्तमं वा, आरोपयेद् दद्यात् । तत्र कनिष्ठस्य सहस्रग्रहणे मध्यमस्य द्विसहस्रग्रहणम्

पयेत् । छत्रभृङ्गारव्यजनशिविकापीठिकारथेषु च विशेषार्थम् ।

सौभाग्यभङ्गे मातृकां कुर्यात् ।

निष्क्रयश्चतुर्विंशतिसाहस्रो गणिकायाः । द्वादशसाहस्रो गणिका-  
पुत्रस्य । अष्टवर्षात् प्रभृति राज्ञः कुशीलवकर्म कुर्यात् ।

गणिकादासी भग्नभोगा कोष्ठागारे महानसे वा कर्म कुर्यात् ।  
अविशन्ती सपादपणमवरुद्धा मासवेतनं दद्यात् ।

भोगं दायमायं व्ययमायति च गणिकाया निबन्धयेत् । अति-  
व्ययकर्म च वारयेत् ।

उत्तमस्य त्रिसहस्रग्रहणमिति बोद्धव्यम् । किमर्थं कनिष्ठादिमारोपयेदित्यत्रा-  
ह— छत्रभृङ्गारव्यजनशिविकापीठिकारथेषु च विशेषार्थमिति । छत्रा-  
दिग्रहणादिकर्मसु अनुष्ठानप्रतिनियमार्थं, यद्वा तेषु यथायोगमनुष्ठीयमानेषु  
शोभोत्कर्षार्थम् । तत्रच्छत्रादिषु षट्सु मध्ये प्रथमद्विकं न्योगस्य कनिष्ठस्य  
द्वितीयद्विकं मध्यमेस्य तृतीयद्विकमुत्तमस्येति क्रम औचित्यादवसेयः ।

सौभाग्यभङ्ग इति । रूपयौवनापगमे वार्षिकनिमित्ते, मातृकां कुर्यात्  
सावत्कालमुक्तां मातृस्थानीयां कुर्यात्, अर्थाद् भोग्यगणिकायाः ।

गणिकात्वनिर्मेक्षविधिमाह— निष्क्रय इति । निष्क्रयः राजदास्य-  
निर्मेक्षमूल्यं, चतुर्विंशतिसाहस्रः चतुर्विंशतिसहस्रपणः, गणिकायाः । द्वादश-  
साहस्रो द्वादशसहस्रपणो निष्क्रयः, गणिकापुत्रस्य । निष्क्रयाभावे त्वाह—  
अष्टवर्षादिति । अष्टवर्षात् प्रभृति, राज्ञः, कुशीलवकर्म चारणकर्म, कुर्याद्  
गणिकापुत्रः ।

गणिकादासीति । गणिकायाः परिचारिका, भग्नभोगा भोगार्हवयो-  
ऽतिक्रान्ता, कोष्ठागारे, महानसे वा, कर्म ब्रीह्यवघातादिकं पाकपावमार्जना-  
दिकं वा, कुर्यात् । अविशन्ती कर्माकुर्वती, सपादपणं, मासवेतनं दद्याद्  
गणिकायै । का दद्यात्, अवरुद्धा पुरुषेण केनचिद् गृहेऽवरुद्धात्मैकभोग्यतां  
नीता गणिकादासी ।

भोगमिति । भोगं भोक्तृपुरुषदत्तं धनं, दायं मातृक्रमागतं धनम्, आसं  
भोगातिरिक्तलाभम्, व्ययम्, आयति च प्रभावं च, गणिकायाः, निबन्धयेत्  
पुस्तके लेखयेद्, गणिकाध्यक्षः । अतिव्ययकर्म च, वारयेत् प्रतिषेधयेत् ।

मातृहस्तादन्यत्राभरणन्यासे सपादचतुष्पणो दण्डः । स्वापतेयं विक्रयमाधानं नयन्त्याः सपादपञ्चाशत्पणो दण्डः ।

चतुर्विंशतिपणो वाक्पारुष्ये । द्विगुणो दण्डपारुष्ये । सपादपञ्चाशत्पणः पणोऽर्धपणश्च कर्णच्छेदने ।

अकामायाः कुमार्या वा साहसे उत्तमो दण्डः । सकामायाः पूर्वः साहसदण्डः ।

गणिकामकामां रुन्धतो निष्पातयतो वा व्रणविदारणेन वा रूपमुपघ्नतः सहस्रदण्डः । स्थानविशेषेण वा दण्डवृद्धिरा निष्क्रयद्विगुणात् । पणसहस्रं वा दण्डः ।

मातृहस्तादिति । मातृहस्तादन्यत्र प्रियविटादिहस्ते, आभरणन्यासे आभरणानां रक्षार्थेऽर्पणे, सपादचतुष्पणो दण्डः, गणिकायाः । स्वापतेयं स्वं वस्त्रभाजनादि, विक्रयम्, आधानं वा, नयन्त्याः, सपादपञ्चाशत्पणो दण्डः ।

चतुरित्यादि । चतुर्विंशतिपणः तावन्मानो दण्डः, वाक्पारुष्ये वाचा पराक्रोशे । द्विगुणः अष्टचत्वारिंशत्पणः, दण्डपारुष्ये करपादलगुडताडनादौ । सपादपञ्चाशत्पणः, पणोऽर्धपणश्च सार्धपण इत्यर्थः, कर्णच्छेदने दण्डः । तत्राघ्रो राज्ञे देयः, द्वितीयस्तु गणिकाध्यक्षाय । त एते गणिकादण्डाः ।

अथ तत्कामुकपुरुषदण्डमाह — अकामाया इति । अकामाया इच्छा-रहितायाः, कुमार्याः, वाशब्दः प्रस्तावान्तरद्योतनार्थः, साहसे बलात्करणे, उत्तमो दण्डः उत्तमसाहसः । सकामायाः इच्छन्त्याः कुमार्याः, साहसे, पूर्वः साहसदण्डः ।

गणिकामिति । गणिकाम्, अकामां, रुन्धतः स्वगृहे अवरुध्य वासयतः, निष्पातयतो वा निष्पतनं निर्मोक्षणं कारयतो वा, व्रणविदारणेन वा रूपम् उपघ्नतः व्रणहेतुना दन्तनखादिक्षतेन रूपं विकारयतो वा, सहस्र-दण्डः । स्थानेत्यादि । स्थानविशेषेण वा शरीरगततत्तत्स्थानविशेषानुरूप्येण वा, दण्डवृद्धिः उक्तस्य सहस्रदण्डस्य वृद्धिः गुणनिका कल्पनीया । आ कुत एषा वृद्धिकल्पनेत्याह — आ निष्क्रयद्विगुणात् निष्क्रयश्चतुर्विंशतिसाहस्रो य उक्तस्तस्य द्विगुणम् अष्टाचत्वारिंशत्साहस्रमभिव्याप्य । तदुपरि शरीरावयवोपघातनिमित्ता दण्डवृद्धिर्नास्तीत्यर्थः । स्वामी तु स्थानविशेषेण वेति प्रतीकमुपादाय व्याचष्टे — “उत्तमादिवारप्राधान्येन दण्डवृद्धिः कल्पनीया । आ

प्राप्ताधिकारां गणिकां प्रायतो निष्क्रयत्रिगुणो दण्डः । मातृ-  
कादुहितृकारूपदासीनां घात उत्तमः साहसदण्डः ।

सर्वत्र प्रथमेऽपराधे प्रथमः, द्वितीये द्विगुणः, तृतीये त्रिगुणः,  
चतुर्थे यथाकामी स्यात् ।

राजाज्ञया पुरुषमनभिगच्छन्ती गणिका शिफासहस्रं लभेतः ।  
पञ्चसहस्रं वा दण्डः ।

भोगं गृहीत्वा द्विपत्या भोगद्विगुणो दण्डः । वसतिभोगापहारे  
भोगमष्टगुणं दद्याद् अन्यत्र व्याधिपुरुषदोषेभ्यः ।

कुत इत्याह — आ निष्क्रयद्विगुणादिति । निष्क्रयश्चतुर्विंशतिसाहस्रः  
तद्विगुणोऽष्टाचत्वारिंशत्साहस्रः” इति । आ निष्क्रयद्विगुणादित्येतदनन्तरं  
‘पणसहस्रं वा दण्डः’ इति वाक्यम् अर्थशास्त्रादर्शेषु पठ्यते । तत्तु स्वामिटीका-  
भाषयोरननुसंहितत्वात् पूर्वोत्तरग्रन्थानाकाङ्क्षितत्वाच्च प्रक्षिप्तं मन्यमानैर्न व्या-  
ख्यातमस्माभिः ।

प्राप्ताधिकारामिति । लब्धच्छत्रभृत्कारादिनियोगां, गणिकां, घात-  
यतः, निष्क्रयत्रिगुणः द्वासप्ततिसाहस्रपणो, दण्डः । मातृकादुहितृकारूपदा-  
सीनां घाते कुट्टन्याः कुमार्याः प्रतिकर्मदास्या वा ताडने, उत्तमः साहसदण्डः ।

सर्वत्रेति । सर्वस्मिन्, प्रथमेऽपराधे यो य उक्तस्तस्मिंस्तस्मिन्निदम्प्र-  
थमकृतेऽपराधे, प्रथमः यो य उक्तो दण्डः स स प्रथम इत्यर्थः । द्वितीये  
तस्मिंस्तस्मिन्नपराधे पुनरारब्धे, द्विगुणः स स दण्डः कार्य इति शेषः ।  
तृतीये, त्रिगुणः । चतुर्थेऽपराधे, यथाकामी स्यात् चतुर्गुण-सर्वस्वहरण-प्रावा-  
सनादिरूपं दण्डं स्वेच्छानुरोधेन विदध्यादित्यर्थः ।

राजाज्ञयेति । राजाज्ञानुरोधेन, पुरुषमनभिगच्छन्ती, गणिका, शिफा-  
सहस्रं कसाघातसहस्रं, दण्डं लभेत । पञ्चसहस्रं वा दण्डः शिफासहस्राभाषणे  
पञ्चसहस्रपणात्मको दण्डः ।

भोगमिति । भोगं सम्भोगवेतनं, गृहीत्वा, द्विपत्याः भोगदं पुरुषम-  
रोचयमानायाः, भोगद्विगुणो दण्डः । वसतीत्यादि । वसतिभोगापहारे वसति-  
भोगस्य रात्रिसम्भोगस्य अपहारे कथादिव्याजेन कालयापने, भोगं सम्भोगवे-  
तनं गृहीतम्, अष्टगुणं दद्यात् । तत्रापवादः — अन्यत्र व्याधिपुरुषदो-  
षेभ्य इति । व्याधयः कुष्ठादयः पुरुषदाया अरागत्वादयः तद्यतिरेकेण ।

पुरुषं घृत्याश्रिताप्रतापोऽप्सु प्रवेशनं वा ।

गणिकाभरणमर्थं भोगं वापहरतोऽग्नौ दण्डः । गणिका भोग-  
मायति पुरुषं च निवेदयेत् ।

एतेन नटनर्तकगायकवादकवाग्जीवनकुशीलवप्लवकसौभिक-  
चारणस्त्रीव्यवहारिणां स्त्रियो गूढाजीवाश्च व्याख्याताः ।

तेषां तूर्यमागन्तुकं पञ्चपणं प्रेक्षावेतनं दद्यात् ।

रूपाजीवा भोगद्वयगुणं मासं दद्युः ।

गीतवाद्यपाठ्यनृत्तनाट्याक्षरचित्रवीणावेणुमृदङ्गपरचित्तज्ञानग-  
म्भमात्म्यसंयूहनसम्पादनसंवाहनवैशिककलाज्ञानानि गणिका दासी-  
रङ्गोपजीविनीश्च ग्राह्यतो राजमण्डलादाजीवं कुर्यात् ।

पुरुषमिति । पुरुषं घृत्याः मारयन्त्याः, चिताप्रतापः तेनैव सह चि-  
तायामारोप्य दहनम्, अप्सु प्रवेशनं वा गलमहाशिलाबन्धेन जलनिमज्जनं  
वा कर्तव्यम् ।

गणिकाभरणमिति । गणिकाया आभरणम्, अर्थं तदन्यद् वा वस्तु,  
भोगं वा सम्भोगवेतनं वा, अपहरतः, अष्टगुणः अपहृतद्रव्याष्टगुणः, दण्डः ।  
गणिकेति । सा, भोगम् आयति तन्मूलमायं, पुरुषं च कृतवासं, निवेदयेत् ।

एतेनेति । उक्तेन गणिकाकल्पेन, नटादीनां दशानां, स्त्रियः, गूढा-  
जीवाश्च प्रच्छन्नव्यभिचारजीविन्यश्च, व्याख्याताः उक्ताः, त एते गणिका-  
विधय एव यथासम्भवमासु योजनीया इत्यर्थः । तत्र नटा अर्थाभिनयजीविनः,  
नर्तकाः गात्रविक्षेपमात्रकारिणः, गायकाः कण्ठगायिनः, वादकाः वैणिका-  
दयः, वाग्जीवनाः कथकाः, कुशीलवाः नर्तकीप्रधानाः, प्लवका रज्ज्वारोहकाः,  
सौभिका 'ऐन्द्रजालिकाः छायाग्राहका इत्यपरे' इति स्वाभी, चारणा. चिटम-  
ह्लादयः, स्त्रीव्यवहारिणो बन्धकीकुटुम्बिनः । चारणानां स्त्रीव्यवहारिणामिति  
व्यस्तपाठोऽपि ।

तेषामिति । तेषां, तूर्यं नटनर्तकादिमेलकम्, आगन्तुक विदेशादागतं,  
पञ्चपणं प्रेक्षावेतनं स्वकलाप्रकाशनार्थं वेतनं, दद्याद् राज्ञे ।

रूपाजीवा इति । गणिकाः, भोगद्वयगुणं दिवसद्वयलाभं, मासं मास-  
दयं, दद्युः ।

गीतवाद्येत्यादि । गीतादीनां कलान्तानां षोडशानां ज्ञानानि, गणिकाः

गणिकापुत्रान् रङ्गोपजीविनश्च मुख्यान् निष्पादयेयुः सर्वता-  
लावचराणां च ।

संज्ञाभाषान्तरज्ञाश्च स्त्रियस्तेषामनात्मसु ।

चारघातप्रमादार्थं प्रयोज्या बन्धुवाहनाः ॥

इति कौटलीयार्थशास्त्रे अध्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे

सप्तविंशोऽध्यायः गणिकाध्यक्षः,

भादितोऽष्टाचत्वारिंशः ॥

पूर्वोक्ताः, दासीरङ्गोपजीविनीश्च दासीर्गणिकातिरिक्तवेश्याः रङ्गोपजीविनी-  
र्नटादिस्रियश्च, ग्राह्यतः शिक्षयत आचार्यस्य, राजमण्डलाद् राज्ञो यन्मण्डलं  
नगरग्रामादिसमूहोत्थमायजातं तत्सकाशाद्, आजीवं वृत्तिं, कुर्यात् कल्पयेद्  
राजा । तत्र गीतवाद्ये प्रसिद्धे, पाठ्यमाख्यायिकादि, नृत्तं पदार्थाभिनयः,  
नाट्यं वाक्यार्थाभिनयः, अक्षरं लिपिः, चित्रम् आलेख्यकर्म, वीणा वेणुर्मु-  
दङ्गश्च प्रसिद्धाः, परचित्तज्ञानं परेक्षिताकारवेदनं, गन्धमाल्यसंयूहनसम्पादनं  
गन्धसंयूहनं गन्धयुक्तिः माल्यसम्पादनं माल्यगुम्फनं, संवाहनमङ्गमर्दनं,  
वैशिकं दत्तकाचार्यादितन्त्रं, कलाः उक्तातिरिक्ताश्चतुष्पञ्चान्तर्गताः कलाविधाः ।

गणिकेत्यादि । गणिकापुत्रान्, रङ्गोपजीविनश्च, मुख्यान् निष्पाद-  
येयुः प्रधानान् आचार्यादिस्थानीयान् कुर्युः । केषां, सर्वतालावचराणां च सर्व-  
ेषामपि रङ्गोपजीविनाम् ।

प्रान्ते श्लोकमाह—संज्ञेत्यादि । संज्ञाभाषान्तरज्ञाः सङ्केतविशेषज्ञाः भा-  
षाविशेषज्ञाश्च, तेषां तालावचराणां, स्त्रियः, अनात्मसु अजितेन्द्रियेषु दूष्येषु,  
चारघातप्रमादार्थं चाराणां परप्रयुक्तगूढपुरुषणां घातार्थं रहोविसम्भवाभ्यां  
प्रमादार्थं च विषयासक्तिजननेन स्वकर्तव्योपेक्षोत्पादनार्थं च, प्रयोज्याः विधेर्मा-  
कृत्य प्रयोक्तव्याः राज्ञा । विधेयत्वार्थमाह — बन्धुवाहना इति । बन्धुभिर-  
र्थदानवशीकृतैर्वाङ्गमाना यथाराजदेशं नीयमानाः ॥

इति कौटलीयार्थशास्त्रव्याख्यायाम् अध्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे

सप्तविंशोऽध्यायः गणिकाध्यक्षः,

भादितोऽष्टाचत्वारिंशः ॥

## ४५. प्रक. नावध्यक्षः ।

नावध्यक्षः समुद्रसंयाननदीमुखतरप्रचारान् देवसरोविसरोनदी-  
तरांश्च स्थानीयादिष्वेक्षेत ।

तद्वेलाकूलग्रामाः क्लृप्तं दद्युः ।

मत्स्यबन्धका नौकाभाटकं षड्भागं दद्युः । पत्तनानुवृत्तं शुल्क-  
भागं वणिजो दद्युः । यात्रावेतनं राजनौभिः सम्पतन्तः । शङ्खमुक्ता-  
ग्राहिणो नौभाटकं दद्युः, स्वनौभिर्वा तरेयुः ।

अध्यक्षश्चैषां खन्यध्यक्षेण व्याख्यातः ।

नावध्यक्ष इति सूत्रम् । नावां यानपात्राणाम् अध्यक्ष आदेयभागा-  
धिकृत इत्यर्थः । समाहर्तृकर्मण्यात्मरक्षितके च नावोऽभिहिताः । नदध्यक्ष-  
स्त्वनुक्त इहाभिधीयते ।

नावध्यक्ष इति । म., समुद्रसंयाननदीमुखतरप्रचारान् समुद्रकूलस-  
मीपयानस्य नदीसमुद्रसङ्गमतरणस्य च मार्गान्, देवसरोविमगेनदीतरांश्च  
देवसरः सदाजलसमृद्धं महासरः विसरः शोष्यसरः नदी प्रसिद्धा एषां तरण-  
मार्गीश्च, स्थानीयादिषु स्थानीयद्रोणमुखस्वार्वाटिकसंग्रहग्रामेषु, अवक्षेप ।

तद्वेलेत्यादि । तद्वेलाकूलग्रामाः समुद्रतटमहासरःप्रभृतिनिरवर्तिग्राम-  
वासिनः, क्लृप्तं कल्पितं किमपि तरणार्थं राजादेयं, दद्युः नौव्यापारसततोप-  
योगात् । तदभावान्नान्ये जानपदास्तद् दद्युः ।

मत्स्येत्यादि । मत्स्यबन्धका दाशाः, नौकाभाटकं राजकायाया नौ-  
काया अवक्रयं, षड्भागं मत्स्यषष्ठभागं, दद्युः । पत्तनानुवृत्तं पण्यपत्तनसिद्धं,  
शुल्कभागं शुल्कार्थं भागं पण्यमृत्यस्य पञ्चमभागं षष्ठभागं वा, वणिजः,  
दद्युः । शुल्काध्यक्षग्राह्य एवायं शुल्कभाग इहोक्तः तदतिरिक्तप्रार्थना नाव-  
ध्यक्षेण मा कारीत्येतदर्थम् । यात्रावेतनं, राजनौभिः, संपतन्तः गतागतं कु-  
र्वन्तः, दद्युर्यथाप्रसिद्धम् । शङ्खमुक्ताग्राहिणः नौभाटकं दद्युः, विशेषाकथनाद्  
उक्तमत्स्यबन्धकवत् षड्भागम् । स्वनौभिर्वा तरेयुः । एषां स्वनौतरणाभ्यनु-  
ज्ञानान्मत्स्यबन्धानां स्वनौतरणप्रतिषेधो गम्यते । नौद्वाटकमित्यपपाठः । नौवि-  
भागकमिति तु व्याख्यापाठः ।

अध्यक्षश्चेति । नावध्यक्षश्च, एषां शङ्खादीनां विषये, खन्यध्यक्षेण  
व्याख्यातः खन्यध्यक्षवद् भाटकलब्धशङ्खादीनां कर्मान्तान् पण्यव्यवहारं  
नावध्यक्षः कारयेदित्यर्थः ।

पत्तनाध्यक्षनिबन्धं पण्यपत्तनचारित्रं नावध्यक्षः पालयेत् ।

मूढवाताहतां तां पितेवानुगृहीयात् । उदकप्राप्तं पण्यमशुल्कम-  
र्धशुल्कं वा कुर्यात् ।

यथानिर्दिष्टाश्चैताः पण्यपत्तनयात्राकालेषु प्रेषयेत् । संयान्ती-  
र्नावः क्षेत्रानुगताः शुल्कं याचेत । हिंसिका निर्घातयेद्, अमित्रविष-  
यातिगाः पण्यपत्तनचारित्रोपघातिकाश्च ।

शासकनियामकदात्ररश्मिग्राहकोत्सेचकाधिष्ठिताश्च महानावो  
हेमन्तग्रीष्मतार्यासु महानदीषु प्रयोजयेत् । क्षुद्रिकाः क्षुद्रिकासु वर्षासा-  
विणीषु ।

बद्धतीर्थाश्चैताः कार्याः राजद्विष्टकारिणां तरणभयात् ।

पत्तनेत्यादि । पत्तनाध्यक्षनिबन्धं पत्तनाध्यक्षप्रतिष्ठापितं, पण्यपत्तन-  
चारित्रं पण्यपत्तनाचारं, नावध्यक्षः, पालयेत् नातिवर्तेत ।

मूढवाताहतामिति । मूढां दिष्मोहापयातां वाताहतां विपरीतवाता-  
कुलितां च, तां नावं, पितेव, अनुगृहीयात् तारयेत् । उदकप्राप्तं जलदूषितं,  
पण्यम्, अशुल्कम्, अर्धशुल्कं वा, कुर्यात् तच्छेदानुरूप्येण ।

यथानिर्दिष्टाश्चैति । अशुल्का अर्धशुल्का वा, एताः नावः, पण्यपत्त-  
नयात्राकालेषु, प्रेषयेद् असङ्गं विसृजेत् । संयान्तीर्गच्छन्तीः, नावः, क्षेत्रानु-  
गताः शुल्कस्नानगताः, शुल्कं याचेत । इह शुल्कस्य याचनं न वक्तव्यं  
सिद्धत्वात्, तदिहोच्यते शुल्कतोऽधिकं मा याचीत्युपदेशार्थम् । हिंसिकाः  
हिंसाश्चोरादयः तद्वतीः, नावः, निर्घातयेत् । अमित्रविषयातिगाः शत्रुदेशया-  
यिनीः, पण्यपत्तनचारित्रोपघातिकाश्च नावः, निर्घातयेत् ।

शासकेत्यादि । शासकादिपञ्चकाधिष्ठिताश्च शासको निवेष्टा निग्रा-  
मकः पोतवाहः दात्रग्राहको लवित्रग्राही राश्मिग्राहकः प्रग्रहग्राही उत्सेचकः  
प्रविशजलापनेता एतैरपायप्रतिविधायिभिरध्यासिताश्च, महानावः, हेमन्त-  
ग्रीष्मतार्यासु अवर्षाकालेऽपि नौतरणीयासु, महानदीषु सिन्धुसरयूप्रभृतिषु,  
प्रयोजयेत् । क्षुद्रिकाः क्षुद्रनावः, क्षुद्रिकासु वर्षासाविणीषु वर्षाकालमात्रतर-  
णीयजलासु कुनदीषु, प्रयोजयेदिति वर्तेते ।

बद्धेत्यादि । बद्धतीर्थाश्च बद्धाः संयताः सनियन्त्रणाः कृतारक्षा इति  
वाच्यत् तीर्था अवतारा यासां तास्तथाभूताः, एताः नावः, कार्याः । कुतः,  
राजद्विष्टकारिणां शत्रुप्रयुक्ततीक्ष्णरसदादीनां, तरणभयात् ।



अकालेऽतीर्थे च तरतः पूर्वः साहसदण्डः । काले तीर्थे चानि-  
सृष्टतारिणः पादोनसप्तविंशतिपणस्तरात्ययः ।

कैवर्तकाष्ठतृणभारपुष्पफलवाटषण्डगोपालकानामनत्ययः सम्भा-  
व्यदूतानुपातिनां च सेनाभाण्डचारप्रयोगाणां च । स्वतरणैस्तरतां,  
बीजभक्तद्रव्योपस्करांश्चानूपग्रामाणां तारयताम् ।

ब्राह्मणप्रव्रजितबालवृद्धव्याधिनशासनहरगर्भिण्यो नावध्यक्षमु-  
द्राभिस्तरेयुः ।

कृतप्रवेशाः पारविषयिकाः सार्धप्रमाणा वा विशेष्युः ।

परस्य भार्या कन्यां वित्तं वापहरन्तं शक्तिमाविश्रमुद्राण्डीकृतं

नियन्त्रणविधिमाह — अकाल इति । अकाले निशाधादौ, अतीर्थे  
अवष्टे च, तरतः पूर्वः साहसदण्डः । काले, तीर्थे च, अनिसृष्टतारिणः अन-  
नुज्ञातस्य तरतः, पादोनसप्तविंशतिपणः, तरात्ययः तरणदण्डः ।

तरणदण्डापवादमाह—कैवर्तेत्यादि । कैवर्तादीनां कैवर्तानां धावराणां  
काष्ठवाहिनां तृणवाहिनां पुष्पवाटपालकानां फलवाटपालकानां षण्डपालकानां  
गोपालकानां च, अनत्ययः अदण्डः । सम्भाव्यदूतानुपातिनां च सम्भाव्यम्  
अनुपतनीयतया शक्तिं चोरादिमनुपततां दूतं राजदूतं कार्यशेषार्थमनुपततां  
च, अनत्यय इत्यनुषज्यते । सेनाभाण्डचारप्रयोगाणां च सेनोपकरणगूढपुरुषप्र-  
योगाणां च, अनत्ययः । स्वतरणैः स्वकीयैस्तरणसाधनैः बाहुलाबूमस्त्रादिभिः,  
तरतां, बीजभक्तद्रव्योपस्करांश्च बीजं वपार्थं भक्तं कर्मकराशनं द्रव्यं पुष्प-  
फलसाकादि उपस्करः वेशवारः इत्येतांश्च, आनुपग्रामाणां जलप्रचुरवेशस-  
न्निविष्टग्रामवासिनां, तारयताम्, अनत्ययः ।

आसराप्रदायेन नावध्यक्षमुद्रामात्रं गृहीत्वा ये तस्मार्हा जनास्ता-  
नाह — प्राणजेत्यादि । सुगमम् ।

कृतप्रवेशा इति । कृतप्रवेशा अभ्यनुज्ञातप्रवेशाः, पारविषयिकाः  
परवेशागताः, सार्धप्रमाणा वा अननुज्ञातप्रवेशत्वेऽपि अनुज्ञातसार्धाधिष्ठातृका  
वा, विशेष्युः, नृपस्य देशम् ।

परस्येति । परस्य भार्या कन्यां वित्तं वा अपहरन्तम्, उपग्राहयेत्  
शक्तित्वादिलिङ्गैर्वक्ष्यमाणैरनुमाय बन्धयेत् । तत्र शक्तितं चकितचारिणम्,

महाभाण्डेन मूर्ध्नि भारेणावच्छादयन्तं सद्योगृहीतलिङ्गिनम् अलिङ्गिनं वा प्रव्रजितमलक्ष्यव्याधितं भयविकारिणं गूढसारभाण्डशासनशस्त्राभियोगं विषहस्तं दीर्घपथिकममुद्रं चोपग्राहयेत् ।

क्षुद्रपशुर्मनुष्यश्च सभारो माषकं दद्यात् । शिरोभारः कायभारो गवाश्वं च द्वौ । उष्ट्रमहिषं चतुरः । पञ्च लघुयानम् । षट् गो-लिङ्गम् । सप्त शकटम् । पण्यभारः पादम् ।

तेन भाण्डभारो व्याख्यातः । द्विगुणो महानदीषु तरः ।

क्लृप्तमानूपग्रामा भक्तवेतनं दद्युः ।

आविमं सम्भ्रान्तम्, उद्ग्राण्डीकृतं समधिकभाण्डभारवाहिनं, महाभाण्डेन मूर्ध्नि भारेणावच्छादयन्तं बृहदाकृतिना पलालादिभारेण शिरसि कृतेनावृतप्रायमुखं, सद्योगृहीतलिङ्गिनं प्रव्रजितं तत्कालकलितपरिव्राजकचिह्नम्, अलिङ्गिनं वा प्रव्रजितं सद्यःपरित्यक्तपरिव्राजकचिह्नं वा, अलक्ष्यव्याधितं व्याधितव्यपदेशिनमदृष्टव्याधिचिह्नं, भयविकारिणं वदनश्रेतीभावादिभयचिह्नयुक्तं, गूढसारभाण्डशासनशस्त्राभियोगं गूढसारभाण्डं गूढरत्नादिद्रव्यं, गूढशासनं गूढलेखं गूढशस्त्रं गूढायुधं गूढाभियोगं गूढोऽभियोगः औपनिषदवक्ष्यमाणनिष्प्रतीकाराद्यभियोगद्रव्यं यस्य तं तथाभूतं च, विषहस्तं, दीर्घपथिकं दूराध्वगमनश्रान्तम्, अमुद्रम् अन्तपालमुद्रारहितं च, उपग्राहयेत् ।

तरवेतनविधिमाह— क्षुद्रेत्यादि । क्षुद्रपशुः अजादिः, मनुष्यश्च सभारः करगृहीतभारः, माषकं दद्यात् । शिरोभारः शिरोधार्यो भारः, कायभारः स्कन्धधार्यः, गवाश्वं च गौश्चाश्वश्च, द्वौ माषौ, दद्यादिति सम्बध्यते । उष्ट्रमहिषम् उष्ट्रश्च महिषश्च, चतुरः माषकान्, दद्यात् । पञ्च लघुयानं लघुगन्त्री पञ्च माषकान् दद्यात् । षट् गोलिङ्गं मध्यमगन्त्री षट् माषान्, दद्यात् । सप्त शकटं दद्यात् । पण्यभारः पण्यानां तुलाविंशतिः, पादं पणचतुर्भागं, दद्यात् ।

तेनेति । तेन पण्यभारवेतनकथनेन, भाण्डभारो महिषोष्ट्रादिबाह्यो, व्याख्यातः उक्तः, एकैकस्य भारस्यैकं माषकं दद्यादिति । त एत आतरा लघुनदीविषयाः । अत एवाह— द्विगुणो महानदीषु तर इति । तरः तरणवेतनम् ।

क्लृप्तमिति । क्लृप्तं यात्किञ्चिद्, आनूपग्रामाः, भक्तवेतनं राजभान्यातिरिक्तं दद्युः नाविकस्य ।

प्रत्यन्तेषु तराः शुल्कमातिवाहिकं वर्तनीं च गृहीयुः । निर्गच्छ-  
तश्चाग्न्यस्य भाण्डं हरेयुः । अतिभारेणावेलायामतीर्थे तरतश्च ।

पुरुषोपकरणहीनायामसंस्कृतायां वा नावि विपन्नायां नाव-  
ध्यक्षो नष्टं विनष्टं वाभ्यावहेत् ।

सप्ताहवृत्तामाषाढीं कार्त्तिकीं चान्तरा तरः ।

कार्मिकप्रत्ययं दद्यान्नित्यं चाह्निकमावहेत् ॥

इति कौटलीयार्थशास्त्रेऽध्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे

अष्टाविंशोऽध्यायः नावध्यक्षः,

आदित एकोनपञ्चाशः ॥

प्रत्यन्तेष्विति । विषयसीमसु, तराः तारकाः, शुल्कम्, आतिवाहिकम्  
अतिवाहननिमित्तं राजभाव्यं, वर्तनीं च अन्तपालदेयं च, गृहीयुः सार्थात् ।  
निर्गच्छतश्चाग्न्यस्य सार्थस्य, भाण्डं हरेयुः । अतिभारेणेति । अतिभारेण  
पुरुषद्वयवहनीयेन भारेण युक्तस्य, अवेलायाम् अकाले, अतीर्थे अघटे, तरतश्च,  
भाण्डं हरेयुरिति वर्तते ।

पुरुषेत्यादि । पुरुषैः शासकनियामकादिभिः उपकरणैश्चारिष्टसेचना-  
दिभिर्हीनायाम्, असंस्कृतायाम् वा सीवनादिसंस्काररहितायां वा, नावि, विप-  
न्नायां सत्यां, नावध्यक्षः, नष्टं जलप्रलीनं लवणजातीयं, विनष्टं जलयोगदूषि-  
तरूपादिकं वा, पण्यद्रव्यम्, अभ्यावहेद् दद्यात् ।

तरवेतनकालं श्लोकेनाह — सप्ताहेत्यादि । सप्ताहो वृत्तो यस्या ऊर्ध्वं  
सा सप्ताहवृत्ता तादृशीम्, आषाढीम् आषाढपौर्णमासीं, कार्त्तिकीं कार्त्तिक-  
पौर्णमासीं तथाविधाम्, अन्तरा आषाढबहुलसप्तम्याः कार्त्तिकबहुलसप्तम्याश्च  
मध्ये इत्यर्थः, तरः आतरः, ग्राह्य इति शेषः, निर्दिष्टस्य कालस्य वर्षात्वाद-  
वर्षातार्यासु नदीषु । सर्ववृत्तार्यासु तु नित्यं ग्राह्य इत्यर्थात् सिद्धम् । कार्मिक-  
प्रत्ययम् अयमयं कर्मदिवस इति कर्मदिवसज्ञानं, दद्याद् नावध्यक्षाय । नित्यं  
च, आह्निकं दिने दिनेऽधिगतमातरम्, आवहेत् दद्यात् ॥

इति कौटलीयार्थशास्त्रेऽध्यायस्यायामध्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे

अष्टाविंशोऽध्यायः नावध्यक्षः,

आदित एकोनपञ्चाशः ॥

४६. प्रक. गोध्यक्षः ।

गोध्यक्षो वेतनोपग्राहिकं करप्रतिकरं भग्नोत्पष्टकं भागानुम-  
विष्टकं व्रजपर्यग्रं नष्टं विनष्टं क्षीरघृतसञ्जातं चोपलभेत ।

गोपालकपिण्डारकदोहकमन्थकलुब्धकाः शतं शतं धेनूनां हि-  
रण्यभृताः पालयेयुः । क्षीरघृतभृता हि वत्सानुपहन्त्युरिति वेतनोप-  
ग्राहिकम् ।

जरदुग्धेनुमर्षिणीपष्टौहीवत्सतरीणां समविभागं रूपशतमेकः  
पालयेत् । घृतस्याष्टौ वारकान् पाणिकं पुच्छम् अङ्गुर्चम च वार्षिकं  
दद्यादिति करप्रतिकरः ।

गोध्यक्ष इति सूत्रम् । गवाम् उपलक्षणया महिषादीनां गोमहिषा-  
द्याजीवानां चाध्यक्षो गोध्यक्षः तत्कर्माभिधीयत इत्यर्थः । स्वपक्षपरपक्षवशी-  
करणसाधनभूतासु वार्तापदार्थेषु कृषिपाशुपाल्यवणिज्यासु कृषिवणिज्ये सीता-  
ध्यक्षपण्याध्यक्षयोरुपपादिते । पाशुपाल्यं त्वनुक्तमिहाभिधीयत इति सङ्गतिः ।

गोध्यक्ष इति । गोध्यक्षः, वेतनोपग्राहिकादीन्यष्टौ, उपलभेत अध्यक्ष-  
क्षयेत् ।

तानि क्रमशो व्याचष्टे — गोपालकेत्यादि । गोपालकादयः पञ्च  
गोपालकः प्रसिद्धः पिण्डारको महिषपालः दोहकः क्षीरदोग्धा मन्थको दधि-  
मथनकर्मा लुब्धको व्यालभयपरिहर्ता इत्येते, शतं शतं धेनूनां गवां, पाल-  
येयुः । किंवेतनास्ते, हिरण्यभृताः हिरण्येन धनधान्यरूपेण वेतनेन भृताः  
पुष्टाः, न तु तदन्येन क्षीरेण घृतेन वेत्यर्थः । कुतः क्षीरघृतभृता न कर्तव्या-  
स्तत्राह — क्षीरघृतभृता हीति । तद्वेतना हि, वत्सान् स्तनन्धयान्, उप-  
हन्त्युः क्षीरलोभनिमित्तादतिदोहनात् कर्शयेयुः । इति एतद्, वेतनोपग्राहिकं  
वेतनोपग्राहनिमित्तत्वात् तत्संज्ञम् ।

जरदित्यादि । जरदुर्गुर्जरद्वी गोह्रस्वत्वमार्षम् । धेनुर्दोग्ध्री गर्भिणी  
प्रसिद्धा पष्टौही वृषगवेषिणी वत्सतरी अतीतस्तनन्धयभावा इत्येतासां प-  
ञ्चानां, समविभागं प्रत्येकं विंशतिक्रमेण तुल्यविभागयुक्तं, रूपशतं शतात्मकं  
जरद्व्य्यादिभेदमेलकम्, एकः पालनवृत्तिः, पालयेत् । घृतस्येति । घृतस्य,  
अष्टौ वारकान् चतुरशीतिकृद्भवान् . पाणिकं पुच्छं पुच्छगणनया देयः ॥

व्याधितान्यङ्गानन्यदोहीदुर्दोहाष्टुवर्गिनीनां च समविभागं रूप-  
शतं पालयन्तस्तज्जातिकं भागं दद्युरिति भग्नोत्सृष्टकम् ।

परचक्राटवीभयादनुप्रविष्टानां पशूनां पालनधर्मेण दशभागं  
दद्युरिति भागानुप्रविष्टकम् ।

वत्सा वत्सतरा दम्या वहिनो वृषा उक्षाणश्च पुङ्गवाः । युगवा-  
हनशकटवहा वृषभाः सूनामहिषाः पृष्ठस्कन्धवाहिनश्च महिषाः । व-  
त्सिका वत्सतरी पष्ठौही गर्भिणी धेनुश्चाप्रजाता वन्ध्याश्च गावो महि-  
ष्यश्च । मासद्विमासजातास्तासामुपजा वत्सा वत्सिकाश्च । मासद्विमास-

पुच्छः तमेकैकस्य पशोरेकैकपणात्मकम्, अङ्गचर्म च राजमुद्रायुक्तं मृतचर्म  
च, वार्षिकं वर्षदेयं, दद्यात् स्वामिने । इति करप्रतिकरः एष प्रकारः करप्र-  
तिकरसंज्ञः ।

व्याधितेत्यादि । व्याधितादीनां पञ्चानां व्याधिता रुग्णा न्यङ्गा अङ्ग-  
विकला अनन्यदोही एकैकैव दोहनीया न त्वन्येन दोहनीया दुर्दोहा पाद-  
बन्धनादिकृच्छ्रदोहा पुत्रघ्नी स्रवद्गर्भा म्रियमाणवत्सा च इत्येतासां च, सम-  
विभागं रूपशतं पूर्वोक्तप्रत्येकविंशतिप्रकारं, पालयन्तः, तज्जातिकं भागं पूर्वो-  
क्तस्यार्धं त्रिभागं वा तदनुरूपं घृतादिराजभागं, दद्युः । इति भग्नोत्सृष्टकं  
तदाख्यम् ।

भागानुप्रविष्टकमाह — परचक्रेत्यादि । परचक्राटवीभयात् शत्रुच्छ-  
लनभयात् वनचरापहारभयाच्च, अनुप्रविष्टानां राजव्रजप्रवेशितानां, पशूनां,  
पालनधर्मेण पालनस्य सवेतनत्वनियमेन, दशभागं, दद्युः पशुस्वामिनो राज्ञे ।  
इत्येतद्, भागानुप्रविष्टकं तदाख्यम् ।

व्रजपर्यग्रमाह — वत्सा इत्यादि । वत्साः स्तनन्धयाः, वत्सतराः परि-  
त्यक्तस्तनपानाः, दम्याः दमनयोग्याः, वहिनः खोदारः, वृषाः सेक्ताः, उक्षा-  
णश्च जरद्गवाश्च, पुङ्गवाः इत्येते षड्विधाः पुमांसो गावः । युगवाहनशकट-  
वहाः, वृषभाः सेक्ताः, सूनामहिषाः मांसमात्रोपयोगिनो महिषाः, पृष्ठस्क-  
न्धवाहिनश्च, महिषाः इत्येते चतुर्विधा महिषाः । स्त्रीगर्वाणां महिषीणां च  
साधारणान् भेदानाह — वत्सिकेत्यादि । तत्र धेनुर्दोह्यी । अप्रजाता विज-  
ननार्हवयोऽनधिरूढा । वन्ध्या वशा । शेषाः प्रसिद्धाः । इत्थं सप्तविधा गावो

जातानङ्कयेत् । मासद्विमासपर्युषितमङ्कयेत् । अङ्कं चिह्नं वर्णं शृङ्गान्तरं च लक्षणम्, एवमुपजा निबन्धयेदिति व्रजपर्यग्रम् ।

चोरहतमन्ययूथप्रविष्टमवलीनं वा नष्टम् ।

पङ्कविषमव्याधिजरातोयाहारावसन्नं वृक्षातटकाष्ठशिलाभिह-  
तमीशानव्यालसर्पग्राहदावाग्निविपन्नं विनष्टम् । प्रमादादभ्यावहेयुः ।

एवं रूपाग्रं विद्यात् ।

स्वयं हन्ता घातयिता हर्ता हारयिता च वध्यः ।

महिष्यश्च । मासेत्यादि । मासद्विमासजाताः मासजाताः द्विमासजाताश्च, तासां गोमहिषीणां, वत्साः स्तनन्धयाः, वत्सिकाः स्तनन्धयश्च, उपजाः उपजासं-  
ज्ञिताः । तासु मासद्विमासजातान्, अङ्कयेत् तप्तमुद्रया योजयेत् । भागानुप्र-  
विष्टकादिविषयमङ्कनमाह — मासद्विमासपर्युषितमङ्कयेदिति । ज्ञातस्वामि-  
कस्याज्ञातस्वामिकस्य वा राजव्रजप्रविष्टस्यैकमासपरिवासे द्विमासपरिवासे वा  
जाते तप्तप्यङ्कयेद् गोध्यक्ष इत्यर्थः । चतुर्विधं लक्षणमाह — अङ्कमिति ।  
अङ्कं स्वस्तिकादिसन्निवेशं तप्तमुद्राकृतं कृत्रिमं, चिह्नं पुच्छश्वेतिमकालिमादि  
सहजं, वर्णं शुक्लकृष्णादि, शृङ्गान्तरं च शृङ्गगतं विशेषं च, लक्षणं, निबन्ध-  
येत् पुस्तके लेखयेत् । एवम् अनेन प्रकारेण उक्तचतुर्लक्षणीययोगेन, उपजाः,  
निबन्धयेत् । इति एतत् सप्तदशविधं व्रजपर्यग्रं तदाख्यम् ।

त्रिविधं नष्टमाह — चोरेत्यादि । चोरहतम्, अन्ययूथप्रविष्टम्,  
अवलीनं वा वने स्वयूथाद् अष्टं वा, नष्टं नष्टाख्यम् ।

विनष्टमाह — पङ्केत्यादि । पङ्कादिभिः षड्भिः पङ्केन कर्दममज्जनेन  
विषमेण गर्तादिपतनेन व्याधिना रोगेण जरया वयोवृद्धतया तोयेन महार-  
यजलप्रवाहाकृष्ट्या आहारेण इत्येतैरवसन्नं विपन्नं, वृक्षादिभिश्चतुर्भिः वृक्ष-  
पातभृगुअशमहाकाष्ठपतनमहाशिलापातरूपैरभिहतम्, ईशानादिपञ्चकविषमम्  
ईशानेन विद्युज्ज्योतिषा हिंस्रमृगपञ्चगनकवनवह्निभिश्च प्रमीतं, विनष्टं तदाख्यं  
भवति । प्रमादादिति । पालकानवधानदोषाद्, विनष्टमिति वर्तते, अभ्याव-  
हेयुः द्युः, अर्थात् पालकादयः ।

एवमिति । उक्तेन प्रकारेण, रूपाग्रं गवादिप्रमाणं, विद्यात् ।

स्वयमेव गवादिहननहरणकर्तुस्तत्प्रयोजयितुश्च गोपालकरय वधो दण्ड  
इत्याह — स्वयं हन्तेत्यादि ।

परपशूनां राजाङ्गेन परिवर्तयिता रूपस्य पूर्वं साहसदण्डं दद्यात् ।

स्वदेशीयानां चोरहृतं प्रत्यानीय पणिकं रूपं हरेत् । परदेशीयानां मोक्षयितार्थं हरेत् ।

बालवृद्धव्याधितानां गोपालकाः प्रतिकुर्युः ।

लुब्धकश्वगणिभिरपास्तस्तेनव्यालपरबाधभयमृतुविभक्तमरण्यं चारयेयुः ।

सर्पव्यालत्रासनार्थं गोचरानुपातज्ञानार्थं च त्रस्नूनां घण्टातूर्यं च बध्नीयुः ।

समव्यूढतीर्थमकर्दमग्राहमुदकमवतारयेयुः पालयेयुश्च ।

परपशूनामिति । अराजपशूनां, राजाङ्गेन रूपस्य परिवर्तयिता राजकीयाङ्गदानेन रूपभेदयिता, पूर्वं साहसदण्डं दद्यात् ।

स्वदेशीयानामिति । तेषां, चोरहृतं, प्रत्यानीय प्रत्यर्घ्यं, पणिकं रूपं हरेत् रूपसंख्यानग्राहो दण्डं इह रूपमित्युच्यते एकैकस्य रूपस्यैकपणप्रमाणं रूपदण्डं गृहीयात् । परदेशीयानां परदेशपशूनामुपगतानां, मोक्षयिता तत्त्वामी, अर्थं हरेत् तन्मूल्यस्यार्थं गृहीयात्, अर्थादर्थं दण्डं दद्यात् ।

बालवृद्धेत्यादि । लुगमम् ।

लुब्धकश्वगणिभिरित्यादि । व्याधैः श्वगणपोषकैश्च, अपास्तस्तेनव्यालपरबाधभयं परिहृतचोरहिंस्रमृगशत्रूपद्रवभयम्, ऋतुविभक्तम् ऋतुषु विभक्तम् अस्मिन्नस्मिन् ऋतावेदमिदं तृणजलादिसमृद्धतया समुचितमिति विमज्ज्य व्यवस्थितम्, अरण्यं, चारयेयुः ।

सर्पेत्यादि । सर्पव्यालत्रासनार्थं सर्पव्यालानां भयजननाभं, गोचरानुपातज्ञानार्थं देशममुकमनुसञ्चरन्ति गाव इति घण्टातूर्यशब्दतोऽनुमानार्थं च, त्रस्नूनां शब्दत्रासिनां पशूनामत्रासार्थपरिचेतव्यशब्दानां, घण्टातूर्यं लोहपञ्चरूपं तूर्यं, बध्नीयुः, कण्ठे ।

समेत्यादि । समव्यूढतीर्थम् अविषमविस्तीर्णावतारम्, अकर्दमग्राहम् अपङ्कनकम्, उदकम्, अवतारयेयुः ज्ञानपानार्थं, पालयेयुश्च यावत्स्नानपानं जलजन्यभयाद् रक्षेयुश्च पशुयुथम् ।

स्तेनव्यालसर्पग्राहशृङ्गातं व्याधिजरावसन्नं च आवेदयेयुरन्यथा  
रूपमूल्यं भजेरन् ।

कारणमृतस्याङ्गचर्म गोमहिषस्य, कर्णलक्षणमजाविकानां, पुच्छ-  
मङ्गचर्म चाश्वखरोष्ठाणां, बालचर्मवस्तिपित्तस्नायुदन्तसुरभृत्प्रास्थीनि  
चाहरेयुः ।

मांसमाममाद्रं शुष्कं वा विक्रीणीयुः ।

उदश्वित् श्वराहेभ्यो दद्युः ।

कूर्चिकां सेनाभक्तार्थमाहरेयुः ।

किलाटो घाणपिण्याकक्लेदार्यः ।

पशुविक्रेता पादिकं रूपं दद्यात् ।

वर्षाशरद्धेमन्तानुभयतः कालं दद्युः । शिशिरवसन्तग्रीष्मानेक-  
कालम् ।

चोराद्यपहृतं रोगवार्धकप्रमीतं पशुमध्यक्षाय काले निवेदयेयुरनिवेदने  
मूल्यमेकैकस्य रूपस्य दद्युरित्याह — स्तेनेत्यादि ।

कारणेत्यादि । कारणमृतस्य व्याधिजरादिमृतस्य, अङ्गचर्म अङ्गयुष्म-  
चर्म, गोमहिषस्य, आहरेयुः आहृत्य दर्शयेयुः प्रत्ययार्थम् । कर्णलक्षणं कर्ण-  
कृतं चिह्नम्, अजाविकानां वस्तोरभ्राणाम्, आहरेयुः । पुच्छम् अङ्गचर्म  
च अश्वखरोष्ठाणाम्, आहरेयुः । बालादीनि च नव, आहरेयुः कुप्यार्थम् ।  
तत्र वस्तिर्भृत्प्राशयः, पित्तं मायुः, स्नायुः स्नावः । शेषं प्रसिद्धम् ।

मांसमिति । मांसम्, आमम् अपकम्, आद्रं, शुष्कं वा, विक्रीणीयुः ।

उदश्वित् इति । उदश्वित् तक्रं, श्वराहेभ्यो, दद्युः पोषणार्थम् ।

कूर्चिकामिति । तक्रयुक्तक्षीरविकृति, शुष्कघनीकृततक्रविकारमिति  
स्वामी । सेनाभक्तार्थम्, आहरेयुः ।

किलाट इति । किलाटः क्षीरविकृतिः, घाणपिण्याकक्लेदार्यः किञ्चि-  
त्सावशेषतैलः पिण्याको घाणपिण्याकः तस्य गोमहिषादिभक्ष्यस्य क्लेदार्यः  
क्लेदनरूपे संस्कारे विनियोक्तव्यः ।

पशुविक्रेतेति । सः, पादिकं रूपम् एकैकस्य रूपस्य विक्रीयमाणस्य  
पादपणं, दद्यात्, अध्यक्षाय ।

वर्षेत्यादि । वर्षाशरद्धेमन्तान् ऋतून्, उभयतः कालं सयं प्रातश्च,  
दद्युः, गोमहिषीः । शिशिरवसन्तग्रीष्मान्, एककालं रात्रावेव, दद्युः ।



द्वितीयकालदोग्धुरङ्गुच्छेदो दण्डः । दोहकालमतिक्रामतस्त-  
त्फलहानं दण्डः ।

एतेन नस्यदम्ययुगपिङ्गनवर्तनकाला व्याख्याताः ।

क्षीरद्रोणे गवां घृतप्रस्थः । पञ्चभागाधिको महिषीणाम् । द्वि-  
भागाधिकोऽजावीनाम् । मन्थो वा सर्वेषां प्रमाणं, भूमितृणोदकविशे-  
षाद्धि क्षीरघृतवृद्धिर्भवति ।

यूथवृषं वृषेणावपातयतः पूर्वः साहसदण्डः, घातयत उत्तमः ।  
वर्णावरोधेन दशतीरक्षा ।

द्वितीयेत्यादि । द्वितीयकालदोग्धुरङ्गुच्छेदो दण्ड इति अयं च काल-  
नियमो देशव्यवस्थया द्रष्टव्यः, कचिद् देशे ग्रीष्मेऽपि त्रिकालदोहदर्शनादि-  
त्याह स्वामी । दोहकालमिति । तं प्रातः सायं च यथोक्तम्, अतिक्रामतः,  
तत्फलहानं तद्विवसवेतनहानिः, दण्डः ।

एतेनेति । दोहकालातिपातनेन, नस्यदम्ययुगपिङ्गनवर्तनकालाः नस्य-  
कालो नासावेधनकालः दम्यकालो दमनार्हकालः युगपिङ्गनकालः अदान्तस्य  
दान्तेन सह युगे योजनकालः वर्तनकालो मेथिवन्धनप्रचारणकालः इत्येते,  
व्याख्याताः तानप्यतिक्रामतस्तत्फलहानं दण्ड इत्यर्थः ।

क्षीरेत्यादि । क्षीरद्रोणे, गवां घृतप्रस्थः प्रस्थमितं घृतं जायते । पञ्च-  
भागाधिकः प्रस्थपञ्चमभागयुक्तो घृतप्रस्थः, महिषीणां, क्षीरद्रोणे भवति ।  
द्विभागाधिकः अर्धकुडुबाधिको घृतप्रस्थः, अजावीनां, क्षीरद्रोणे भवति । इदं  
च घृतप्रमाणं प्रायिकम् । अत एवाह — मन्थो वेति । मथनमेव, सर्वेषां घृत-  
परिमाणानां, प्रमाणं निश्चायकम् । तत्र हेतुकथनं—भूमितृणोदकविशेषा-  
द्धीत्यादिना । क्षीरघृतवृद्धिः क्षीरघृतयोर्वृद्धिः क्षीरे घृतस्य वृद्धिर्वा ।

यूथेत्यादि । यूथवृषं सेत्कारं, वृषेण तथाविधेन सह, अवपातयतः योध-  
यतः, पूर्वः साहसदण्डः । घातयतः उत्तमः साहसदण्डः ।

वर्णेत्यादि । वर्णावरोधेन दशतीरक्षा वर्णनियमेन दशकवर्गाणां रक्षा  
शुक्लवर्णः एको दशकवर्गः लोहितवर्णोऽन्य इत्येवं नियतैकैकवर्णयोगिनां  
दशानां दशतां रक्षणं, कर्तव्यम् । दशतीशब्दस्य स्त्रीत्वमत एव, पाठात्  
कल्प्यं, दशतामिति वा पाठः ।

उपनिवेशदिग्विभागो गोप्रचाराद् बलान्वयतो वा गवां रक्षा-  
सामर्थ्याच्च ।

अजादीनां षाण्मासिकीमूर्णां ग्राहयेत् ।

तेनाश्वखरोष्ट्रवराहव्रजा व्याख्याताः ।

बलीवर्दानां नस्याश्वभद्रगतिवाहिनां यवसस्यार्धभारः, तृणस्य  
द्विगुणं, तुला घाणपिण्याकस्य, दशाढकं कणकुण्डकस्य, पञ्चप-  
लिकं मुखलवणं, तैलकुडुबो नस्यं, प्रस्थः पानम् । मांसतुला,  
दध्नश्चाढकं, यवद्रोणं, माषाणां वा पुलाकः । क्षीरद्रोणमर्धाढकं वा  
सुरायाः, स्नेहप्रस्थः, क्षारदशपलं शृङ्गिवेरपलं च प्रतिपानम् ।

उपनिवेशेत्यादि । उपनिवेशदिग्विभागः गवाद्युपनिवेशदिग्व्यवस्था,  
गोप्रचाराद् गोप्रचारदिशमनुसृत्य, बलान्वयतो वा गवां गोबलयोगमनुसृत्य च,  
रक्षासामर्थ्याच्च चोरादिभयरहितत्वं निमित्तकं रक्षणसौकर्यमनुसृत्य च, भवति ।

अजादीनामिति । अजाविप्रभृतीनां, षाण्मासिकीं षण्मासप्रवृद्धाम्,  
ऊर्णां, ग्राहयेत् ।

तेनेति । उक्तेन गवादिकल्पेन, अश्वखरोष्ट्रवराहव्रजाः, व्याख्याताः  
वेतनोपग्राहिकादन्यश्चादियूथेष्वपि यथासम्भवं योज्यानीत्यर्थः ।

अशनादिकमाह—बलीवर्दानामिति । तेषां मध्ये, नस्याश्वभद्रगति-  
वाहिनां नस्यानां कृतनासावेधानाम् अश्वभद्रगतिवाहिनां च अश्वास्तेजस्सत्त्व-  
युक्ता अश्वभद्राः तद्रतिवाहिनां रथव्यायोगार्हाणां गवां, यवसस्य घासस्य,  
अर्धभारः दश तुलाः, अशनं भवतीति शेषः । तृणस्य सामान्यस्य, द्विगुणं  
विंशतितुलाः । तुला घाणपिण्याकस्य । दशाढकं चत्वारिंशत् प्रस्थाः कणकु-  
ण्डकस्य सूक्ष्मतण्डुलं शयुक्तस्य तण्डुलमलस्य । पञ्चपलिकं, मुखलवणं सिन्धु-  
द्रवं लवणम् । तैलकुडुबो नस्यं कुडुबमितं तैलं नासापुटनिषेच्यमौषधम् ।  
प्रस्थः प्रस्थपरिमाणं तैलं घृतं वा, पानम् । मांसतुला शतपलप्रमाणं मांसम् ।  
दध्नश्चाढकम् । यवद्रोणं यवानां द्रोणं, माषाणां वा पुलाकः अर्धपकः सिन्धो-  
वा, द्रोणपरिमाणः । यवमाषपुलाकयोश्चायं विकल्पः । क्षीरद्रोणमिति । श्लो-  
मितं क्षीरम्, अर्धाढकं वा सुरायाः क्षीराभावे अर्धाढकमिता सुरा । स्नेहप्रस्थः  
तैलघृतान्यतरस्य प्रस्थः, क्षारदशपलं गुडपलदशकं, शृङ्गिवेरपलं कुण्ड-  
पलं च, इत्येतच्चतुष्टयं मिलितं, प्रतिपानम् अग्निदीपनार्थं पानं, भवति ।

पादोनमश्वतरगोखराणां, द्विगुणं महिषोष्ट्राणां कर्मकरबलीव-  
र्दानाम् । पायनार्थं च धेनूनाम् । कर्मकालतः फलतश्च विधानम् ।  
सर्वेषां तृणोदकप्राकाम्यम् । इति गोमण्डलं व्याख्यातम् ।

पञ्चर्षभं खराश्वानामजावीनां दशर्षभम् ।

शतं गोमहिषोष्ट्राणां यूथं कुर्याच्चतुर्वर्षम् ॥

इति कौटलीयार्थशास्त्रे अध्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे

एकोनविंशोऽध्यायः गोप्यक्षः,

आदितः पञ्चाशः ॥

पादोनमिति । पादन्यूनं पूर्वोक्तं भद्रगतिर्बलीवर्दविधानमेव, अश्व-  
तरगोखराणां वेसरपुङ्गवान्तरगर्दभानां, भवति । द्विगुणमिति । द्विगुणं भद्र-  
गत्युक्तद्विगुणं महिषोष्ट्राणां, कर्मकरबलीवर्दानां शकटाशुपयोगिनां पुत्रवर्षा-  
च । पायनार्थं च धेनूनामिति । पायनप्रयोजनकं यद् विधानमुक्तं तच्च  
चकाराद् भक्षणार्थं च, द्विगुणमिति वर्तते । कर्मकरबलीवर्दविषये धेनुविषये  
च विधानद्वैगुण्यवचनेनाप्यपरितुष्यन् विधानसारमुपदिशति — कर्मकालतः  
फलतश्च विधानमिति । कर्मकालपरिमाणानुसारेण कर्मकरबलीवर्दानां  
दुग्धबाहुल्यादिफलप्राप्त्यनुसारेण च धेनूनामशनपानविधानं द्विगुणं ततो-  
ऽप्यधिकं वा निश्चेतव्यमित्यभिप्रायः । सर्वेषामिति । सर्वपशूनां, तृणोदक-  
प्राकाम्यं तृणस्य उदकस्य च प्राकाम्यं पर्याप्तत्वं, कार्यम् । तृणोदकं प्राकाम्य-  
मिति पाठे तृणं च उदकं च प्रकर्षेण काम्यं दुग्धवृद्ध्यनुरूपमपेक्षणीयं, यद्वा  
कामः पश्वमिलाषस्तत्पूरणानुरूपमित्यर्थः । इति गोमण्डलं तत्सम्नद्धं विधा-  
जातं, व्याख्यातं वितत्य प्रतिपादितम् ।

यूथकल्पनां श्लोकेनाह — पञ्चर्षभमिति । शतं व्यक्तिशतप्रमाणं,  
यूथं, खराश्वानां, पञ्चर्षभं पञ्च ऋषभाः सेकारो यस्मिन्स्तत् तथाभूतं, कुर्यात् ।  
अजावीनां, यूथं, दशर्षभं दशसेकधिष्ठितं, कुर्यात् । गोमहिषोष्ट्राणां, यूथं,  
चतुर्वर्षं सेकचतुष्टयाधिष्ठितं, कुर्यात् ॥

इति कौटलीयार्थशास्त्रव्याख्यायाम् अध्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे

एकोनविंशोऽध्यायः गोप्यक्षः,

आदितः पञ्चाशः ॥

४७. प्रक. अश्वाध्यक्षः ।

अश्वाध्यक्षः पण्यागारिकं क्रयोपागतमाहवलब्धमाजातं साहाय्यागतकं पणस्थितं यावत्कालिकं वाश्वपर्यग्रं कुलवयोवर्णचिह्नकर्मवर्गागमैर्लेखयेत् ।

अप्रशस्तन्यङ्गन्याधितांश्चावेदयेत् ।

कोशकोष्ठागाराभ्यां च गृहीत्वा मासलाभमश्ववाहश्चिन्तयेत् ।

अश्वविभवेनायतामश्यायामद्विगुणविस्तारां चतुर्द्वारोपावर्तनमध्यां

अश्वाध्यक्ष इति सूत्रम् । अश्वाध्यक्षः सर्वाश्वनायकः अर्थात् तद्यापारोऽभिधीयत इति सूत्रार्थः । स्वाम्यादिप्रकृत्यभिधानानन्तरं दण्डप्रकृतिं प्राप्तावसरां वक्तुमुपक्रमः । तत्राश्वानां प्राधान्यात् प्रथमं तदध्यक्षाभिधानम् ।

अश्वाध्यक्ष इत्यादि । अश्वपतिः, पण्यागारिकं प्राभृतोपनीतं पण्यागारगतं, क्रयोपागतं क्रीतम्, आहवलब्धं युद्धाहृतम्, आजातं निजाश्वोत्पन्नं, साहाय्यागतकं साहाय्यदानेन लब्धं, पणस्थितम् आधित्वेन स्थितं, यावत्कालिकं यावान् प्रयोजनकालस्तावते कालायान्यस्मादानीतं, वाशब्दश्चार्थे, इत्थं सप्तप्रकारम्, अश्वपर्यग्रम् अश्वानां प्रमाणं, कुलवयोवर्णचिह्नकर्मवर्गागमैः कुलेन पारसीकाम्बोजारट्टवनायुप्रभृतिना वयसा द्विवर्षत्रिवर्षचतुर्वर्षादिना वर्णेन शुक्लकृष्णादिना चिह्नेन धवलवालफालप्रोथादिना कर्मणा सात्राद्यादिना वर्गेण पारसीकादिभिरियद्विरियानयं वर्ग इति वर्गीकरणेन आगमेन प्राप्तिस्थानेन च, इत्येवं सप्तभिर्विशेषैर्युक्तं, लेखयेत् ।

अप्रशस्तेत्यादि । अप्रशस्तान् शृङ्गस्थानमांसबुद्बुदत्वान्यप्रभैकाङ्क्षित्वादिलोषयुक्तान् न्यङ्गान् अङ्गविकलान् व्याधितांश्च, आवेदयेत्, यथाकालं परिवर्तनार्थं चिकित्सार्थं च ।

कोशकोष्ठागाराभ्यां चेति । कोशात् कोष्ठागाराच्च, गृहीत्वा मासलाभं मासपरिव्ययवत्सं हिरण्यमश्वभोज्यं चादाय, अश्ववाहः, चिन्तयेत् तत्कार्यम् ।

शालाविधिमाह — अश्वविभवेनेति । अश्वविभवेनायताम् अश्वपर्यग्रानुरूप्येण दीर्घाम्, अश्यायामद्विगुणविस्ताराम् अश्यायामनुपदं वक्ष्यति, तद्विगुणविस्तारां, चतुर्द्वारोपावर्तनमध्यां चतुर्द्वारं सुखप्रवेशनिर्गमार्थमग्न्यादि-

सप्रग्रीवां प्रद्वारासनफलकयुक्तां वानरमयूरपृषतनकुलचकोरशुकशारि-  
काभिराकीर्णां शालां निवेशयेत् ।

अश्वायामचतुरश्रश्लक्ष्णफलकास्तारं सखादनकोष्ठकं समूत्रपु-  
रीषोत्सर्गमेकैकशः प्राङ्मुखमुदङ्मुखं वा स्थानं निवेशयेत् । शालाव-  
शेन वा दिग्विभागं कल्पयेत् । बडवावृषकिशोराणाम् एकान्तेषु ।

बडवायाः प्रजातायास्त्रिरात्रं घृतप्रस्थपानम्, अत ऊर्ध्वं सक्तु-  
प्रस्थः स्नेहभैषज्यप्रतिपानं दशरात्रं, ततः पुलाको यवसमार्तवश्चाहारः ।

भये निष्क्रमणद्वाराणां सर्वतः सौलभ्यार्थं च परिकल्पितद्वारचतुष्टयम् उपा-  
वर्तनं प्रलुठनस्थानं मध्ये यस्यास्तां तथाभूतां, सप्रग्रीवां प्रग्रीवेण मुखप्रासा-  
देन सहितां, प्रद्वारासनफलकयुक्तां प्रद्वाराभ्यां द्वारोभयपार्श्वगताभ्याम् आस-  
नफलकाभ्यां युक्तां, वानरमयूरादिभिः सप्तभिर्विषप्रतीकारप्रयोजनाभिराकीर्णां,  
शालां मन्दुरां, निवेशयेत् निर्माणयेत् ।

अश्वायामेत्यादि । अश्वायामचतुरश्रश्लक्ष्णफलकास्तारम् अश्वदैर्घ्या-  
नुगुण्येन चतुरश्रनिर्मितं श्लक्ष्णं च फलकम् आस्तार आस्तरणं यस्मिंस्तत्  
तथाभूतं, सखादनकोष्ठकं खादनकोष्ठैर्यवसादिविकरणाधारभूतैस्तद्भक्षणकोष्ठैः  
सहितं, समूत्रपुरीषोत्सर्गं मूत्रपुरीषानवरोधसंविधानसहितम् अर्थात् किञ्चिद-  
प्रतः समुन्नतम्, एकैकशः प्रत्यश्वं, प्राङ्मुखम् उदङ्मुखं वा स्थानं निवेश-  
येत् । शालावशेन वा दिग्विभागं कल्पयेदिति । राजभवनस्य य उत्तर-  
पूर्वे दिग्विभागोऽश्वशालार्थे उक्तः 'उत्तरपूर्वं भागं कोशो गवाश्वं च' इति,  
स चेदश्वानां बाहुल्यादपर्याप्तः, तदा निर्मातव्यशालामहत्त्वानुगुण्येन दिग्वि-  
भागोऽन्यः स्वीकरणीय इत्यर्थः । बडवेत्यादि । बडवानां प्रसविनीनां वृषाणां  
सेक्तृणां किशोराणां षण्मासादूर्ध्वम् आ त्रिवर्षात् किशोराः तेषां च, एकान्तेषु  
तदन्याश्वानां तेषां चान्योन्यदृष्ट्यगोचरेषु स्थलेषु, स्थानं कल्पयेदिति वर्तते ।

बडवाया इति । तस्याः, प्रजातायाः प्रसूतायाः, त्रिरात्रं, घृतप्रस्थपानं  
प्रथमदिवसादूर्ध्वं प्रातः प्रातरिति स्वामी । अत ऊर्ध्वं, सक्तुप्रस्थः अपराह्ण-  
भोजनं, तदनन्तरं स्नेहभैषज्यप्रतिपानं स्नेहयुक्तमूलकाद्यादिप्रतिपानं, दशरा-  
त्रम् । तत इति । तदनन्तरं, पुलाकः अर्धसिद्धयवादिः, यवसं घासः, आर्त-  
वश्चाहारः ऋतुयोग्यश्चाहारः सस्यलक्षणः ।

दशरात्रादूर्ध्वं किशोरस्य घृतचतुर्भागः सक्तुकुडुवः, क्षीरस्थ-  
स्थश्चाहार आ षण्मासादिति । ततः परं मासोत्तरमर्धवृद्धिर्यवप्रस्थ आ  
त्रिवर्षाद्, द्रोण आ चतुर्वर्षादिति । अत ऊर्ध्वं चतुर्वर्षः पञ्चवर्षो वा  
कर्मण्यः पूर्णप्रमाणः ।

द्वात्रिंशदङ्गुलं मुखमुत्तमाश्वस्य, पञ्च मुखान्यायामः, विंशत्य-  
ङ्गुला जङ्घा, चतुर्जङ्घ उत्सेधः । त्र्यङ्गुलावरं मध्यमावरयोः । शता-  
ङ्गुलः परिणाहः । पञ्चभागावरं मध्यमावरयोः ।

उत्तमाश्वस्य द्विद्रोणं शालित्रीहियवप्रियङ्गूणामर्धशुष्कमर्धसिद्धं  
वा, मुद्रमाषाणां वा पुलाकः । स्नेहप्रस्थश्च । पञ्चपलं लवणस्य । मांसं

दशरात्रादिति । दशरात्रादूर्ध्वं, किशोरस्य, घृतचतुर्भागः पादकुडु-  
वघृतयुक्तः सक्तुकुडुवः, क्षीरप्रस्थश्च, आहारः । आ षण्मासादिति । आमास-  
षट्कम् एवं कर्तव्यम् । ततः परमिति । षण्मासादूर्ध्वं, मासोत्तरमर्धवृद्धिः  
प्रतिमासं वर्धमानार्धप्रस्थः, यवप्रस्थः । आ कुतोऽयं यवप्रस्थो वर्धत इत्याह —  
आ त्रिवर्षादिति । द्रोण इति । यवद्रोणः त्रिवर्षादूर्ध्वम्, आ चतुर्वर्षाद्,  
आहारः । अत ऊर्ध्वं, चतुर्वर्षः, पञ्चवर्षो वा अश्वः, कर्मण्यः साम्राज्ञादिक-  
मार्हः, पूर्णप्रमाणः पूर्णं प्रमाणं वक्ष्यमाणं यस्य स तथाभूतो भवति ।

तदेव प्रमाणं व्याचष्टे—द्वात्रिंशदित्यादि । उत्तमाश्वस्य, द्वात्रिंशदङ्गुलं  
मुखं, पञ्च मुखानि आयामः षष्ट्यधिकशताङ्गुलं दैर्घ्यं, विंशत्यङ्गुला जङ्घा,  
चतुर्जङ्घ उत्सेधः अशीत्यङ्गुलमौन्नत्यम् । त्र्यङ्गुलावरं मध्यमावरयोः यदुक्तमु-  
त्तमस्य मुखादिप्रमाणं तद् मध्यमस्य त्र्यङ्गुलावरं त्र्यङ्गुलन्यूनम् अवरस्य अ-  
धमस्य ततोऽपि त्र्यङ्गुलन्यूनम् । टीकाभाषयोः द्व्यङ्गुलावरमिति पाठ उपासः ।  
अथ परिणाहस्य प्रमाणमाह—शताङ्गुल इति । अङ्गुलशतप्रमाणः, परिणाहः  
परिक्षेपः, अर्थादुत्तमाश्वस्य । पञ्चभागावरं मध्यमावरयोः उत्तमाश्वपरिणाहप्र-  
माणात् पञ्चभागान्यूनम् अर्थादशीत्यङ्गुलं मध्यमाश्वस्य षष्ट्यङ्गुलमवराश्वस्य  
परिणाहप्रमाणम् ।

आहारविधानमाह — उत्तमाश्वस्येति । तस्य, द्विद्रोणं शालित्रीहिय-  
वप्रियङ्गूणां शाल्याद्यन्यतमस्य द्रोणद्वयम्, अर्धशुष्कम् अर्धसिद्धं वा, भोज-  
नमिति शेषः । मुद्रमाषाणां वा, पुलाकः भक्तसिक्वकः, उक्तपरिमाणः ।  
स्नेहप्रस्थश्च घृतस्य तैलस्य वा प्रस्थश्च पावार्धः । पञ्चपलं लवणस्य । मांसं,

पञ्चाशत्पलिकम् । रसस्याढकं द्विगुणं वा दध्नः पिण्डक्रेदनार्थम् ।  
क्षारपञ्चपलिकः सुरायाः प्रस्थः पयसो वा द्विगुणः प्रतिपानम् ।  
दीर्घपथभारक्लान्तानां च खादनार्थं स्नेहप्रस्थोऽनुवासनम् । कुडुबो  
नस्यकर्मणः । यवसस्यार्धभारः, तृणस्य द्विगुणः, षडरन्निपरिक्षेपः  
पुञ्जीलग्रहो वा ।

पादावरमेतन्मध्यमावरयोः । उत्तमसमो रथ्यो वृषश्च मध्यमः ।  
मध्यमसमश्चावरः । पादहीनं बडवानां पारशमानां च । अतोऽर्धं कि-  
शोराणां च । इति विधायोगः ।

पञ्चाशत्पलिकं पञ्चाशत्पलप्रमाणम् । रसस्य मांससंस्कृतस्य, आढकं, द्वि-  
गुणं वा दध्नः दध्याढकद्वयं वा, पिण्डक्रेदनार्थं भुक्तपुलाकक्रेदनार्थम् । क्षार-  
पञ्चपलिकः गुलादिपञ्चपलयुक्तः सुरायाः प्रस्थः, पयसो वा, द्विगुणः प्रस्थ-  
द्वयं, प्रतिपानम् अपराह्वयेयम् । दीर्घपथभारक्लान्तानां च दीर्घाध्वलङ्घनभारवह-  
नपरिश्रान्तानां च, खादनार्थम् अग्निदीपनद्वारेण सम्यगाहारग्रहणार्थं, स्नेह-  
प्रस्थः, अनुवासनम् अनुवासनाख्यवस्तिचिकित्सादानं, भवति । यदुक्तं —

“वस्तिद्विधानुवासाख्यो निरूहश्च ततः परः ।

यः स्नेहैर्दीयते स स्यादनुवासननामकः ॥

कषायक्षीरतैलैर्मो निरूहः स निगद्यते ।”

इति । कुडुबः स्नेहस्य प्रस्थचतुर्भागः, नस्यकर्मणः नासिकसेचनस्य । यव-  
सस्य हरितसस्यादेः, अर्धभारः दश तुलाः । तृणस्य शुक्लस्य, द्विगुणः विंश-  
तितुलाः, यवसामावे । षडरन्निपरिक्षेपः पुञ्जीलग्रहो वा हस्तषट्कपरिणाहः  
पुञ्जीलानां तृणस्तम्बानां ग्रहो वा अर्थाद् मुजद्वयालिङ्गनग्राह्यस्तृणस्तम्बस-  
ङ्गातो वा ।

पादावरमेतन्मध्यमावरयोरिति । उत्तमस्याश्वस्योक्तं द्विद्रोणादिकं  
सर्वं चतुर्भागन्यूनं मध्यमस्य ततोऽपि चतुर्भागन्यूनमधमस्य । उत्तमसम इति ।  
उत्तमाश्वविधासमानविधः, रथ्यो वृषश्च मध्यमः रथवाही मध्यमाश्वः सेक्ता  
च मध्यमाश्वः । मध्यमसमश्चावरः अधमाश्वो रथवाही अधमाश्वः सेक्ता च  
मध्यमाश्वविधासमानविधः । पादहीनं चतुर्भागहीनम् अर्थात् त्रिविधमपि वि-  
वाविधानं, बडवानां, पारशमानां च अश्वतराणां च । इह पारशमानामिति

विधापाचकसूत्रग्राहकचिकित्सकाः प्रतिस्वादभाजः ।

युद्धव्याधिजराकर्मक्षीणाः पिण्डगोचरिकाः स्युः । असमप्र-  
योग्याः पौरजानपदानामर्थेन वृषा बडवास्वायोज्याः ।

प्रयोग्यानामुत्तमाः काम्बोजकसैन्धवारट्टजवानायुजाः । मध्यमा  
बाहीकपापेयकसौवीरकतैतलाः । शेषाः प्रत्यवराः ।

तेषां तीक्ष्णभद्रमन्दवशेन सान्नाह्यमौपवाहकं वा कर्म प्रयोजयेत् ।

चतुरश्रं कर्माश्वस्य सान्नाह्यम् ।

माकारयुक्तपाठलेखनं कोशेषु चिन्त्यम् । पारशवानामिति तु वाकारयुक्तं पठि-  
तव्यं, तदा हि पारशवशब्दः सङ्करजातिमनुष्यवचनः सङ्करजेऽश्वे वेगसराख्ये  
भक्त्या प्रयुक्त इति शक्यते वक्तुम् । अतोऽर्धं बडवाविधाया अर्धं, किशो-  
राणां च । इति एवं, विधायोगः उक्तः ।

विधापाचकसूत्रग्राहकचिकित्सका इति । अश्वाहारपक्तारोऽश्वपरिचा-  
रका अश्ववैद्याश्च, प्रतिस्वादभाजः विधाभागिनः, अतो विधायास्तद्गजनीया  
मात्रापि अश्वभोज्यमात्राभिः सह संविधेयेत्यभिप्रायः ।

युद्धव्याधिजराकर्मक्षीणा इति । युद्धादित्रयक्षीणाः सान्नाह्यादि-  
कर्मक्षीणाश्च, पिण्डगोचरिकाः अप्रशस्तः पिण्डः कुक्षिपूरणमात्रार्थं आहारो  
गोचर एषामिति तथाभूताः, स्युः । असमप्रयोग्या इति । युद्धानर्हाः, पौर-  
जानपदानाम्, अर्थेन प्रसूतिरूपप्रयोजनेन, वृषाः सेत्कारो भवन्तः, बडवासु  
आयोज्याः ।

प्रयोग्यानामिति । प्रगतचर्याशिक्षाणां युद्धयोग्यानामश्वानां मध्ये,  
उत्तमाः, काम्बोजकादयः काम्बोजादिदेशचतुष्टयोत्पन्नाः । मध्यमा बाहीका-  
दिदेशचतुष्टयोत्पन्नाः शेषाः उक्तेतरसौराष्ट्रादिदेशभवाः, प्रत्यवराः अधमाः ।

अश्वानां द्विविधं कर्माह—तेषामिति । उत्तमादीनां, तीक्ष्णभद्रमन्द-  
वशेन तीक्ष्णोऽग्निमात्रतेजस्सत्त्वः आवातलेशस्याप्यसोढा भद्रस्तेजस्सत्त्वयुक्तः  
आघातसत्त्वानुरूपचेष्टी मन्दो निस्तेजस्सत्त्वो महाघातोत्पादनीयकर्मप्रतिपत्तिः  
त्रिविधैतत्त्वभावानुगुण्येन, सान्नाह्यं साङ्गमिकम्, औपवाहकं वा क्रीडायाना-  
ध्वयानादिप्रयोजनकं वा, कर्म, प्रयोजयेत् ।

चतुरश्रमिति । चतुरश्रं सौष्ठवयुक्तं, कर्म शालिहोत्रादिप्रपञ्चितवि-  
शेषं साङ्गमिककर्म, सान्नाह्यं, भवति ।



वल्गनो नीचैर्गतो लङ्घनो धोरणो नारोष्ट्रौपवाद्याः ।

तत्रौपवेणुको वर्धमानको यमक आलीढप्लुतः (पृथ? पूर्व)गस्त्रि-  
कचाली च वल्गनः ।

स एव शिरःकर्णविशुद्धो नीचैर्गतः, षोडशमार्गो वा । प्रकी-  
र्णकः प्रकीर्णोत्तरो निषण्णः पार्श्वानुवृत्त ऊर्मिमार्गः शरभक्रीडितः शर-  
भप्लुतः त्रितालो बाह्यानुवृत्तः पञ्चपाणिः सिंहायतः स्वाधूतः क्लिष्टः  
श्लिङ्गितो बृंहितः पुष्पाभिकीर्णश्चेति नीचैर्गतमार्गाः ।

कपिप्लुतो भेकप्लुत एणप्लुत एकपादप्लुतः कोकिलसंचार्युरस्यो  
बकचारी च लङ्घनः ।

औपवाद्यां पञ्चधा विभजते—वल्गन इत्यादिना । औपवाद्याः औप-  
वाद्याश्चमार्गाः ।

वल्गनमार्गं विवृणोति—तत्रेत्यादि । तत्र वल्गनादिषु पञ्चसु मा-  
र्गेषु मध्ये, औपवेणुकः हस्तमात्रमण्डल इति स्वामी, वर्धमानकस्तावन्मात्र-  
मण्डलपङ्क्तिपरिपाटीवल्गनः, यमको युगपदुभयमण्डलवल्गनः, आलीढप्लुतः  
एकपादसङ्कोचापरपादप्रसारणपूर्वप्लुतियुक्तः, पूर्वगः पूर्वार्धवल्गनः, त्रिकचाली  
त्रिकं पृष्ठवंशाधरः तेन पश्चार्धलक्षणात् पश्चार्धवल्गनः ।

स एवेति । वल्गनमार्ग एव, शिरःकर्णविशुद्धः शिरसा कर्णाभ्यां  
चाविकृतः, नीचैर्गतः तदाख्यः । षोडशमार्गो वा वक्ष्यमाणषोडशविधश्च  
सः । के ते प्रकारा इत्याह—प्रकीर्णक इत्यादि । प्रकीर्णकः सर्वगतिसङ्क-  
रयुक्तः, प्रकीर्णोत्तरः प्रकीर्ण एवैकगतिप्रधानः, निषण्णो निष्कम्पपृष्ठगतिः,  
पार्श्वानुवृत्तस्तिर्यग्गतिः, ऊर्मिमार्गः उन्नतानतगतिः, शरभक्रीडितः शरभगतिः,  
शरभप्लुतः शरभतुल्योत्पतनः, त्रितालः त्रिपदगामी, बाह्यानुवृत्तः सव्याप-  
सव्यवल्गनगतिः, पञ्चपाणिः चरणत्रयं सकृदवस्थाप्य एकं द्विरवस्थापयति,  
सिंहायतः सिंहतुल्यगतिः, स्वाधूतः अतिदीर्घगतिः, क्लिष्टो विवहनविसब्ध-  
गतिः, श्लिङ्गितोऽवनताग्रयायी, बृंहित उन्नताग्रयायी, पुष्पाभिकीर्णो गोमूत्रि-  
कागतिः । इति एते, नीचैर्गतमार्गाः ।

लङ्घनमाह—कपिप्लुत इत्यादि । वानरमण्डूकहरिणप्लुतैः सदृश-  
प्लुतत्वात् कपिप्लुतो भेकप्लुत एणप्लुतश्च, एकपादप्लुतः संकोच्य पादत्र-  
यमेकेन पादेन प्लुतं यस्य सः, कोकिलसञ्चारी पिकवत्सञ्चारी, उरस्यः सं-  
कोच्य सर्वान् पादान् उरसैव पुवमानः, बकचारी च बकवत्सञ्चारश्च, लङ्घनः ।

काङ्को वारिकाङ्को मायूरोऽर्धमायूरो नाकुलोऽर्धनाकुलो वारा-  
होऽर्धवाराहश्चेति धोरणः ।

संज्ञाप्रतिकारो नारोष्ट्र इति ।

षण्णव द्वादशेति योजनान्यध्वा रथ्यानाम् । पञ्च योजनान्य-  
र्धाष्टमानि दशेति पृष्ठवाह्यानामश्वानामध्वा ।

विक्रमो भद्राश्वासो भारवाह इति मार्गाः ।

विक्रमो वल्लितमुपकण्ठमुपजवो जवश्च धाराः ।

तेषां बन्धनोपकरणं योग्याचार्याः प्रतिदिशेयुः । सांप्राप्तिकं  
रथाश्वालङ्कारं च सूताः । अश्वानां चिकित्सकाः शरीररक्षासवृद्धिप्रती-  
कारमृतुविभक्तं चाहारम् ।

धोरणमाह — काङ्क इत्यादि । कङ्कसमानगतिः काङ्कः, वारिकाङ्कः  
हंसादिसमानगतिः । एवं मायूरादिव्याख्येयः । इति एवमष्टविधो धोरणः ।

नारोष्ट्रमाह — संज्ञाप्रतिकार इति । शिक्षितसङ्केतामुरूपचेष्टिः,  
नारोष्ट्राख्यः । इतिशब्द औपवाह्यनिरूपणसमाप्तौ ।

गन्तव्याध्वमानमाह — षण्णवद्वादशेत्यादि । रथ्यानां रथवाहिना-  
मुत्तममध्यमाधमानाम् अश्वानाम्, अध्वा, षट् नव द्वादशेति क्रमात् अश्वो-  
जनो नवयोजनो द्वादशयोजनश्च भवति । तथा पञ्च योजनानि, अर्धाष्ट-  
मानि सार्धानि सप्त योजनानि, दश योजनानि, इति क्रमेण पृष्ठवाह्यादि-  
नाम् अश्वानां त्रिविधानाम् अध्वा ।

त्रिविधं गतिभेदमाह — विक्रम इति । विक्रमः, शनैर्गमनं, श्व-  
श्वासो मध्यमः, भारवाहो द्रुतगमनम्, इति मार्गाः ।

धारा आह — विक्रमो वल्लितमिति । विक्रमः शनैर्गमनं, वल्लितं  
प्रेङ्खितम्, उपकण्ठमुत्प्लुत्योत्प्लुत्य गमनम्, उपजवः प्रथमवेगः, जवश्चरम-  
वेगः, इति धाराः ।

तेषामिति । रथ्यानां पृष्ठवाह्यानां चाश्वानां, बन्धनोपकरणं बन्धना-  
न्युपकरणानि च मुखकण्ठपृष्ठपादादियोजनीयानि कवियपर्याणादीनि, योग्या-  
चार्याः प्रतिदिशेयुः अश्वशिक्षाचार्याः उपदिशेयुः । सांप्राप्तिकं रथाश्वालङ्कारं  
च, सूताः सारथयः प्रतिदिशेयुः । अश्वानां चिकित्सकाः अश्ववैद्याः, शरी-  
ररक्षासवृद्धिप्रतीकारं देहबलहानिप्रतिक्रियां भेदोद्बुद्धिप्रतिक्रियां च, मृतुविभक्तं  
चाहारं तत्तद्वतुयोग्यतया व्यवस्थितम् आहारं च, प्रतिदिशेयुः ।

सूत्रग्राहकाश्वबन्धकयावसिकविधापाचकस्थानपालकेशकारजा-  
ङ्गलीविदश्च स्वकर्मभिरश्वानाराधयेयुः ।

कर्मातिक्रमे चैषां दिवसवेतनच्छेदनं कुर्यात् । नीराजनोपरुद्धं  
वाहयतश्चिकित्सकोपरुद्धं वा द्वादशपणो दण्डः । क्रियाभैषज्यसङ्गेन  
व्याधिवृद्धौ प्रतीकारद्विगुणो दण्डः । तदपराधेन वैलोम्ये पत्रमूल्यं  
दण्डः ।

तेन गोमण्डलं खरोष्ट्रमहिषमजाविकं च व्याख्यातम् ।

द्विरहः स्नानमश्वानां गन्धमाल्यं च दापयेत् ।

कृष्णसन्धिषु भूतेज्याः शुक्लेषु स्वस्तिवाचनम् ॥

सूत्रेत्यादि । सूत्रग्राहकादयः सप्त, स्वकर्मभिः, अश्वान्, आराधयेयुरुप-  
चरेयुः । तत्र सूत्रग्राहकः सूत्रग्रहणाधिकृतः, वेल्लनपायनोद्वर्तनादिकर्ता, अश्व-  
बन्धकः खलीनपर्याणाद्युपकरणबन्धनाधिकृतः, यावसिकः ऋत्वनुगुणश्रवसप्राश-  
यिता, विधापाचकः शालिमुद्रमाषादिपक्ता, स्थानपालः अश्ववस्थानदेश-  
शोधकः, केशकारः कालिकेशकल्पकः, जाङ्गलीविद् विपविद्याकोविदः ।

कर्मातिक्रमे चेति । स्वस्वकर्मणामननुष्ठानेऽन्यथानुष्ठाने वा, एषा  
सूत्रग्राहकादीनां, दिवसवेतनच्छेदनं कुर्यात् । नीराजनोपरुद्धं नीराजना शा-  
न्युदकपुष्पदीपादिना सत्कारो दुरितशान्तये बलवृद्धये च क्रियमाणः तदर्थमु-  
परुद्धं, चिकित्सकोपरुद्धं वा चिकित्सार्थं, वाहयतः, द्वादशपणो दण्डः । क्रिया-  
भैषज्यसङ्गेन क्रियायाश्चिकित्सनस्य भैषज्यस्य औषधस्य च यथाकालाकरणेन,  
व्याधिवृद्धौ, प्रतीकारद्विगुणः प्रतिक्रियार्थव्ययद्विगुणः, दण्डः, अश्वाध्यक्षस्य ।  
तदपराधेन क्रियाभैषज्यदोषेण, वैलोम्ये अश्वस्य विपत्तौ, पत्रमूल्यं विपन्नवाह-  
मूल्यं, दण्डः ।

तेनेति । तेन अश्वाराधनादिविधिनोक्तेन, गोमण्डलं खरोष्ट्रमहिषम्  
अजाविकं च व्याख्यातं गोमण्डलादिविधिरप्युक्तप्रायः । अश्ववदेव गोमण्ड-  
लादेरप्याराधनादिकं कर्तव्यं, तदकरणे गवाध्यक्षस्य दण्डश्च भवतीत्यर्थः ।

अथायान्ते श्लोकावाह — द्विरहः स्नानमश्वानामित्यादि । दिने-  
दिने वारद्वयम् अश्वानां स्नानं, शरद्वीप्पयोः, दापयेत् । गन्धमाल्यं च दाप-  
येत्, नित्यम् । कृष्णसन्धिषु भूतेज्याः कृष्णपर्वण्यु अमावास्यासु भूतबलीन्,  
दापयेत् । शुक्लेषु शुक्लसन्धिषु स्वस्तिवाचनं ब्राह्मणाशीर्वादनं, दापयेत् ।

नीराजनामाश्वयुजे कारयेन्नवमेऽहनि ।

यात्रादाववसाने वा व्याधौ वा शान्तिके रतः ॥

इति कौटलीयार्थशास्त्रे अध्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे

त्रिंशोऽध्यायः अन्धाध्यक्षः,

आदित एकपञ्चाशः ॥

नीराजनाम् आरात्रिकाम्, आश्वयुजे मासि, कारयेत्, नवमेऽहनि नवम्याम्,  
यात्रादौ अवसाने वा उद्योगस्यारम्भे समाप्तौ च, व्याधौ वा अश्वमारके च,  
शान्तिके रतः शान्तिप्रयोजनके कर्मण्यासक्तः ॥

इति कौटलीयार्थशास्त्रव्याख्यायाम् अध्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे

त्रिंशोऽध्यायः अन्धाध्यक्षः,

आदित एकपञ्चाशः ॥

४८. प्रक. हस्त्यध्यक्षः ।

हस्त्यध्यक्षो हस्तिवनरक्षां दम्पकर्मक्षान्तानां हास्तिहस्तिनीक-  
लभानां शालास्थानशय्याकर्मविधायवसप्रमाणं कर्मस्वायोगं बन्ध-  
नोपकरणं साङ्गामिकमलङ्कारं चिकित्सकानीकस्थोपस्थायुकवर्गं चा-  
नुतिष्ठेत् ।

हस्त्यायामद्विगुणोत्सेधविष्कम्भायामां हस्तिनीस्थानाधिकां स-  
प्रमीवां कुमारीसङ्ग्रहां प्राङ्मुखीमुदङ्मुखीं वा शालां निवेशयेत् ।

हस्त्यायामचतुरश्रश्लक्ष्णालानस्तम्भफलकान्तरकं मूत्रपुरीषो-  
त्सर्गस्थानं निवेशयेत् । स्थानसमशय्यामर्धापाश्रयां दुर्गे साम्राज्ञौप-  
वासानां बहिर्दम्प्यव्यालानाम् ।

हस्त्यध्यक्ष इति सूत्रम् । हस्त्यध्यक्षव्यापारोऽभिधीयत इति सूत्रार्थः ।  
सङ्गतिस्त्विध्याध्यक्षवद् द्रष्टव्या । इदं च प्रकरणमध्यायद्वयेन वितन्यते ।

हस्त्यध्यक्ष इति । सः, हस्तिवनरक्षां गजवनप्रवेशनिषेधादिरूपां,  
दम्पकर्मक्षान्तानां शिक्षाग्रहणदान्तानां, हस्तिहस्तिनीकलभानां, शालादिषट्क-  
प्रमाणं शाला कुटी स्थानम् आलानप्रदेशः शय्या संवेशस्थानं कर्म साङ्गाद्या-  
दिकं विधा आहारः यवसं हरितसस्यादि एतेषां प्रमाणं, कर्मसु आयोगं दम्प्या-  
दिकर्मसु वक्ष्यमाणेषु आसक्तिं, बन्धनोपकरणं बन्धनमालानम्रैवेयकादि उप-  
करणम् अङ्गुशवेणुयेन्द्रादि च, साङ्गामिकं वर्मतोमरादिकम्, अलङ्कारं वैज-  
यन्तीक्षुरप्रमोलादिकं, चिकित्सकादिवर्गं च चिकित्सका गजवैद्याः अनीकस्थाः  
गजशिक्षाविचक्षणाः उपस्थायुकाः कर्मकराः तेषां वर्गं च, अनुतिष्ठेत् अवेक्षेत ।

शालानिवेशमाह — हस्त्यायामेत्यादि । नवहस्तो हस्त्यायामः तद्वि-  
गुणः अष्टादशहस्त उत्सेध उच्छ्रयः विष्कम्भो विस्तारः आयामो दैर्घ्यं च  
यत्स्वास्तां तथाभूतां, हस्तिनीस्थानाधिकां हस्तिनीस्थानं षडरलि तेनाधिकाम्  
अर्थाच्चतुर्विंशतिहस्तदीर्घां, सप्रमीवां प्रमीवेण मुस्तशालयोपेतां, कुमारीसंग्रहां  
कुमारी आलानस्तम्भोपरिनिवेशिता तुला सुखबन्धनार्था तत्सङ्ग्रहवतीं, प्रा-  
ङ्मुखीम् उदङ्मुखीं वा शालां, निवेशयेत् निर्मापयेत् ।

स्थाननिवेशमाह — हस्त्यायामेत्यादि । हस्त्यायामो नवहस्तः तच्च-  
तुरभं तदनु रूपमवृत्तापाकारं श्लक्ष्णो मसृण आलानस्तम्भः फलकान्तरं फल-  
कत्वं स्थलच्छादकं च यस्य तत् तथाभूतं च, मूत्रपुरीषोत्सर्गस्थानं कृत्स्न-

प्रथमसप्तमावष्टमभागावहः स्नानकालौ, तदनन्तरं विधायाः ।  
पूर्वाह्णे व्यायामकालः, पश्चाद् प्रतिपानकालः । रात्रिभागौ द्वौ स्वप्न-  
कालौ, त्रिभागः संवेशनोत्थानिकः ।

ग्रीष्मे ग्रहणकालः । विंशतिवर्षो ग्राह्यः ।

विको मूढो मत्कुणो व्याधितो गर्भिणी धेनुका हस्तिनी चा-  
ग्राह्याः ।

सप्तारत्रिरुत्सेधो नवायामो दशपरिणाहः प्रमाणतश्चत्वारिंश-  
द्वर्षो भवत्युत्तमः । त्रिंशद्वर्षो मध्यमः । पञ्चविंशतिवर्षोऽवरः ।

गान्गुणं किञ्चिदमोन्नतं स्थानं, निवेशयेत् । स्थानसमशय्यां स्थानसमां श-  
य्याम्, अर्धापाश्रयाम् अर्धम् अर्धपञ्चमहस्तः तावन्मानोऽपाश्रय उन्नतस्थानं  
यस्यां तादृशीं, दुर्गे दुर्गान्तः, सान्नाह्यौपवाद्यानां, बहिर्दम्यव्यालानां दुर्गबहि-  
र्देशे दमनीयानां हिंसाणां च, निवेशयेत् ।

कालविनियोगमाह — प्रथमेत्यादि । अहः, प्रथमसप्तमौ, अष्टमभागौ,  
स्नानकालौ । एतेन द्विः स्नानमुक्तम् । तदनन्तरं विधायाः द्वितीयोऽष्टभागो  
भोजनस्य कालः । पूर्वाह्णे, व्यायामस्य कर्माभ्यासस्य कालः । पश्चाद् अपराहः,  
प्रतिपानकालः । इहापरशब्दस्याहशब्दपरकस्य पञ्चभावकरणमार्षम् । रात्रि-  
भागाविति । रात्रेर्द्वौ त्रिभागौ, स्वप्नकालौ । त्रिभागः संवेशनोत्थानिकः  
अवशिष्टस्तृतीयभागो दशघटिकात्मकः संवेशनोत्थानविनियोज्यः । तत्र पञ्च  
घटिकाः संवेशनस्य, परा उत्थानस्येति द्रष्टव्यम् ।

गजग्रहणकालमाह — ग्रीष्मे ग्रहणकाल इति । तदा हि गजास्ताप-  
तिरेकात् प्रक्षीणबला भूत्वा सुग्रहा भवन्तीति । विंशतिवर्षोऽतिक्रान्तविंशति-  
वयस्कः तदधिकवयस्को वा, ग्राह्यः ग्रहणार्हः ।

अग्राह्यानाह — विक इति । विकः स्तनन्धयः, मूढः हस्तिनीस-  
मानदन्तः, मत्कुणो दन्तरहितः, व्याधितः रोगी, गर्भिणी प्रसिद्धा, धेनुका  
स्तनपानदायिनी, हस्तिनी च, अग्राह्याः ।

प्रमाणमाह — सप्तारत्रिरुत्सेध इति । सप्तहस्तोच्छ्रायवान्, नवा-  
यामो नवहस्तदैर्घ्यः, दशपरिणाहः दशहस्तपरिक्षेपः, प्रमाणतः प्रमाणेन यथो-  
क्तेन युक्तः, चत्वारिंशद्वर्षः, उत्तमो भवति । त्रिंशद्वर्षः तावद्वयस्को वक्ष्य-  
माणबहुरक्षिप्रमाणो, मध्यमः । पञ्चविंशतिवर्षोऽवरः तावद्वयस्को वक्ष्यमाण-  
प्रमाणोऽधमः ।

तयोः पादावरो विधाविधिः ।

अरत्नौ तण्डुलद्रोणः । अर्धाढकं तैलस्य । सर्पिपञ्चयः प्रस्थाः । दशपलं लवणस्य । मांसं पञ्चाशत्पलिकम् । रसस्याढकं द्विगुणं वा दध्नः पिण्डकेदनार्थम् । क्षारं दशपलिकम् । मद्यस्य आढकं द्विगुणं वा पयसः प्रतिपाचम् । गात्रावसेकस्तैलप्रस्थः शिरसोऽष्टभागः प्रादीपिकश्च । यवसस्य द्वौ भारौ सपादौ शण्यस्य शुष्कस्यार्धतृतीयो भारः । कडङ्गरस्यानियमः ।

सप्त्तारत्निना तुल्यभोजनोऽष्टारत्निरत्यरालः ।

यथाहस्तमवशेषः षडरत्निः पञ्चारत्निश्च ।

विधाविधिमाह — तयोः पादावरो विधाविधिरिति । वक्ष्यमाणो-  
त्तमविधाविध्यपेक्षया चतुर्भागन्यूनो विधाविधिर्मध्यमस्य, मध्यमविधापेक्षया  
चतुर्भागन्यूनश्चाधमस्य ।

उत्तमस्य विधाप्रमाणमाह — अरत्नौ तण्डुलद्रोण इति । एकस्यो-  
त्सेधारत्नेः प्रमाणस्य एकस्तण्डुलद्रोणः । अर्धाढकं तैलस्येत्यादि सुगमम् ।  
रसस्य मांससंस्कृतस्य आढकं, द्विगुणं वा दध्नः रसाभावे दध्याढकद्वयं वा,  
पिण्डकेदनार्थं भुक्तपिण्डसेचनार्थम् । क्षारं दशपलिकं गुडादि दशपलप्रमाणम् ।  
मद्यस्याढकं, द्विगुणम् आढकद्वयं वा, पयसः क्षीरस्य, प्रतिपानम् अपराह्णदेयम् ।  
गात्रावसेकः शरीराभ्यङ्गः, तैलप्रस्थः । शिरसः, अष्टभागः तैलार्धकुडुबः ।  
प्रादीपिकश्च प्रदीपार्थश्च, अष्टभागः । यवसस्य हरितसस्यादेः, द्वौ भारौ चत्वारिंशत् तुलाः । शण्यस्य बालतृणस्य हरितस्य, सपादौ द्वौ भारौ । शुष्कस्य यव-  
सस्य शण्यस्य च, अर्धतृतीयो भारः सार्धं भारद्वयम् । कडङ्गरस्य शाखाबु-  
सस्य सल्लकीपल्लवादेः, अनियमः यावत्तृप्तिं दानमित्यर्थः । अनया चैकारत्न्युत्से-  
धोक्तया प्रक्रियया सप्त्तारत्न्युत्सेधस्योत्तमहस्तिनस्तण्डुलादिकडङ्गरान्तं विधाजातं  
सप्तगुणितं द्रष्टव्यम् ।

अष्टारत्न्युत्सेधस्यात्यरालाख्यस्यानेन प्रकारेण विधाधिक्यप्राप्तावपवाद-  
माह — सप्त्तारत्निना तुल्यभोजन इत्यादि ।

यथाहस्तमिति । षडरत्नेस्तण्डुलद्रोणषट्कं पञ्चारत्नेस्तण्डुलद्रोणपञ्च-  
कमित्येवम् उत्सेधहस्तमानानुरोधेन, अवशेषः सप्त्तारत्न्यष्टारत्न्यातिरिक्तः, षड-

क्षीरयावसिको विकः क्रीडार्थं ग्राह्यः ।

सञ्जातलोहिता प्रतिच्छन्ना संलिप्तपक्षा समक्षया व्यतिकीर्ण-  
मांसा समतल्पतला जातद्रोणिकेति शोभाः ।

शोभावशेन व्यायामं भद्रं मन्दं च कारयेत् ।

मृगसङ्कीर्णलिङ्गं च कर्मस्तुतुवशेन वा ॥

इति कौटलीयार्थशास्त्रे अध्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे

एकत्रिंशोऽध्यायः हस्त्यध्यक्षः,

आदितो द्विपञ्चाशः ॥

रत्निः सप्तरत्युत्सेधापेक्षयैकारत्निन्यूनोत्सेधो मध्यमगणनीयः, पञ्चारत्निश्च  
मध्यमापेक्षयैकारत्निन्यूनोत्सेधोऽधमगणनीयश्च, विधापरिमाणयोगीति शेषः ।  
तत्र मध्यमाधमयोरुत्सेधवदायामे परिणाहे चैकारत्निहासो द्रष्टव्यः ।

क्षीरयावसिक इत्यादि । क्रीडार्थं न तु कर्मार्थं ग्राह्यो विक्रो यदि कौ-  
तुकाद् गृहीतः, तदा स क्षीरयवसाभ्यां यथावृत्तिदत्ताभ्यां पोषणीय इत्यर्थः ।

सप्तविधाः शोभा आह — सञ्जातलोहितेति । त्वगस्थिमात्रयुक्तस्य  
हस्तिन उपजातरुधिरा प्रथमावस्था तत्कृता शोभा सञ्जातलोहिता नाम,  
प्रतिच्छन्ना किञ्चिन्मांसोपजनच्छन्नास्थिका, संलिप्तपक्षा मांसलेपमद्युण्णार्ध्या,  
समक्षया अन्यूनानतिरिक्तमांसावयवा, व्यतिकीर्णमांसा कञ्चिदुन्नतं कञ्चिद्व-  
नतमित्येवं व्यामिश्रं मांसं यस्यां सा तथाभूता, समतल्पतला समं पृष्ठवंश-  
समोत्पन्नमांसं तल्पतलं पृष्ठवंशपार्श्वं यस्यां सा तथा, जातद्रोणिका द्रोणीव-  
द्रोणिका द्रोणीसमाना पृष्ठस्याकृतिः सा वंशस्य निम्नीभावात् तत्पार्श्वोत्त-  
कृताज्जाता यस्यां सा तथा । इति शोभाः, सप्त सप्तावस्थाकृताः ।

अध्यायान्ते श्लोकमाह — शोभावशेनेत्यादि । उक्तावस्थानुगुण्येन,  
व्यायामं शिक्षां, कारयेत् । कं, भद्रम् उत्तमं, मन्दं मध्यमं, चकारात् मृग-  
मवरं च हस्तिनम् । मृगसङ्कीर्णलिङ्गं च मृगं भद्रादिसङ्करजं च भेद्रमन्द्रमङ्ग-  
मृगादिनवप्रकारं हस्तिनम् । कर्मसु सान्नाभौपवाद्येषु, व्यायामं परिश्रमं का-  
रयेत् । ऋतुवशेन वा शरदाद्यनुष्णकालानुसारेण च, कर्मसु व्यायामं कारयेत् ॥

इति कौटलीयार्थशास्त्रे सव्याख्ये अध्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे

एकत्रिंशोऽध्यायः हस्त्यध्यक्षः,

आदितः द्विपञ्चाशः ॥



४८. प्रक. हस्त्यध्यक्षः—हस्तिप्रचारः ।

कर्मस्कन्धाः चत्वारः दम्यः साक्षाद् औपवाहो न्यालश्च ।

तत्र दम्यः पञ्चविधः—स्कन्धगतः स्तम्भगतो वारिगतोऽवपातगतो यूथगतश्चेति । तस्योपविचारो विक्रमः ।

साक्षाद् सप्तक्रियापथः—उपस्थानं संवर्तनं संयानं वधाबंधो हस्तियुद्धं नागरायणं साङ्ग्रामिकं च । तस्योपविचारः कक्ष्याकर्म त्रैवेयकर्म यूथकर्म च ।

औपवाहोऽष्टविधः—आचरणः, कुञ्जरौपवाहः, धोरणः,

कर्मस्कन्धा इत्यादि । कर्मस्कन्धाः क्रियासमूहाः, चत्वारः चतुरूपाः । रूपाण्याह—दम्य इत्यादि ।

तत्रेति । तेषु चतुर्षु मध्ये, दम्यः पञ्चविधः । ता एव विधा आह—स्कन्धगतः स्कन्धारोहप्रवणः, स्तम्भगतः आलानबन्धनसहः, वारिगतः वारिर्गजग्रहणभूमिस्तत्प्रविष्टः, अवपातगतः अवपातनार्थं कल्पितं तृणादिच्छन्नं गर्तगतः, यूथगतो दान्तहस्तिनीसहविहारव्यसनी, चः समुच्चये । तस्य दम्यस्य, उपविचारः उपचरणं, विक्रमः विक्रस्योपचरणमिव भवति । तच्च क्षीरयवसेल्लुकाण्डादिदानम् ।

साक्षाद्ग्रामाह—साक्षाद् इत्यादि । सः, सप्तक्रियापथः उपस्थानादिसप्तविधक्रियामार्गः । तत्र उपस्थानं पूर्वापरावयवानां नमनोन्नमनादिकं ध्वजोल्लावेणुरज्ज्वादिलङ्घनं च, संवर्तनं शयनोपवेशचरेखागर्तविषमलङ्घनादिकं भूमिकर्म, संयानम् ऋजुवक्रगोमूत्रिकामण्डललाघवादिगतिविशेषः, वधाबंधः हस्तदन्तगात्रैरश्वनररथादेस्तत्प्रतिनिधेर्वा घातो ग्रहणं वा, हस्तियुद्धं हस्तिभिर्हान्तुल्यतमैः सह वरण्डकाद्यामिषमन्तरतः कृत्वा युद्धं 'प्रसिद्धलापिण्डिकाख्यमि'ति स्वामी । नागरायणं गोपुराट्टालकपरिधादिभजनं, साङ्ग्रामिकं प्रकाशयुद्धसौप्तिकादिकम् । तस्योपविचार इति । साक्षाद्स्योपचरणं, कक्ष्याकर्म वस्त्राबन्धनशिल्पं, त्रैवेयकर्म कलापकादिकण्ठबन्धनकौशलं, यूथकर्म च पूर्वकायोन्नतत्वापरकायोन्नतत्वसमकायत्वादिचिह्नैर्हस्तिशास्त्रोक्तैर्गिरिचरादियूथान्तर्गतत्वं विज्ञाय तत्तद्वैयर्थ्यानुगुणकर्मसु नियोजनं च ।

औपवाहमाह—औपवाहोऽष्टविध इत्यादि । तत्र आचरणः पूर्वकायोन्नतावनतापरकायोन्नतावनतादिसर्वविधस्य जगद्वयनुसारी, कुञ्जरौपवाहः

आधानगतिकः, यष्ट्युपवाहः तोत्रोपवाहः, शुद्धोपवाहः, मार्गयुक-  
श्चेति । तस्योपविचारः—शारदकर्म हीनकर्म नारोष्ट्रकर्म च ।

व्याल एकक्रियापथः । तस्योपविचार आयम्यैकरक्षः कर्मश-  
क्तितोऽवरुद्धो विषमः प्रभिन्नः प्रभिन्नविनिश्चयो मदहेतुविनिश्चयश्च ।

क्रियाविपन्नो व्यालः । शुद्धः सुव्रतो विषमः सर्वदोषप्रदुष्टश्च ।

तेषां बन्धनोपकरणमनीकस्थप्रमाणम् । आलानग्रैवेयकक्ष्या-

कुञ्जरान्तरेण सहोपवाह्यादिकर्ता, धोरण एकेनैव पक्षेण सर्वकर्मकरः, आधान-  
गतिकः द्वित्रविषगतियायी सर्वगतिकुशलश्च, यष्ट्युपवाहः यष्ट्यैव केवलया  
क्रियाकारी, तोत्रोपवाहः सकण्टकयष्ट्या क्रियाकारी, शुद्धोपवाहः यष्टितोत्र-  
नैरपेक्ष्येण पदाघातादिसंज्ञयैव केवलया सर्वकर्मकरः, मार्गयुकश्च मृगयुकर्म-  
शिक्षितश्च, इति । मार्गयुक इति ह्रस्वद्वितीयाच्चपाठो युक्तः । तस्य औप-  
वाहस्य, उपविचारः उपचरणम् । तदेवाह — शारदकर्म शारदस्याप्रतिभस्य  
अनुरूपं कर्म । शारदश्च चतुर्विधं स्थूलकृशलोहितप्राकृतभेदात् । तेन स्थूलस्य  
कृशीकरणं कृशस्य स्थूलीकरणं लोहितस्य मन्दाग्नेरग्निदीपनं प्राकृतस्य प्रकृ-  
तिस्थस्य स्वास्थ्यरक्षणमिति चतुष्प्रकारं शारदकर्म । हीनो निर्व्यायामस्तस्य  
व्यायामयोजनं हीनकर्म, नारोष्ट्रकर्म च संज्ञाशिक्षणं च ।

व्याल इति । सः, एकक्रियापथः एककर्ममार्गः । तस्योपविचारः  
उच्यत इति शेषः । आयम्यैकरक्षः नियम्यैकेन रक्षणीयः अथवा आयम्यो  
दण्डस्तेनैवैकेन रक्षणीयः सः । तस्य विशेषानाह — कर्मशक्तितः शिक्षाकाले  
विसंवादी, अवरुद्धः कर्मानुपयोगोपेक्षितः, विषमः यदृच्छानुष्ठायी, प्रभिन्नो  
मददोषदुष्टः, प्रभिन्नविनिश्चयः मदाद् विधादिदोषाच्च व्याकुलीभूतः, मदहेतु-  
विनिश्चयश्च सदामदत्वादविज्ञातमदहेतुश्च ।

व्यालसामान्यलक्षणमाह — क्रियाविपन्न इति । दुष्टकर्मदूषितः,  
व्यालः । शुद्ध इत्यादि तद्विशेषकथनम् । तत्र शुद्धः केवलघातुकोऽष्टादश-  
दोषयुक्तः, सुव्रतः केवलचालकः पञ्चदशदोषयुक्तः, विषमः घातनचालनोभय-  
कारी शुद्धसुव्रतोभयदोषैर्युक्तः, सर्वदोषप्रदुष्टः उक्तैस्त्रयस्त्रिंशदोषैः स्वकीयैश्चैको-  
नविंशतिदोषैर्युक्तः । शुद्धादीनां तद्दोषाणां च लक्षणं हस्तिशास्त्रतोऽवगन्तव्यम् ।

तेषामिति । गजानां, बन्धनोपकरणं बन्धनमुपकरणं च, अनीकस्थ-  
प्रमाणम् अनीकस्थो हस्तिशिक्षाविचक्षणस्तत्प्रमाणकं तदुपदिष्टं, करणीयम् ।

परायणपरिक्षेपोत्तरादिकं बन्धनम् । अङ्कुशवेणुयन्त्रादिकमुपकरणम् ।  
वैजयन्तीक्षुरप्रमालास्तरणकुथादिकं भूषणम् । वर्मतोमरशरावापयन्त्रा-  
दिकः साङ्गामिकालङ्कारः ।

चिकित्सकानीकस्थारोहकाधोरणहस्तिपकौपचारिकविधापाच-  
कयावसिकपादपाशिककुटीरक्षकौपशायिकादिरौपस्थायिकवर्गः ।

चिकित्सककुटीरक्षविधापाचकाः प्रस्थौदनं स्नेहप्रसृति क्षारलव-  
णयोश्च द्विपलिकं हरेयुः । दशपलं मांसस्यान्यत्र चिकित्सकेभ्यः ।

पथिव्याधिकर्ममदजराभितप्तानां चिकित्सकाः प्रतिकुर्युः ।

आलानेत्यादि । आलानादिकं बन्धनं तत्र आलानं स्तम्भः ग्रेवेयं कलापकः  
कण्ठबन्धः कक्ष्या वरत्रा परायणम् आरोहणालम्बरज्जुः परिक्षेपः पादपा-  
शादिः उत्तरं द्वितीयं कलापादिकम्, आदिशब्दात् त्रिपद्यादिग्रहणम् । अङ्कुशे-  
त्यादि । अङ्कुशादिकम् उपकरणम् । तत्र अङ्कुशः सुणिः वेणुर्दण्डः यन्त्रम्  
आयुधागाराध्यक्षोक्तं पान्चालिकादि । भूषणमाह — वैजयन्तीत्यादि । वैज-  
यन्ती गजपताका क्षुरप्रमाला नक्षत्रमाला आस्तरणं नमतं कुथः वर्णकम्बलः  
आदिपदाच्छङ्खादिग्रहणम् । साङ्गामिकालङ्कारमाह — वर्मेत्यादि । वर्म कवचं  
तोमरश्चतुर्हस्तादिरायुधागाराध्यक्षोक्तः शरावापस्तूणी यन्त्रं नानारूपमायुधा-  
ध्यक्षोक्तम् एतदादिकः, साङ्गामिकः युद्धार्थः अलङ्कारः ।

हस्तिकर्मकरवर्गमाह — चिकित्सकेत्यादि । चिकित्सको गजवैद्यः  
अनीकस्थः प्रतीतः आरोहकः शास्त्रज्ञो गजारोहः आधोरणः शास्त्राभिज्ञः कर्म-  
कुशलः हस्तिपको हस्तिरक्षी औपचारिकश्चरणोद्वर्तनाभ्यञ्जनादिकर्ता विधा-  
पाचकः आहारपक्ता यावसिकः यवसप्रवेशकः पादपाशिकः पादबन्धकः कुटी-  
रक्षकः शालापालनशुचीकरणाद्यधिकृतः औपशायिकः शयनशालाधिकृतः  
एतदादिः, औपस्थायिकवर्गः कर्मकरवर्गः ।

चिकित्सककुटीर्यादि । चिकित्सकादयस्त्रयः, प्रस्थौदनं प्रस्थप्रमाणमन्त्रं,  
स्नेहप्रसृतिं तैलघृतादेरर्घाञ्जलि, क्षारलवणयोश्च, द्विपलिकं पलद्वयप्रमाणं, हरेयुः  
हस्त्याहारालभेरन्, प्रत्येकमात्मार्ये । दशपलं मांसस्य, अन्यत्र चिकित्सकेभ्यः  
चिकित्सकान् वर्जयित्वा, हरेयुः कुटीरक्षा विधापाचकाश्च ।

पथीत्यादि । पथ्यादिपञ्चकामितप्तानां हस्तिनां, चिकित्सकाः, प्रति-  
कुर्युः पथिगमनादिजन्याभितापप्रतीकारं कुर्युः ।

स्थानस्याशुद्धिर्यवसस्याग्रहणं स्थले शायनमभागे घातः परा-  
रोहणमकाले यानमभूमावतीर्थेऽवतारणं तरुषण्ड इत्यस्यमस्थानानि ।  
तम् एषां भक्तवेतनादाददीत ।

तिस्रो नीराजनाः कार्याश्चातुर्मास्यृतुसन्धिषु ।

भूतानां कृष्णसन्धीज्याः सेनान्यः शुक्लसन्धिषु ॥

दन्तमूलपरीणाहद्विगुणं प्रोज्झ्य कल्पयेत् ।

अन्दे द्वयर्धे नदीजानां पञ्चाब्दे पर्वतौकसाम् ॥

इति कौटलीयार्थशास्त्रेऽध्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे

द्वात्रिंशोऽध्यायः हस्तिप्रचारः,

आदितः त्रिपञ्चाशः ॥

दण्डहेतूनाह — स्थानस्येत्यादि । स्थानस्य अशुद्धिः अमार्जनं, यव-  
सस्य अग्रहणम् आशनाभावः, स्थले स्थण्डिले शायनम्, अभागे घातः ताड-  
नानर्हे मर्मादौ ताडनं, परारोहणम् आरोहणानधिकृतस्यारोहणम्, अकाले-  
यानम् अनियते काले चारणम्, अभूमौ विषमदेशे यानम्, अतीर्थे नद्यादे-  
रघट्टे अवतारणं, तरुषण्डे तरुगहने अवतारणम्, इति एवञ्जातीयानि, अत्य-  
यस्थानानि दण्डस्य कारणानि, अर्थाद् औपस्थायिकवर्गस्मध्यक्षस्य च । तं  
दण्डम्, एषां, भक्तवेतनाद्, आददीत गृहीयात् ।

विधिशेषं श्लोकद्वयेनाह — तिस्रो इति । तिस्रो नीराजनाः बलवृद्धि-  
दुरितशान्तिप्रयोजना आरात्रिकाः, कार्याः । कदा कदा, चातुर्मास्यृतुसन्धिषु  
चातुर्मास्यश्चर्तुषु मासेषु भवाः पौर्णमास्यः तासु, ऋतुसन्धिषु पूर्वापरऋतुस-  
न्धिस्थासु अर्थात् कार्तिकीफाल्गुन्याषादीषु, भूतानां, कृष्णसन्धीज्याः अमा-  
वास्यासु बलयः, कार्याः । सेनान्यः स्कन्दस्य, शुक्लसन्धिषु पूर्णिमासु, इज्याः  
कार्या इति शेषः ॥

दन्तेत्यादि । दन्तमूलपरीणाहद्विगुणं विषाणमूलपरिक्षेपमानाद्विगुणमानं  
भागं, प्रोज्झ्य परिहाय, कल्पयेत् छित्त्वा गृहीयात्, प्रोज्झितातिरिक्तं दन्तमा-  
गमित्यर्थम् । छेदकालमाह — अन्दे द्वयर्धे सार्धे वर्षद्वये अतीते, नदीजानां  
नदीचोरिणां हस्तिनां, पञ्चाब्दे अक्षये, पर्वतौकसां गिरिचराणाम् ॥

इति कौटलीयार्थशास्त्रेऽध्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे

द्वात्रिंशोऽध्यायः हस्तिप्रचारः,

आदितस्त्रिपञ्चाशः ॥

४९.—५१. प्रक. रथाध्यक्षः, पर्यध्यक्षः, सेनापतिप्रचारः ।

अश्वाध्यक्षेण रथाध्यक्षो व्याख्यातः ।

स रथकर्मान्तान् कारयेत् ।

दशपुरुषो द्वादशान्तरो रथः । तस्मादेकान्तरावरा आ षडन्तरादिति सप्त रथाः ।

देवरथपुण्यरथसाङ्गामिकपारियाणिकपरपुराभियानिकवैनयिकांश्च रथान् कारयेत् ।

रथाध्यक्ष इति सूत्रम् । रथानाम् अध्यक्षः घटनसंस्करणाद्यधिकृतो रथाध्यक्षः अर्थात् तत्कर्माभिधीयत इति सूत्रार्थः ।

अश्वाध्यक्षेणेति । अश्वाध्यक्षविधानेन, रथाध्यक्षः व्याख्यातः रथाध्यक्षविधानं व्याख्यातं रथ्यानां शालानिवेशनं विधादानं कर्मायोजनं गन्तव्याध्वपरिकल्पनं बन्धनोपकरणघटनं कर्मकरनियोजनं नीराजनमित्येवञ्जातीयमश्वाध्यक्षोक्तं कर्म रथाध्यक्षेणाप्यनुष्ठेयमित्यर्थः ।

अधिकं त्वाह—स इत्यादि । रथाध्यक्षः, रथकर्मान्तान् घटनसंस्करणरूपान्, कारयेत् ।

रथस्य प्रमाणमाह — दशपुरुष इति । 'द्वादशाङ्गुलो वितस्तिश्छायापौरुषं चे'ति द्वादशाङ्गुलो यः पुरुष उक्तः तेन पुरुषप्रमाणेन दशपुरुषः दशवितस्तिः अर्थादुत्सेधे पञ्चहस्तः, द्वादशान्तरः हस्तषट्कविस्तारः, रथः । अयमुत्तमः । इतो न्यूनप्रमाणान् रथानाह — तस्मादिति । दशपुरुषरथाद्, एकान्तरावराः आ षडन्तरात् आ षड्वितस्तिविस्तारादेकैकवितस्तिविस्तारन्यूनाः, अर्थाद् विस्तारन्यूनतानुगुणोत्सेधन्यूनतायुक्ताश्च, रथा भवन्तीति शेषः । इति अनेन प्रकारेण, सप्त रथाः दशपुरुषेणादिमेन सह ।

विनियोगभेदनिबन्धनांस्तत्संज्ञाभेदानाह — देवरथेत्यादि । देवरथो यात्रोत्सवेषु देवप्रतिमासञ्चारणार्थो रथः, पुण्यरथः विवाहादिमङ्गलावसरारोहणार्थः, साङ्गामिकः युद्धार्थः, पारियाणिकः अध्वसञ्चारार्थः, परपुराभियानिकः शत्रुदुर्गभञ्जनावसरोपयोज्यः, वैनयिकः विनयश्चर्याशिक्षणं तदर्थः, एवं-  
मञ्चान् रथान् कारयेत् ।

इष्वस्त्रप्रहरणावरणोपकरणकल्पनाः सारथिरथिकरथ्यानां च कर्मस्वायोगं विद्यात् । आ कर्मभ्यश्च भक्तवेतनं भृतानामभृतानां च योग्यारक्षानुष्ठानमर्थमानकर्म च ।

एतेन पत्त्यध्यक्षो व्याख्यातः । स मौलभृतश्रेणिमित्रामित्राटवी-  
बलानां सारफल्युतां विद्यात् । निम्नस्थलप्रकाशकूटखनकाकाशदि-  
वारात्रियुद्धव्यायामं च विद्यात् । आपोगमयोगं च कर्मसु ।

इष्वस्त्रेत्यादि । इष्वदिकल्पनाः इषूणां बाणानां सतूणीराणाम् अस्त्राणां धनुषां प्रहरणानां तोमरादीनाम् आवरणानां पल्याणादीनाम् उपकरणानां बल्गादीनां च कल्पना रचनाः, सारथिरथिकरथ्यानां कर्मसु आयोगं च य-  
न्तूणां रथयोक्तृणां रथवाहानां च स्वस्वकर्मसु अभिवोगातिशयं च, विद्यात् ।  
आ कर्मभ्यश्चेति । आ कर्मणां परिसमाप्तेः, भक्तवेतनं, भृतानां नित्यनियुक्त-  
शिल्पिनाम्, अभृतानाम् आगन्तुशिल्पिनां च सपरिकर्मिणां, योग्य. रक्षानुष्ठानं  
योग्यानां स्वकर्मण्यतिनिपुणानां शिल्पिनां यद्वा अश्वहृदयरथचर्यादिशिक्षा-  
रूपयोग्योपदेशाचार्याणाम् आरक्षा परोपजापाद् रक्षणम् अनुष्ठानं व्यापार-  
सौष्ठवासौष्ठवमात्रां च, अर्थमानकर्म च अर्थकर्म प्रभूतधनदानं मानकर्म पारि-  
तोषिकबलयवस्त्रादिदानसत्कारं च, विद्याद् आकलयेत् ।

इति स्थाध्यक्षप्रकरणं समाप्तम् ।

पत्त्यध्यक्ष इति सूत्रम् । पदात्यधिकृतव्यापारोऽभिधीयत इति सूत्रार्थः ।

एतेनेति । उक्तेन स्थाध्यक्षव्यापारेण, पत्त्यध्यक्षो व्याख्यातः पदा-  
त्यध्यक्ष इष्वस्त्रप्रहरणादिकल्पनाः कर्मस्वायोगं भक्तवेतनं योग्यारक्षानुष्ठानम-  
र्थमानकर्म चेत्येतत् सर्वं पदातिविषयं चिन्तयेदित्यर्थः । अधिकविधिमाह—  
स इत्यादि । पत्त्यध्यक्षः, मौलभृतश्रेणिमित्रामित्राटवीबलानां मौलं मूले स्था-  
नीये भवं सैन्यं भृतं वेतनपरिगृहीतं बलं श्रेणिर्जनपदवर्त्यायुधीयगणः मित्र-  
बलममित्रबलमटवीपालबलम् इति षड्विधानां बलानां, सारफल्युतां, विद्यात्  
स्थानविनियोगाय जानीयात् । निम्नादियुद्धव्यायामं च निम्नयुद्धाद्यष्टवि-  
धयुद्धशिक्षां च, विद्यात् । तत्र निम्नयुद्धं सतृणजलमध्यदेशयुद्धं स्थलयुद्धं  
निरुदकस्तम्बदेशयुद्धं प्रकाशयुद्धं प्रतीतं कूटयुद्धं साङ्गामिकाधिकरणविक-  
ल्पितं फटयुद्धं खनकयुद्धं भूमिं स्वात्वा तत्र स्थित्वा क्रियमाणं युद्धम् आका-

तदेव सेनापतिः सर्वयुद्धप्रहरणविद्याविनीतो हस्त्यश्वरथचर्या-  
संगुष्ठश्चतुरङ्गस्य बलस्यानुष्ठानाधिष्ठानं विद्यात् ।

स्वभूमिं युद्धकालं प्रत्यनीकमभिन्नभेदनं भिन्नसन्धानं संहत-  
भेदनं भिन्नवधं दुर्गवधं यात्राकालं च पश्येत् ।

शयुद्धं प्राकारादिकमारुह्य क्रियमाणं युद्धं दिवायुद्धरात्रियुद्धे प्रतीति । आयो-  
गमयोगं च कर्मस्त्विति । पर्त्तानां स्वकर्मसु 'सर्वदेशकालशस्त्रबहने व्याया-  
मश्चेति पदातिकर्माणि' इति साङ्ग्रामिकाधिकरणे वक्ष्यमाणेषु तत्परत्वमव्या-  
पारं च विद्यात् ।

इति पत्त्यध्यक्षप्रकरणं समाप्तम् ।

सेनापतिप्रचार इति सूत्रम् । हस्त्यश्वरथपदातिरूपचतुरङ्गसमुदा-  
यात्मकं मौलभृतादिषट्प्रकारोपेतं बलं सेना तस्य पतिर्नायकः सेनापतिः तस्य  
प्रचारो व्यापारोऽभिधीयत इति सूत्रार्थः । एकैकाङ्गाध्यक्षकथनानन्तरं सर्वा-  
ङ्गसमुदायाध्यक्षस्य क्रमप्राप्तत्वाद् वचनम् ।

तदेवेत्यादि । अश्वाध्यक्षादीनां पत्त्यध्यक्षान्तानां चतुर्णामङ्गाध्यक्षाणां  
यत् कर्मजातमभिहितं तदेव, सेनापतिः, विद्यात् । स कथम्भूतः, सर्वयुद्धप्र-  
हरणविद्याविनीतः सर्वेषु युद्धेषु निम्नयुद्धादिषु सर्वेषु प्रहरणेषु धनुर्वर्गादिषु  
विद्यासु आन्वीक्षिकीप्रभृतिषु च कृताशिक्षः, हस्त्यश्वरथचर्यासङ्घुष्टः गजा-  
धारोद्दणयोधनादिकर्मसु प्रख्यातः । तदेवेत्येतद् विशिनीष्टि—चतुरङ्गस्य  
बलस्यानुष्ठानाधिष्ठानमिति । हस्त्यश्वरथपदात्यात्मिकायाः सेनायाः या-  
न्यनुष्ठानानि 'हस्त्यश्वरथपत्तिकर्माणी'ति साङ्ग्रामिकाधिकरणे वक्ष्यमाणानि  
कर्माणि तदधिष्ठानं तदाश्रयम् अश्वाध्यक्षादिकर्मणामश्वादिकर्मानुरूपकरणी-  
यत्वात् ।

अतिदिष्टकर्मातिरिक्तं कर्माह — स्वभूमिमित्यादि । स्वभूमिं सेना-  
व्यायामार्हं देशं, युद्धकालं प्रकाशादियुद्धयोग्यं कालं, प्रत्यनीकं शत्रुबलम्,  
अभिन्नभेदनम् अभिन्नस्य परव्यूहस्य भेदनं विश्लेषणं, भिन्नसन्धानं भिन्नस्य  
विश्लिष्टस्य खल्लस्य संश्लेषणं, संहतभेदनं परस्पररक्षार्थसङ्घटितानां विघटनं,  
भिन्नवधं विघटितानां वधं, दुर्गवधं परपुरस्थानीयादिविध्वंसनं, यात्राकालं च  
अभिषेचनकालं च, पश्येत् विद्यात् ।

तूर्यध्वजपताकाभिर्व्यूहसंज्ञाः प्रकल्पयेत् ।  
स्थाने याने प्रहरणे सैन्यानां विनये रतः ॥

इति कौटिल्यार्थशास्त्रे अध्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः

रथाध्यक्षः पत्न्यध्यक्षः सेनापतिप्रचारश्च,

आदितः चतुष्पञ्चाशः ॥

दिधिशेषं श्लोकेनाह—तूर्येत्यादि । स्थाने गमननिवृत्तौ, याने गमने, प्रहरणे पराभिहनने च विषये, तूर्यध्वजपताकाभिः वाद्यैः शङ्खचक्रादिचिह्नैः व्रैजयन्तीभिश्च, व्यूहसंज्ञाः दुद्धव्यूहितस्वसैन्यस्य सङ्केतान् पराविज्ञेयान्, प्रकल्पयेद् उल्लिखेत् । उल्लिखितसङ्केताविसंवादेन स्वसैन्या वाद्यविशेषश्रवणध्वजपताकाविशेषदर्शनैः स्थानयानाद्यनुष्ठानं यथा कुर्युस्तथा तान् शिक्षयेच्चेत्यभिप्रायकमध्यक्षविशेषणमाह—सैन्यानां विनये रत इति ॥

इति कौटिल्यार्थशास्त्रव्याख्यायाम् अध्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः

रथाध्यक्षः पत्न्यध्यक्षः सेनापतिप्रचारश्च,

आदितश्चतुष्पञ्चाशः ॥



५२, ५३. प्रक. मुद्राध्यक्षः, विविक्ताध्यक्षः ।

मुद्राध्यक्षो मुद्रां माषकेण दद्यात् ।

समुद्रो जनपदं प्रवेष्टुं निष्क्रमितुं वा लभेत ।

द्वादशपणममुद्रो जानपदो दद्यात् । कूटमुद्रायां पूर्वः साहसदण्डः ।

तिरोजनपदस्योत्तमः ।

विविक्ताध्यक्षो मुद्रां पश्येत् ।

मुद्राध्यक्ष इति सूत्रम् । मुद्रा नाम पण्यलेख्यादिषु करणीयो राजकीयश्चिह्नविशेषः शुद्धाध्यक्षे प्ररुतः तत्रा अध्यक्षो मुद्राध्यक्षः । स तद्य-  
पारश्च तत्रानुक्त इहाभिधीयत इत्यर्थः ।

मुद्राध्यक्ष इति । सः, मुद्रां नायं चोरः शत्रुचारो वेति प्रत्ययजन-  
नार्था, माषकेण दद्यात् माषकं राजकोशवृद्धयर्थं गृहीत्वा दद्यात्, प्रवेष्टुं निष्क्र-  
मित्रे च ।

मुद्राग्रहणस्य फलमाह — समुद्र इति । गृहीतमुद्र एव जनः, जन-  
पदं विजिगीषुदेशं, प्रवेष्टुं, निष्क्रमितुं तस्मान्निर्गन्तुं च, लभेत अधिकारं प्राप्नु-  
यादित्यर्थः ।

अगृहीतमुद्रस्य प्रवेशतो निर्गच्छतश्च दण्डमाह — द्वादशपणमि-  
त्यादि । द्वादशपणं दण्डम्, अमुद्रः अगृहीतमुद्रः, जानपदः विजिगीषुजन-  
पदभवः, दद्यात् । अन्यजनपदभवस्य तु अमुद्रस्य कूटमुद्राकरणवक्ष्यमाण-  
दण्डवृद्धिन्यायेन दण्डवृद्धिः काचित् स्थापनीया । कूटमुद्रायां कृत्रिममुद्रायां  
प्रदर्श्यमानायां, पूर्वः साहसदण्डः, अर्थाद् विजिगीषुजनपदभवस्यैव । तिरो-  
जनपदस्य अन्यजनपदभवस्य कूटमुद्राप्रदर्शयितुः, उत्तमः साहसः ।

इति मुद्राध्यक्षप्रकरणं समाप्तम् ।

विविक्ताध्यक्ष इति सूत्रम् । विविक्तं गोप्रचरणाहंस्तृणादिमान् प्रवेशः  
तस्याध्यक्षस्तद्यापारोऽभिधीयत इति सूत्रार्थः । य एते मुद्राध्यक्षदण्डनीया  
उक्ता अमुद्रकूटमुद्राः, ते महापथमृजुमपहाय वेमार्गेणैव विविक्तगतेन प्राय-  
श्चरन्तो विविक्ताध्यक्षेणैव स्वयं स्वपुरुषद्वारेण वा गृहीत्वा मुद्राध्यक्षायापणीया  
इत्यतो मुद्राध्यक्षानन्तरं विविक्ताध्यक्षकथनसङ्गतिः ।

विविक्ताध्यक्ष इति । सः, मुद्रां पश्येत् प्रतिविविक्तपथिकं मुद्रास्ति  
नवेति परीक्षेत ।

भयान्तरेषु च विवितं स्थापयेत् । चौरव्यालभयाभिन्नारण्यानि शोधयेत् ।

अनुदके कूपसेतुबन्धोत्सान् स्थापयेत्, पुष्पफलवाटांश्च ।

लुब्धकश्वगणिनः परिव्रजेयुररण्यानि । तस्करामित्राभ्यागमे शङ्खदुन्दुभिशब्दमग्राह्याः कुर्युः शैलवृक्षाधिरूढा वा शीघ्रवाहना वा ।

अमित्राटवीसञ्चारं च राज्ञो गृहकपोतैर्मुद्रायुक्तैर्हारयेयुः धूमाग्निपरम्परया वा ।

मुद्राविचयस्य व्याप्त्यर्थमाह — भयान्तरेषु चेति । भयं चोरपराप-  
सर्पचारशङ्का तद्गोचरेषु भूपदेशेषु कृष्येष्वकृष्येषु वा सर्वविधेषु, विवितं स्था-  
पयेत् । एतेन 'अकृष्यायां भूमौ पशुभ्यो विवितानि प्रयच्छेद्' इति भूमि-  
च्छिद्रविधानप्रकरणोक्त्या कृष्यभूमौ विविताभावात् तत्पथचारिषु मुद्रावि-  
चयाभावप्रसङ्ग इति शङ्का निरस्ता । चौरव्यालभयात्, निन्नारण्यानि निन्नानि  
गभीराणि भूच्छिद्राणि अरण्यानि च, शोधयेत् तस्करा हिंस्रभृगाश्च तत्र मि-  
लीय वसन्ति नवेति मुहुः परीक्षेत ।

अनुदक इति । निर्जले प्रदेशे, कूपसेतुबन्धोत्सान् कूपान् उदपानान्  
सेतुबन्धान् जलावरोधबन्धान् उत्सान् तात्कालिकान् क्षुद्रकूपांश्च, स्थापयेत् ।  
पुष्पफलवाटान्, चकारात् प्रपादिकं च, स्थापयेत् ।

लुब्धकश्वगणिन इति । लुब्धकाश्च श्वगणिनश्च, परिव्रजेयुररण्यानि  
वनानि परितश्चरेयुः, अर्थाच्चौरामित्रादीनां प्रवेशपरिहाराय प्रविष्टपरिज्ञानाय च ।  
चोराद्यागमस्यान्तपालादीन् प्रति निवेदनार्थमाह — तस्करेत्यादि । तस्करा-  
मित्राभ्यागमे शङ्खदुन्दुभिशब्दम्, अग्राह्याः तस्करामित्राणां ग्रहणागोचराः  
सन्तः, कुर्युः । अग्राह्यत्वप्रकारमाह — शैलवृक्षाधिरूढा वेत्यादि । स्पष्टार्थम् ।

अभिध्रेत्यादि । अमित्राटवीसञ्चारं च अमित्राणां शत्रूणाम् अटवीसञ्चारं  
भृगयाद्यर्थे वनसञ्चारवृत्तान्तं, राज्ञः स्थानीयस्थितस्य, गृहकपोतैर्मुद्रायुक्तैः  
लेखयुक्तैर्गृहकपारावतैः, हारयेयुः नयेयुः । धूमाग्निपरम्परया वा हारयेयुः दिवा  
धूमपरम्परया नक्तमग्निपरम्परया वा नयेयुः । परम्परा तु — आ वनाद् आ-  
स्थानीये विविताध्यक्षपुरुषाः कृतसङ्केताः क्रोशान्तरेषु स्थिताः वनगतपुरुष-  
प्रथमप्रदर्शितधूमाग्निदर्शनात् तदुत्तरक्रोशान्तरस्थितेन स्वोत्तरं क्रोशान्तरस्थितं  
प्रति धूमाग्निप्रदर्शनं, तेन स्वोत्तरं प्रति तेन स्वोत्तरं प्रतीत्येवंरूपा द्रष्टव्या ।

द्रव्यहस्तिवनाजीवं वर्तनीं चोररक्षणम् ।  
सार्थातिवाहं गोरक्ष्यं व्यवहारं च कारयेत् ॥

इति कौटलीयार्थशास्त्रे अध्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे  
चतुस्त्रिंशोऽध्यायः मुद्राध्यक्षो विवृताध्यक्षः,  
आदितः पञ्चपञ्चाशः ॥

व्यापारशेषं श्लोकेनाह — द्रव्येत्यादि । द्रव्यहस्तिवनाजीवं द्रव्यवने  
हस्तिवने च विद्यमानो यः अजीवः उपजीव्यपदार्थः कुप्याध्यक्षहस्त्यध्यक्षो-  
पादेयव्यतिरिक्तः यवसेन्धनाङ्गारादिः तं, वर्तनीं दुर्गमार्गसन्तारणभृतिं, चोर-  
रक्षणं तद्भृतिं, सार्थातिवाहं भयस्थानेषु वाणिक्सङ्घस्यातिवाहनवेतनं, गोरक्ष्यं  
गोरक्षानिमित्तमादेयं, व्यवहारं यथोक्तपदार्थक्रयविक्रयव्यवहारं च, कारयेत्  
अनुष्ठापयेत् ॥

इति कौटलीयार्थशास्त्रव्याख्यायामध्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे  
चतुस्त्रिंशोऽध्यायः मुद्राध्यक्षो विवृताध्यक्षः,  
आदितः पञ्चपञ्चाशः ॥

५४, ५५. प्रक. समाहर्तृप्रचारः गृहपतिवैदेहकतापसस्यञ्जनाः प्राणिधयः ।

समाहर्ता चतुर्धा जनपदं विभज्य ज्येष्ठमध्यमकनिष्ठविभागेन ग्रामाग्रं परिहारकमायुधीयं धान्यपशुहिरण्यकुप्यविष्टिप्रतिकरमिदमेतावदिति निबन्धयेत् ।

समाहर्तृप्रचार इति सूत्रम् । सर्वेभ्य आयस्थानेभ्यो दुर्गराष्ट्रखनिसेतुवनव्रजवणिकूपथलक्षणेभ्यो राजार्थानां सम्यगाहर्ता समाहर्ता तस्य प्रचारो व्यापारः सर्वजनपदाचेन्तनरूपोऽभिधीयत इति सूत्रार्थः । एकैकार्थाध्यक्षाणां प्रतिपादनानन्तरं सर्वार्थाध्यक्षस्य प्राप्तावसरत्वात् कथनम् ।

समाहर्तेत्यादि । समाहर्ता, चतुर्धा जनपदं विभज्य चतुर्भिर्दशैः जनपदं पृथक्कृत्य, ज्येष्ठमध्यमकनिष्ठविभागेन चतुर्ष्वप्यंशेषु प्रत्येकं ज्येष्ठो मध्यमः कनिष्ठ इति विभागं कुलसंख्याप्रयुक्तं ग्रामाणां सारफल्गुत्वप्रयुक्तं च विभागं कृत्वा, ग्रामाग्रं निबन्धयेत् ग्रामाणां प्रातिस्विकं सामूहिकं च परिमाणं लेखयेत् । कथं निबन्धयेदित्याह — इदमेतावदिति । एतच्च ग्रामाग्रादौ सर्वत्र सम्बध्यते । अमुकग्राम ईदृग्रूप एतत्परिमाणः अमुकग्रामसमुदाय ईदृग्रूप एतत्परिमाणश्चेत्यनेन प्रकारेण । तथा परिहारकं परिहारः महादानादिनिमित्तः करमोक्षस्तद्युक्तं ग्रामाग्रम्, इदमेतावदिति निबन्धयेत् एत एतावन्तो ग्रामाः करमोक्षिता इति लेखयेत् । आयुधीयं दण्डकरदायकं ग्रामाग्रम्, इदमेतावदिति निबन्धयेत् एत एतावन्तो ग्रामाः एतावत आयुधीयान् प्रयच्छन्तीति लेखयेत् । धान्यादिपञ्चकप्रतिकरम् इदमेतावदिति निबन्धयेत् । प्रतिनियतः करः प्रतिकरः, स धान्यादिषु प्रत्येकं सम्बध्यते, धान्यप्रतिकरं पशुप्रतिकरं हिरण्यप्रतिकरं कुप्यप्रतिकरं विष्टिप्रतिकरं च, इदमेतावदिति निबन्धयेत् एतेषु ग्रामेषु अमुकामुकधान्येभ्य एतावद्भ्य एतावांस्तत्तद्धान्यप्रतिकरः प्रतिवत्सरम् उपसम्पद्यत इति लेखयेत् । एतावान् पशुप्रतिकरोऽमुकामुकजातीयान् बाहदोहलोमाद्युपकर्तृन् एतावतः पशून् उपनयतीति लेखयेत् । एष एतावान् हिरण्यप्रतिकरः कोशप्रवेश्यं हेमरूप्यं रूप्यरूपं ताम्ररूपं चैतावत् प्रयच्छतीति लेखयेत् । कुप्यप्रतिकर एष एतावान् एतान्येतावन्ति कुप्यद्रव्याणि वितरतीति लेखयेत् । विष्टिप्रतिकर एष एतावानेतावर्ता कर्मकरपुरुषाणामर्पणेनोपकरोतीति लेखयेत् ।

तत्प्रदिष्टः पञ्चग्रामीं दशग्रामीं वा गोपश्चिन्तयेत् ।

सीमावरोधेन ग्रामाग्रं कृष्टाकृष्टस्थलकेदारारामषण्डवाटवनवा-  
स्तुचैत्यदेवगृहसेतुबन्धश्मशानसत्रप्रपापुण्यस्थानविवीतपथिसङ्ख्यानेन  
क्षेत्राग्रं, तेन सीम्नां क्षेत्राणां च मर्यादारण्यपथिप्रमाणसम्प्रदानविक्र-  
यानुग्रहपरिहारनिबन्धान् कारयेत् । गृहाणां च करदाकरदसङ्ख्यानेन ।

इत्थं कृतनिबन्धस्य जनपदस्य चतुर्भागेकैकमेकैकः स्थानिकश्चिन्तये-  
दिति वक्ष्यति । चतुर्भागेऽपि ग्रामान् पञ्चशो दशशो वा विभज्य एकैकस्मिन्  
ग्रामविभागे स्थानिकनियम्यमवान्तरचिन्तकं गोपसंज्ञमेकैकं कुर्यादित्याह —  
तत्प्रदिष्ट इति । तेन समाहर्त्रां प्रदिष्टो नियुक्तः पुरुषः, पञ्चग्रामीं दशग्रामीं  
वा ग्रामाणामुत्तमत्वे तत्पञ्चकम् अधमत्वे तद्दशकम् अर्थान्मध्यमत्वे तत्षट्-  
कादिकं च यथोचितं, गोपश्चिन्तयेत् गोपसंज्ञः सन् चिन्तयेत्, यश्चिन्तयति  
स गोपसंज्ञोच्यत इत्यर्थः ।

कथं चिन्तयेदित्याह — सीमावरोधेनेति । नदीशैलादिसीमपरिच्छे-  
देन, ग्रामाग्रं ग्रामपरिमाणं, कारयेत् निबन्धयेत् । कृष्टाकृष्टाद्यष्टादशसंख्या-  
नेन, क्षेत्राग्रं क्षेत्रपरिमाणं, कारयेत् एतावत् कृष्टमेतावदकृष्टमित्येवं कृष्टादिक्षेत्रं  
परिच्छिद्य निबन्धयेत् । तत्र कृष्टं कृष्टपच्यप्रीक्षाद्युत्पत्तिक्षेत्रम्, अकृष्टम्  
अकृष्टपच्यनीवाराद्युत्पत्तिक्षेत्रं, स्थलम् उज्जटदेशः, कदारः शालेयादिक्षेत्रम्,  
आरामः उपवनं, षण्डः कदल्यादिक्षेत्रं, वाटः इक्ष्वादिभूमिः, वनं ग्रामवास्यु-  
पजीव्यवृक्षबृन्दस्थानं, वास्तु ग्रामभूमिः, चैत्यः उद्देशवृक्षः, देवगृहादित्रयं  
प्रसिद्धं, सत्रम् अन्नदानशाला, प्रपा.प्रानीयशाला, पुण्यस्थानं तीर्थादि, विवीतं  
गोप्रचारप्रदेशः, पन्थाः रथशकटपद्मगतागतमार्गः । तेनेति । तेन संख्यानेन,  
सीम्नाः नदीशैलादीनां, क्षेत्राणां च, मर्यादादिनिबन्धान् कारयेत् मर्यादा-  
दिपुस्तकानि लेखयेत् । तत्र मर्यादा परस्परावधिः, अरण्यमनुपजीव्यवनं,  
पन्थाः कृष्टादिपरस्परप्रवेशनिर्गममार्गः, प्रमाणं स्वस्वपरिमाणं, सम्प्रदानम् अमु-  
केनामुकस्य दत्तमितीदृशं, विक्रयः प्रसिद्धः, अनुग्रहः धान्यावृणदानेन कर्ष-  
काणानुपकारः, परिहारः करमोक्षः । गृहाणां च करदाकरदसंख्यानेन, निब-  
न्धान् कारयेदिति वर्तते एतावान्ति गृहाणि करदायकैर्जनैरधुषितानि एता-  
वान्ति चाकरदायकैरित्येवं संख्याय पुस्तकेषु लेखयेत् ।

तेषु चैतावचातुर्वर्ण्यमेतावन्तः कर्षकगोरक्षकवैदेहकारुकर्मकर-  
दासाश्चैतावच्च द्विपदचतुष्पदमिदं च हिरण्यविष्टिशुल्कदण्डं समुत्ति-  
ष्ठतीति ।

कुलानां च स्त्रीपुरुषाणां बालवृद्धकर्मचरित्राजीवव्ययपरिमाणं  
विद्यात् ।

एवञ्च जनपदचतुर्भागं स्थानिकः चिन्तयेत् ।

गोपस्थानिकस्थानेषु प्रदेष्टारः कार्यकरणं बलिप्रग्रहं च कुर्युः ।

तेषु चेति । तेषु च गृहेषु, एतावत् चातुर्वर्ण्यम् एतावन्तोऽमुकामुक-  
वर्णभवा जनाः, एतावन्तः कर्षकादयः षड्भुर्गाश्च, एतावच्च द्विपदचतुष्पद-  
मिदं च पिण्डेनैतावन्तो मनुष्याश्च पशवश्चैते, वसन्तीति सर्वत्र शेषः । इदं  
च हिरण्यविष्टिशुल्कदण्डं हिरण्यं स्वर्णरूप्यादि विष्टिः कर्मकरः शुल्कः  
षट्पदेयं दण्डः सैन्यः इत्येतच्चतुष्टयं वार्षिकं, समुत्तिष्ठति उत्पद्यते राजार्थम्,  
इति अनेन प्रकारेण, निबन्धान् कारयेदिति वर्तते ।

कुलानामिति । कुलानां च स्त्रीपुरुषाणां कुटुम्बसम्बन्धिनां च स्त्रीणां  
पुरुषाणां च, बालादिपरिमाणं बालवृद्धपरिमाणम् एतावद्वयस्काः स्त्रियः पुरु-  
षाश्चेत्येवं वयःपरिवृद्धं कर्माणि वर्णजातिप्रसिद्धानि तत्परिमाणं चरित्रं देश-  
जात्याद्याचारस्तत्परिमाणम् आजीवो वृत्तिः अर्थात् तन्निमित्त आयस्तत्परि-  
माणं व्ययः कुटुम्बभरणार्थधनविनियोगस्तत्परिमाणं च, विद्यात्, गोपः ।

एवञ्चेति । अनेन प्रकारेण, जनपदचतुर्भागं, स्थानिकः स्थानिकपद-  
व्यपदेश्यश्चतुर्भागनायकः, चिन्तयेत् ।

गोपेत्यादि । गोपस्थानिकस्थानेषु गोपानां स्थानिकानां च स्वव्यापारा-  
नुष्ठानप्रदेशेषु, प्रदेष्टारः कण्टकशोधनाधिकारिणः, कार्यकरणं कण्टकोद्धरण-  
लक्षणकार्यानुष्ठानं, बलिप्रग्रहं च बलीनां गोपस्थानिकनिबन्धारूढानां राजा-  
र्थानां प्रसभग्रहणं च अर्थात् स्वयमदायकेभ्यः, अथवा बलिप्रग्रहं बलिनां  
राष्ट्रमुख्यानां राजार्थोत्थापनविघ्नकारिणां प्रग्रहं गोपस्थानिकविधेयास्ते यथा  
स्युस्तथा दमनं, कुर्युः ।

इति समाहर्तृप्रचारः समाप्तः

समाहर्तृप्रदिष्टाश्च गृहपतिकव्यञ्जना येषु ग्रामेषु प्रणिहितास्तेषां ग्रामाणां क्षेत्रगृहकुलाग्रं विद्युः । मानसञ्जाताभ्यां क्षेत्राणि भोगपरिहाराभ्यां गृहाणि वर्णकर्मभ्यां कुलानि च । तेषां जङ्घाग्रमायव्ययौ च विद्युः । प्रस्थितागतानां च प्रवासावासकारणमनर्थ्यानां च स्त्रीपुरुषाणां चारप्रचारं च विद्युः ।

गृहपतिकव्यैहकतापसव्यञ्जनाः प्रणिधय इति सूत्रम् । गृहपतिकव्यञ्जना वैदेहकव्यञ्जनास्तापसव्यञ्जनाश्च संस्थाविशेषा गूढपुरुषोत्पत्तिप्रकरणोक्ताः, प्रणिधयः गूढपुरुषाः लक्षणया तेषां प्रणिधानानि ग्रामेषु जनपदेषु च नियोजनानि अभिधीयन्त इति सूत्रार्थः । गृहपतिकव्यैहकतापसव्यञ्जनप्रणिधय इति समस्तपाठे गृहपतिकव्यञ्जनादीनां त्रयाणां संस्थाविशेषाणां प्रणिधयः प्रणिधानानि नियोजनानीति स्पष्ट एवार्थः । संस्थापञ्चके तिसृणां प्राधान्याद् ग्रहणसन्ध्योरप्यभ्युपायत्वाविशेषादुपलक्षणम् । तेन कापटिकोदास्थितसंस्थयोरपि प्रणिधानं संगृहीतं द्रष्टव्यम् । संस्थाप्रणिधानं च ग्रामजनपदवृत्तान्तज्ञानस्य गोपस्थानिकप्रचारपरीक्षणस्य च समाहर्तृवश्यापेक्षणीयस्याभ्युपायभूतं समाहर्तृप्रचारस्यैवाङ्गमिति तस्येहाभिधानसङ्गतिः ।

तत्र गृहपतिकव्यञ्जनप्रणिधानं तावदाह — समाहर्तृप्रदिष्टाश्चेति । समाहर्त्रा नियुक्ताः, गृहपतिकव्यञ्जनाः, येषु ग्रामेषु, प्रणिहिताः नियोजिताः, तेषां ग्रामाणां, क्षेत्रगृहकुलाग्रं क्षेत्रसंख्यां गृहसंख्यां कुलसंख्यां च, विद्युः । कानि कानि कथं विष्टुरित्याह — मानसञ्जाताभ्यां क्षेत्राणीति । मानेनायामविस्तारादिपरिच्छेदेन उत्पन्नसम्यपिण्डेन च क्षेत्राग्रं विद्युः । भोगपरिहाराभ्यां गृहाणि करकरमोक्षाभ्यां गृहवास्तव्यान्, विद्युः । वर्णकर्मभ्यां कुलानि च ब्राह्मणादिजात्या तथा यजनकृष्यादिकर्मणा कुटुम्बानि च, विद्युः । तेषामिति । कुलानां, जङ्घाग्रं जङ्घाशब्देन पादचारिणो लक्ष्यन्ते कुलसम्बन्धिनां पादचारिणां द्विपदचतुष्पदानामग्रम् इयत्ताम्, आयव्ययौ च धनोत्पत्तिविनियोगौ च, विद्युः । प्रस्थितेत्यादि । प्रस्थितागतानामिति व्यस्तसमस्तविपर्यस्तग्रहणं प्रस्थितानां निजाधिवासस्थलादन्यत्र वस्तुं गच्छताम्, आगतानां वस्तुमन्यप्रदेशादागतानां, प्रस्थितागतानां वस्तुमन्यत्र गत्वा पुनः प्रत्यागतानाम्, आगतप्रस्थितानां कचिद् वस्तुमागत्य ततोऽन्यत्र वस्तुं प्रस्थितानां चेत्यर्थः । प्रवासावासकारणं प्रवासे अध्युप्यमाणस्थलवासपरित्यागे आवासे

एवं वैदेहकव्यञ्जनाः स्वभूमिजानां राजपण्यानां खनिसेतुवन-  
कर्मान्तक्षेत्रजानां परिमाणमर्घं च विद्युः । परभूमिजातानां वारिस्थल-  
पथोपयातानां सारफल्गुपण्यानां कर्मसु च । शुल्कवर्तन्यातिवाहिक-  
गुल्मतरदेयभागभक्तपण्यागारप्रमाणं विद्युः ।

एवं समाहर्तृप्रदिष्टास्तापसव्यञ्जनाः कर्षकगोरक्षकवैदेहकाना-  
मध्यक्षाणां च शौचाशौचं विद्युः । पुराणचोरव्यञ्जनाश्चान्तेवासिन-  
श्चैत्यचतुष्पथशून्यपदोदपाननदीनिपानतीर्थायतनाश्रमारण्यशैलवनग-  
हनेषु स्तेनाभिन्नप्रवीरपुरुषाणां च प्रवेशनस्थानगमनप्रयोजनान्युपल-  
भेरन् ।

तदन्यस्थलवासपरिग्रहे च कारणं, विद्युः । अनर्थ्यानां च स्त्रीपुरुषाणाम् अना-  
शंसनीयानां नर्तकीबन्धक्यादीनां स्त्रीणां विटकितवादीनां पुरुषाणां च, प्रवासा-  
वासकारणं विद्युः । चारप्रचारं च परप्रयुक्ताप्रसर्पप्रवृत्तिं च, विद्युः ।

वैदेहकव्यञ्जनप्रणिधानमाह — एवमिति । एवं यथा गृहपतिव्यञ्ज-  
नस्तथा वैदेहकव्यञ्जनाः, स्वभूमिजानां राजपण्यानां पण्याध्यक्षप्रतिपादि-  
तानां, खनिसेतुवनकर्मान्तक्षेत्रजानां खनिजानां खन्यध्यक्षोक्तानां शङ्खवज्रा-  
दीनां सेतुजानां मत्स्यप्लवादीनां वनजानां कुप्याध्यक्षोक्तानां द्रव्यबनभवानां  
कर्मान्तजानां खातवप्रादिकर्मान्तभूस्युत्पन्नानां क्षेत्रजानां व्रीक्षादीनां सीताध्य-  
क्षोक्तानां च, परिमाणम् इयत्ताम्, अर्घं मूल्यं च, विद्युः । परभूमिजातानां देश-  
न्तरजातानां, वारिस्थलपथोपयातानां जलमार्गेण स्थलमार्गेण च स्वदेशमुपग-  
तानां, सारफल्गुपण्यानां साराणां रत्नादीनां फल्गूनां शाकादीनां च पण्यानां,  
कर्मसु च क्रयविक्रयादिषु च, परिमाणमर्घं च विद्युरिति वर्तते । तथा शुल्का-  
द्यष्टकप्रमाणं शुल्कस्य शुल्काध्यक्षोक्तस्य वर्तन्या अन्तपालादेयस्य आतिवा-  
हिकस्य सार्थातिवाहनार्थस्य विवीताध्यक्षप्राप्तस्य गुल्मदेयस्य रक्षिसङ्घदेयस्य  
तरदेयस्य नावध्यक्षदेयस्य भागस्य सहव्यवहारिविभाज्यांशस्य भक्तस्य व्यव-  
हर्तृपुरुषबलीवर्दादिभोजनव्ययस्य पण्यागारस्य पण्यगृहभाटकादेश्च प्रमाणम्  
इयत्तां, विद्युः ।

तापसव्यञ्जनप्रणिधानमाह — एवमिति । अनेन प्रकारेण, समाहर्तृ-  
प्रदिष्टाः समाहर्तृनियुक्ताः, तापसव्यञ्जनाः, कर्षकगोरक्षकवैदेहकानाम्, अध्यक्ष-  
क्षाणां च गोपादीनां च, शौचाशौचं विद्युः । पुराणचोरव्यञ्जनाच्चेति ।



समाहर्ता जनपदं चिन्तयेदेवमुत्थितः ।

चिन्तयेयुश्च संस्थास्ताः संस्थाश्चान्याः स्वयोनयः ॥

इति कौटलीयार्थशास्त्रे अध्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे पञ्चत्रिंशोऽध्यायः

समाहर्तृप्रचारः गृहपतिवैदेहकतापसव्यञ्जनप्रणिधयश्च,

आदितः षट्पञ्चाशः ॥

सन्धिच्छेदादिना परद्रव्यापहारिणश्चोराः ते चिराभ्यस्ततत्कर्माणः पुराणचोराः तद्व्यञ्जनास्तद्वेषाः, अन्तेवासिनः तापसव्यञ्जनशिष्याः, चैत्यादिष्वेकादशसु स्थानेषु, तत्र चैत्यं देवालयः चतुष्पथं शृङ्गाटकं शून्यपदं निर्जनस्थानम् उद-  
पानः स्रोतःप्रापितावरुद्धजलो जलाधारः नदी प्रसिद्धा निपानम् उपकूपजला-  
शयः तीर्थायतनं पुण्योदकप्रदेशः आश्रमो मुनिगृहम् अरण्यं ब्रह्मसोमारण्यं  
शैलगहनवनगहने प्रसिद्धे एतेषु । स्थित्वेति शेषः । स्तेनामित्रप्रवीरपुरुषाणां  
च स्तेनानां चोराणाम् अमित्रपुरुषाणां शत्रुप्रयुक्तानां तीक्ष्णरसदादीनां प्रवीर-  
पुरुषाणाम् अल्पनिमित्तपरमारणसाहसिकानां च, चकारादनर्थ्यस्त्रीपुरुषाणां च  
प्रवेशनस्थानगमनप्रयोजनानि अमुष्मिन् देशे अमुष्मिन् काले प्रवेशः स्थिति-  
निर्गमनमित्येतानि प्रयोजनं च, उपलभेरन् जानीयुः ।

अध्यायान्ते श्लोकमाह—समाहर्तेति । एवम् उक्तेन प्रकारेण, उत्थितं  
उद्युक्तः, समाहर्ता जनपदं चिन्तयेत्, अर्थाद् गोपस्थानिकसहायः । ताश्च  
संस्थाः समाहर्तृप्रदिष्टाः पूर्वोक्ताः गृहपतिकव्यञ्जनादयः संस्थाविशेषाः, जनपदं  
चिन्तयेयुः, चकाराद् गोपस्थानिकौ च । संस्थाश्च तांश्च तत्तद्व्यञ्जनयोनीन्  
संस्थाविशेषान्, अन्याः स्वयोनयः तत्तद्योनिसमानयोनयः संस्थाः, चिन्तयेयुः  
परीक्षेरन् । संस्थापरीक्षार्थस्य चेदं संस्थान्तरप्रणिधानस्य वचनं न तात्पर्यतो  
विध्यर्थं, किन्तु कर्मकराः प्रायोऽर्थलोभाद् राजार्थं वा हापयन्ति प्रजा वा  
परिपीडयन्तीत्यवश्यं तत्कर्मशोधने समाहर्त्रा नित्यं प्रतिजागरितव्यमित्युपदे-  
शार्थम् । तेन संस्थाचिन्तनाय संस्थान्तरकल्पने संस्थानवस्थाप्रसङ्ग इति न  
चोदनीयम् ॥

इति कौटलीयार्थशास्त्रव्याख्यायाम् अध्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे पञ्चत्रिंशोऽध्यायः

समाहर्तृप्रचारः गृहपतिवैदेहकतापसव्यञ्जनाः प्रणिधयश्च,

आदितः षट्पञ्चाशः ॥

## ५६. प्रक. नागरिकप्रणिधिः ।

समाहर्तृवन्नागरिको नगरं चिन्तयेत् । दशकुलीं गोपो, विंशतिकुलीं चत्वारिंशत्कुलीं वा । स तस्यां स्त्रीपुरुषाणां जातिगोत्रनामकर्मभिः जङ्घाग्रमायव्ययौ च विद्यात् ।

एवं दुर्गचतुर्भागं स्थानिकाश्चिन्तयेत् ।

धर्मावसथिनः पाषण्डिपथिकानावेद्य वासयेयुः । स्वप्रत्ययाश्च तपस्विनः श्रोत्रियाश्च ।

नागरिकप्रणिधिरिति सूत्रम् । नगरे स्थानीये नियुक्तो नागरिकः तस्य प्रणिधिः प्रणिधानं व्यापारे नियोजनम् अभिधीयत इति सूत्रार्थः । सर्वसमुदयानां यथोक्तरूपाणां रक्षणीयत्वाद् तद्रक्षणस्य तदाश्रयस्थानरक्षणाधीनत्वात् स्थानीयस्य तदाश्रयस्थानत्वात् तद्रक्षणस्येहाभिधानसङ्गतिः ।

समाहर्तृवदिति । नागरिकः, नगरं स्थानीयं, समाहर्तृवत् चिन्तयेत् यथा समाहर्ता जनपदं चतुर्धा विभज्य गोपस्थानिकसहायश्चिन्तयेत् तथा स्थानीयं चतुर्धा विभज्य गोपस्थानिकसहायश्चिन्तयेत् । तत्र गोपस्य चिन्तनीयं विषयमाह—दशकुलीमिति । दशकुलीं दशकुलानि उत्तमानि, गोपः, चिन्तयेदिति सम्बध्यते । तथा विंशतिकुलीं विंशतिं कुलानि मध्यमानि, चत्वारिंशत्कुलीं वा चत्वारिंशतं कुलानि बाधमानि, चिन्तयेत् । स गोपः, तस्यां दशकुल्यां विंशतिकुल्यां चत्वारिंशत्कुल्यां वा स्वचिन्ताविषयभूतायां, स्त्रीपुरुषाणां स्त्रीणां पुरुषाणां च, जातिगोत्रनामकर्मभिः, जङ्घाग्रं जङ्घाशब्देन पादचारिजनो लक्ष्यते तेन जनसंख्यामित्यर्थः, आयव्ययौ च, विद्यात् ।

स्थानिकस्य चिन्तनीयमाह—एवमिति । एवं यथा गोपो दशकुलीप्रभृतिं तद्वत्स्त्रीपुरुषजङ्घाग्रायव्ययज्ञानपूर्वं चिन्तयेत् तद्वत्, दुर्गचतुर्भागं स्थानिकः चिन्तयेद् दुर्गचतुर्भागगतस्त्रीपुरुषजङ्घाग्रायव्ययज्ञानपूर्वं तन्त्रयेत्, दुर्गचतुर्भागचिन्तकश्चायं स्थानिकाख्यः ।

धर्मावसथिन इति । धर्मावसथाः धर्मशालाः तदधिकारिणो धर्मावसथिनः, पाषण्डिपथिकान् पाशुपतशाक्यभिक्षुकादीन् अध्वगान्, आवेद्य गोपाय नेवेद्य, वासयेयुः धर्मावसथेषु । स्वप्रत्ययाश्च स्वकृतः स्वयं विचार्य कृतः प्रत्ययः उपस्विश्रोत्रियविश्वासो येषां ते तथामृताः सन्तः, तपस्विनस्तापसान्, श्रोत्रियान्

कारुशिल्पिनः स्वकर्मस्थानेषु स्वजनं वासयेयुः । वैदेहकाश्चान्योन्यं स्वकर्मस्थानेषु । पण्यानामदेशकालविक्रेतारमस्वकरणं च निवेदयेयुः ।

शौण्डिकपाकमांसिकौदनिकरूपाजीवाः परिज्ञातमावासयेयुः । अतिव्ययकर्तारमत्याहितकर्माणं च निवेदयेयुः ।

चिकित्सकः प्रच्छन्नव्रणप्रतीकारकारयितारमपथ्यकारिणं च गृहस्वामी च निवेद्य गोपस्थानिकयोर्मुच्यते । अन्यथा तुल्यदोषः स्यात् ।

छान्द्रसांश्च, वासयेयुरिति वर्तते । स्वप्रत्ययत्ववचनं तद्वासननिमित्तस्य दोषस्य स्वगामित्वद्योतनार्थम् ।

कारुशिल्पिन इति । कारवः शिल्पिनश्च, स्वकर्मस्थानेषु स्वजनं वासयेयुः, स्वप्रत्ययाः । वैदेहकाश्च वणिजश्च, स्वप्रत्ययाः, अन्योन्यं स्वकर्मस्थानेषु तत्पण्यवणिक् तत्पण्यवणिजमिति न्यायमनपहाय पण्यव्यवहारस्थानेषु, वासयेयुः । पण्यानाम्, अदेशकालविक्रेतारम् अदेशे अकाले च विक्रयकर्तारम् आगन्तुकं, निवेदयेयुः, नागरिकाय । अस्वकरणं च अस्वीयस्य पण्यस्य व्यवहरणं च, निवेदयेयुः ।

शौण्डिकेत्यादि । शौण्डिकाः मद्यविक्रयिणः पाकमांसिकाः पकमांसविक्रयिणः औदनिका अन्नविक्रयिणः रूपाजीवाः वेश्याश्च, परिज्ञातं समानशीलादिद्वारेण विदितं, आवासयेयुः । पुनः किं कुर्युः, अतिव्ययकर्तारम्, अतिव्ययस्य विज्ञातायत्यभ्यधिकस्याविज्ञातायतिकस्य वा व्ययस्य कर्तारम्, अत्याहितकर्माणं च अंतिमात्रारब्धमद्यपानादिकर्माणं च निवेदयेयुः, गोपस्थानिकेभ्यः ।

चिकित्सक इति । भिषक्, प्रच्छन्नव्रणप्रतीकारकारयितारं प्रच्छन्नं स्वकृतपराधोद्वेदभयादन्याविदितं यथा भवति तथा व्रणानां शस्त्राद्युत्पादितानां प्रतीकारस्य चिकित्सायाः कारयितारम्, अपथ्यकारिणं च अपथ्यानि रोगमरणोत्पादकानि द्रव्याणि करोति सम्पादयत्यन्विष्यति वेत्यपथ्यकारी तं च, निवेद्य गोपस्थानिकयोः, मुच्येत शुष्येत् । अन्यथा अनिवेदने, तुल्यदोषः स्याद् अपराधिभ्यां समानदोषो गण्येतेत्यर्थः । तथा गृहस्वामी च यस्मिन् गृहे व्रणप्रतीकारयित्रपथ्यकारिणोरनुष्ठानं तद्गृहपतिश्च, निवेद्य गोपस्थानिकयोर्मुच्येतान्यथा तुल्यदोषः स्यात् ।

प्रस्थितागतौ च निवेदयेत् । अन्यथा रात्रिदोषं भजेत । क्षेमरा-  
त्रिषु त्रिपणं दद्यात् ।

पथिकोत्पथिकाश्च बहिरन्तश्च नगरस्य देवगृहपुण्यस्थानवन-  
श्मशानेषु सत्रणमनिष्टोपकरणमुद्गाण्डीकृतमाविग्रमतिस्वप्नमध्वक्लान्तम-  
पूर्वं वा गृहीयुः ।

एवमभ्यन्तरे शून्यनिवेशावेशनशौण्डिकौदनिकपाकमांसिकसूत-  
पाषण्डावासेषु विचयं कुर्युः ।

अग्निप्रतीकारं च ग्रीष्मे मध्यमयोरहश्चतुर्भागयोः । अष्टभागो-  
ऽग्निदण्डः । बहिरधिश्रयणं वा कुर्युः ।

प्रस्थितागतौ चेति । प्रस्थितः स्वगृहात् कार्यान्तरेण देशान्तरं प्र-  
स्थितः आगतः देशान्तरात् कार्यान्तरेण स्वगृहं प्राप्तः तौ च, निवेदयेत् प्रस्था-  
नागमनकालप्रयोजनाद्याख्यानपूर्वमावेदयेत्, अर्थाद् गृहस्वामी । अन्यथा निवे-  
दनाभावे, रात्रिदोषं भजेत रात्रौ ताभ्यां कृतस्य चौर्यादिलक्षणस्य दोषस्य  
भागी भवेत् । क्षेमरात्रिषु क्षेमयुक्तासु अनुपजातचौर्यासु अनिवेदनरात्रिषु, त्रि-  
पणं पणत्रयात्मकमनिवेदनापराधदण्डं, दद्यात् । क्षेमेऽपि दण्डविधानं निवेद-  
नानुष्ठानस्य कदाप्यव्यभिचारार्थम् ।

पथिकेत्यादि । पथिकोत्पथिकाश्च पथिका महामार्गचारिणो वैदेहका-  
दिव्यज्जनाः उत्पथिका विवीतपथचारिणः काष्ठतृणादिहारकगोपालकादिव्य-  
ज्जनाः त उभये सञ्चाराः, बहिरन्तश्च नगरस्य विद्यमानेषु, देवगृहादिषु चतुर्षु  
स्थानेषु, सत्रणं शस्त्राद्युत्पादितत्रणम्, अनिष्टोपकरणम् अनिष्टानि वर्जनीया-  
न्युपकरणानि काकल्यादीनि चोरादिसाधनानि यस्य तम्, उद्गाण्डीकृतं सम-  
धिकभाण्डभारवाहिनम्, आविग्रं भीतम्, अतिस्वप्नं रात्रिव्यायामजागरवै-  
शादतिमात्रनिद्रापन्नम्, अध्वक्लान्तं दीर्घाध्वसञ्चारश्चान्तम्, अपूर्वं वा अज्ञात-  
पूर्वं वा, गृहीयुः, अर्थात्नागरिकाय चार्पयेयुः ।

एवमिति । अनेन प्रकारेण, अभ्यन्तरे स्थानीयान्तराले, शून्यनिवेशा-  
दिषु शून्यनिवेशे शून्यालये आवेशने शिल्पशालायां शौण्डिकावासे औदनि-  
कावासे पाकमांसिकावासे द्यूतावासे पाषण्डावासे चेत्येवं सप्तसु, विचयं सत्र-  
णाद्यन्वेषणं कुर्युः, अर्थाद् गूढपुरुषा नागरिकादिसम्बन्धिनः ।

अग्नीत्यादि । कुर्युरित्यनुवर्तते । अग्निप्रतिषेधं च अग्निकार्याणां महताम्

पादः पञ्चघटीनाम् । कुम्भद्रोणीनिःश्रेणीपरशुशूर्पाङ्कुशकच-  
ग्रहणीद्वितीनां चाकरणे ।

तृणकटच्छन्नान्यपनयेत् । अग्निजीविन एकस्थान् वासयेत् ।  
स्वगृहप्रद्वारेषु गृहस्वामिनो वसेयुरसम्पातिनो रात्रौ । रथ्यासु कुट-  
व्रजाः सहस्रं तिष्ठेयुः, चतुष्पथद्वारराजपरिग्रहेषु च ।

अन्यतिप्रज्वलनबहुलस्फुल्लिज्जोद्धतिहेतूनां वारणं च कुर्युः । कदा, ग्रीष्मे ग्री-  
ष्मर्तौ, तत्रापि न सर्वदा किन्तु मध्यमयोरद्वयतुर्भागयोः दिवससम्बन्धिनोः द्वि-  
तीयतृतीययामयोः । तृणपर्णादिमयपटलावृतगृहविषयश्चायं प्रतिषेधः । निषिद्ध-  
कारिणां दण्डमाह—अष्टभाग इति । पणाष्टभागः, अग्निदण्डः निषिद्धकाला-  
भिकार्यकरणानिमित्तो दण्डः । अभिकार्यस्य पार्थक्यस्थाल्यधिश्रयणस्य तदा-  
नीमवर्जनीयत्वे त्वाह — बहिरिति । बहिरधिश्रयणं वा पटलानावृतावकाशा-  
धिश्रयणं वा, कुर्युः ।

अभिकार्यकरणस्य घटिकाविशेषसम्बन्धे दण्डविशेषमाह — पाद  
इति । पादः पणचतुर्भागदण्डः, पञ्चघटीनां द्वितीयतृतीययाममध्यमपञ्च-  
घटिकानां सार्धद्वादशघटिकात ऊर्ध्वम् आ सार्धसप्तदशघटिकृत इत्यर्थः ।  
कुम्भद्रोण्यादीनां चाकरणे कुम्भो घटो जलपूर्णः द्रोणी दारुमयो जलाधारो  
जलपूर्णः निःश्रेणी अधिरोहणी उच्चदेशारोहणार्था परशुः क्रुठारो दार्वादिच्छे-  
दनार्थः शूर्पं प्रस्फोटनं प्रतिमुखधूसप्रसरवारणार्थम् अङ्कुशं सृणिर्दहमानव-  
स्त्वाकर्षणार्थः कचग्रहणी शालापटलतृणहरणसाधनं दृतिश्चर्ममयमुदकपात्रम्  
इत्येतेषामभिनिर्वापणसाधनानां ग्रीष्मकाले गृहद्वारेष्वनिवेशने, पाद इत्यनुव-  
र्तते पणचतुर्भागो दण्डः ।

तृणकटच्छन्नान्यपनयेदिति । तृणकटमयच्छदीषि गृहाणि, अपनयेद्  
निरस्येद् ग्रीष्मे । अग्निजीविनः अयस्कारताम्रतक्षादीन्, एकस्थान् वासयेत्  
एकस्मिन् महति चतुश्शाले कृताभिभयप्रतिविधाने वासायित्वा कर्म कारयेत् ।  
स्वगृहेत्यादि । स्वगृहप्रद्वारेषु स्वगृहमुखद्वारेषु, गृहस्वामिनो वसेयुः । कथ-  
म्भूताः, असम्पातिनो रात्रौ निशायामन्यत्र सञ्चारं वर्जयन्तः । रथ्यासु वि-  
शिस्तासु, कुटव्रजाः सजलाः कुम्भपङ्क्तयः, सहस्रं तिष्ठेयुः । चतुष्पथद्वारराज-  
परिग्रहेषु च चतुष्पथेषु शृङ्गाटकेषु द्वारेषु नगरादिद्वारेषु राजपरिग्रहेषु कोश-  
गृहकुप्यगृहकोष्ठागारपण्यगृहगजाश्वशालादिषु च, कुटव्रजास्तिष्ठेयुः ।

प्रदीप्तमनभिधावतो गृहस्वामिनो द्वादशपणो दण्डः । षट्पणो-  
ऽवक्रयिणः । प्रमादाद् दीप्तेषु चतुष्पञ्चाशत्पणो दण्डः ।

प्रादीपिकोऽग्निना वध्यः ।

पांसुन्यासे रथ्यायामष्टभागो दण्डः । पङ्कोदकसन्निरोधे पादः ।

राजमार्गे द्विगुणः ।

पुण्यस्थानोदकस्थानदेवगृहराजपरिग्रहेषु पणोत्तरा विष्ठादण्डाः ।  
मूत्रेष्वर्धदण्डाः ।

भैषज्यव्याधिभयनिमित्तमदण्ड्याः ।

प्रदीप्तमिति । प्रदीप्तम् अनभिधावतः प्रज्वलितात्मिकं किमपि गृहं  
दृष्ट्वाप्यनभिद्रवतः, गृहस्वामिनः, द्वादशपणो दण्डः भवति । षट्पणोऽवक्र-  
यिणः भाटकेन गृहे वसतोऽनभिधावतो गृहस्वाम्युक्तदण्डार्धदण्डः । प्रमा-  
दादिति । प्रमादाद् अनवधानाद्, दीप्तेषु सत्सु अर्थात् स्वगृहेष्वपि, चतुष्प-  
ञ्चाशत्पणो दण्डः । स गृहारक्षकस्येत्येके ।

प्रादीपिक इति । प्रादीपिका वह्निना गृहसन्दीपनं तत्कर्ता, अग्निना  
तद्दीपितेनैव, वध्यः तदैव गृहीतश्चेत् । कालान्तरगृहीतस्याप्यभिदाहः कण्टक-  
शोधने वक्ष्यते — ‘विवीतक्षेत्रखलवेदमद्रव्यहस्तिवनादीपकमग्निना दाहये-  
दि’ति ।

पांस्वित्यादि । रथ्यायां रथशकटादिसञ्चारमार्गे, पांसुन्यासे पांसूनां  
धूलीनां तज्जातीयानामवकराणां च निक्षेपे, अष्टभागः पणाष्टमांशः, दण्डः ।  
तत्रैव पङ्कोदकसन्निरोधे पङ्कमिश्रजलावरोधने, पादः पादपणदण्डः । राजमार्गे  
महामार्गे, द्विगुणः पांसुन्यासे पङ्कोदकसन्निरोधे च रथ्योक्तद्विगुणः पादपणा-  
त्मकोऽर्धपणात्मकश्च क्रमेण दण्डः ।

पुण्येत्यादि । राजमार्ग इत्यनुवर्तते तत्र, पुण्यस्थानादिषु चतुषु च,  
पणोत्तरा उत्तरोत्तरैकैकपणाधिकाः राजमार्गे एकपणः पुण्यस्थाने द्विपणः उद-  
कस्थाने तटाकादौ त्रिपणः देवगृहे चतुष्पणः राजपरिग्रहे राजगृहकोशागारादौ  
पञ्चपण इत्येवमात्मकाः, विष्ठादण्डाः । मूत्रेषु उक्तेष्वेव प्रदेशेषु मूत्रविसर्जने,  
अर्धदण्डाः क्रमाद् अर्धपणैकपणसार्धपणद्विपणार्धतृतीयपणात्मका दण्डाः ।

भैषज्यव्याधिभयनिमित्तमदण्ड्या इति । भैषज्यं विरेचनद्रव्यसेवनं  
व्याधिरतिसारप्रमेहादि भयं प्रसिद्धम् एतन्निमित्तकं चेद् विष्णुमूत्रकरणं राज-  
मार्गादौ, तर्हि दण्ड्या न भवन्ति ।

मार्जारभनकुलसर्पमेतानां नगरस्यान्तरुत्सर्गे त्रिपणो दण्डः ।  
 लरोष्ट्राश्वतराश्वपशुमेतानां षट्पणः । मनुष्यमेतानां पञ्चाशत्पणः ।

मार्गविपर्यासे शवद्वारादन्यतः शवनिर्णयने पूर्वः साहसदण्डः ।  
 द्वाःस्थानां द्विशतम् । श्मशानादन्यत्र न्यासे दहने च द्वादशपणो  
 दण्डः ।

विषण्णालिकमुभयतोरात्रं यामतूर्यम् । तूर्यशब्दे राज्ञो गृहा-  
 भ्यांशे सपादपणमक्षणताडनम् प्रथमपश्चिमयामिकम् । मध्यमयामिकं  
 द्विगुणम् । बहिश्चतुर्गुणम् ।

मार्जारेत्यादिवाक्यत्रयमतिरोहितार्थम् ।

मार्गेत्यादि । मार्गविपर्यासे प्रसिद्धमार्गादन्येन मार्गेण शवानां नयने,  
 शवद्वारादन्यतः शवनिर्णयने व्यवस्थितप्रेतनिर्हरणद्वारातिरिक्तद्वारेण प्रेतनिर्ह-  
 रणे, पूर्वः साहसदण्डः । द्वाःस्थानां द्वाररक्षिणां द्वारान्तरनिर्णयनमप्रतिषेधतां,  
 द्विशतं पणद्विशतदण्डः । श्मशानादित्यादि । न्यासे स्थापने, स च बालाना-  
 भादीनाम् । शेषं स्पष्टम् ।

विषण्णालिकमिति । यामतूर्यं यामे यन्त्रणीयजनसञ्चारे प्रहरे भवं  
 तूर्यं उत्सञ्चारनिरोधसूचकं बाधघोषणं यामतूर्यं, तत्, उभयतोरात्रं रात्रेरु-  
 भयोः पार्श्वयोः, अर्थात् प्रथमपश्चिमयामयोः कर्तव्यमिति शेषः । तत्रापि घटि-  
 कानियमाधेमाह — विषण्णालिकं विवर्जिताः षट् नालिकाः रात्रिपूर्वपश्चिमभा-  
 गसंबन्धिन्यो यस्मिंस्तद् यथा भवति तथा, रात्रेरादितः षट्सु घटिकास्वतीतासु  
 अन्ततश्च षट्सु घटिकास्ववशिष्टास्वित्यर्थः । इह उभयतोरात्रमिति रात्रिमुभयत्  
 इत्यर्थेऽव्ययीभावः समासान्तश्चार्थः । तूर्यशब्द इति । श्रूयमाणे, राज्ञो, गृहा-  
 भ्यांशे गृहसमीपे सञ्चरतामिति शेषः, सपादपणम् अक्षणताडनं पादाधिकप-  
 णोऽकालसञ्चारदण्डः भवति । तच्चाक्षणसञ्चारदण्डनं किं सर्वरात्रियामविषयं,  
 नेत्याह — प्रथमपश्चिमयामिकं प्रथमयामशेषसञ्चारविषयं पश्चिमयामशेषसञ्चा-  
 रविषयं चेत्यर्थः । द्वितीयतृतीययामसञ्चारविषयमाह — मध्यमेत्यादि । मध्य-  
 मयामिकम् अक्षणताडनं, द्विगुणम् अर्धतृतीयपणम् । इदं सर्वं नगरान्तः-  
 सञ्चारविषयं, नगरबहिर्देशसञ्चारविषयमाह — बहिरिति । बहिर्नगराद्  
 बहिर्नगरपरिसरदेशे, चतुर्गुणं राजगृहाभ्यांशसञ्चारोक्तदण्डचतुर्गुणम् अर्थात्  
 पञ्चपणात्मकम् अक्षणताडनं भवति ।

शङ्कनीये देशे लिङ्गे पूर्वापदाने च गृहीतमनुयुज्जीत ।

राजपरिग्रहोपगमने नगररक्षारोहणे च मध्यमः साहसदण्डः ।

सूतिकाचिकित्सकप्रेतप्रदीपयाननागरिकतूर्यप्रेक्षाभिनिमित्तं मुद्रा-  
भिश्चाग्राह्याः ।

चाररात्रिषु प्रच्छन्नविपरीतवेषाः प्रव्रजिता दण्डशस्त्रहस्ताश्च  
मनुष्या दोषतो दण्ड्याः ।

शङ्कनीय इति । शङ्कन्तेऽस्मिन् स्थितं पुरुषं चोरजारादित्वेनेति शङ्क-  
नीयः तथाभूते सति, देशे निष्कुटादौ, शङ्कनीये लिङ्गे अवगुण्ठनकुच्छा-  
यानिलयनादिके सति, पूर्वापदाने च पूर्वकृते चौर्यादिवृत्ते च प्रतीते सति,  
गृहीतम् अनुयुज्जीत तद्देशस्थं तल्लिङ्गिनं तदपदानकं च जनं दृष्टं गृहीत्वा  
पृच्छेत् — कस्त्वं कुतः कस्य किमर्थमिहागतोऽसीति ।

राजपरिग्रहोपगमन इति । राजकीयावसथोद्यानादिष्वननुमतस्य प्रवे-  
शने, नगररक्षारोहणे च नगररक्षाणां प्राकाराट्टालकादीनामारोहणे च, मध्यमः  
साहसदण्डः ।

सूतिकेत्यादि । सूतिकादिसप्तकनिमित्तं सूतिका प्रसूता तत्पदेन तच्छु-  
श्रूषणं लक्ष्यते । सूतिकानिमित्तं सूतिकाशुश्रूषणे निमित्ते चिकित्सकनिमित्तं  
चिकित्सकपरिचरणे निमित्ते प्रेतनिमित्तं शवनिर्हरणे निमित्ते प्रदीपयाननिमित्तं  
दीपेनात्मानं प्रकाश्य गमने निमित्ते नागरिकतूर्यनिमित्तं नागरजनसमूहनाचिह्न-  
तूर्यवादने निमित्ते प्रेक्षानिमित्तं राजानुज्ञातनाटकादिप्रयोगदर्शने निमित्ते अभि-  
निमित्तं च स्वपरगृहाद्यभिदीपने निमित्ते च अभिग्रहणस्योपलक्षणार्थत्वादन्य-  
स्मिन्नपि भयहेतौ निमित्ते, अग्राह्याः अक्षणसञ्चारिणो न ग्राह्याः किन्तु नि-  
मित्तं परीक्ष्य मोक्तव्या इत्यर्थः । तथा मुद्राभिश्चाग्राह्याः मन्त्रिनागरिकादिमु-  
द्रोपेताश्चाक्षणचारिणो न ग्राह्याः ।

चाररात्रिष्विति । चारः सर्वसञ्चारः तत्सम्बन्धिनीषु रात्रिषु अनुमत-  
सर्वसञ्चारानु महोत्सवादिरात्रिष्वित्यर्थः, प्रच्छन्नविपरीतवेषाः प्रच्छन्ना अव-  
गुण्ठनादिसंवृतस्वरूपाः विपरीतवेषाः पुंवेषाः स्त्रियः स्त्रीवेषाः पुरुषाश्च राजा-  
ज्ञानिष्कासिताः, प्रव्रजिताः परिव्राजकाः, दण्डशस्त्रहस्ताश्च दण्डपाणयः शस्त्र-  
पाणयश्च, मनुष्याः, दोषतो दण्ड्याः परीक्ष्य यथादोषोपलम्भं दण्डनीयाः ।



रक्षिणामवार्यं वारयतां वार्यं चावारयतामक्षणद्विगुणो दण्डः ।  
स्त्रियं दासीमधिमेहयतां पूर्वः साहसदण्डः, अदासीं मध्यमः, कृताव-  
रोधामुत्तमः, कुलस्त्रियं वधः ।

चेतनाचेतनिकं रात्रिदोषमशंसतो नागरिकस्य दोषानुरूपो  
दण्डः, प्रमादस्थाने च ।

नित्यमुदकस्थानमर्गभूमिच्छन्नपथवप्रपाकाररक्षावेक्षणं, नष्टप्र-  
स्मृतापसृतानां च रक्षणम् ।

बन्धनागारे च बालवृद्धव्याधितानाथानां जातनक्षत्रपौर्णमा-  
सीषु विसर्गः । पुण्यशीलाः समयानुबद्धा वा दोषनिष्कृत्यं दद्युः ।

रक्षिणामिति । अवार्यम् अभ्यनुज्ञाताक्षणसञ्चारं सूतिकाशुश्रूषुप्रभृति-  
वारयतां, वार्यं च सामान्यजनम्, अवारयतां, रक्षिणां नागरिकपुरुषाणाम्, अक्ष-  
णद्विगुणः अक्षणसञ्चारविहितदण्डद्विगुणः सार्धपणद्वयात्मकः, दण्डः । स्त्रियं  
दासीम् अन्यदीयाम्, अधिमेहयतां बलाद् गच्छतां रक्षिणां, पूर्वः साहस-  
दण्डः । अदासीं गणिकाम् अधिमेहयतां, मध्यमः साहसदण्डः । कृतावरोधां  
दासीमदासीं वा केनचिद् भार्यात्वेन परिगृहीताम्, अधिमेहयताम्, उत्तमः  
साहसदण्डः । कुलस्त्रियम्, अधिमेहयतां, वधः प्राणवियोजनं दण्डः ।

चेतनाचेतनिकमिति । चेतनभवमचेतनभवं च, रात्रिदोषं रात्रिदृष्ट-  
ममङ्गलम्, अशंसतः अनिवेदयतः, नागरिकस्य पौरस्य, दोषानुरूपो दण्डः  
कल्प्यः । प्रमादस्थाने च प्रमादो रक्षिपुरुषाणां रक्षाव्यापारशैथिल्यं तस्य स्थाने,  
हेतुभूते मद्यपानादौ च, दोषानुरूपो दण्डः ।

नित्यमिति । उदकस्थानानि नदीकूतटाकादीनि, मार्गाः प्रवेशनिर्गम-  
द्वाराणि, भूमयः स्थलानि, छन्नपथाः सुरुज्जादिमार्गाः, वप्राः प्राकाराधाराः,  
प्राकारा वरणाः, रक्षाः अष्टालकपरिखादयः, एषामुदकस्थानादीनां सप्तपदा-  
र्क्षिणामवेक्षणं परीक्षणं, नित्यं प्रतिदिवसानुष्ठेयं कर्म भवति नागरिकस्य । नष्ट-  
प्रस्मृतापसृतानां च नष्टानां स्वामिप्रमादगलितानां भूषणादीनां प्रस्मृतानां  
स्वामिभिस्मृतानाम् अपसृतानां स्वयमपगतानां द्विपदचतुष्पदानां च, रक्षणं,  
नेत्यं नियतानुष्ठेयम् आ स्वामिदर्शनात् ।

बन्धनागारे चेति । कारागृहे च स्थितानां, बालादीनां चतुर्णां, जात-  
नक्षत्रपौर्णमासीषु राज्ञो वार्षिकजन्मर्क्षोत्सवेषु पूर्णिमासु च, विसर्गः बन्धन-  
गृहाद् मोक्षणं, कर्तव्यमिति शेषः । पुण्येत्यादि । पुण्यशीलाः धर्माचरणस्व-

दिवसे पञ्चरात्रे वा बन्धनस्थान् विशोधयेत् ।

कर्मणा कायदण्डेन हिरण्यानुग्रहेण वा ॥

अपूर्वदेशाधिगमे युवराजाभिषेचने ।

पुत्रजन्मनि वा मोक्षो बन्धनस्य विधीयते ॥

इति कौटलीयार्थशास्त्रे अध्यक्षप्रचारे द्वितीयाधिकरणे षटत्रिंशोऽध्यायः

नागरिकप्रणिधिः । आदितः सप्तपञ्चाशः ॥

एतावता कौटलीयस्यार्थशास्त्रस्याध्यक्षप्रचारो

द्वितीयमधिकरणं समाप्तम् ॥

भावाः कृतोऽपि यादृच्छिकाद् वृत्तव्यतिक्रमात् प्रसक्तकारागृहप्रवेशा इत्यर्थः, समयानुबद्धा दोषनिष्कयं दद्युः समयेन आयतिविशुद्धिप्रातिभाव्यसंविदा प्रतिबद्धाः कृतदोषानुरूपं हिरण्यदण्डं दद्युः, बन्धनगृहे प्रवेशाभावाय । तदिदं बन्धनगृहप्रवेशनपक्षप्रतिक्षेपकं पक्षान्तरं वाशब्दो द्योतयति ।

अध्यायान्ते श्लोकावाह—दिवस इति । दिवसे प्रतिदिवसं, पञ्चरात्रे वा प्रतिपञ्चरात्रं वा, बन्धनस्थान्, विशोधयेत् विशोधनं दण्डग्रहणेन दोषनिष्कयं कारयेत् । कथं, कर्मणा भारवहनशकटाकर्षणादिना दण्डदानासामर्थ्ये, कायदण्डेन शरीरताडनादिना कर्मकरणासौकर्ये, हिरण्यानुग्रहेण वा हिरण्यग्रहणरूपेणानुग्रहेण वा बन्धनस्थगुणित्वे । इह केचिद् ‘विशोधयेदि’-त्यस्यावृत्त्या ‘बन्धनगतान् विशोधयेत् सुस्था दुःस्था वेति परीक्षेतैत्यर्थान्तरमपि संगृह्णन्ति ॥

बद्धमोक्षनिमित्तान्याह — अपूर्वेत्यादि । अपूर्वदेशाधिगमे शत्रुजयनिमित्ते नूतनदेशलाभे । शेषं सुगमम् ॥

व्याख्यायामर्थशास्त्रस्य श्रीमूलारूपाभाजने ।

आध्यक्ष्याख्याधिकरणं द्वैतीयीकमपूर्यत ॥

इति श्रीधञ्जिमण्डलमहाराजाश्रितस्य ताम्रपर्णीतीरवर्तितसुवाग्रहाराभिजनस्य

भीसीताम्बाश्रीरामसुब्रह्मण्यार्यसूतोर्यहामहोपाध्यायगणपतिशास्त्रिणः

कृतिषु कौटलीयार्थशास्त्रव्याख्यायां श्रीमूलारूपायाम् अध्यक्षप्रचारे

द्वितीयाधिकरणे षटत्रिंशोऽध्यायः नागरिकप्रणिधिः ।

अध्यक्षप्रचारो द्वितीयमधिकरणं समाप्तम् ॥

प्रथमसमुदाः समाप्तः ।

शुभं भूयात् ।

